ANTHOLOGIA GRAECA

SIVE

POETARVM GRAECORVM

L V S V S.

EX RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. IV.

INDICES ET COMMENTARIVM

ADIECIT

FRIEDERICVS IACOBS.

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO DYCKIO
MDCCXCIV.

Α Γ Α Θ Ι Ο Υ T.III. p.33.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Καλὸν μὲν συγόδεμνον ἔχειν νόον· εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικῆ φιλότης; μή ποτέ σε κλονέοι.
Θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κακὸν, οὕνεκα κείναις
κυπριδίους ὀάρους πότνα δέδωκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος. ἦ γὰρ ἐκείνων
οὐδὲν ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
ἄρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἄνδρες ἐς ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

II.

Αὐτή μοι Κυθέρεια καὶ ἱμερόεντες Ἔρωτες
τήξουσι κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην,
ἄρσενας εἰ σπεύσω φιλέειν ποτέ. μήτε τυχήσω,
μήτ' ἐπολισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις.
ἄρκια θηλυτέρων ἀλιτήματα, κεῖνα κομίσσω,
καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

III.

Ποίην τις πρὸς ἔρωτας ἴοι τρίβον; ἐν μὲν ἀγυιαῖς
μαχλάδος οἰμώξεις χρυσομανῆ σπατάλην.
εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσεις λέχος, ἐς γάμον ἥξεις
ἔννομον, ἢ ποινὰς τὰς περὶ τῶν φθορέων.

T.III.p.34. κυριδίαις δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα κύπριν ἐγείρειν
τίς κεν ὑποτλαίη, πρὸς χρέος ἑλκόμενος;
μοίχια λέκτρα κάκιστα, καὶ ἔκτοθεν εἰσὶν ἐρώτων,
ὧν μέτα παιδομανὴς κείσθω ἀλιτροσύνη.
χήρη δ', ἡ μὲν ἄκοσμος ἔχει πάνδημον ἐραστὴν,
καὶ πάντα φρονέει δήνεα μαχλοσύνης·
ἡ δὲ σαοφρονέουσα μόλις φιλότητι μιγεῖσα
δέχνυται ἀστόργου κέντρα παλιμβολίης,
καὶ στυγέει τὸ τελεσθέν· ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδοῦς
ἂψ ἐπὶ λυσιγάμους χάζεται ἀμβολίας.
ἢν δὲ μιγῇς ἰδίῃ θεραπαινίδι, τλῆθι καὶ αὐτὸς
δοῦλος ἐναλλάγδην δμωΐδι γινόμενος·
εἰ δὲ καὶ ὀθνείῃ, τότε σοι νόμος αἶσχος ἀνάψει,
ὕβριν ἀνιχνεύων σώματος ἀλλοτρίου.
πάντ' ἄρα Διογένης ἔφυγεν τάδε, τὸν δ' Ὑμέναιον
ἤειδεν παλάμῃ, Λαΐδος οὐ χατέων.

IV.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσσῃς
θυμὸν ὀλισθηρῆς ἔμπλεον ἱκεσίης.
ἀλλά τι καὶ φρονέοις στεγανώτερον, ὅσσον ἐρύσσαι
ὀφρύας, ὅσσον ἰδεῖν βλέμματι φειδομένῳ.
ἔργον γάρ τι γυναιξὶν ὑπερφιάλους ἀθερίζειν,
καὶ καταχαγχάζειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων.
κεῖνος δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτικὸς, ὃς τάδε μίξει
οἶκτον ἔχων ὀλίγῃ ξυνὸν ἀγηνορίῃ.

V.

Σοὶ τόδε τὸ κρήδεμνον, ἐμὴ μνήστειρα, κομίζω,
χρυσεοπηνήτῳ λαμπόμενον γραφίδι.

βάλλε δὲ σοῖς πλοκάμοισιν· ἐφεσσαμένη δ' ὑπὲρ ὤμων T.III. p.35.
στήθεϊ παλλεύκῳ τήνδε δὸς ἀμπεχόνην.
ναὶ ναὶ στήθεϊ μᾶλλον, ὅπως ἐπιμάζιον εἴη
ἀμφιπεριπλέγδην εἰς σὲ κεδαννύμενον.
καὶ τόδε μὲν φορέοις ἅτε παρθένος· ἀλλὰ καὶ εὐνὴν
λεύσσοις, καὶ τεκέων εὔσταχυν ἀνθοσύνην,
ὄφρα σοι ἐκτελέσαιμι καὶ ἀργυφέην ἀναδέσμην,
καὶ λιθοκολλήτων πλέγματα κεκρυφάλων.

VI.

Εἰργομένη φιλέειν με κατὰ στόμα δῖα Ῥοδάνθη
ζώνην παρθενικὴν ἐξετάνυσσε μέσην,
καὶ κείνην φιλέεσκεν· ἐγὼ δέ τις ὡς ὀχετηγὸς
ἀρχὴν εἰς ἑτέρην εἷλκεν ἔρωτος ὕδωρ,
αὖ ἐρύων τὸ φίλημα· περὶ ζωστῆρα δὲ κούρης
μάστακι ποππύζων, τηλόθεν ἀντεφίλουν.
ἦν δὲ πόνου καὶ τοῦτο παραίφασις. ἡ γλυκερὴ γὰρ
ζώνη πορθμὸς ἔην χείλεος ἀμφοτέρου.

VII.

Ἡ γραῦς ἡ τρικόρωνος, ἡ ἡμετέρους διὰ μόχθους
μοίρης ἀμβολίην πολλάκι δεξαμένη,
ἄγριον ἦτορ ἔχει, καὶ θέλγεται οὔτ' ἐπὶ χρυσῷ,
οὔτ' ἐπὶ ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ.
τὴν κούρην δ' αἰεὶ περιδέρκεται. εἰ δέ ποτ' αὐτὴν
ἀθρήσει κρυφίοις ὄμμασι ῥεμβομένην,
ἆ μέγα τολμήεσσα, ῥαπίσμασιν ἀμφὶ πρόσωπα
πλήσσει τὴν ἁπαλὴν οἰκτρὰ κινυρομένην.

T. III. εἰ δ' ἐτεὸν τὸν Ἄδωνιν ἐφίλαο, Περσεφόνεια,
οἴκτειρον ξυνῆς ἄλγεα τηκεδόνος.
p. 36. ἔξω δ' ἀμφοτέροισι χάρις μία· τῆς δὲ γεραιῆς
ῥύεο τὴν κούρην, πρίν τι κακὸν παθέειν.

VIII.

Ἡ γραῦς ἡ φθονερὴ παρεκέκλιτο γείτονι κούρῃ
δόχμιον ἐν λέκτρῳ νῶτον ἐρεισαμένη,
προβλὴς ὥστις ἔπαλξις ἀνέμβατος· οἷα δ' ἐπ' ἦρι
ἔσκεπε τὴν κούρην ἁπλοὶς ἐκταδίη.
καὶ σοβαρὴ θεράπαινα πύλας σφίγξασα μελάθρου
κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βριθομένη.
ἔμπης οὐ μ' ἐφόβησαν· ἐπεὶ στρεπτῆρα θυρέτρου
χερσὶν ἀδουπήτοις βαιὸν ἀειράμενος
φρυκτοὺς αἰθαλόεντας ἐμῆς ῥιπίσμασι λώπης
ἔσβεσα, καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ
τὴν φύλακα κνώσσουσαν ὑπέκφυγον. ἦκα δὲ λέκτρου
νέρθεν ὑπὸ σχοίνοις γαστέρι συρόμενος,
ὠρθούμην κατὰ βαιόν, ὅπῃ βατὸν ἔπλετο τεῖχος.
ἄγχι δὲ τῆς κούρης στέρνον ἐρεισάμενος,
μαζοὺς μὲν κρατέεσκον· ὑπεθρύφθην δὲ μετώπῳ
μάστακα πιαίνων χείλεος εὐαφίῃ.
ἦν δ' ἄρα μοι τὰ λάφυρα καλὸν στόμα, καὶ τὸ φίλημα
σύμβολον ἐννυχίης εἶχον ἀεθλοσύνης.
οὔπω δ' ἐξαλάπαξα φίλης πύργωμα κορείης·
ἀλλ' ἔτ' ἀδηρίτῳ σφίγγεται ἀμβολίῃ.

VIII. 3. Cod. οἷα δὲ πυρί.

ἔμπης ἣν ἑτέροιο μόθου στήσωμεν ἀγῶνα, T. III.
καὶ τάχα πορθήσω τείχεα παρθενίης,
οὐδ' ἔτι με σχήσουσιν ἐπάλξιες· ἢν δὲ τυχήσω,
στέμματά σοι πλέξω, Κύπρι τροπαιοφόρε.

IX.

p. 37.

Ἐξότε τηλεφίλου πλαταγήματος ἠχέτα βόμβος
γαστέρα μαντῴου μάξατο κισσυβίου,
ἔγνων ὡς φιλέεις με· τὸ δ' ἀτρεκὲς αὐτίκα πείσεις
εὐνῆς ἡμετέρης πάννυχος ἁπτομένη.
τοῦτό σε γὰρ δείξει παναληθέα· τοὺς δὲ μεθυστὰς
καλλείψω λατάγων πλήγμασι τερπομένους.

X.

Εἰς Ἀριάδνην κιθαρίστριαν.

Εἴ ποτε μὲν κιθάρης ἐπαφήσατο πλῆκτρον ἑλοῦσα
κούρη, Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοις·
εἴ ποτε δὲ τρηχυνῷ ῥοιζήματι ῥήξατο φωνήν,
αὐτῆς Μελπομένης βόμβον ἀπεπλάσατο.
εἰ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἵστατο, μᾶλλον ἂν αὐτὴ
Κύπρις ἐνικήθη, κἂν ἐδίκαζε Πάρις.
σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκούσας
τῶν Ἀριαδνείων ζῆλον ἔχῃ λεχέων.

XI.

Δισσῶν θηλυτέρων μοῦνός ποτε μέσσος ἐκείμην,
τῆς μὲν ἐφιμείρων, τῇ δὲ χαριζόμενος.
εἷλκε δέ μ' ἡ φιλέουσα· πάλιν δ' ἐγώ, οἷά τε τις φώρ,
χείλει φειδομένῳ τὴν ἑτέρην ἐφίλουν,

T. III. ζῆλον ὑποκλέπτων τῆς γείτονος, ἧς τὸν ἔλεγχον
καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας.
ἀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον· ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι
ὡς τὸ φιλεῖν χαλεπὸν, δισσὰ κολαζομένῃ.

p. 38.

XII.

Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κινύρομαι· εὖτε δ' ἐπέλθῃ
ὄρθρος ἐλινύσαι μικρὰ χαριζόμενος,
ἀμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ
βάλλουσι, γλυκερὸν κῶμα παρωσάμεναι.
ὦ φθονεραὶ παύσασθε λαλητρίδες. οὐ γὰρ ἔγωγε
τὴν Φιλομηλείην γλῶσσαν ἀπεθρισάμην.
ἀλλ' Ἴτυλον κλαίοιτε κατ' οὔρεα, καὶ γοάοιτε
εἰς ἔποπος κραναὴν αὖλιν ἐφεζόμεναι,
βαιὸν ἵνα κνώσσωμεν· ἴσως δέ τις ἥξει ὄνειρος,
ὅς με Ῥοδανθείοις πήχεσιν ἀμφιβαλεῖ.

XIII.

Ἡ πάρος ἀγλαΐησι μετάρσιος, ἡ πλοκαμῖδας
σειομένη πλεκτὰς, καὶ σοβαρευομένη,
ἡ μεγαλαυχήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης,
γήραϊ ἐρικνώθη, τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν.
μαζὸς ὑπεκλίνθη, πέσον ὀφρύες, ὄμμα τέτηκται,
χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ.
τὴν πολιὴν καλέω Νέμεσιν πόθου, ὅ ττι δικάζει
ἔννομα, ταῖς σοβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

XIV.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα. τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου
κείραντα γλυκεροὺς τῆς ἀλόχου πλοκάμους,

ὁπλότερος Πολέμων μιμήσατο, καὶ τὰ Ροδάνθης T. III.
βόστρυχα παντόλμοις χερσὶν ἐλῄσατο,
καὶ τραγικοῖς ἄχεεσσι τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας
μάστιξε ῥαδινῆς ἅψεα θηλυτέρης.
ζηλομανὲς τὸ κόλασμα. τί γὰρ τόσον ἤλιτε κούρη, p. 39.
εἴ με κατοικτείρειν ἤθελε τειρόμενον;
σχέτλιος, ἀμφοτέρους δὲ διέτμαγε, μέχρι καὶ αὐτοῦ
βλέμματος ἐνστήσας αἴθοπα βασκανίην.
ἀλλ' ἔμπης τελέθει ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΣ· αὐτὰρ ἔγωγε,
ΔΥΣΚΟΛΟΣ, οὐχ ὁρόων ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗΝ.

XV.

Εἰ καὶ νῦν πολιή σε κατεύνασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
κεῖνό κατημβλύνθη κέντρον ἐρωμανίης,
ὤφελες, ὦ Κλεόβουλε, πόθους νεότητος ἐπιγνοὺς,
νῦν καὶ ἐποικτείρειν ὁπλοτέρων ὀδύνας,
μηδ' ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα, μηδὲ κομάων
τὴν ῥαδινὴν κούρην πάμπαν ἀπαγλαΐσαι.
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ τῇ παιδὶ πάρος μεμέλησο ταλαίνῃ,
καὶ νῦν ἐξαπίνης ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ γέγονας.

XVI.

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόοινος· ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσσαι,
πρῶτα σὺ γευομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
εἰ γὰρ ἐπιψαύσεις τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν
εὐμαρὲς, οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἰνοχόον.
πορθμεύει γὰρ ἔμοιγε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα,
καί μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν ἣν ἔλαβε.

T. III.

XVII.

Μήποτε λύχνε μύκητα φέροις, μηδ' ὄμβρον ἐγείροις,
μὴ τὸν ἐμὸν παύσῃς νύμφιον ἐρχόμενον.
αἰεὶ σὺ φθονέεις τῇ Κύπριδι, καὶ γὰρ ὅθ' Ηρὼ
ἥρμοσε Λειάνδρῳ . . . θυμὲ, τὸ λοιπὸν ἔα.
p. 40. Ηφαίςῳ τελέθεις, ναὶ πείθομαι, ὅττι χαλέπτων
Κύπριδα, θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην.

XVIII.

[α]Τί ςενάχεις; [β]φιλέω. [α]τίνα; [β]παρθένον. [α]ἦ ῥά γε καλήν;
[β]καλὴν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην.
[α]πῦ δέ μιν εἰσενόησας; [β]ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθὼν
ξυνῇ κεκλιμένην εἴρακον ἐν ςιβάδι.
[α]ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; [β]ναὶ ναὶ φίλος· ἀμφαδίην δὲ
ὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ' ὑποκλεπτομένην.
[α]τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον· ἀτρεκὲς ἔγνων
ὅττι γε τῶν κτεάνων πυλὺ τὸ λειπόμενον.
[β]ἔγνως. [α]ὐ φιλέεις, ἐψεύσαο. πῶς δύναται γὰρ
ψυχὴ ἐρωμανέειν ὀρθὰ λογιζομένη;

XIX.

Η ῥά γε καὶ σὺ Φίλιννα φέρεις πόθον, ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
κάμνεις, αὐχλέοις ὄμμασι τηκομένη;
ἦ σὺ μὲν ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον, ἡμετέρης δὲ
φροντίδος ὔτε λόγος γίνεται, ὔτ' ἀριθμός;
εὑρήσεις τὰ ὅμοια, τεὴν δ', ἀμέγαρτε, παρειὴν
ἀθρήσω θαμινοῖς δάκρυσι τεγγομένην.
Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος· ἓν δέ τι καλὸν
ἔλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρευομένας.

XX. T. III.

Η ῥαδινὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
    τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν.
ἀλλ᾽ ἔτι μαρμαίρουσι παρηΐδες, ὄμμα δὲ θέλγον
    οὐ λάθε· τῶν δ᾽ ἐτέων ἡ δεκὰς οὐκ ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν· ἐνθάδε δ᾽ ἔγνων p. 41.
    ὅττι φύσιν νικᾷν ὁ χρόνος οὐ δύναται.

XXI.

Σπεύδων εἰ φιλέει με μαθεῖν εὐῶπις Ερευθὼ,
    πείραζον κραδίην πλάσματι κερδαλέῳ.
βήσομαι ἐς ξείνην τιν᾽, ἔφην, χθόνα· μίμνε δὲ κούρη
    ἄρτιπος, ἡμετέρου μνῆστιν ἔχουσα πόθου.
ἡ δὲ μέγ᾽ ἐστονάχησε καὶ ἥλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
    πλῆξε, καὶ εὐπλέκτου βότρυν ἔρηξε κόμης,
καί με μένειν ἱκέτευσεν. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθὴς
    ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα μένων.
ὄλβιος ἐς πόθον εἰμί. τὸ γὰρ μενέαινον ἀνύσσαι
    πάντων, εἰς μεγάλην τοῦτο δέδωκα χάριν.

XXII.

Μηδεν αγαν, σοφὸς εἶπεν. ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέραστος,
    ὡς καλὸς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις,
καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο
    κεῖσθαι τῆς κούρης, τῆς τάχα κερδαλέης·
ἡ δ᾽ ὑπερηέρθη, σοβαρὴν δ᾽ ὑπερέσχεθεν ὀφρὺν,
    ὥσπερ τοῖς προτέροις ἤθεσι μεμφομένη.

XXI. 8. Alii Codd. μένων, alii μόνον.

T. III. καὶ νῦν ὁ βλοσυρωπὸς, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπειθὴς,
ὁ πρὶν ἀερσικόπης, ἤριπον ἐξαπίνης,
πάντα δ' ἔναλλα γένοντο· πεσὼν δ' ἐπὶ γούνασι κούρης
ἴαχον· ΙΛΗΚΟΙΣ, ΗΛΙΤΕΝ Η ΝΕΟΤΗΣ.

XXIII.

Ἠϊθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὁππόσος ἡμῖν
ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραε θηλυτέραις.
p. 42. τοῖς μὲν γὰρ παρέασιν ὁμήλικες, οἷς τὰ μερίμνης
ἄλγεα μυθεῦνται φθέγματι θαρσαλέῳ,
παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς
πλάζονται γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι·
ἡμῖν δ' οὐδὲ φάος λεύσσειν θέμις, ἀλλὰ μελάθροις
κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φροντίσι τηκόμεναι.

XXIV.

Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν Ἰάκχου
ἄμμιγα βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
ἤδη δ' ἄσπετον οἶδμα κατέῤῥεεν· οἷα δὲ λέμβοι
κισσύβια γλυκερῶν νήχεθ' ὕπερ ῥοθίων,
οἷσιν ἀφυσσάμενοι σχέδιον ποτὸν ἤνομεν ἤδη,
θερμῶν Νηϊάδων οὐ μάλα δευόμενοι.
ἡ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα Ῥοδάνθη
μαρμαρυγῇς κάλλους νᾶμα κατηγλάϊσε.
πάντων δ' ἐκλεδόνηντο θοαὶ φρένες, οὐδέ τις ἡμέων
ἦεν, ὃς οὐ Βάκχῳ δάμνατο καὶ Παφίῃ.
τλήμονες. ἀλλ' ὁ μὲν εἶρπε παραὶ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν·
τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῇ μοῦνον ἐπαιζόμεθα.

XXV. T.III.

Πέραν διάγοντος τῆς πόλεως διὰ τὰ λύσιμα τῶν νόμων πρὸς Παῦλον Σιλεντιάριον.

Ενθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ
  φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν·
ἐνθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεραῖς κυπαρίσσοις
  ὄρνιθες δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων·
καὶ λιγυρὸν βομβεῦσιν ἀκανθίδες· ἡ δ᾽ ὀλολυγὼν
  τρύζει, τρηχαλέαις ἐνδιάουσα βάτοις.
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ σέο μῦθον ἀκούειν p.43.
  ἤθελον, ἢ κιθάρης κρούματα Δηλιάδος;
καί μοι δισσὸς ἔρως περικίδναται. εἰσοράαν γὰρ
  καί σε μάκαρ ποθέω, καὶ γλυκερὴν δάμαλιν,
ἧς με περισμύχουσι μεληδόνες. ἀλλ᾽ ἐμὲ θεσμοὶ
  εἴργουσι ῥαδινῆς τηλόθι δορκαλίδος.

XXVI.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων εὐώδεϊ Βάκχῳ
  Οἰνοπίων, ἔμπης δ᾽ οὐκ ἀπέθηκε δέπας·
ἀλλ᾽ ἔτι διψώων ἰδίῃ κατεμέμφετο χειρὶ,
  ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένῃ.
εἰ δὲ νέοι ῥέγχουσι, καὶ οὐ σθένος οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἀριθμοῦ
  τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἔτι πινομένας.
πῖνε γέρον καὶ ζῆθι· μάτην δ᾽ ἄρα θεῖος Ομηρος
  τείρεσθαι πολιὴν ἐκ νεότητος ἔφη.

XXVII.

Βασσαρὶς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἥ ποτε ταύρων
  πολλὰ τανυκραίρων στέρνα χαραξαμένη,

XXV. 8. Cod. Vat. κρέσματα.

T. III. ἡ μέγα καγχάζουσα λεοντοφόνοις ἐπὶ νίκαις,
παίγνιον ἀτλήτου θηρὸς ἔχουσα κάρη,
ἱλήκοις Διόνυσε, τεῆς ἀμέλησα χορείης,
Κύπριδι βακχεύειν μᾶλλον ἐπειγομένη.
θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, παραρρίψασα δὲ κισσὸν
χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

XXVIII.

Σοὶ, μάκαρ αἰγίκναμε, παράκτιον ἐς περιωπὰν
τὸν τράγον ἐκ δισσᾶς ἄνθετο θηροσύνας.
p. 44. σοὶ γὰρ κατορίδων ὑλακὰ καὶ τρίστομος αἰχμὰ
εὔαδε, καὶ ταχινῆς ἔργα λαγοσφαγίης,
δίκτυά τ' ἐν ῥοθίοις ἀπλούμενα, καὶ καλαμευτὰς
κάμνων, καὶ μογερῶν πεῖσμα σαγηνοβόλων.
ἄνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγραν
ἄνυε, καὶ πτῶκας πολλάκις ἐξεσόβει.

XXIX.

Δικραίρῳ δικέρωτα, δασυκνάμῳ δασυχαίταν,
ἴξαλον εὐσκάρθμῳ, λόχμιον ὑλοβάτᾳ,
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

XXX.

Χαλκὸν ἀροτρητὴν, κλασιβώλακα, νειοτομῆα,
καὶ τὴν ταυροδέτιν βύρσαν ἐπαυχενίην,
καὶ βούπληκτρον ἄκαιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον
Δηοῖ Καλλιμένης ἄνθετο γειοπόνος,

XXVIII. 2. Codd. τὸν τράγον ω δὶς σᾶς ἄγετ' ἀθηροσύνας.

τμήξας εὐκρότου βάχιν ὀργάδος· εἰ δ' ἐπινεύσεις T. III.

τὸν στάχυν ἀμῆσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

XXXI.

Πορφυρὶς ἡ Κνιδίη τὰ στέμματα, καὶ τὸ δίθυρσον

τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον,

οἷς ἀνέδην βάκχευεν, ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοίτα

κισσωτὴν στέρνοις νεβρίδ' ἐναπτομένη,

αὐτῷ σοὶ, Διόνυσε, πρὸ παστάδος ἠώρησε

ταῦτα τὰ τοῦ κάλλευς κόσμια καὶ μανίης.

XXXII. p. 45.

Τῇ Παφίῃ στεφάνους, τῇ Παλλάδι τὴν πλοκαμῖδα,

Αρτέμιδι ζώνην ἄνθετο Καλλιρόη.

εὕρατο γὰρ μνηστῆρα τὸν ἤθελε, καὶ λάχεν ἥβην

σώφρονα, καὶ τεκέων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

XXXIII.

Σὸς πόσις Αγχίσης, τοῦ εἵνεκα πολλάκι, Κύπρι,

τοπρὶν ἐς Ιδαίην ἔτρεχες ἠϊόνα,

νῦν μόλις εὗρε μέλαιναν ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψαι,

θῆκε δέ σοι προτέρης λείψανον ἡλικίας.

ἀλλὰ θεὰ, δύνασαι γὰρ, ἢ ἡβητῆρά με τεῦξον,

ἢ καὶ τὴν πολιὴν ὡς νεότητα δέχου.

XXXIV.

Δαφνιακῶν βίβλων Αγαθίου ἐννεάς εἰμι·

ἀλλά μ' ὁ τεκτήνας ἄνθετό σοι, Παφίη.

οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον Ερωτι,

ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθων.

XXXIV. 1. Vat. Cod. Αγαθίας ἐννεάς.

T. III. αἰτεῖ δ' ἀντὶ πόνων, ἵνα οἱ διὰ σεῖο παρείη
ἢ τινα μὴ φιλέειν, ἢ ταχὺ πειθομένην.

XXXV.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Εὖγε ποιῶν, Λύσιππε γέρων, Σικυώνιε πλάστα,
δείκελον Αἰσώπου στήσαο τοῦ Σαμίου
ἑπτὰ σοφῶν ἔμπροσθεν, ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκην
ἔμβαλον, οὐ πειθῷ, φθέγμασι τοῖς σφετέροις·
p. 46. ὃς δὲ σοφοῖς μύθοις καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
παίζων ἐν σπουδῇ, πείθει ἐχεφρονέειν.
φευκτὸν δ' ἡ τρηχεῖα παραίνεσις· ἡ Σαμίου δὲ
τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

XXXVI.

Εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου.

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον στῆσαν, Χαιρωνεῦ
Πλούταρχε, κρατερῶν υἱέες Αὐσονίων,
ὅττι παραλλήλοισι βίοις Ἕλληνας ἀρίστους
Ῥώμης εὐπολέμοις ἥρμοσας ἐνναέταις.
ἀλλὰ τεοῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον
οὐδὲ σύ γ' ἂν γράψαις· οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

XXXVII.

Ἄσπορα Πὰν λοφιῆτα τάδε Στρατόνικος ἀροτρεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ἄνθετό σοι τεμένη.
βόσκε δ', ἔφη, χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χώρην
δέρκεο, τὴν χαλκῷ μηκέτι τεμνομένην.
αἴσιον εὑρήσεις τόδ' ἐπαύλιον. ἐνθάδε γάρ σοι
Ἠχὼ τερπομένη καὶ γάμον ἐκτελέσει.

XXXVIII.

T. III.

XXXVIII.

Ἄσκοπον Ἀγγελίαρχον, ἀσώματον εἴδεϊ μορφῆς
  ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο.
ἔμπης οὐκ ἀχάριστον, ἐπεὶ βροτὸς εἰκόνα λεύσσων
  θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φαντασίῃ.
οὐκέτι δ' ἀλλοπρόσαλλον ἔχει σέβας, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ
  τὸν τύπον ἐγγράψας, ὡς παρεόντα τρέμει.
ὄμματα δ' ὀτρύνουσι βαθὺν νόον· οἶδε δὲ τέχνη
  χρώμασι πορθμεῦσαι τὴν φρενὸς ἱκεσίην. p. 47.

XXXIX.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον. ἀλλά σε κηροῦ
  δέρκομαι, οὐδ' ἔτι σοι κεῖνο τὸ λαρὸν ἔπος
ἕζεται ἐν στομάτεσσι· τεὴ δ' εὐάνθεμος ἥβη,
  αἲ αἴ, μαψιδίη νῦν χθονός ἐστι κόνις.
πέμπτου καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιψαύσας ἐνιαυτοῦ
  τετράκις ἓξ μούνους ἔδρακες ἠελίους.
οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, οὐ γενετῆρος
  ὄλβος. πᾶς δὲ τεὴν εἰκόνα δερκόμενος
τὴν ἄδικον Μοῖραν καταμέμφεται, οὕνεκα τοίην,
  ἆ μέγα νηλειής, ἔσβεσεν ἀγλαΐην.

XL.

Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακιδίας ὑπὸ τῶν τοῦ νέου σκρινίου.

Θωμᾶν παμβασιλῆος ἀμεμφέα κηδεμονῆα
  ἄνθεσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι
θεσπεσίης ἄγχιστα συνωρίδος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
  εἰκόνι χῶρον ἔχῃ γείτονα κοιρανίης.

T. III. αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνους ὕψωσε μελάθρου
πλοῦτον ἀεξήσας, ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης.
σύγγνωμον τὸ πόνημα. τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνῆστιν ὀφειλομένην;

XLI.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην Βυζαντίδος ἔνδοθι Ῥώμης,
ὠνητὴν φιλίην πᾶσι χαριζομένη·
p. 48. εἰμὶ δὲ Καλλιρόη πολυδαίδαλος, ἣν ὑπ' ἔρωτος
οἰστρηθεὶς Θωμᾶς τῇδ' ἔθετο γραφίδι,
δεικνὺς ὅσσον ἔχει πόθον ἐν φρεσίν. ἶσα γὰρ αὐτῷ
κηρῷ τηκομένῳ τήκεταί οἱ κραδίη.

XLII.

Οὔπω ἐπισταμένην τάχα κύμβαλα χερσὶ τινάξαι
Βάκχην αἰδομένην στήσατο λαοτύπος.
οὕτω γὰρ προνένευκεν. ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ·
Ἐξίτε, καὶ παταγῶ μηδενὸς ἱσταμένου.

XLIII.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν Περγάμῳ ἀνατεθεῖσαν ἐπὶ πρεσβείᾳ πολιτικῇ.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
εἰκόνας ἱλήκοις δηρὸν ὀφειλόμενος·
νῦν δ' ὑπὲρ ἱδρώτων τε καὶ ἀστυόχοιο μερίμνης
τῇδέ σε τῇ γραφίδι στήσαμεν, Ἡράκλαμον.
εἰ δ' ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφεο· τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
αἰεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα.

XLIV. T. III.

Εἰς εἰκόνα ἐν ᾗ Ἱππόλυτος διαλέγεται τῇ τροφῷ τῆς Φαίδρας.

Ἱππόλυτος τῆς γρηὸς ἐπ' οὔατι νηλέα μῦθον
φθέγγεται· ἀλλ' ἡμεῖς οὐ δυνάμεσθα κλύειν.
ὅσσον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμηνότος ἐστὶ νοῆσαι,
ὅ ττι παρεγγυάᾳ μηκέτ' ἄθεσμα λέγειν.

XLV. p. 49.

Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐλὸν ἔχοντος καὶ ὥσπερ ἀκροωμένου.

Αὐτομάτως, Σατυρίσκε, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει,
ἢ τί παρακλίνας οὖας ἄγεις καλάμῳ;
ὃς δὲ γελῶν σίγησεν· ἴσως δ' ἂν φθέγξατο μῦθον,
ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς εἴχετο ληθεδόνι.
οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκεν· ἑκὼν δ' ἠσπάζετο σιγήν,
θυμὸν ὅλον τρέψας πηκτίδος ἀσχολίῃ.

XLVI.

Εἰς κῆπον παράλιον.

Εἶξον ἐμοὶ Δάφνης ἱερὸν κλέτας, ἐκτοθι πόντου
κείμενον, ἀγραύλου κάλλος ἐρημοσύνας.
ἐνθάδε γὰρ Νύμφαι δενδρίτιδες, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
Νηρεΐδες ξυνὴν θέντο συνηλυσίην.
ἀμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο· δίκασσε δὲ Κυανοχαίτης,
καί με παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἔθηκεν ὅρον.

XLVII.

Εἰς λουτρὸν ἐν Βυζαντίῳ ἔχον Ἀφροδίτην λουομένην.

Νῦν ἔγνων, Κυθέρεια, πόθεν νίκησας ἀγῶνα,
τὴν πρὶν Ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμένη.

XLVII. 2. Cod. Vat. ὑπαρπαμένη.

T III. ἐνθάδε γὰρ τέγγουσα τεὸν δέμας, εὗρες ἐλέγξαι
Ἥρην Ἰναχίοις χεύμασι λουσαμένην.
νίκησεν τὸ λοετρόν· ἔοικε δὲ τοῦτο λεγούσῃ
Παλλάς· Ἐνικήθην ὕδασιν, οὐ Παφίῃ.

p. 50. XLVIII.

Εἰς τὰ θερμὰ τὰ Ἀγαμεμνόνεια ἐν Σμύρνῃ.

Χῶρος ἐγὼ Δαναοῖς μεμελημένος, ἔνθα μολόντες
τῆς Ποδαλειρείης ἐξελάθοντο τέχνης.
ἕλκεα γὰρ μετὰ δῆριν ἐμοῖς ἀκέσαντο ῥεέθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπωσάμενοι.
ἔνθεν ἀεξήθην ὀροφηφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς
τὴν Ἀγαμεμνονέην εὗρον ἐπωνυμίην.

XLIX.

Εἰς τὰ παλάτια Σοφιανῶν.

Ὁππόθι τεμνομένης χθονὸς ἄνδιχα πόντον ἀνείγει
πλαγκτὸς ἁλικλύστων πορθμὸς ἐπ' ἠϊόνων,
χρύσεα συλλέκτρῳ τάδ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσσῃ
τῇ πολυκυδίστῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
ἄξιον, ὦ Ῥώμη μεγαλοκρατὲς, ἀντία σεῖο
κάλλος ἀπ' Εὐρώπης δέρκεαι εἰς Ἀσίην.

L.

Εἰς οἶκον ἐν ὕψει κείμενον ἐν Βυζαντίῳ.

Τῆς Ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.
ἔννεπεν Ἀσκραῖος, δῶμα τόδε προλέγων.
κλίμακα γὰρ ταναὴν περόων κεκαφηότι ταρσῷ,
ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα κόμην·

T. III.

ὑψόθι δ' εἰσενόησα θαλασσαίην περιωπήν.
 καὶ τάχα τῆς Ἀρετῆς πιςότατος θάλαμος.

LI.

p. 51.

Εἰς οἶκον ἐν Βυζαντίῳ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμὼν Μυσώνιος, οἶκον ἀγητὸν
 τηλίκον, ἀρκτῴοις ἄσθμασι βαλλόμενον.
ἔμπης οὐκ ἀπέειπεν ἀφεγγέα δώματα Μοίρης,
 ἀλλά με καλλείψας ἐν χθονὶ ναιετάει.
καί ῥ' ὁ μὲν εἰς ὀλίγην κεῖται κόνιν· ἡ δὲ περισσὴ
 τέρψις ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

LII.

Εἰς τὰ σωτήρια ἐν Μυρίνῃ ἐν προαστείῳ.

Χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην ςυγερωπὸς ἰδέσθαι,
 πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἐνθάδε δὲ ξείνων τε καὶ ἐνδαπίων καὶ ἀγροίκων
 νηδὺς ἐπεγδύπει λύματα χευομένη.
ἀλλὰ πατήρ με πόληος ἐναλλάξας Ἀγαθίας
 θῆκεν ἀρίζηλον τὸν πρὶν ἀτιμότατον.

LIII.

Εἰς τὰ αὐτά.

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα, καὶ ἡ πολύολβος ἐδωδὴ
 ἐνθάδε κρινομένη τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
οἱ γὰρ φασιανοί τε καὶ ἰχθύες, αἵ θ' ὑπὲρ ἴγδιν
 τρίψιες, ἥ τε τόση βρωματομιξαπάτη
γίνεται ἐνθάδε κόπρος. ἀποσσεύει δ' ἄρα γαςὴρ
 ὁππόσα πειναλέῃ δέξατο λαυκανίῃ.

L. 6. Vat. Cod. πιςότατον. Fort. πιςότατον θάλαμον, minore distinctione posita in fine praec. vers.

T. III. ὀψὲ δὲ γινώσκει τις, ὅτ' ἄφρονα μῆτιν ἀείρων
χρυσοῦ τοσσατίου τὴν κόνιν ἐπρίατο.

p. 52.

LIV.

Εἰς τὰ αὐτά.

Τί στενάχεις κεφαλὴν κεκακωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
οἰμώζεις, μελέων πάγχυ βαρυνομένων;
ἐς τί δὲ γαστέρα σεῖο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσεις,
ἐκθλίψαι δοκέων μάσταχος ἐργασίην;
μόχθων τοσσατίων οὔ σοι χρέος, εἰ παρὰ δαιτὶ
μὴ τοῦ ἀναγκαίου πουλὺ παρεξετάθης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν στιβάδος φρενέεις μέγα, καὶ στόμα τέρπεις
βρώμασιν, εὐτυχίην κεῖνα λογιζόμενος·
ἐνθάδε δ' ἀσχάλλεις. μούνη δ' ἀλιτήματα λαιμοῦ
ἡ γαστὴρ τίνει πολλάκι τυπτομένη.

LV.

Εἰς τὰ αὐτά.

Εὖγε μάκαρ τλήθυμε γεωπόνε. σοὶ βίος αἰεὶ
μίμνειν καὶ σκαπάνης ἄλγεα καὶ πενίης·
λιτὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδεις,
ὕδατος ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμετροπότην.
ἔμπης ἄρτιπος ἐσσὶ, καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθεσθεὶς
αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆκας ἐλαφροτάτην·
οὐδὲ καταψήχεις ἱερὴν ῥάχιν, οὐδέ τι μηροὺς
τύπτεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
τλήμενες οἱ πλουτοῦντες, ἰδ' οἱ κείνοισι συνόντες,
οἷς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνη.

LVI.

T.III. p.53.

Εἰς γέφυραν τοῦ Σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μεθ᾽ Ἑσπερίην ὑψαύχενα, καὶ μετὰ Μήδων
  ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,
Σαγγάριε, κρατερῇσι ῥοὰς ἁψῖσι πεδηθεὶς,
  αὐτὸς ἐδουλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ.
ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρὴς,
  κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

LVII.

Εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται. οὐ γὰρ ἀήτης
  κύματα λευκαίνει φρικὶ χαρασσόμενα.
οὐκ ἔτι δὲ σπιλάδεσσι περικλασθεῖσα θάλασσα
  ἔμπαλιν ἀντωπὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.
οἱ ζέφυροι πνείουσιν, ἐπιτρύζει δὲ χελιδὼν
  κάρφεσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον.
θάρσει ναυτιλίης ἔμπειρε, κἂν παρὰ Σύρτιν,
  κἂν παρὰ Σικελικὴν ποντοπορῇς κροκάλην.
μοῦνον ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πριήπου
  ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένους.

LVIII.

Στῆλαι καὶ γραφίδες καὶ κύρβιες, εὐφροσύνης μὲν
  αἴτια τοῖς ταῦτα κτησαμένοις, μεγάλης·
ἀλλ᾽ ἐς ὅσον ζώουσι. τὰ γὰρ κενὰ κύδεα φωτῶν
  ψυχαῖς οἰχομένων οὐ μάλα συμφέρεται.
ἡ δ᾽ ἀρετὴ σοφίης τε χάρις κἀκεῖσε συνέρπει,
  κἀνθάδε μιμνάζει μνῆστιν ἐφελκομένη.

T.III.p.54. οὔτως οὔτε Πλάτων βρενθύεται, οὔτε γ' Ομηρος
χρώμασιν ἢ στήλαις, ἀλλὰ μόνη σοφίη.
Ὄλβιοι ὧν μνήμη πινυτῶν ἐνὶ τεύχεσι βίβλων,
ἀλλ' οὐκ ἐς κενεὰς εἰκόνας ἐνδιάει.

LIX.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
βακχιάδος, πολλὺν βότρυν ἀμεργόμενον·
ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν. ἀπροϊδὴς δὲ
ἐγκέφαλον πλήξας ἐξεκύλισσε λίθῳ.
εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος· Α τάχα Βάκχῳ
λοιβῆς καὶ θυέων μικτὸν ἔδωκα γέρας.

LX.

Εἰς τὸν ἐν Ιλίῳ ναὸν Αθηνᾶς.

Ιλήκοις πολιοῦχε, σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ,
ὡς θέμις, ἡ τλήμων Ιλιος ἠγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἐλώριον· ἀντὶ δὲ μήλου
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον. εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τῆς πάτρης οὐκ ἀλίτημα τόδε.

LXI.

Εἰς Τροίαν.

Ὦ πτόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῆ πολύολβοι
νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;
πῆ Παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς;
πῆ δὲ Τριτογενοῦς δείκελον ἐνδαπίης;
p. 55. πάντα μόθος, χρονίη τε χύσις, καὶ Μοῖρα κραταιὴ
ἥρπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχην·

καὶ ἐς τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος. ἀλλ᾽ ἄρα μοῦνον T. III.
οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δύναται.

LXII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἀπὸ Σπάρτης τις ἔφυς, ξένε, μή με γελάσσῃς.
οὐ γὰρ ἐμοὶ μούνῃ ταῦτ᾽ ἐτέλεσσε Τύχη.
εἰ δέ τις ἐξ Ἀσίης, μὴ πένθεε. Δαρδανικοῖς γὰρ
σκήπτροις Αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις.
εἰ δὲ θεῶν τεμένη, καὶ τείχεα, καὶ ναετῆρας
ζηλήμων δηίων ἐξεκένωσεν ἄρης,
εἰμὶ πάλιν βασίλεια· σὺ δ᾽, ὦ τέκος, ἄτρομε Ῥώμη,
βάλλε καθ᾽ Ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης.

LXIII.

Ἆδε ποθ᾽ ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις, ἂν ἀλαπάξαι
Ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασσεν ἄρης
ἀμφαδὸν, ἀλλ᾽ ἵπποιο κακὸν ξόλον. αἴθε δ᾽ Ἐπειὸς
κάτθανε, πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα.
οὐ γὰρ ἂν, Ἀτρειδᾶν ὀροφηφάγον ἁψαμένων πῦρ,
οὕτω ἐφ᾽ ἁμετέροις λάεσιν ἠριπόμαν.

LXIV.

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ᾽ ἰχθύσι· τὸν δ᾽ ἐσιδοῦσα
εὐκτέανος κούρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ,
καί μιν θῆκε σύνευνον. ὁ δ᾽ ἐκ βιότοιο πενιχροῦ
δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγηνορίης.
ἡ δὲ Τύχη γελόωσα παρίστατο, καὶ ποτὶ Κύπριν, p. 56.
Οὐ τεὸς οὗτος ἀγὼν, ἀλλ᾽ ἐμός ἐστιν, ἔφη.

T. III.

LXV.

Εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Η ῥά γε πȣ̃ τὸ φρύαγμα τὸ τηλίκον; οἱ δὲ περισσοὶ
πῆ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;
νῦν γὰρ ἑκὰς πτόλιος φυγὰς ᾤχεο· τοῖς πρότερον δὲ
οἰκτροῖς τὴν κατὰ σȣ̃ ψῆφον ἔδωκε Τύχη.
πολλή σοι, κλυτοεργὲ Τύχη, χάρις, ȣ̃νεχ' ὁμοίως
πάντας ἀεὶ παίζεις, κεἰσέτι τερπόμεθα.

LXVI.

Εὖτέ τις ἐκ πενίης πλȣ́τȣ τύχοι ἠδὲ καὶ ἀρχῆς,
ȣ̓κέτι γιγνώσκει τίς πέλε τὸ πρότερον.
τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ
τέρψιν ὀλισθηρῆς ȣ̓ δεδάηκε Τύχης.
ἧς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος· ȣ̓κ ἐθέλεις δὲ,
αἰτίσσας ἀκόλȣς, νῦν ἑτέροις παρέχειν.
πάντα, φίλος, μερόπεσσι παρέρχεται· εἰ δ' ἀπιθήσεις,
ἔμπαλιν αἰτίζων μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

LXVII.

Ρήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δείλαιος ἀπελθὼν
εἴρετό μιν τοίης ἀμφὶ δικασπολίης·
Ημετέρη θεράπαινα φύγεν ποτέ· τὴν δέ τις εὑρὼν
ἀλλοτρίην τ' εἶναι λάτριν ἐπιςάμενος,
ζεῦξεν ἑῷ θεράποντι· τέκεν δ' ὑπὸ παῖδας ἐκείνῳ·
καὶ τίνι δȣλεύειν εἰσὶ δικαιότεροι;
P. 57. ὃς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἑκάςην,
εἶπεν ἐπιςρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον·
Η σοὶ, ἢ τῷ ἑλόντι τεὴν θεράπαιναν, ἀνάγκη
δȣλεύειν κείνȣς, ὧν χάριν ἐξερέεις·

δίζεο δ' εὐμενέοντα δικασπόλον, αἶψα δ' ἀποίσῃ T. III.
ψῆφον ἀρειοτέρην, εἴγε δίκαια λέγοις.

LXVIII.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν Ἀνδροτίωνα
εἴρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην·
Δεξιτερὴν ὑπάτην ὁπότε πλήκτροις ἐδόνησας,
ἡ λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως
λεπτὸν ὑποτρύζουσα, καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
πάσχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπάτης·
ὥστ' ἐμὲ θαυμάζειν πῶς ἄπνοα νεῦρα ταθέντα
ἡ φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα.
ὃς δὲ τὸν ἐν πλήκτροισιν Ἀριστόξεινον ἀγητὸν
ὤμοσε μὴ γνῶναι τήνδε θεημοσύνην·
Ἐστι δ', ἔφη, λύσις ἥδε. τὰ νευρία πάντα τέτυκται
ἐξ οἴος χολάδων ἄμμιγα τερσομένων.
τοὔνεκεν εἰσὶν ἀδελφὰ, καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχεῖ,
ξυγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα.
γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μιῆς ἅτε γαστρὸς ἐόντα,
καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ πατάγων.
καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακούμενον ὄμματι λαιῷ
πολλάκι τοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνους.

LXIX.

Κεῖτο μὲν Ἀλκιμένης κεκακωμένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ περὶ λευκανίην βραγχὰ λαρυγγιόων,
νυσσόμενός τε τὸ πλευρὸν ἅτε ξιφέεσσιν ἀμυχθὲν, p. 58.
καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄσθμασι πνευστιόων·

T. III ἦλθε δὲ Καλλίγνωτος ὁ Κώϊος, ὁ πλατυλέσχης,
τῆς παιωνιάδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, ὅ τι περιττὸν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
Ἀλκιμένους δ' ἐδόκευεν ἀνάκλισιν, ἔκ τε προσώπου
φράζετο, καὶ παλάμης ψαῦεν ἐπισταμένως,
καὶ τὸ περὶ κρισίμων φαέων ἐλογίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάζων, οὐχ ἑκὰς Ἱπποκράτους.
καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ἐς Ἀλκιμένην ἀνεφώνει
σεμνοπροσωπήσας καὶ σοβαρευόμενος·
Εἴ γε φάρυγξ βομβεῦσα, καὶ ἄγρια τύμματα πλευρῇ,
καὶ πυρετῷ λήξει πνεῦμα δασυνόμενον,
οὐκ ἔτι τεθνήξει πλευρίτιδι. τοῦτο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσσομένης ἐστὶν ἀπημοσύνης.
Θάρσει· τὸν γομικὸν δὲ κάλει, καὶ χρήματα σαυτοῦ
εὖ διαθεὶς, βιότου λῆγε μεριμνοτόκου,
καί με τὸν ἰητρὸν, προῤῥήσιος εἵνεκεν ἐσθλῆς,
ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.

LXX.

Ἄλλον Ἀριστοτέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
σκινδαλμοφραστὴν αἰπυτάτης σοφίης,
τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀνείρετο· Πῶς θέμις εἰπεῖν
τὴν ψυχὴν, θνητὴν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
τακτέον, ἢ ληπτοῖς, ἢ τὸ συναμφότερον;
αὐτὰρ ὁ τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον Ἀριστοτέλους,

καὶ παρὰ τῷ Φαίδωνι Πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνὺς T.III.p.59.
πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀτρεκίην.
εἶτα περιστέλλων τὸ τριβώνιον, καὶ τὰ γενεῖα
ἄκρα καταψήχων, τὴν λύσιν ἐξέφερεν·
Εἴπερ ὅλως ἐςὶ ψυχὴ φύσις, ὐδὲ γὰρ οἶδα,
ἢ θνητὴ πάντως ἐςὶν, ἢ ἀθάνατος,
τεγνοφυὴς, ἢ ἄϋλος· ὅταν δ' Ἀχέροντα περήσῃς,
κεῖθι τὸ νημερτὲς γνώσεαι ὡς ὁ Πλάτων.
εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
μιμῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον.
καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτὸν,
μῦνον ὅπερ ζητεῖς τῦθ' ὑπολειπόμενος.

LXXI.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἔμβαλε γαίῃ,
οἶκον Ἀριστοφάνυς ἦλθεν ἐς ἀςρολόγυ,
ἤτεε δ' ἐξερεείνων εἰ θέρος αἴσιον αὐτῷ
ἔςαι, καὶ ςαχύων ἄφθονος εὐπορίη.
ὃς δὲ λαβὼν ψηφῖδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
δάκτυλά τε γνάμπτων, φθέγξατο Καλλιγένει·
Εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρύριον, ὅσσον ἀπόχρη,
μηδέ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνθοσύνην,
μηδὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χαλάζῃ
ἄκρον ἀποδρυφθῇ δράγματος ὀρνυμένυ,
μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μηδέ τιν' ἄλλην
ἠέρος ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην,

LXX. 11. Scr. τρ. ἠδὲ γενεῖα τἄκρα καταψήχων.
LXXI. 3. Cod. ἐξερέων' εἴπερ θέρος. 7. Scr. εἴ κεν ἐπ.
10. Fort. τἄκρον.

T. III. ἐσθλὸν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι, εὖ δ᾽ ἀποκόψεις
τοὺς στάχυας· μούνας δείδιθι τὰς ἀκρίδας.

p. 60.

LXXII.

Εἰς τάβλαν Ζήνωνος τοῦ βασιλέως.

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
οὔτινος ἐς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα·
οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ, κἢν μηδὲν, ἀναπνεύσωσι δὲ μοῦνον,
ὡς Λιβὺς εἶπεν ἀνὴρ, τοῦτ᾽ ἀδάμαντι μένει.
δήποτε γὰρ Ζήνωνα πολισσοῦχον βασιλῆα,
παίγνιον ἀφράστων ἐκτελέοντα κύβων,
τοίη ποικιλότευκτος ἕλεν θέσις, εὖτ᾽ ἀπὸ λευκοῦ,
τοῦ καὶ ὀπισθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου,
ἑπτὰ μὲν ἕκτος ἔχε, μίαν εἴνατος· αὐτὰρ ὁ σοῦμμος
δισσὰς ἀμφιέπων ἴσος ἔην δεκάτῳ·
ὃς δὲ πέλει μετὰ σοῦμμον ἔχεν δύο, μουνάδα δ᾽ ἄλλην
ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.
ἀλλὰ μέλας δισσὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ
καὶ τόσσας ἑτέρας ἐς θέσιν ἑνδεκάτην·
ἀμφὶ δυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
καὶ τρισκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία·
δίζυγες Αντίγονον διεκόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
ἴσος ἔμιμνε τύπος πεντεπικαιδεκάτῳ,
ὀκτωκαιδεκάτῳ παρομοίιος· εἰσέτι δ᾽ ἄλλας
εἶχεν διχθαδίας τέτρατος ἐκ πυμάτου.
αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήϊα πεσσοῦ,
καὶ τὴν ἐσσομένην οὐ νοέων παγίδα,
τριχθαδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφῖδας ἀπ᾽ ἠθμοῦ,
πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομένας,

δοιὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτὼ T. III.
    ἄζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.
τάβλην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ἀνδρῶν
    κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

LXXIII. p. 61.

Εἰς κωνωπεῶνα.

Πλέγμασι μὲν σκοπός ἐστι περισφίγξαι πετεηνῶν
    ἔθνεα, καὶ ταχινοὺς ἔνδοθεν ὀρταλίχους·
αὐτὰρ ἐγὼ σεύειν ἐπιτέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
    ἔνδοθεν, ἀλλ' εἴργω μᾶλλον ἐπειγομένους.
οὐδ' ἐμέ τις λήσειε, καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο, κώνωψ
    ἡμετέρης διαδὺς πλέγμα λινοστασίης.
ὄρνεά που σώζω· μερόπεσσι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
    ἦ ῥά τίς ἡμείων ἐστὶ δικαιότερος;

LXXIV.

Εἰς πολυφάγον.

Οὔ τις ἀλοιητῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
    ὑμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ·
εἰ γὰρ ἀεὶ βούβρωσιν ἔχεις Ερυσίχθονος αὐτοῦ,
    ναὶ τάχα δαρδάψεις καὶ φίλον ὃν καλέεις.
ἀλλ' οὐ σεῖο μέλαθρά με δέξεται. οὐ γὰρ ἔγωγε
    βήσομ' ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυξάμενος.
εἰ δέ ποτ' ἐς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι, οὐ μέγ' ἄνυσσε
    Λαρτιάδης Σκύλλης χάσμασιν ἀντιάσας·
ἀλλ' ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εἴς σε περήσας
    Κύκλωπος κρυεροῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

T. III.

LXXV.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀδερκέϊ σύμπνοον αὔρῃ
μή ποτε θαρσήσῃς; ἄγχι τινὸς πελάσαι,
μή τις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσσῃ,
ἄσθματος ἠερίυ πολλὸν ἐλαφρότερον.
p. 62. ὔ συ μόρον τρομέεις. τότε γὰρ πάλιν ὐδὲν ἀμείψας
ἔσσεαι ὡσαύτως φάσμα, τόπερ τελέθεις.

LXXVI.

Εἰς δικολόγον ἀδικῦντα.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε Δίκης ζυγὸς, ὐ νοέεις δὲ
ἀνδράσιν ὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφειλομένην;
ῥήτρῃ πιςεύεις πυκινόφρονι, σῇ τε μενοινῇ
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπιςαμένῃ.
ἐλπίζειν ἔξεςι· Θέμιν δ᾽ ὐκ οἶδεν ἀμεῖψαι
τῆς σῆς ἠλεμάτυ παίγνια φαντασίης.

LXXVII.

Εἰς τὸν λίθον ὃν Αἴας ἠδίκευσε.

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
πέτρον, ἀκοντιςὴν ςήθεος Εκτορέυ.
εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ᾽ εἴρεο θεῖον Ομηρον
πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ.
νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζυσιν ἀρύερης
ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης.
ἀλλά με τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός. αἰδέομαι γὰρ
παίγνιον ὐτιδανοῖς ἀνδράσι γινόμενος.

LXXVIII.

LXXV. 4. Cod. πόλλὸν ἀφαυρότερον.
LXXVII. 1. Vat. Cod. ἀνοχμάσσειας.

T. III.

LXXVIII.

Ἄβαλε μηδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα,
οὐ γὰρ ἂν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.
νῦν δ' ἡ μὲν τριτάλαινα γυνὴ τίκτουσα κάθηται,
γαστρὶ δὲ δυσκόλπῳ νεκρὸν ἔνεστι τέκος·
τρισσὴ δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει p. 63.
τὸ βρέφος ἀπρήκτοις ἐλπίσι τικτόμενον.
κούφη σοὶ τελέθει γαστὴρ, τέκος, ἀντὶ κονίης·
αὕτη γάρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέεις.

LXXIX.

Κανδαύλου τόδε σῆμα. Δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα
οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφη.
ἤθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μηδὲ φανῆναι,
ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν, ἢ τὸν ἐπιστάμενον.
χρῆν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν. οὐ γὰρ ἂν ἔτλη
δεῖξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλοτρίοις.

LXXX.

Εἰς Λαΐδα.

Ἕρπων εἰς Ἐφύρην τάφον ἔδρακον ἀμφὶ κέλευθον
Λαΐδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
δάκρυ δ' ἐπισπείσας, Χαίροις γύναι, ἐκ γὰρ ἀκουῆς
οἰκτείρω σε, ἔφην, ἣν πάρος οὐκ ἰδόμην.
ἆ πόσον ἠϊθέων νόον ἤκαχες· ἀλλ' ἴδε λήθην
ναίεις, ἀγλαΐην ἐν χθονὶ καταθεμένη.

LXXX, 1. In Cod. ora ἀγχικέλευθον.

LXXXI.

T. III. Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα,
τὸν παύοντα νόσους καὶ πενίης ὀδύνας;
μοῦνος ἅπαξ θνητοῖς παραγίνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον·
αἱ δὲ νόσοι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

LXXXII.

p. 64. Εἰς Ἑλλανίδα καὶ Λάμαξιν τὰς Λεσβίας, ὧν ὁ Πάχης ἐρασθεὶς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἔκτεινεν, αὐτὸς δὲ πάλιν ὑπ' ἐκείνων πεφόνευται.

Ἑλλανὶς τριμάκαιρα, καὶ ἁ χαρίεσσα Λάμαξις
ἤστην μὲν πάτρης φέγγεα Λεσβιάδος.
ὅκκα δ' Ἀθηναίοισι σὺν ὁλκάσιν ἐνθάδε κέλσας
τὰν Μιτυληναίαν γᾶν ἀλάπαξε Πάχης,
τᾶν κουρᾶν ἀδίκως ἠράσσατο, τὼς δὲ συνεύνους
ἔκτανε, καὶ τήνας εἷλε βιησόμενος.
ταὶ δὲ κατ' Αἰγαίοιο ῥόου πλατὺ λαῖτμα φερέσθην,
καὶ ποτὶ τὰν κραναὰν Μοψοπίαν δραμέτην·
δάμῳ δ' ἀγγελέτην ἀλιτήμονας ἔργα Πάχητος,
μέσφα μιν εἰς ὀλοὴν κῆρα συνηλασάτην.
τοῖα μὲν, ὦ κούρα, πεπονήκατον· ἂψ δ' ἐπὶ πάτραν
ἥκετον, ἐν δ' αὐτᾷ κεῖσθον ἀποφθιμένα·
εὖ δὲ πόνων ἀπόνασθον, ἐπεὶ ποτὶ σᾶμα συνεύνων
εὕδετον, ἐς κλεινᾶς μνᾶμα σαοφροσύνας·
ὑμνεῦσι δ' ἔτι πάντες ὁμόφρονας ἡρωίνας,
πάτρας καὶ ποσίων πήματα τισαμένας.

LXXXIII.

Θεσμοὶ μὲν μεμέληντο συνήθεες Ἀγαθονίκῳ·
Μοῖρα δὲ δειμαίνειν ὐ δεδάηκε νόμυς.
ἀλλά μιν ἁρπάξασα σοφῶν ἤμερσε θεμίςων,
ὔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
οἰκτρὰ δ᾽ ὑπὲρ τύμβοιο κατεςονάχησαν ἑταῖροι
κείμενον, ὐ θιάσυ κόσμεν ὀδυρόμενοι·
ἡ δὲ κόμην τίλλυσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,
αἲ αἶ, τῶν λαγόνων μόχθον ἐπιςαμένη.
ἔμπης ὄλβιος ὗτος, ὃς ἐν νεότητι μαρανθεὶς p. 65.
ἔκφυγε τὴν βιότυ θᾶσσον ἀλιτροσύνην.

LXXXIV.

Οἰκογενὴς αἴλυρος ἐμὴν πέρδικα φαγῦσα
ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.
ὐ σε, φίλη πέρδιξ, φθιμένην ἀγέραςον ἐάσω,
ἀλλ᾽ ἐπὶ σοὶ κτενέω τὴν σέθεν ἀντίβιον.
ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσόκε ῥέξω
ὅσσ᾽ ἐπ᾽ Ἀχιλλῆος Πύῤῥος ἔρεξε τάφῳ.

LXXXV.

Οὐκέτι πυ τλῆμον, σκοπέλων μετανάςρια πέρδιξ,
πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις,
ὐδ᾽ ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος Ἠριγενείης
ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων.
σὴν κεφαλὴν αἴλυρος ἀπέθρισε· τἄλλα δὲ πάντα
ἥρπασα, καὶ φθονερὴν ὐκ ἐκόρεσσε γένυν.

LXXXIII. 8. Fort. τὸν λαγ.

T. III. νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,
μὴ τὸ τεὸν κείνη λείψανον ἐξερύσῃ.

LXXXVI.

Εἰς Εὐγενίαν ἀδελφὴν Ἀγαθίου, καὶ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Θεόδοτον· οὗτοι δὲ μαχησάμενοι πρὸς ἀλλήλους, πρὶν διαλυθῆναι ἐτελεύτησαν.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτε μ' ἄκοιτις
ἔστυγεν, οὔτ' αὐτὸς Θεύδοτος Εὐγενίης
ἐχθρὸς ἑκὼν γενόμην. ἀλλὰ φθόνος ἠέ τις ἄτη
ἡμέας ἐς τόσσην ἤγαγεν ἀμπλακίην.
p. 66. νῦν δ' ἐπὶ Μινῴην καθαρὴν κρηπῖδα μολόντες
ἀμφότεροι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

LXXXVII.

Εἰς τὴν αὐτὴν Εὐγενίαν.

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐῃ καὶ ἀοιδᾷ,
τὰν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσύνας,
Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

LXXXVIII.

Ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ κειμένῃ ἐν Βυζαντίῳ.

[α] Ὦ ξένε, τί κλαίεις; [β] διὰ σὸν μόρον. [α] οἶσθα τίς εἰμι;
[β] οὐ μὰ τόν· ἀλλ' ἔμπης οἰκτρὸν ὁρῶ τὸ τέλος.
ἐσσὶ δὲ τίς; [α] Περίκλεια. [β] γυνὴ τίνος; [α] ἀνδρὸς ἀρίστου,
ῥήτορος, ἐξ Ἀσίης, οὔνομα Μεμνονίου.
[β] πῶς δέ σε Βοσπορίη κατέχει κόνις; [α] εἴρεο Μοῖραν,
ἥ μοι τῆλε πάτρης ξεῖνον ἔδωκε τάφον.
[β] παῖδα λίπες; [α] τριέτηρον, ὃς ἐν μεγάροισιν ἀλύων
ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σταγόνα.

T. III.

κεῖθι καλῶς ζώοι. ναὶ ναὶ φίλος, εὔχεο κείνῳ,
ὄφρα μοι ἡβήσας δάκρυ φίλον σταλάῃ.

LXXXIX.

Λητόϊος καὶ Παῦλος ἀδελφεὼ ἄμφω ἐόντε
ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην,
ξυνὰ δὲ καὶ Μοίρης λαχέτην λίνα, καὶ παρὰ θῖνα
Βοσπορίην ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζώειν ἀπάνευθε δυνάσθην,
ἀλλὰ συνετρεχέτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην. p. 67.
χαίρετον ὦ γλυκερὼ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
ὤφελεν ἱδρύσθαι βωμὸς Ὁμοφροσύνης.

XC.

Ναὶ λίτομαι, παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτῃ,
εὖτ' ἂν ἐμὴν λεύσσῃς πατρίδα Θεσσαλίην·
Κάτθανε σὴ παράκοιτις, ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
αἲ αἲ, Βοσπορίης ἐγγύθεν ἠϊόνος·
ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο,
ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτε κυριδίης.

XCI.

Φεῦ φεῦ, τὴν δεκάτην Ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν
Ῥώμης καὶ Φαρίης, ἧδε κέκευθε κόνις.
ὤλετο φορμίγγων τερετίσματα, λῆξαν ἀοιδαὶ,
ὥσπερ Ἰωάννῃ πάντα συνολλύμενα.
καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκαν ἐπάξιον ἐννέα Μοῦσαι,
τύμβον Ἰωάννης ἀνθ' Ἑλικῶνος ἔχειν.

T. III. XCII.

Τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων,
τὸν λασιοστέρνων κέντορα πορδαλίων,
τύμβος ἔχει. γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
σκορπίος, οὐτήσας ταρσὸν ὀρεσσιβάτην.
αἰγανέη δὲ τάλαινα, σίγυνά τε πὰρ χθονὶ κεῖται,
αἶ αἶ, θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων.

p. 68. XCIII.

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου·
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὀροφὴ πέσε, τοὺς δὲ κακούργους
ἔσκεπεν, ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
ξυνὴ δ᾽ ἀμφοτέρους κατέχει παγίς· εἰν ἑνὶ δ᾽ ἄμφω
κεῖνται, συζυγίης οὐκέτι παυόμενοι.

XCIV.

Ἑπτά με δὶς λυκάβαντας ἔχουσαν ἀφήρπασε δαίμων,
ἣν μούνην Διδύμῳ πατρὶ Θάλεια τέκεν.
ἆ Μοῖραι, τί τοσοῦτον ἀπηνέες, οὐδ᾽ ἐπὶ παστοὺς
ἠγάγετ᾽, οὐδ᾽ ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης;
οἱ μὲν γὰρ γονέες με γαμήλιον εἰς Ὑμέναιον
μέλλον ἄγειν· στυγεροῦ δ᾽ εἰς Ἀχέροντος ἔβην.
ἀλλὰ θεοὶ, λίτομαι, μητρός γε γόους πατέρος τε
παύσατε, τηκομένων εἵνεκ᾽ ἐμεῦ φθιμένης.

XCV.

Μηδὲν ἀπαγγείλειας ἐς Ἀντιόχειαν, ὁδῖτα,
μὴ πάλιν οἰμώξῃ χεύματα Κασταλίης,

XCII. 5. Codd, Planud. optimus σίγυννά τε. male.

οὕνεκεν ἐξαπίνης Εὐστόργιος ἔλλιπε μοῦσαν, T. III.
θεσμῶν τ' Αὐσονίων ἐλπίδα μαψιδίην,
ἑβδόματον δέκατόν τε λαχὼν ἔτος· ἐς δὲ κονίην
ἠμείφθη κενεὴν εὔσταχυς ἡλικίη.
καὶ τὸν μὲν κατέχει χθόνιος τάφος· ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ p. 69.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΚΑΙ

ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΓΑΘΙΟΥ.

I.

Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν, αἴλουρε κακίστη,
τῶν Ἀκταιονίδων ἐσσὶ μία σκυλάκων.
κτήτορος Ἀγαθίαο φίλου πέρδικα φαγοῦσα,
λυπεῖς, ὡς αὐτὸν κτήτορα δαισαμένη.
καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον· οἱ δὲ μύες νῦν
ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

II.

Γραμματοκῷ πλήθοντα μελάσματι κυκλομόλιβδον,
καὶ κανόνα γραφίδων ἰθυτάτων φύλακα,
καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου,
ἄκρα τε μεσσοτόμους εὐγλυφέας καλάμους,
τρηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμον,
ἔνθα περιτριβέων ὀξὺ χάραγμα πέλει,

T. III. καὶ γλύφανον καλάμων, πλατέος γλωχῖνα σιδήρου,
ὅπλα σοι ἐμπορίης ἄνθετο τῆς ἰδίης
κεκμηὼς Μενέδημος ὑπ' ἀχλύος ὄμμα παλαιόν,
Ἑρμεία· σὺ δ' ἀεὶ φέρβε τὸν ἐργατίνην.

p. 70.

III.

Ἥρῃ, καὶ Παφίῃ, καὶ Παλλάδι τοῦτο λοετρὸν
ὥς ποτε τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχειν·
καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσσεται οὐ Πάρις αὐταῖς·
εἰκὼ δ' ἀργυρέοις νάμασι δεικνυμένη.

IV.

Εἰς εἰκόνα Σαπφοῦς.

Αὐτή σοι πλάστειρα Φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
τὴν Μιτυληναίαν, ζωγράφε, Πιερίδα.
πηγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· τοῦτο δ' ἐναργῶς
δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης.
αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε καὶ οὐ περίεργα λιπῶσα
σὰρξ ὑποδεικνυμένην τὴν ἀφέλειαν ἔχει.
ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῖο καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπου
Μοῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην.

IV. 5. Vulgo π. κολῶσα. 7. Fort. νοεροῖο προσ.

Π Α Υ Λ Ο Υ T. III. p. 71.

ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

I.

Κλέψωμεν, Ῥοδόπη, τὰ φιλήματα, τήν τ' ἐρατεινὴν
  καὶ περιδήριτον Κύπριδος ἐργασίην.
ἡδὺ λαθεῖν, φυλάκων τε παναγρέα κανθὸν ἀλύξαι·
  φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα.

II.

Μακρὰ φιλεῖ Γαλάτεια καὶ ἔμψοφα· μαλθακὰ Δημώ·
  Δωρὶς ὀδακτάζει. τίς πλέον ἐξερέθει;
οὔατα μὴ κρίνωσι φιλήματα· γευσάμενοι δὲ
  τριχθαδίων στομάτων, ψῆφον ἐποισόμεθα.
ἐσπλάγχθης κραδίη. τὰ φιλήματα μαλθακὰ Δημοῦς
  ἔγνως, καὶ δροσερῶν ἡδὺ μέλι στομάτων.
μίμν' ἐπὶ τοῖσδ'· ἀδέκαστον ἔχει στέφος. εἰ δέ τις ἄλλη
  τέρπεται, ἐκ Δημοῦς ἡμέας οὐκ ἐρύσει.

III.

Μαλθακὰ μὲν Σαπφοῦς τὰ φιλήματα, μαλθακὰ γυίων
  πλέγματα χιονέων, μαλθακὰ πάντα μέλη.
ψυχὴ δ' ἐξ ἀδάμαντος ἀπειθέος. ἄχρι γὰρ οἴων
  ἐστὶν ἔρως στομάτων· τ' ἄλλα δὲ παρθενίης.
καὶ τίς ὑποτλαίη; τάχα τις τάχα τοῦτο ταλάσσας
  δίψαν Ταντάλεην τλήσεται εὐμαρέως.

II. 2. Cod. δακτάζει. 4. Cod. τρηχαλίων.

T.III. p.72.

IV.

Ὠ παλάμη πάντολμε, σὺ τὸν παγχρύσεον ἔτλης
ἀπρὶξ δραξαμένη βόστρυχον αὖ ἐρύσαι.
ἔτλης. οὐκ ἐμάλαξε τεὸν θράσος αἴλινος αὐδὴ,
σκύλμα κόμης, αὐχὴν μαλθακὰ κεκλιμένος.
νῦν θαμινοῖς πατάγοισι μάτην τὸ μέτωπον ἀράσσεις.
οὐκ ἔτι γὰρ μαζοῖς σὸν θέναρ ἐμπελάσει.
μὴ, λίτομαι δέσποινα, τόσην μὴ λάμβανε ποινήν·
μᾶλλον ἐγὼ τλαίην φάσγανον ἀσπασίως.

V.

Ηὺ φίλης μείδημα τὸ Λαΐδος· ἡδὺ καὶ αὐτῶν
ἠπιοδινήτων δακρυχέει βλεφάρων.
χθιζά μοι ἀπροφάσιστον ἐπέστενεν ἐν κλινοκώμῳ
ἡμετέρῃ κεφαλὴν δηρὸν ἐρεισαμένη·
μυρομένην δ' ἐφίλησα· τὰ δ' ὡς δροσερῆς ἀπὸ πηγῆς
δάκρυα μιγνυμένων πίπτε κατὰ στομάτων.
εἶπε δ' ἀνειρομένῳ· Τίνος οὕνεκα δάκρυα λείβεις;
Δείδια μή με λίπῃς. ἐστὲ γὰρ ὁρκαπάται.

VI.

Ρίψωμεν, χαρίεσσα, τὰ φάρεα· γυμνὰ δὲ γυμνοῖς
ἐμπελάσῃ γυίοις γυῖα περιπλοκάδην.
μηδὲν ἔοι τὸ μεταξύ. Σεμιράμιδος γὰρ ἐκεῖνο
τεῖχος ἐμοὶ δοκέει λεπτὸν ὕφασμα σέθεν.
στήθεα δ' ἐζεύχθω, τά τε χείλεα· τἄλλα δὲ σιγῇ
κρυπτέτω. ἐχθαίρω τὴν ἀθυροστομίην.

VI. 2. Cod. ἐμπελάσει.

T. III. p.73

VII.

Εἶδον ἐγὼ ποθέοντας· ὑπ' ἀτλήτοιο δὲ λύσσης
δηρὸν ἐν ἀλλήλοις χείλεα πηξάμενοι,
ὐ κόρον εἶχον ἔρωτος ἀφειδέος· ἱέμενοι δὲ,
εἰ θέμις, ἀλλήλων δύμεναι εἰς κραδίην,
ἀμφαδίην ὅσον ὅσσον ὑπεπρήϋνον ἀνάγκην,
ἀλλήλων μαλακοῖς φάρεσιν ἑσσάμενοι.
καί ῥ' ὁ μὲν ἦν Ἀχιλῆϊ πανείκελος, οἷος ἐκεῖνος
τῶν Λυκομηδείων ἔνδον ἔην θαλάμων·
κούρη δ' ἀργυφέης ἐπιγουνίδος ἄχρι χιτῶνα
ζωσαμένη, Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο.
καὶ πάλιν ἠρήρειστο τὰ χείλεα, γυιοβόρον γὰρ
εἶχον ἀλωφήτου λιμὸν ἐρωμανίης.
ῥεῖά τις ἡμερίδος στελέχη δύο σύμπλοκα λύσει,
στρεπτὰ, πολυχρονίῳ πλέγματι συμφυέα,
ἢ κείνους φιλέοντας, ὑπ' ἀντιτόροισιν ἀγοστοῖς
ὑγρὰ περιπλέγδην ἅψεα δησαμένους.
τρὶς μάκαρ, ὃς τοίοισι, φίλη, δεσμοῖσιν ἑλίχθη,
τρὶς μάκαρ· ἀλλ' ἡμεῖς ἄνδιχα καιόμεθα.

VIII.

Προὐκριτός ἐστι, Φίλιννα, τεὴ ῥυτὶς, ἢ ὀπὸς ἥβης
πάσης· ἱμείρω δ' ἀμφὶς ἔχειν παλάμαις
μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβοις,
ἢ μαζὸν νεαρῆς ὄρθιον ἡλικίης.
σὸν γὰρ ἔτι φθινόπωρον ὑπέρτερον εἴαρος ἄλλης,
χεῖμα σὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος.

VIII. 1. Apogr. Buher. τεὴ κύπρις ἢ ὀπὸς ἥβης.

T. III. p. 74.

IX.

Ὄμματά σευ βαρύθουσι, πόθου πνείοντα, Χαρικλοῖ,
οἷά περ ἐκ λέκτρων ἄρτι διεγρομένης·
ἔσκυλται δὲ κόμη, ῥοδέης δ' ἀμάρυγμα παρειῆς
ὦχρος ἔχει λευκός, καὶ δέμας ἐκλέλυται.
εἰ μὲν παννυχίῃσιν ὁμιλήσασα παλαίστραις
ταῦτα φέρεις, ὄλβῳ πάντας ὑπερπέταται,
ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν· εἰ δέ σε τήκει
θερμὸς ἔρως, εἴης εἰς ἐμὲ τηκομένη.

X.

Βόστρυχον ἡμιγέροντα τί μέμφεαι, ὄμματά θ' ὑγρὰ
δάκρυσιν; ἡμετέρων παίγνια ταῦτα πόθων.
φροντίδες ἀπρήκτοιο πόθου τάδε, ταῦτα βελέμνων
σύμβολα, καὶ δολιχῆς ἔργα νυχεγρεσίης.
καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτὶς παναώριος ἤδη,
καὶ λαγαρὸν δειρῇ δέρμα περικρέμαται.
ὁππόσον ἡβάσκει φλογὸς ἄνθεα, τόσσον ἐμεῖο
ἅψεα γηράσκει φροντίδι γυιοβόρῳ.
ἀλλὰ κατοικτείρασα δίδου χάριν. αὐτίκα γάρ μοι
χρὼς ἀναθηλήσει κρατὶ μελαινομένῳ.

XI.

Μαζοὺς χερσὶν ἔχω, στόματι στόμα, καὶ περὶ δειρὴν
ἄσχετα λυσσώων βόσκομαι ἀργυφέην.
οὔπω δ' Ἀφρογένειαν ὅλην ἕλον· ἀλλ' ἔτι κάμνω,
παρθένον ἀμφιέπων, λέκτρον ἀναινομένην.

IX. 6. Cod. ὄλβου παντός.
X. 1. Cod. ὠμογέροντα. 5. Cod. τανυώριος. 10. Salm. mal. θρὶξ ἀναθ.

ἥμισυ γὰρ Παφίῃ, τὸ δ᾽ ἄρ᾽ ἥμισυ δῶκεν Ἀθήνῃ· 'Γ. III.
αὐτὰρ ἐγὼ μέσσος τήκομαι ἀμφοτέρων.

XII. p. 75.

Δειελινῷ χαρίεσσα Μενεκρατὶς ἔκχυτος ὕπνῳ
κεῖτο περὶ κροτάφους πῆχυν ἑλιξαμένη.
τολμήσας δ᾽ ἐπέβην λεχέων ὕπερ. ὡς δὲ κελεύθου
ἥμισυ κυπριδίης ἤνυον ἀσπασίως,
ἡ παῖς ἐξ ὕπνοιο διέγρετο, χερσὶ δὲ λευκαῖς
κράατος ἡμετέρου πᾶσαν ἔτιλλε κόμην·
μαρναμένης δὲ τὸ λοιπὸν ἀνύσσαμεν ἔργον ἔρωτος.
ἡ δ᾽ ὑποπιμπλαμένη δάκρυσιν εἶπε τάδε·
Σχέτλιε, νῦν μὲν ἔρεξας ὅ τοι φίλον, ᾧ ἔπι πουλὺν
πολλάκι σῆς παλάμης χρυσὸν ἀπωμοσάμην·
οἰχόμενος δ᾽ ἄλλην ὑποκόλπιον εὐθὺς ἑλίξεις.
ἐστὲ γὰρ ἀπλήστου κύπριδος ἐργατῖναι.

XIII.

Δάκρυά μοι σπένδουσαν ἐπήρατον οἰκτρὰ Θεανὼ
εἶχον ὑπὲρ λέκτρων πάννυχον ἡμετέρων;
ἐξότε γὰρ πρὸς Ὄλυμπον ἀνέδραμεν ἕσπερος ἀστὴρ,
μέμφετο μελλούσης ἄγγελον ἠριπόλης.
οὐδὲν ἐφημερίοις καταθύμιον. εἴ τις Ἐρώτων
λάτρις, νύκτας ἔχειν ὤφελε Κιμμερίων.

XIV.

Ὄμμα πολυπτοίητον ὑποκλέπτουσα τεκούσης,
συζυγίην μήλων δῶκεν ἐμοὶ ῥοδέων

XII. 3. Cod. κέλευθον.
XIII. 4. Cod. ἠρικόμης.

T. III. θηλυτέρη χαρίεσσα. μάγον τινὰ πυρσὸν ἐρώτων
λαθριδίως μήλοις μῖξεν ἐρευθομένοις.
εἰμὶ γὰρ ὁ τλήμων φλογὶ σύμπλοκος· ἀντὶ δὲ μαζῶν,
ὢ πόποι, ἀπρήκτοις μῆλα φέρω παλάμαις.

p. 76.

XV.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἶπον ἐμοὶ, χαρίεσσα, τεῶν τάδε σύμβολα μαζῶν
ὤπασας; ὀλβίζω τὴν χάριν ὡς μεγάλην.
εἰ δ' ἐπὶ τοῖς μίμνεις, ἀδικεῖς, ὅτι λάβρον ἀνῆψας
πυρσὸν, ἀποσβέσσαι τοῦτον ἀναινομένη.
Τήλεφον ὁ τρώσας καὶ ἀκέσσατο. μὴ σύ γε κούρη
εἰς ἐμὲ δυσμενέων γίνεο πικροτέρη.

XVI.

Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας
Ζεὺς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.
φαμὶ λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε· ΧΑΛΚΕΑ ΝΙΚΑι
ΤΕΙΧΕΑ ΚΑΙ ΔΕΣΜΟΥΣ ΧΡΥΣΟΣ Ο ΠΑΝΔΑΜΑΤΩΡ.
χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληῗδας ἐλέγχει,
χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους,
καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε φρένα. μή τις ἐραστὰς
λισσέσθω Παφίαν, ἀργύριον παρέχων.

XVII.

Οὔτε ῥόδον στεφάνων ἐπιδεύεται, οὔτε σὺ πέπλων,
οὔτε λιθοβλήτων, πότνια, κεκρυφάλων.
μάργαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει
χρυσὸς ἀπεκτήτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην·

Ἰνδώη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης, T. III.

ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαυροτέρην.

χείλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη

ἤθεος ἁρμονίη, κεστὸς ἔφυ Παφίης.

τούτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμναμαι· ὄμμασι μούνοις

θέλγομαι, οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει.

XVIII. p. 77.

Ἐσβέσθη φλογεροῖο πυρὸς μένος, οὐκ ἔτι κάμνω·

ἀλλὰ καταθνήσκω ψυχόμενος, Παφίη.

ἤδη γὰρ μετὰ σάρκα δι' ὀστέα καὶ φρένας ἕρπει

παμφάγον ἀσθμαίνων οὗτος ὁ πικρὸς Ἔρως.

καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύξῃ,

φορβῆς ἠπανίῃ ψύχεται αὐτομάτως.

XIX.

Ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάουσα Χαρικλὼ

λάθρη τοὺς ἰδίους ἀμφέβαλε στεφάνους,

πῦρ ὀλοὸν δάπτει με. τὸ γὰρ στέφος, ὡς δοκέω, τι

εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε Κρεοντιάδα.

XX.

Μηκέτι τις πτήξειε πόθου βέλος. ἰοδόκην γὰρ

εἰς ἐμὲ λάβρος Ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.

μὴ πτερύγων τρομέοι τις ἐπήλυσιν. ἐξότε γάρ μοι

λὰξ ἐπιβὰς στέρνοις πικρὸν ἔπηξε πόδα,

ἀστεμφὴς, ἀδόνητος ἐνέζεται, οὐδὲ μετέστη,

εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερύγων.

XVII. 6. Fort. λοχάδων.
XVIII. 6. Codd. φορβῆς ἡ μανίη.

T. III.

XXI.

Φεῦ φεῦ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μείλιχον ὁ φθόνος εἴργει,
    βλέμμα τε λαθριδίως φθεγγομένων βλεφάρων.
ἱσταμένης δ' ἄγχιστα τεθήπαμεν ὄμμα γεραιῆς,
    οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης.
Ἵστασο, καὶ σκοπίαζε, μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου·
    οὐ γὰρ ἐπὶ ψυχῆς ὄμμα τεὸν τανύσεις.

p. 78.

XXII.

Εἰπὲ τίνι πλέξεις ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας
    φαιδρυνέεις, ὀνύχων ἀμφιτεμὼν ἀκίδα;
ἐς τί δὲ κοσμήσεις ἁλιανθέϊ φάρεα κόχλῳ,
    μηκέτι τῆς καλῆς ἐγγὺς ἰὼν Ῥοδόπης;
ὄμμασιν οἷς Ῥοδόπην οὐ δέρκομαι, οὐδὲ φαεινῆς
    φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον Ἠριπόλης.

XXIII.

Χρυσῆς εἰρύσσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης,
    οἷα δορυκτήτους δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
    Δωρίδος ἱμερτῆς εὐμαρὲς οἰόμενος·
ὡς δὲ διαῤῥῆξαι σθένος οὐκ ἔχον, ἔστενον ἤδη,
    οἷά τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι,
    δεσπότις ἔνθ' ἐρύσῃ, πυκνὰ μεθελκόμενος.

XXIV.

XXII. 2. Vulgo φαιδρύνεις.
XXIII. 2. Cod. ἐμοῦ παλάμας.

XXIV.

T. III.

Ὤμοσα μιμνάζειν σέο τηλόθεν, ἀργέτι κούρη,
  ἄχρι δυωδεκάτης, ὢ πόποι, ἠριπόλης.
οὐδ' ἔτλην ὁ τάλας. τὸ γὰρ αὔριον ἄμμι φαάνθη
  τηλοτέρω μήνης, ναὶ μά σε, δωδεκάτης.
ἀλλὰ θεοὺς ἱκέτευε, φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
  ὅρκια ποιναίης νῶτον ὑπὲρ σελίδος·
θέλγε δὲ σαῖς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα· μηδ' ἐμὲ μάστιξ,
  πότνα, κατασμύξῃ καὶ σέο καὶ μακάρων.

XXV.

p. 79.

Δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις
  ἕσπερος, ὑβριστὴν μῦθον ἐπευξαμένη.
ΥΒΡΙΣ ΕΡΩΤΑΣ ΕΛΥΣΕ. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται.
  ὕβρις ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
ὤμοσα γὰρ λυκάβαντα μένειν ἀπάνευθεν ἐκείνης.
  ὢ πόποι· ἀλλ' ἱκέτης πρώϊος εὐθὺς ἔβην.

XXVI.

Ἀνέρα λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημένον ἰῷ
  ὕδασι θηρείην εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
λυσσώων τάχα πικρὸν Ερως ἐνέπηξεν ὀδόντα
  εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληΐσατο.
σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει,
  καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἰνοχόον.

XXVII.

Τὴν πρὶν ἐνεσφρήγισσεν Ερως θρασὺς εἰκόνα μορφῆς
  ἡμετέρης θερμῷ βένθεϊ σῆς κραδίης,
φεῦ φεῦ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπτυσας· αὐτὰρ ἐγώ τοι
  γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης.

T. III. τοῦτον καὶ Φαέθοντι καὶ Ἀΐδι, βάρβαρε, δείξω,
Κρῆσσαν ἐπισπέρχων εἰς σε δικασπολίην.

XXVIII.

Δηθύνει Κλεοφάντις· ὁ δὲ τρίτος ἄρχεται ἤδη
λύχνος ὑποκλάζειν ἦκα μαραινόμενος.
αἴθε δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς συναπέσβετο λύχνῳ,
μηδέ μ' ὑπ' ἀγρύπνοις δηρὸν ἔκαιε πόθοις.
p. 80. ἆ, πόσα τὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἕσπερος ἥξειν·
ἀλλ' οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται οὔτε θεῶν.

XXIX.

Χθιζά μοι Ερμώνασσα φιλακρήτους μετὰ κώμους
στέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας
ἐκ κυλίκων ἐπέχευεν ὕδωρ· ἀμάθυνε δὲ χαίτην,
ἣν μόλις ἐς τρισσὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην.
ἐφλέχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ὕδατος. ἐκ γὰρ ἐκείνης
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν στομάτων.

XXX.

Φράζεό μοι, Κλεοφάντις, ὅση χάρις, ὁππότε δοιοὺς
λάβρον ἐπαιγίζων ἶσος ἔρως κλονέει.
ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἠὲ τίς αἰδὼς
τούσδε διακρινέει, πλέγματα βαλλομένους;
εἴη μοι μελέεσσι τὰ Λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων
δεσμὰ, καὶ Ηφαίστου πᾶσα δολοῤῥαφίη·
μοῦνον ἐγὼ, χαρίεσσα, τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας
θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἅψεσι βαλλόμενος.

XXVIII. 5. Cod. ἕσπερος ἵξειν.
XXX. 4. Vulgo διακρίνει.

δὴ τότε καὶ ξεῖνός με καὶ ἐνδάπιος καὶ ὁδίτης, T. III.
πότνα, καὶ ἀρητὴρ, χἠ παράκοιτις ἴδοι.

XXXI.

Μέχρι τίνος φλογόεσσαν ὑποκλέπτοντες ὀπωπὴν
φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
λεκτέον ἀμφαδίην μελεδήματα· κἢν τις ἐρύξῃ
μαλθακὰ λυσιπόνου πλέγματα συζυγίης,
φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται. ἥδιον ἡμῖν
ξυνὸν ἀεὶ μεθέπειν ἢ βίον ἢ θάνατον.

XXXII.

Ο πρὶν ἀμαλθάκτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺν ἐν ἥβῃ p. 81.
οἰστροφόρου Παφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
γυιοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν Ἐρώτων,
αὐχένα σοὶ κλίνω, Κύπρι, μεσαιπόλιος.
δέξο με καγχαλόωσα, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
νῦν πλέον, ἢ τοπάρος μήλῳ ἐφ' Ἑσπερίδων.

XXXIII.

Ναὶ τάχα Ταντάλεης Ἀχερόντια πήματα ποινῆς
ἡμετέρων ἀχέων ἐστὶν ἐλαφρότερα.
οὐ γὰρ ἰδὼν σέο κάλλος, ἀπείργετο χείλεα μῖξαι
χείλεϊ σῷ, ῥοδέων ἁβροτέρῳ καλύκων,
Τάνταλος ἀκριτόδακρυς· ὑπερτέλλοντα δὲ πέτρον
δείδιεν· ἀλλὰ θανεῖν δεύτερον οὐ δύναται.
αὐτὰρ ἐγὼ ζωὸς μὲν ἐὼν κατατήκομαι οἴστρῳ,
ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

XXXIV.

Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεὴν τρίχα; τήκομαι οἴστρῳ,
Ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.

T. III. ἀσκεπές ἐστι κάρηνον; ἐγὼ ξανθίσμασι χαίτης
ἔκχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον.
ἀργενναῖς ὀθόνῃσι κατήορα βόστρυχα κεύθεις;
οὐδὲν ἐλαφροτέρη φλὸξ κατέχει κραδίην.
μορφὴν τριχθαδίην Χαρίτων τριὰς ἀμφιπολεύει·
πᾶσα δ' ἐμοὶ μορφὴ πῦρ ἴδιον προχέει.

p. 82.

XXXV.

Πρὸς τὸ Ἀγαθίου ἐλεγεῖον κβ. Μηδὲν ἄγαν.

Ὁ θρασὺς, ὑψαύχην τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἓν ἀγείρων
κεῖται παρθενικῆς παίγνιον ἀδρανέος·
ὁ πρὶν ὑπερβασίῃ δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν
αὐτὸς ὑποδμηθεὶς ἐλπίδος ἐκτὸς ἔβη.
καί ῥ' ὁ μὲν ἱκεσίοισι πεσὼν θηλύνεται οἴκτοις·
ἡ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενα μῆνιν ἔχει.
παρθένε θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἔνδικον αἴθεις,
σβέσσον ἀγηνορίην, ἐγγὺς ἴδ' ἐς Νέμεσιν.

XXXVI.

Εἰς ἰχθὺν ὃν ἔπεμψε τῇ κόρῃ.

Εἰ καὶ τηλοτέρω Μερόης τεὸν ἴχνος ἐρείσεις,
πτηνὸς Ἔρως πτηνῷ κεῖσε τάχει με φέρει.
εἰ καὶ ἐς ἀντολίην πρὸς ὁμόχροον ἵξεαι Ἠῶ,
πεζὸς ἀμετρήτοις ἕψομαι ἐν σταδίοις.
εἰ δέ τι σοὶ στέλλω βύθιον γέρας, ἵλαθι κούρη,
εἰς σὲ θαλασσαίη τοῦτο φέρει Παφίη,
κάλλεϊ νικηθεῖσα τεοῦ χροὸς ἱμερόεντος,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀγλαΐῃ θάρσος ἀπωσαμένη.

XXXVII. T. III.

Ὀφθαλμοὶ, τέο μέχρις ἀφύσσετε νέκταρ Ἐρώτων,
 κάλλεος ἀκρήτου ζωροπόται θρασέες;
τῆλε διαθρέξωμεν ὅπη σθένος· ἐν δὲ γαλήνῃ
 νηφάλια σπείσω Κύπριδι Μειλιχίῃ.
εἰ δ' ἄρα πού καὶ κεῖθι κατάσχετος ἔσσομαι οἴστρῳ,
 γίνεσθε κρυεροῖς δάκρυσι μυδαλέοι,
ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ, p. 83.
 φεῦ, πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

XXXVIII.

Ἱππομένην φιλέουσα νόον προσέρεισα Λεάνδρῳ·
 ἐν δὲ Λεανδρείοις χείλεσι πηγνυμένη
εἰκόνα τὴν Ξάνθοιο φέρω φρεσί· πλεξαμένη δὲ
 Ξάνθον, ἐς Ἱππομένην νόστιμον ἦτορ ἄγω.
πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀναίνομαι· ἄλλοτε δ' ἄλλον
 αἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένη,
ἀφνειὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. εἰ δέ τις ἡμῖν
 μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμῳ.

XXXIX.

ΣΩΖΕΟ σοὶ μέλλων ἐνέπειν, παλίνορσον ἰωὴν
 ἂψ ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω.
σὴν γὰρ ἐγὼ δασπλῆτα διάστασιν, οἷά τε πικρὴν
 νύκτα καταπτήσσω τὴν Ἀχεροντιάδα.
ἤματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοίϊον. ἀλλὰ τὸ μέν που
 ἄφθογγον· σὺ δ' ἐμοὶ καὶ τὸ λάλημα φέρεις
κεῖνο, τὸ Σειρήνων γλυκερώτερον, ᾧ ἔπι πᾶσαι
 εἰσὶν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐκκρεμέες.

T. III.

XL.

Σπείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ,
ὤσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις.
σιτοδόκῳ δ' ἀγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος ἰάλλοι
γαστρὶ μελαμπέπλου μητέρα Φερσεφόνης·
ταυροφόνων δ' ἀμέγαρτα καὶ αἱμαλέων κρέα δόρκων
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις·
p. 84. ὀστέα δ' αὖ νεπόδων ταμεσίχροα χείλεσι φωτῶν
εἰξάτω, οἷς Ἀΐδης φίλτερος ἠελίου·
ἡμῖν δ' ὀλβιόδωρον ἀεὶ μέθυ καὶ βόσις ἔστω
καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

XLI.

Σοὶ τὰ λιποστεφάνων διατίλματα μυρία φύλλων,
σοὶ τὰ νοοπλήκτου κλαστὰ κύπελλα μέθης,
βόστρυχά σοι τὰ μύροισι δεδευμένα, τῇδε κονίῃ
σκῦλα ποθοβλήτου κεῖται Ἀναξαγόρα,
σοὶ τάδε, Λαΐς, ἅπαντα. παρὰ προθύροις γὰρ ὁ δειλὸς
τοῖσδε, σὺν ἀκρήβαις πολλάκι παννυχίσας,
οὐκ ἔπος, οὐ χαρίεσσαν ὑπόσχεσιν, οὐδὲ μελιχρῆς
ἐλπίδος ὑβριστὴν μῦθον ἐπεσπάσατο.
φεῦ φεῦ, γυιοτακὴς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμων,
μέμφεται ἀστρέπτῳ κάλλεϊ θηλυτέρων.

XLII.

Ἀντίγραφον πρὸς τὸ Ἀγαθίου ἐλεγεῖον κε.

Θεσμὸν Ἔρως οὐκ οἶδε βιημάχος, οὐδέ τις ἄλλη
ἀνέρα νοσφίζει πρῆξις ἐρωμανίης.

XLI. 2. Vat. Cod. κλαστὰ, e correctione tamen; nam primo scriptum fuerat πλακτά.

εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μεληδόνος ἔργον ἐρύκει, T. III.
οὐκ ἄρα σοι στέρνοις λάβρος ἔνεστιν ἔρως.
ποῖος ἔρως, ὅτε βαιὸς ἁλὸς πόρος οἶδε μερίζειν
σὸν χρόα παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;
νηχόμενος Λείανδρος ὅσον κράτος ἐστὶν ἐρώτων
δείκνυεν, ἐννυχίου κύματος οὐκ ἀλέγων·
σοὶ δὲ, φίλος, παρέασι καὶ ὁλκάδες. ἀλλὰ θαμίζεις
μᾶλλον Ἀθηναίῃ, Κύπριν ἀπωσάμενος.
θεσμοὺς Παλλὰς ἔχει, Παφίη πόθον. εἰπὲ, τίς ἀνὴρ p. 85.
εἰν ἑνὶ θητεύσει Παλλάδι καὶ Παφίῃ;

XLIII.

Μή ποτε κοιλήνης Παφίῃ νόον. ἀντιτύπου γὰρ
εὐθὺς ἀποθρώσκει κοῦφος Ἔρως κραδίης.
οἶστρος ὀλισθήεσσαν ἔχει φύσιν. ἤν τις ὀϊστοῦ
ἄκρον ἕλῃ φλογέου, δύεται ἐντὸς ὅλος.
ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι, γυιοβόρον γὰρ
πῦρ ὑπορριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

XLIV.

Βοτρυΐνων ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον,
τὸν θρασὺν ὑψικόμων· ἐνναέταν δονάκων,
πολλάκις ἐξερύσαντα θοῶν ἀκμαῖσιν ὀδόντων
δένδρεα, καὶ νομίους τρεψάμενον σκύλακας,
ἀντήσας ποταμοῖο πέλας, πεφρικότα χαίτας,
ἄρτι καὶ ἐξ ὕλας πάγχυ λιπόντα βάθος,
χαλκῷ Ζεινόφιλος κατενήρατο, καὶ παρὰ φηγῷ
θηρὸς ἀθωπεύτου Πανὶ καθῆψε δέρας.

XLIII. 5. Cod. γυιοκόρον.
XLIV. 7. Cod. Ζεινόφιλος. in lemmate Ζενοφίλου.

T. III.

XLV.

Ἀνδροκλος, ὤπολλον, τόδε σοὶ κέρας, ᾧ ἔπι πουλὺν
θῆρα βαλὼν, ἄγρας εὔσκοπον εἶχε τύχην.
οὔποτε γὰρ πλαγκτὸς γυρᾶς ἐξᾶλτο κεραίας
ἰὸς ἐπ' ἠλεμάτῳ χειρὸς ἐκηβολίᾳ.
ὁσσάκι γὰρ τόξοιο πανάγρέος ἴαχε νευρὰ,
τοσσάκις ἦν ἀγρευς ἠέρος ἢ ξυλόχου.
ἀνθ' ὧν σοὶ τόδε, Φοῖβε, τὸ Λύκτιον ὅπλον ἀγινεῖ,
χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις.

p. 86.

XLVI.

Ἀσπίδα ταυρείην, ἔρυμα χροὸς, ἀντιβίων τε
πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων,
καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
καὶ κόρυν ἱππείαις θριξὶ δασυνομένην
ἄνθετο Λυσίμαχος γέρας Αρεῖ, γηραλέον νῦν
ἀντὶ πανοπλίης βάκτρον ἀμειψάμενος.

XLVII.

Σοὶ τόδε, πενταίχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ἀκμαῖς,
ἀκροχανὲς φονίῳ κρατὶ συνεξερύσας,
ἄνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτυν, αἰγιπόδη Πὰν,
Τεῦκρος Αραψ, καὐτὰν ἀγρότιν αἰγανέαν.
αἰχμῇ δ' ἡμιβρῶτι τύποι μίμνουσιν ὀδόντων,
ἃ ἔπι βρυχητὰν θὴρ ἐκένωσε χόλον.
ὑδριάδες Νύμφαι δὲ σὺν ὑλονόμοισι χορείαν
στῆσαν, ἐπεὶ καὐτὰς πολλάκις ἐξεφόβει.

XLVIII.

T.III.

Τὸν χαλκοῦν τέττιγα Λυκωρέϊ Λοκρὸς ἀνάπτει
    Εὔνομος, ἀθλοσύνας μνᾶμα φιλοστεφάνου.
ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἵστατο Πάρθις.
    ἀλλ' ὅκα δὴ πλάκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς,
βραγχὸν τετριγυῖα λύρας ἀπεκόμπασε χορδά·
    πρὶν δὲ μέλος σκάζειν εὔποδος ἁρμονίης,
ἁβρὸν ἐπιτρύζων κιθάρας ὑπερέζετο τέττιξ,
    καὶ τὸν ἀποιχομένου φθόγγον ὑπῆλθε μίτου·
τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἀχὼ
    πρὸς νόμον ἁμετέρας τρέψε λυροκτυπίας.
τῷ σε, μάκαρ Λητῷε, τεῷ τέττιγι γεραίρει, p. 87.
    χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

XLIX.

Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἔπι λαὸν
    ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας·
πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν ἄκοντες ἰσήριθμός τε χαλάζῃ
    χερμὰς, καὶ ξιφέων ἐξεκόλαψε γένυς.
ἀλλὰ καὶ ἀμφίδρυπτον ἐὸν τόδε χειρὶ μεναίχμᾳ
    σώζετο Νικαγόρα, σῶζε δὲ Νικαγόραν.
θεσμὸν τὸν Σπάρτας μενεφύλοπιν ἀμφὶ βοείᾳ
    τῇδέ τις ἀθρήσει πάντα φυλασσόμενον.

L.

Γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς,
    καὶ σκληρῶν ἀκόνην τρηχαλέην καλάμων,

XLVIII. 3. Cod. Vat. V. πάρθης et supra γρ. σπάρτας.

T. III. καὶ πλατὺν ὀξυντῆρα μεσοσχιδέων δονακήων,
καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄντροις,
καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μελαινομένων
Ἑρμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνιῳ ἐκκρεμὲς ἤδη
ἦλθε κατ᾽ ὀφθαλμῶν ῥυσσὸν ἐπισκύνιον.

LI.

Τὸν τροχόεντα μόλιβδον, ὃς ἀτραπὸν οἶδε χαράσσειν
ὀρθὰ παραξύων ἰθυτενῆ κανόνα,
καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ἡγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κανόνα,
καὶ λίθον ὀκριόεντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα
θήγεται ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης,
p. 88. καὶ βυθίην Τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην,
σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος,
καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον εἶν ἑνὶ πάντα
εὐγράφεος τέχνης ὄργανα ῥυομένην
Ἑρμῇ Καλλιμένης, τρομερὴν ὑπὸ γήραος ὄκνῳ
χεῖρα καθαρμόζων ἐκ δολιχῶν καμάτων.

LII.

Ἄβροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτῆρα κελεύθου,
ἧς ἔπι ῥιζοῦται γράμματος ἁρμονίη,
καὶ κανόνα τροχαλοῖο κυβερνητῆρα μολίβδου,
καὶ λίθακα τρητὴν σπόγγῳ ἐειδομένην,
καὶ μέλανος σταθεροῖο δοχήϊον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
εὐγραφέων καλάμων ἀκροβαφεῖς ἀκίδας,

σπόγγον, ἁλὸς βλάστημα, χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης, T. III.
καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπταλέων.
ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομειδέσιν ἄνθετο Μούσαις,
γήραϊ κεκμηὼς ὄμματα καὶ παλάμην.

LIII.

Αὐλοὺς Πανὶ Μελίσκος· ὁ δ᾽ ἔννεπε μὴ γέρας αἴρειν
τούτοις· Ἐκ καλάμων οἶστρον ἐπεσπασάμην.

LIV.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθαρῳδοῦ ἐν Βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς· αἴθε δὲ τεύχειν
ἔσθενε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος στομάτων,
ὥς κεν ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖσι καὶ οὔασιν, ἔκ τε προσώπου,
ἔκ τε λυροκτυπίης ἶσον ἐθελγόμεθα.

LV.

p. 89.

Πλῆκτρον ἔχει φόρμιγγος, ἔχει καὶ πλῆκτρον ἔρωτος·
κρούει δ᾽ ἀμφοτέροις καὶ φρένα καὶ κιθάρην.
τλήμονες οἷς ἄγναμπτον ἔχει νόον· ᾧ δ᾽ ἐπινεύσει,
ἄλλος ὅδ᾽ Ἀγχίσης, ἄλλος Ἄδωνις ὅδε.
εἰ δ᾽ ἐθέλεις, ὦ ξεῖνε, καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
οὔνομα, καὶ πάτρην, ἐκ Φαρίης Μαρίη.

LVI.

Εἰς ὡρολόγιον δι᾽ ὕδατος.

Ἐνθάδε μιστύλλουσι δρόμον Φαεθοντίδος αἴγλης
ἀνέρες ὡράων ἀμφὶ δυωδεκάδι·
ὕδασι δ᾽ ἠελίοιο ταλαντεύουσι κελεύθους,
ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

T. III.

LVII.

Ἤδη μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
    εἴαρος εὐλείμων θελξινόοιο χάρις·
ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
    ὁλκὰς ἀπ᾽ ἠϊόνων ἐς βυθὸν ἑλκομένη.
λαίφεα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
    πρηῢν ἀμοιβαίης φόρτον ἐς ἐμπορίης.
πιστὸς νηυσὶ Πρίηπος, ἐπεὶ Θέτιν εὔχομαι εἶναι
    ἡμετέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίου.

LVIII.

Εἰς βάκχην ἐν Βυζαντίῳ.

Ἔκφρονα τὴν βάκχην οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ᾽ ἡ τέχνη
    θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

p. 90.

LIX.

Εἰς εἰκόνα Θεοδωριάδος.

Ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην,
    οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
εἴ τις μαρμαρυγὴν δύναται φαετοντίδα γράψαι,
    μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδος.

LX.

Εἰς εἰκόνα Κυνεγείρου.

Μηδοφόνους μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμψοῖο κορύμβου
    ναὸς ἀπορνυμένης ἐξέταμον κοπίδες,
ἀνίκα που, Κυνέγειρε, φυγάς ποτε φορτὶς ἐκεῖνα,
    ὥσπερ ἀπ᾽ εὐναίας, εἴχετο σαῖς παλάμαις.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀπρὶξ δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι
    ἄπνοον ὡμάρτευν τάρβος Ἀχαιμενίοις·

καὶ τὰς μέν τις ἀνὴρ ἕλε βάρβαρος· ἁ δέ γε χειρῶν T. III.
νίκα Μοψοπίοις μίμνε παρ' ἐννεέταις.

LXI.

Εἰς κῆπον παράλιον.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ἕδραν· πλωτὰ δὲ χέρσυ
νῶτα θαλασσαίοις ἄλσεσι τηλεθάει.
Ὡς σοφὸς, ὅςις ἔμιξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κήποις,
Νηϊάδων προχοαῖς χεύματα Νηρεΐδων.

LXII.

Ενθάδ' ἐριδμαίνυσι τίνος πλέον ἔπλετ' ὁ χῶρος
Νύμφαι Νηϊάδες, Νηρεΐδες, Δρυάδες·
ταῖς δὲ θεμιςεύει μεσάτη Χάρις, ὐδὲ δικάζειν
οἶδεν, ἐπεὶ ξυνὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει. p. 91.

LXIII.

Εἰς λυτρὸν δίδυμον ἐν ᾧ λόυνται καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες.

Αγχι μὲν ἐλπὶς ἔρωτος· ἑλεῖν δ' ὐκ ἔςι γυναῖκας.
εἶρξε πυλὶς Παφίην τὴν μεγάλην ὀλίγη.
ἀλλ' ἔμπης γλυκὺ τῦτο. ποθοβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις
ἐλπὶς ἀληθείης ἐςὶ μελιχροτέρη.

LXIV.

Εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν Βυζαντίῳ.

Τρισσόθεν εἰσορόω πολυτερπέα νῶτα θαλάσσης,
πάντοθεν ἠματίῳ φέγγεϊ βαλλόμενος.
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν περικίδναται Ηὼς,
τερπομένη, ςείχειν πρὸς δύσιν ὐκ ἐθέλει.

T. III.

LXV.

Εἰς τὸ μέγα Πραιτώριον καλλωπισθέν.

Κόσμον Ἰουστῖνος βασιλεὺς ῥυπόωντα καθήρας
καὶ τὰ μέγιστα Δίκης ἠγλάϊσεν τεμένη.
σοῖς δὲ πόνοις, Δομνῖνε, κατηφέα νύκτα διώκεις
ἐκ Θέμιδος μεγάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

LXVI.

Εἰς κωνωπεῶνα.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὔ τινα πόντιον ἰχθὺν,
οὐ πτερὸν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
p. 92. ἀλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας. ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
ἀνέρα μυιάων κέντρον ἀλευόμενον
ἐκ θαλίης ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
οὐδὲν ἀφαυροτέρη τείχεος ἀστυόχου.
ὕπνου δ' ἀστυφέλικτον ἄγω χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
δμῶας μυιοσόβου ῥύομαι ἀτμενίης.

LXVII.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι· εἰμὶ δὲ κεδνῆς
δίκτυον οὐ Φοίβης, ἀλλ' ἁπαλῆς Παφίης.
ἀνέρα δ' ὑπνώοντα μίτῳ πολύωπι καλύπτω,
ζωοφόρων ἀνέμων οὐδὲν ἀτεμβόμενον.

LXVIII.

Εἰς τάβλαν.

Εζόμενος μὲν τῇδε παρ' εὐλάιγγι τραπέζῃ
παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπίης.
μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀπολειφθεὶς
ἄχνυσο, τὴν ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα.

LXV. 4. Scr. μεγάρων καὶ μερόπων βιοτῆς.

καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός· T. III.
καὶ κύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης.

LXIX.

Παίγνια μὲν τάδε πάντα· Τύχης δ' ἑτερότροπος ὁρμὴ
ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσι.
καὶ βροτέου βιότου σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δ' ἀπολειπόμενος.
αἰνέομεν δὴ κεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε κύβῳ τε
χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

LXX.

Τοῖς μὲν πρηϋνόμοις τάδε παίγνια· τοῖς δ' ἀκολάστοις P. 93.
λύσσα καὶ ἀμπλακίη καὶ πόνος αὐτόματος.
ἀλλὰ σὺ μὴ λέξῃς τι θεημάχον ὕστατος ἕρπων,
μηδ' ἀναροιβδήσῃς ῥινοβόλῳ πατάγῳ.
δεῖ γὰρ μήτε πονεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
ἐν σπουδῇ. καιρῷ δ' ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον.

LXXI.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πελεμίζεται αὔραις,
τῇ καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
ἡ δ' ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον, ἧς ἔπι μούνης
κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότου.

LXXII.

Ὄρθριος εὐπλέκτοιο λίνου νεφοειδέϊ κόλπῳ
ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἠδυβόας.

T. III. καὶ τὰν μὲν πανάφυκτος ἕλε βρόχος· ὠκὺ δ' ἀπέπτα
ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημοφίλας.
ἦ τάχα πυ τριμάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
Ἄρτεμις εὐμέλπῳ λῦσεν ἄνακτι λύρης.

LXXIII.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια· παρθενίη δὲ
τὸν βίον ὤλεσεν ἂν πᾶσι φυλαττομένη.
τὕνεκεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε, καί τινα κόσμῳ
δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν· φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

p. 94.

LXXIV.

Εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά.

Βύλει μαθεῖν, ἄνθρωπε,
θερμῶν ἄτεχνον ῥεῦμα,
πῶς καὶ πόθεν νοσῦσι
φανὲν, πρόκειται πᾶσιν
ἀνάργυρον δώρημα,
καὶ προσφιλὲς γάνυσμα;
ἔγωγε τῦτο δείξω,
ἐγὼ φέρων διδάξω
ὅσον σοφοὶ νοῦσιν,
ὅσον φύσις παιδεύει,
καὶ πεῖρα συνδικάζει.
πρόσχες· φράσων γὰρ ἥκω.

Ἔνερθε γῆς σήραγγας
εἶναι τινὰς νοῦσιν·
ὕδωρ ἐκεῖθεν ἔνθεν
ἀντιτρέχον πιλεῖσθαι·

πιλύμε-

πιλύμενον δὲ, θέρμην T. III.
οὐ τὴν τυχοῦσαν πάσχειν.

Ἄλλοι λέγουσι τοῦτο·
μέταλλά που θειώδη
γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν·
τὸ γειτονοῦν οὖν νᾶμα
θέρμης τυχὸν βιαίας,
κάτω μένειν οὐκ ἴσχον,
ἄνω τρέχειν τῷ πλήθει.

Ποῖον δέχῃ; τὸ πρῶτον; p. 95.
ἀλλ' οὐ δέδεγμαι τοῦτο·
τῷ δευτέρῳ σύμφημι.
ὀδμὴ γάρ ἐστιν, οἶδας,
μυδῶσα, δυσπνοοῦσα,
τρανόν τε μαρτυροῦσα.

Οὕτω προῆλθε πᾶσι
τὸ θερμόβλυτον ῥεῖθρον,
Ἱπποκράτης ἄψυχος,
τέχνης ἄνευ Γαληνός.
πίστις δὲ τούτου, νῆσος
τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα
πολλῷ βρέμον σὺν ἤχῳ,
πολλῇ τε σὺν κινήσει.
οἶδεν φέρειν τοιαῦτα
Τιτανία Μηδίας,
καὶ Περσικὴ Πιττάκη,
καὶ Λυδία πλουτοῦσα

T. III. μεταλλόχρυσον γαῖαν.
Ἡρακλέων στηλῶν δὲ
πόῤῥω πέφυκε πλεῖστα.
ἐν δ᾽ αὖ γε Πιθηκούσαις,
καὶ Λιπάρᾳ τῇ νήσῳ
ἀφεγγές ἐστιν ἆσθμα,
ὃ νυκτὶ περ παμφαῖνον
πέμπει λίθους θειώδεις,
πολυψόφους, βροντώδεις,
ὕψει τὸ πᾶν δηλοῦντας.
ἔστι δὲ μικρὰ ταῦτα
πρὸς ἄλλα κρείττω μείζω.
p. 96. πηγὴ τελεῖ γὰρ λήθην·
ἄλλη μέθην ποιεῖ δέ·
ἄλλη δ᾽ ἔλαιον βλύζει·
ἄλλη γάλα προτείνει·
καί που τροχάζει νᾶμα
πτηνῶν ἄκος νοσούντων·
καί που ποθοῦσιν οἶνον
μίσητρόν ἐστιν ὕδωρ·
καί που μέσον θαλάσσης
πίδαξ ἀναῤῥοιβδεῖται·
καὶ χασμάτων ἐκπνεῖται
προλεκτικόν που πνεῦμα.
ἄσφαλτον ἄλλη γῆ δὲ
πῶς ἐξάγει; τί τοῦτο;
ὢ θαυμάτων τὸ θαῦμα·
πηγὴ ψόγῳ θολοῦται,

αἰνυμένη δὲ λάμπει. T. III.
ἄλλοι λέγουσιν ἄλλην
κρυπτοὺς δόλους ἐλέγχειν·
ἄλλην καθαρτικὴν δὲ
χυμῶν μόνων θρυλλοῦσιν·
ἄλλην δέμας κρατύνειν
χαῦνον διϊστοροῦσιν.
ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δὲ
φῶς ἡλίου καυσῶδες,
ὃ νὺξ γλυκαίνειν οἶδεν
εἰς ἡδύληπτον ἕλξιν.
ὄλβος δὲ πηγῆς ἐστι
φύσιν κάτω τὴν κούφην,
ὁλκὴν δὲ τὴν βαρεῖαν
ἄνω φέρων ὡς ἄχνην.
ἄλλος δὲ ῥοῦς μικρός σοι, p. 97.
ὃς σωμάτων τὰς θλάσεις,
ὀστῶν τε τὰς κατάξεις
σφίγγει, στρέφει, πιαίνει.
Θέλεις προσοίσω πλείω;
ἔστιν, λέγουσι, νᾶμα,
ὅπερ βαλὼν εἰς ἄγγος,
εἰ νυξὶν αἰθριάζοις,
κρυσταλλόπηκτον εὕροις.
ἔστιν, λέγουσιν, ἄλλο,
ἐξ οὗ πιεῖν προκύψας,
δῦνον βλέπεις, σε φεῦγον,
γῆς μητρὸς ὡς ἐν κόλποις.

T. III, ἔστιν δὲ ῥοῦς, ὢ θαῦμα,
ὃς, εἰ δεδέξεταί τι,
λίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα
ἐν ἡμέραις οὐ πλείσταις.
ἄλλην λέγουσι κρήνην
βραχὺ βρύουσαν ὕδωρ,
ἥτις παρόντος ὄχλου
πλείω δίδωσι ῥεῖθρα.
ἄλλην δέ που πιστοῦνται,
ἢ χείματος παρόντος
ἄνικμός ἐστι πᾶσα·
προχεῖ θέρους δὲ νᾶμα.
ἄλλην ἀκούεις πάντως
ὕδωρ φέρειν νιτρῶδες,
ὡς ῥυμμάτων μὴ δεῖσθαι
λελουμένους ἐκεῖθι.
p. 98. θερμὰ προχεῖ δὲ λίμνη,
ὡς μὴ πίνεσθαι ζώοις·
ὄζει γὰρ ὥς τι πῦον,
ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης.
ἐκεῖ λέγουσιν εἶναι
πολλὰς φυτῶν αἰγείρους
ἤλεκτρον ἐξαγούσας,
τὸ χρυσόμορφον εἶδος.
πίπτει δὲ τοῦτο πρῶτον
ὡς δάκρυον γλοιῶδες·
ἔπειτα δὴ πετροῦται.
ὢ τοῦ ξένου μετάλλου.

Δεῦρο φράσω καὶ τἄλλα. T. III.
φέρει τόπος τις λίμνην
μικρὰν λίαν, κυκλώδη,
πρὸς ἣν θέλων λυθῆναι,
πεπλησμένην εὑρήσεις.
ἕως δὲ πεντήκοντα
λελυμένους καθαίρει·
εἰ δ' αὖ τις αὐτῇ πλείους
ἄνδρας φέρει λυθῆναι,
ἔξω τρέχουσα ῥίπτει
τοὺς ἀκρίτως τρυφῶντας.

Πέτρας καπνὸς δ' ἐξέρπει
κρύπτων ἔσω τὸ καῖον,
ὅπερ σαφῶς ἀνάψεις,
ἔλαιον εἴπερ στάξεις·
ἄλλη δέ τις βραχεῖα
πῦρ ἐξέθαλψε πέτρα,
εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων, p. 99.
πάντως σβέσεις τὸ φαῖνον.
δέλτοι φέρουσιν ἄλλην
ὥρᾳ θέρους βαθείᾳ
πῦρ ἐξ ὀπῆς ἀνίσχειν,
χειμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δέ.
λίθους ἔχει δὲ ῥεῖθρον
ἅπτοντας ὡσεὶ δᾷδας,
οὓς ῥιπίδι ψυχάζων,
τὸν φλογμὸν ἐκπραΰνεις·

T. III.

εἰ δ᾽ αἷμα ῥαίνων σπείσεις,
τὸ πῦρ πλέον τυφῦται.

Ἀλλης ὀπῆς αἰθεῖται
ὕδωρ τέ καὶ πῦρ μίγδην,
καὶ τὴν φίλεχθρον μῖξιν
τετρακτύος πιςῦται.
ὕτω φύσεις ἀπείρυς
ὁ δεσπότης ἁπάντων
κτίζων, ἄγων, ἰθύνων,
κιρνῶν, πλέκων, ὡς οἶδε,
πρὸς θαῦμα καὶ λατρείαν
φύσεις σαφῶς ἐγείρει.
τῦτον κάλει θεόν σῦ,
τῦτον φρεσὶ φαντάζυ,
μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος,
εἰ μὴ θέλεις γε πταίειν.
ἄγνωςόν ἐςι πνεῦμα,
ἄῤῥητόν ἐςι πρᾶγμα,
ἄληκτόν ἐςι θαῦμα,
ἀναρχοφωτόμυςον,

p. 100.

ἀῤῥητολεπτόπνευςον,
κόσμυς φέρον καὶ βίυς
ἐν πανσόφῳ χορείᾳ,
ἐν ἐνδίκῳ προνοίᾳ.

Οὕτω τὰ μὲν κατεῖδον,
τὰ δ᾽ αὖ βίβλοι βοῶσιν,
τὰ δ᾽ αὖ συνῆξε πεῖρα·

T. III.

καὶ πίςις ἐςὶ πάντως
τὰ δῆλα τῶν ἀδήλων,
τὰ μικρὰ τῶν μεγίςων.
τούτων σκοπῶν τὸ θαῦμα,
οἶδα, πλέον ποθήσεις
τὴν τρισσόφωτον φαῦσιν·
ποθῶν δὲ καὶ ζητήσεις·
ζητῶν δὲ καὶ θεώσεις
μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον.

LXXV.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥῖψαι
φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἡ δὲ περισσὴ
θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι δήεις
καὶ πενίην πλούτου, καὶ βιότου θάνατον.
ταῦτα σὺ γιγνώσκων κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, ΤΗΝ ΣΟΦΙΗΝ.

LXXVI.

Σιγᾶς Χρυσεόμαλλε τὸ χάλκεον, οὐκ ἔτι δ' ἡμῖν
εἰκόνας ἀρχεγόνων ἐκτελέεις μερόπων
νεύμασιν ἀφθόγγοισι· τεὴ δ', ὄλβιςε, σιωπὴ p. 101.
νῦν συγερὴ τελέθει, τῇ πρὶν ἐθελγόμεθα.

LXXVII.

α Οὔνομά μοι.. β τί σε τοῦτο; α πατρὶς δέ μοι.. β ἐς τί δὲ τοῦτο;
α κλεινοῦ δ' εἰμὶ γένους. β εἰ γὰρ ἀφαυροτάτου;

T. III. ᵃζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. ᵝεἰ γὰρ ἀδόξως;
ᵃκεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν ... ᵝτίς τίνι ταῦτα λέγεις;

LXXVIII.

Ἀττικὸς εἰς ξυνήν με πανάγρεος ἐλπίδα μοίρης
θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἐλάχηνε τάφον,
παίζων ἐξ ἀρετῆς θανάτου φόβον. ἀλλ' ἐπὶ δηρὸν
ἠέλιος σοφίης μιμνέτω ἠελίῳ.

LXXIX.

Πρηΰς, ἐλευθερίην ἐπιειμένος, ἡδὺς ἰδέσθαι,
ἐν βιότῳ προλιπὼν υἱέα γηροκόμον,
τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρείσσονι μοίρης,
ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

LXXX.

Εἰς τὸν ἐν Ἰῳ Ὁμήρου τάφον.

Ἐνθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν τόμα, θεῖον Ὅμηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.
εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
μὴ τόδε θαμβήσῃς, ὦ ξένε, δερκόμενος.
καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ Δῆλος
μητρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο Λητοΐδην.

p. 102.

LXXXI.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγήν.
φεῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἠρεμέει·
ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύτη Κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἷον ἐφ' Ἱπποκράτει.

T. III.

LXXXII.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνης σε, Λεόντιε, γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῆλ' ἔθανες γονέων,
πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
δάκρυα, δυσλήτῳ πένθεϊ δαπτομένων.
πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
ξυνὸς ἐὼν κοῦρος, ξυνὸς ἐὼν ἕταρος.
αἴ αἴ, λευγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο Μοῖρα,
μηδὲ τεῆς ἥβης, δύσμορε, φεισαμένη.

LXXXIII.

Ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ, ᾗς ὄνομα Μακεδονία.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια, παρθένε κούρη,
ἐςόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.
καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου καὶ μόχθον Ἐλευθοῦς
ἔκφυγες· οἱ δὲ γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
δωδεκέτιν γάρ μοῖρα, Μακηδονίη, σε καλύπτει,
κάλλεσιν ὁπλοτέρην, ἤθεσι γηραλέην.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

p. 103.

I.

Ψαῦε μελιςαγέων ςομάτων, δέπας. εὗρες, ἄμελγε.
οὐ φθονέω· τὴν σὴν δ' ἤθελον αἶσαν ἔχειν.

T. III.

II.

Εἰς εἰκόνα Γαβριηλίου Επάρχου ἐν Βυζαντίῳ.

Καὶ Φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον· ἀλλὰ χαράσσει
ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πτολίαρχε γράφει Γαβριήλιε τέχνη
ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

III.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου Κουβικουλαρίου.

Κάλλει μὲν νικᾷς κραδίης τόσον, ὅσσον ὀπωπῆς.
τῆς γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
κἀλλὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα
πᾶσαν ὑποσπείρεις οὖσι μειλιχίην.

IV.

Πέτρον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἵμασιν· αἱ δὲ παρ' αὐτὸν
ἀρχαὶ, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων.
ἀντολίης πρώτη καὶ διχθαδίη μετὰ τήνδε
κόχλου πορφυρέου, καὶ πάλιν ἀντολίης.

p. 104.

V.

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος.

Μουσάων δεκάτη, Χαρίτων Ρυθόκλεια τετάρτη,
τερπωλὴ μερόπων, ἄστεος ἀγλαΐη,
ὄμματά σοι, καὶ ταρσὰ ποδήνεμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δάκτυλα, καὶ Μουσέων κρέσσονα καὶ Χαρίτων.

VI.

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος ἱσταμένης ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

Εἰμὶ μὲν Ελλαδίη Βυζαντιὰς, ἐνθάδε δ' ἔστην
ἧχι χοροστασίην εἴαρι δῆμος ἄγει,

ὁππόθι πορθμῷ γαῖα μερίζεται. ἀμφότεραι γὰρ T. III.
ἄντυγες ὀρχηθμοὺς ᾔνεσαν ἡμετέρους.

VII.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατέει φύσις· εἴξατε κοῦροι.
Μοῦσα καὶ Ελλαδίη τοῦτον ἔθεντο νόμον.
ἡ μὲν, ὅτι πρώτη κινήσιος εὕρετο ῥυθμούς·
ἡ δ᾽, ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον.

VIII.

Εκτορα μέν τις ἄεισε, νέον μέλος· Ελλαδίη δὲ
ἑσσαμένη χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
ἦν δὲ πόθος καὶ δεῖμα παρ᾽ ὀρχηθμοῖσιν Ενυοῦς·
ἄρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλυν ἔμιξε χάριν.

IX. p. 105.

Εἰς ὀρχηστρίδος εἰκόνα διάχρυσον ἐν Βυζαντίῳ.

Οὔ τις ἐπ᾽ Ανθούσῃ χρυσὸν βάλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη Κρονίδης, ὡς τοπάρος Δανάῃ·
σώματι δ᾽ οὐκ ἐπέλασσεν, ἐπεὶ νέον ἔλλαβεν αἰδώς,
μή τινι Μουσάων μίσγεται οὐκ ἐθέλων.

X.

Εἰς εἰκόνα Λιβανίας ὀρχηστρίδος.

Οὔνομ᾽ ἔχεις Λιβάνου, Χαρίτων δέμας, ἤθεα Πειθοῦς,
παρθένε, καὶ Παφίης κεστὸν ὑπὲκ λαγόνων.
αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, Ερως ἅτε κοῦρος, ἀθύρεις,
κάλλεϊ καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκομένη.

T. III.

XI.

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ Ζευξίππου καὶ τοῦ Ἱππικοῦ.

Ἐν μὲν τῇ Ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρόν·
ἐκ δ' ἑτέρης ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων.
τοὺς βοῦ θεησάμενος, καὶ τῷδ' ἔνι χρῶτα λοέσσας
δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμετέρῃ.
καί κε πάλιν σταδίοις ποτὶ δείελον ὥριος ἔλθοις,
ἐγγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γείτονος ἐκ θαλάμου.

XII.

Εἰς Πορφύριον ἡνίοχον.

Ἀγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ενδυμίωνα Σελήνη
φίλατο· μυθεῦνται τοῖα παλαιγενέες.
p. 106. νῦν δὲ νέος τις μῦθος ἀείσεται, ὡς τάχα Νίκη
ὄμματα καὶ δίφρους φίλατο Πορφυρίου.

XIII.

Εἰς εἰκόνα Σατύρου.

Τὸν Σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν τόσον ἄλγος ἔχοντα,
καί μιν ἐποικτείρας, θήκατο λαΐνεον.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων·
εἰσέτι γὰρ μογέει, καὶ λίθος ὤν, ὁ τάλας.

XIV.

Εἰς εἰκόνα Ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν Ἰάμβλιχος, ὃς ποτὶ γῆρας
ἤλυθεν ἁγνὸς ἐὼν Κυπριδίων ὀάρων·
ἔργα δ' ἀκεστορίης ἐξέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδεσιν οὐδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεστόρεσε.

XV. T. III.

Εἰς λουτρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τοῦ Ζευξίππου.

Μὴ νεμέσα, Ζεύξιππε, παραντέλλοντι λοετρῷ.
καὶ μεγάλην παρ' ἄμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φαείνει.

XVI.

Εἰς λουτρὸν παρακείμενον τῷ δημοσίῳ λουτρῷ ἐν Βυζαντίῳ.

Δείματό με ξυνοῖο παρὰ προθύροισι λοετροῦ
ἀστὸς ἀνὴρ, ἀρετῆς εἵνεκεν, οὐκ ἔριδος.
κεῖνο μέλοι πλεόνεσσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε φίλοις τε
ἐντύνω προχοὰς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

XVII. p. 107.

Εἰς τὰ θερμὰ τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τάδ' ἀτρεκέως βασιλήϊα. τήνδε γὰρ αὐτοῖς
οἱ πρὶν ἀγασσάμενοι θῆκαν ἐπωνυμίην.
οὐ γὰρ ὑπὸ βροτέῳ πυρὶ θάλπεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
αὐτομάτη δὲ λιβὰς τίκτεται αἰθομένη·
οὐδὲ ῥόου ψυχροῦ ποτιδεύεται ἀμφὶ λοετρὰ,
ἀλλ' οἷον ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

XVIII.

Πέτρου ὁρᾷς ῥητῆρος ἀεὶ γελόωσαν ὀπωπὴν,
ἔξοχου εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ.
ἐν δὲ Διωνύσου θηεύμενος ὤλετο μοῦνος,
ὑψόθεν ἐκ τέγεος σὺν πλεόνεσσι πεσὼν,
βαιὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τοῦτον ἔγωγε
ἄγριον οὐ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον.

XIX.

Χειριδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ατθὶς ἄρουρα,
εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος,

T. III. ῥηϊδίως πείθοντα δικασπόλον. ἀλλὰ δικάζων
οὔποτε τῆς ὀρθῆς οὐδ' ὅσον ἐτράπετο.

XX.

Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ Τελαμώνιος, οὔ τινι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἑοῦ θανάτου.
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα τόλμης
οὐχ εὑρὼν, παλάμῃ θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ.

p. 108.

XXI.

Αἴας ἐν Τροίῃ μετὰ μυρίον εὖχος ἀέθλων
μέμφεται οὐκ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

XXII.

Εἰς Πλάτωνα τὸν κιθαρῳδόν.

Ὀρφέος οἰχομένου, τάχα τις ποτὲ λείπετο Μοῦσα·
σεῦ δὲ, Πλάτων, φθιμένου, παύσατο καὶ κιθάρη.
οὖν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀποῤῥὼξ
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ καὶ παλάμαις.

XXIII.

Εἰς Ῥόδην τὴν γυναῖκα Γεμέλλου, τὴν Τυρίαν, ἐν Βυζαντίῳ τελευτήσασαν.

Σῆμα Ῥόδης. Τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν· ἀντὶ δὲ πάτρης
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.
αὐτὴ ἀειμνήστοιο λέχος κόσμησε Γεμέλλου,
ὃς πάρος εὐνομίης ἴδμονα θῆκε πόλιν.
γρῆϋς μὲν μόρον εὗρεν, ὤφελλε δὲ μυρία κύκλα
ζώειν· τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον.

ΑΡΑΒΙΟΥ T.III.p.109.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Νεῖλος, Περσὶς, Ἴβηρ, Σόλυμοι, δύσις, Ἀρμενὶς, Ἰνδοὶ,
καὶ Κόλχοι σκοπέλων ἐγγύθι Καυκασίων,
καὶ πεδία ζείοντα πολυσπερέων Ἀγαρηνῶν
Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόνων.
ὡς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὁδεύων,
καὶ ταχὺς εἰρήνην ὤπασε κευθομένην.

II.

Εἰκόνα Λογγίνῳ χρυσέην πόλις εἶχεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ πότνια Δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

III.

Εἰς Ἀταλάντην καὶ Ἱππομένην.

Ἕδνα γάμων ἔῤῥιπτες, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
τοῦτο γέρας κούρῃ χρύσεον, Ἱππόμενες;
ἄμφω μῆλον ἄνυσσεν, ἐπεὶ καὶ παρθένον ὁρμῆς
εἶργεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

IV. p. 110

Εἰς εἰκόνα Ἀνδρομέδης.

Κηφεὺς Ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος ἄνθετο πέτραις;
καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
οὗτος δὲ σπιλάδεσσιν ἐπὶ γναμπτῆς ἐχαράχθη,
ἢ ἀπὸ Νηρῆος γείτονος ἐξανέδυ;

T. III. ἔγνων ταῦτα. σοφός τις ἀνὴρ κάμε. δεινὸς ἀληθῶς
τεύξατο καὶ βλεφάρων καὶ πραπίδων ἀπάτην.

V.

Εἰς εἰκόνα Ἑλένης.

Ἀργείης Ἑλένης ἐρδεις τύπος, ἣν ποτε βύτης
ἥρπασε, τὸν Ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

VI.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Ἦν τάχα συρίζοντος ἐναργέα Πανὸς ἀκούειν.
πνεῦμα γὰρ ὁ πλάστης ἐγκατέμιξε τύπῳ.
ἀλλ' ὀρέων φεύγουσαν ἀμήχανος ἄστατον Ἠχὼ
πηκτίδος ἠρνήθη φθόγγον ἀνωφελέα.

VII.

Εἰς προάστειον.

Ὕδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσῳ,
καὶ πόντου πλήθω γείτονος εὐφροσύνη.
τερπνὰ δ' ἐμοὶ γαίης τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος
καὶ γριπεὺς ὀρέγει δῶρα καὶ ἀγρονόμος.
τοὺς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντας ἢ ὀρνίθων τις ἀείδων,
ἢ γλυκὺ πορθμήων φθέγμα παρηγορέει.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ T.III.p.111.

ΥΠΑΤΟΥ.

I.

Πρὸς τὴν ἐρωμένην.

Ημερίδας τρυγόωσιν ἐτήσιον, οὐδέ τις αὐτῶν
 τοὺς ἕλικας, κόπτων βότρυν, ἀποστρέφεται.
ἀλλά σε τὴν ῥοδόπηχυν, ἐμῆς ἀπάτημα μερίμνης,
 ὑγρὸν ἐπιπλέξας ἅμματι δεσμὸν, ἔχω.
καὶ τρυγόω σὸν ἔρωτα, καὶ οὐ θέρος, οὐκ ἔαρ ἄλλο
 οἶδα νέμειν, ὅτι μοι πᾶσα γέμεις χαρίτων.
ὧδε καὶ ἡβήσειας ὅλον χρόνον· ἢν δέ τις ἔλθῃ
 λόξος ἕλιξ ῥυτίδων, τλήσομαι ὡς φιλέων.

II.

Επὶ γυναικὶ παλιμβόλῳ.

α Αὔριον ἀθρήσω σε. β τὸ δ' οὔ ποτε γίνεται ἡμῖν,
 ἠθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀεξομένης.
ταῦτά μοι ἱμείροντι χαρίζεαι· ἄλλα δ' ἐς ἄλλους
 δῶρα φέρεις, ἐμέθεν πίστιν ἀπειπαμένη.
α ὄψομαι ἑσπερίη σε. β τί δ' ἕσπερός ἐστι γυναικῶν;
 γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι.

I. 3. Cod. ἐμῆς ἀνάθημα μερ. 5. Cod. τὸν ἔρ. 6. Id, Cod. οἶδα μένειν, ἔτι. 7. Cod, εἰ δέ.
II. 5. Cod. ἑσπερίην.

T.III.p.112.

III.

Ἐπί τινι κόρῃ παράκλησις.

Ἦλθες ἐμοὶ ποθέοντι παρ' ἐλπίδα· τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἐξετάλαξας ὅλην θάμβεϊ φαντασίαν,
καὶ τρομέω, κραδίης τε βυθὸς πελεμίζεται οἴστρῳ,
ψυχῆς πνιγομένης κύματι κυπριδίῳ.
ἀλλ' ἐμὲ τὸν ναυηγὸν ἐπ' ἠπείροιο φανέντα
σῶε, τεῶν λιμένων ἔνδοθι δεξαμένη.

IV.

Τὴν φιλοπουλυγέλωτα κόρην ἐπὶ νυκτὸς ὀνείρῳ
εἶχον, ἐπισφίγξας πήχεσιν ἡμετέροις.
πείθετ' ἐμοὶ ξύμπαντα, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν ἐμεῖο
κύπριδι παντοίῃ σώματος ἁπτομένου,
ἀλλὰ βαρύζηλός τις Ἔρως κατὰ νύκτα λοχήσας
ἐξέχεε φιλίην, ὕπνον ἀποσκεδάσας.
ὧδέ μοι οὐδ' αὐτοῖσιν ἐν ὑπναλέοισιν ὀνείροις
ἄφθονός ἐστιν Ἔρως κέρδεος ἡδυγάμου.

V.

Τήν ποτε βακχεύουσαν ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων,
τὴν χρυσοκροτάλῳ σειομένην σπατάλῃ,
γῆρας ἔχει καὶ νοῦσος ἀμείλιχος· οἱ δὲ φιληταί,
οἵ ποτε τριλλίστως ἀντίον ἐρχόμενοι,
νῦν μέγα πεφρίκασι· τὸ δ' αὐξοσέληνον ἐκεῖνο
ἐξέλιπε, συνόδου μηκέτι γινομένης.

p. 113.

VI.

Ἕλκος ἔχω τὸν ἔρωτα. ῥέει δ' ἐμοὶ ἕλκεος ἰχὼρ,
δάκρυον, ὠτειλῆς οὔποτε τερσομένης.

III. 3. Cod. κραδίη δὲ βυθῷ π. οἴστρου.

εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμήχανος, ὐδὲ Μαχάων T. III.
ἤπια μοι πάσαι φάρμακα δευομένῳ. ἤπια
Τήλεφός εἰμι, κόρη· σὺ δὲ γίνεο πιςὸς Ἀχιλλεύς·
κάλλει σῷ παῦσον τὸν πόθον, ὡς ἔβαλες.

VII.

Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἱεῖσα,
ἥσυχά μοι νεύεις· πάντα μάτην ἐρέθεις.
ὤμοσα τὴν δυσέρωτα κόρην, τρισὶν ὤμοσα πέτραις
μήποτε μειλιχίοις ὄμμασιν εἰσιδέειν.
παῖζε μόνη τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ,
χείλεσι γυμνοτάτοις, ὕτινι μισγομένοις.
αὐτὰρ ἐγὼν ἑτέρην ὁδὸν ἔρχομαι· εἰσὶ γὰρ ἄλλαι
κρέσσονες εὐλέκτρυ Κύπριδος ἐργάτιδες.

VIII.

Λῆξον Ερως κραδίης τε καὶ ἥπατος· εἰ δ' ἐπιθυμεῖς
βάλλειν, ἄλλο τί μυ τῶν μελέων κατάβα.

IX.

Φωσφόρε, μὴ τὸν Ερωτα βιάζεο, μηδὲ διδάσκυ,
Αρεϊ γειτονέων, νηλεὲς ἦτορ ἔχειν.
ὡς δὲ πάρος Κλυμένης ἐρόων Φαέθοντα μελάθρῳ
ὐ δρόμον ὠκυπόδην εἶχες ἀπ' ἀντολίης.
ὕτω μοι περὶ νύκτα, μόγις ποθέοντι φανεῖσαν,
ἔρχεο δηθύνων, ὡς παρὰ Κιμμερίοις.

X. p. 114.

Τὴν Νιόβην κλαίυσαν ἰδών ποτε βυκόλος ἀνὴρ
θάμβεεν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.

VI. 4. Fort. ἤπιά κεν πάσαι.

T. III. αὐτὰρ ἐμὲ στενάχοντα τόσην κατὰ νυκτὸς ὁμίχλην
ἔμπνοος Εὐίππης οὐκ ἐλέαιρε λίθος.
αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως ὀχετηγὸς ἀνίης,
τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ παθέων.

XI.

Τὸ στόμα ταῖς χαρίτεσσι, προσώπατα δ' ἄνθεσι θάλλεις,
ὄμματα τῇ Παφίῃ, τὴν χέρα τῇ κιθάρῃ·
συλεύεις βλεφάρων φάος ὄμμασιν, οὔας ἀοιδῇ·
πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμονας ἠϊθέους.

XII.

Τὸ ξίφος ἐκ κολεοῖο τί σύρεται; οὐ μά σε, κούρη,
οὐχ ἵνα τι πρήξω Κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν Ἄρηα, καὶ ἀζαλέον περ ἐόντα,
δείξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειθόμενον.
οὗτος ἐμοὶ ποθέοντι συνέμπορος, οὐδὲ κατόπτρου
δεύομαι, ἐν δ' αὐτῷ δέρκομαι αὐτὸν ἐγώ·
καὶ καλὸς ὡς ἐν ἔρωτι. σὺ δ' ἢν ἀπ' ἐμεῖο λυθείης,
τὸ ξίφος ἡμετέρην δύσεται ἐς λαγόνα.

XIII.

Παρμενὶς οὐκ ἔργῳ. τὸ μὲν οὔνομα καλὸν ἀκούσας
ᾠσάμην· σὺ δ' ἐμοὶ πικροτέρη θανάτου.
καὶ φεύγεις φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκεις,
ὄφρα πάλιν κεῖνον καὶ φιλέοντα φύγῃς.
p. 115. κεντροπαγὲς δ' ἄγκιστρον ἔφυ στόμα, καί με δακόντα
εὐθὺς ἔχει ῥοδέου χείλεος ἐκκρεμέα.

XI. 1. Cod. βάλλει.
XIII. 5. Cod. κεντρομανές. 6. Cod. χείλους ἐκρέμεθα.

XIV. T. III.

Τῷ χρυσῷ τὸν ἔρωτα μετέρχομαι. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
ἔργα μελισσάων γίνεται ἢ σκαπάνῃ·
ἀλλ' ἔαρι δροσερῷ. μέλιτος γε μὲν Ἀφρογενείης
ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

XV.

Οὐ λαλέει τὸ κάτοπτρον· ἐγὼ δὲ πάλιν σευ ἐλέγξω
τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκεϊ χριομένην.
τοῦτο καὶ ἡδυλύρης ποτὲ Πίνδαρος αἶσχος ἐλέγχων,
εἶπεν ΑΡΙΣΤΟΝ ΥΔΩΡ, φύκεος ἐχθρότατον.

XVI.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιποσαρκέα τεῖνε παρειήν,
Λαοδίκη, λαοῖς ἔνδικα τινυμένη·
μή ποτε δ' εὐρύνῃς σέο χείλεα. τίς γὰρ ὀδόντων
ὄρχατον ἐμπήξει φαρμακόεντι δόλῳ;
τὴν χάριν ἐξέρρευσας ὅσην ἔχες. οὐκ ἀπὸ πηγῆς
ἀγλαΐη μελέων ἕλκεται ἀενάου.
ὡς δὲ ῥόδον θαλέθεσκες ἐν εἴαρι· νῦν δ' ἐμαράνθης,
γήραος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρεϊ.

XVII.

Ἐχθές μοι συνέπινε γυνή, περὶ ἧς λόγος ἔρρει
οὐχ ὑγιής. παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

XVIII. p. 116.

Ἤθελον οὐ χρυσόν τε καὶ ἄστεα μυρία γαίης,
οὐδ' ὅσα τὰς Θήβας εἶπεν Ὅμηρος ἔχειν·
ἀλλ' ἵνα μοι τροχόεσσα κύλιξ βλύσσειε Λυαίῳ,
χείλεος ἀενάῳ νάματι λουμένου,

T. III. καὶ γεραρῶν συνέπινε φίλων χορός· οἱ δὲ περισσοὶ
ἀνέρες ἐργατίναι κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, ἀεὶ φίλος· οὐδ' ἀλεγίζω
τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὴν φιάλην κατέχων.

XIX.

Χανδοπόται, βασιλῆος ἀεθλητῆρες Ἰάκχου,
ἔργα κυπελλομάχου στήσομεν εἰλαπίνης,
Ἰκαρίου σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα Λυαίου.
ἄλλοισι μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα,
ἔχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἱστοβοεὺς, καὶ ἐχέτλη,
καὶ στάχυς, ἁρπαμένης ἴχνια Φερσεφόνης.
εἴ ποτε δὲ στομάτεσσι βαλεῖν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
ἀσταφὶς οἰνοπόταις ἄρκιος ἡ Βρομίου.

XX.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέεντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ
ἰητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν, ἀνεμώλιος· οὐδ' ἐδιδάχθη,
ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.

XXI.

Ἀνέρες, οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου,
ἐλπίσιν ἡμερίδων ῥίψατε τὴν πενίην.
p. 117. αὐτὰρ ἐμοὶ κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας· ἄγχι δὲ ληνὸς,
ἄγχι πίθος, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιὼν κρητῆρα Λυαίου
παισὶ Καναστραίοις μαρνάμεναι ἐθέλω.

XXI. 6. In optimo Planudeae Cod. μαρναμένην.

ὐ τρομέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, ὐδὲ κεραυνὸς, T. III.
πισὸν ἀταρβήτε θάρσος ἔχων Βρομίε.

XXII.

Νῆα Ποσειδάωνι πολύπλανος ἄνθετο Κράντος,
ἔμπεδον ἐς νηῦ πέζαν ἐρεισάμενος,
αὔρης ὐκ ἀλέγυσαν ἐπὶ χθονὸς, ἧς ἔπι Κράντος
εὐρὺς ἀνακλινθεὶς ἄτρομον ὕπνον ἔχει.

XXIII.

Νῆά σοι, ὦ πόντε βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος, μηκέτι τεγγομένην,
νῆα, πολυπλανέων ἀνέμων πτερὸν, ἧς ἔπι δειλὸς
πολλάκις ὠϊσάμην εἰσελάαν Αΐδην.
πάντα δ' ἀπειπάμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀέλλας,
πισὸν ὑπὲρ γαίης ἴχνιον ἡδρασάμην.

XXIV.

Τὴν κιθάρην Εὔμολπος ἐπὶ τριπόδων ποτὲ Φοίβῳ
ἄνθετο, γηραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφόμενος,
εἶπε δέ· Μὴ ψαύσαιμι λύρης ἔτι, μηδ' ἐθελήσω
τῆς πάρος ἁρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.
ἠϊθέοις μελέτω κιθάρης μίτος· ἀντὶ δὲ πλήκτρε,
σκηπανίῳ τρομερὰς χεῖρας ἐρεισόμεθα.

XXV. p. 118.

Δάφνις ὁ συρικτὰς τρομερῷ περὶ γήραϊ κάμνων,
χειρὸς ἀεργηλᾶς, τάνδε, βαρυνομένας,
Πανὶ φιλαγραύλῳ νομίαν ἀνέθηκα κορύναν,
γήραϊ ποιμενίων παυσάμενος καμάτων.

T. III. εἰσέτι γὰρ σύριγγι μελίσδομαι, εἰσέτι φωνὰ
ἄτρομος ἐν τρομερῷ σώματι ναιετάει.
ἀλλὰ λύκοις σίντῃσιν ἀν᾽ οὔρεα μή τις ἐμεῖο
αἰπόλος ἀγγείλῃ γήραος ἀδρανίην.

XXVI.

Κισσοκόμα Βρομίῳ Σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνῳ
ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἄνθετο Ληναγόρας.
τῷ δὲ καρηβαρέοντι, δορὴν, τρίχα, κισσὸν, ὀπώρην,
πάντα λέγοις μεθύειν, πάντα συνεκλέλυται·
καὶ φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,
ὕλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀνασχομένης.

XXVII.

Τὸν κύνα τὸν πάσης κρατερῆς ἐπιίδμονα θήρης,
ἔξεσε μὲν Λεύκων, ἄνθετο δ᾽ Αλκιμένης.
Αλκιμένης δ᾽ οὐχ εὗρε τί μέμψεται· ὡς δ᾽ ἴδ᾽ ὁμοίην
εἰκόνα παντοίῳ σχήματι φαινομένην,
κλοιὸν ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων Λεύκωνι κελεύειν
τῷ κυνὶ καὶ βαίνειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων.

XXVIII. a

Δίκτυον ἀκρομόλιβδον Ἀμύντιχος ἀμφὶ τριαίνῃ
δῆσε γέρων, ἁλίων παυσάμενος καμάτων.
p. 119. ἐς δὲ Ποσειδάωνα καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης
εἶπεν, ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων·
Οἶσθα, μάκαρ, κέκμηκα· κακοῦ δ᾽ ἐπὶ γήραος ἡμῖν
ἄλλυτος ἡβάσκει γυιοτακὴς πενίη.

XXVI. 1. Cod. μεσσοκόμαν.

θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον, ἀλλ᾽ ἀπὸ γαίης, 'Γ. III.
ὡς ἐθέλῃς, μεδέων καὶ χθονὶ καὶ πελάγει.

XXVIII.b p. 332.

Ἀνάθημα τῇ Δήμητρι παρὰ γεωργοῦ.

Τὼ βόε μοι, οἳ τόνδε τετεύχατον, ἵλαθι Δηοῖ,
δέχνυσο δ᾽ ἐκ μάζης, οὐκ ἀπὸ βουκολίων·
δὸς δὲ βόε ζώειν ἐτύμω, καὶ πλῆσον ἀρούρας
δράγματος, ὀλβίστην ἀντιδιδοῦσα χάριν.
σῷ γὰρ ἀρουροπόνῳ φιλαλήθεϊ τέτρατος ἤδη
ὀκτάδος ἑνδεκάτης ἐστὶ φίλος λυκάβας,
οὐδέποτ᾽ ἀμήσαντι Κορινθικόν, οὔ ποτε πικρᾶς
τῆς ἀφιλοσταχύου γευσαμένῳ πενίης.

XXIX. p. 119.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχον, οὐχ ἵνα λεύσσῃς
ὡς καλὸς ἐν τῇδε μνάματος ἀγλαΐᾳ,
ἀλλ᾽ ἵνα σοι τὸν ἄεθλον ὃν ἐξεπόνησε μαθόντι,
ὦ 'γαθὲ, τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας.
οὗτος ὁ μὴ κλίνας καμάτῳ πόδα, πάντα δ᾽ ἀγῶνι,
ἅλικα νικήσας, ὁπλότερον, πρότερον.

XXX.

Εἰς λουτρὸν ἐν Λυκίᾳ.

Πιστότατος μερόπων τις ἔρι πυλαωρὸς ἐμεῖο,
κρίνων λυομένων καιρὸν ἐσηλυσίης,
μή τινα Νηϊάδων τις ἐμοῖς ἐνὶ χεύμασι γυμνὴν,
ἢ μετὰ καλλικόμων Κύπριν ἴδῃ Χαρίτων
οὐκ ἐθέλων· ΧΑΛΕΠΟΙ ΔΕ ΘΕΟΙ ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΕΝΑΡΓΕΙΣ.
τίς γὰρ Ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

XXVIII. a 8. Fort. ὡς δύναται.

T. III.

XXXI.

Εἰς οἶκον ἐν Κιβύρᾳ.

Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοιο θεμέθλου
ἄχρι καὶ ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους.
p. 120. οὐ γὰρ ἀπ᾽ ἀλλοτρίων κτεάνων ληΐστορι χαλκῷ
ὄλβον ἀολλίζων τεῦξε Μακηδόνιος·
οὐδὲ λιπερνήτης κενεῷ καὶ ἀκερδέϊ μόχθῳ
κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθοῦ ἀτεμβόμενος.
ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένοι μερόπων.

XXXII.

Εἰς Σάρδεις.

Τμώλῳ ὑπ᾽ ἠνεμόεντι, ῥοὴν παρὰ Μαίονος Ερμου,
Σάρδιες, ἡ Λυδῶν ἔξοχός εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός· οὐ γὰρ ἐλέγχειν
λάθριον υἷα Ῥέης ἤθελον ἡμετέρης.
αὐτὴ καὶ Βρομίῳ γενόμην τροφός· ἐν δὲ κεραυνῷ
ἔδρακον εὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.
πρώταις δ᾽ ἡμετέρῃσιν ἐν ὀργάσιν οἰνὰς ὀπώρη
ὕδατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος.
πάντα με κοσμήσαντο· πολὺς δ᾽ ἐμὲ πολλάκις αἰὼν
ἄστεσιν ὀλβίστοις εὗρε μεγαιρομένην.

XXXIII.

Συῤῥέντου τρηχεῖα μυρίπνοε χαῖρε κονίη,
καὶ Πολλεντίνων γαῖα μελιχροτάτη.
ἐστὲ γὰρ αἱ τριπόθητοι, ἀφ᾽ ὧν βρομιώδεα πηλὸν
φύρησαν Βάκχῳ τριζυγέες Χάριτες,

πλούτου καὶ πενίης κοινὸν κτέαρ, οἷς μὲν, ἀνάγκης T. III.
σκεῦος· τοῖς δὲ, τρυφῆς χρῆσι περισσοτέρη.

XXXIV. p. 121.

Φειδωλός τις ἀνὴρ ἀφνῶν θησαυρὸν ὀνείρῳ,
ἤθελ' ἀποθρώσκειν, πλούσιον ὕπνον ἔχων·
ὡς δ' ἴδε τὴν προτέρην, σκιόεν μετὰ κέρδος ὀνείρου,
ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντεκάθευδε πάλιν.

XXXV.

Μνήμη καὶ Λήθη, μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ', ἐπὶ λευγαλέοις.

XXXVI.

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε· τὴν δὲ ταχεῖαν
εἰν ἁλὶ καὶ χαροποῖς κύμασιν εἷλ' ἔλαφον.
εἰ δ' ἦν καὶ πτηνὴ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἐν αἴθρῃ
τὴν κείνου κενεὴν Ἄρτεμις εἶδε χέρα.

XXXVII.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι
οἷά περ ᾠσάμην, μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
ἔπταρον εἰς ἀνέμους· ἄλοχον δ' ἐμοὶ οὔ τι κιχάνει
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις, οὐ νόσος, οὐ θάνατος.

XXXVIII.

Πρὸς τὸ Ἀραβίου ἐπίγραμμα β.

Παρθένος εὐπατέρεια Δίκη, πρέσβειρα πολήων,
οὐ τὸν ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποστρέφεται.

XXXIV. 2. Vulgo ἀποθνήσκειν.
XXXVI. 3. οὐδ' ἂν ἐν αἴθρι.
XXXVII. 4. Cod. λύτρον ε. α.

T. III. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς πάγχρυσα τελέσθη,
οἷσι ταλαντεύει πάντα νόμον βιότυ,
ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΔΗ ΧΡΥΣΕΙΑ ΠΑΤΗΡ ΕΤΙΤΑΙΝΕ ΤΑΛΑΝΤΑ.
εἰ μὴ Ομηρείων ἐξελάθυ χαρίτων.

p. 122.

XXXIX.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσσι Τύχης παίζυσιν ἑταῖραι
Ελπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,
παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι. βροτὸς δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
θνητὸς ἐών· δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,
αὐτὸς ἑκόντι γέγηθα πλανώμενος, ὐδὲ γενοίμην
εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς Αριστοτέλης.
τὴν γὰρ Ανακρείοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω
παρφασίην, ὅτι ΔΕΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΜΗ ΚΑΤΕΧΕΙΝ.

XL.

Παιδώρης ὀρόων γελόω πίθον, ὐδὲ γυναῖκα
μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν.
ὡς γὰρ ἀπ' Ουλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης
πωτῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.
ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατωχρήσασα παρειὰς
ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔφερε χαρίτων.
ἀμφοτέρων δ' ἥμαρτεν ὁ νῦν βίος, ὅττι καὶ αὐτὴν
γηράσκυσαν ἔχει, καὶ πίθος ὐδὲν ἔχει.

XLI.

Γαῖα, καὶ Ειλήθυια, σὺ μὲν τέκες, ἡ δὲ καλύπτεις·
χαίρετον· ἀμφοτέρας ἤνυσα τὸ στάδιον.
εἶμι δὲ, μὴ νοέων πόθι νείσομαι· ὐ γὰρ ἐς ὑμέας
οἶδα, τίς, ἢ τίνος ὢν, ἠὲ πόθεν μετέβην.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ T.III.p.123.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Ἄρσενας ἄλλος ἔχοι· φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναῖκας,
ἐς χρονίην φιλίην οἷα φυλασσομένας.
οὐ καλὸν ἡβητῆρες. ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
τὴν τρίχα, τὴν φθονερὴν, τὴν ταχὺ φυομένην.

II.

Ὡς εἶδον Μελίτην, ὠχρός μ' ἕλε. καὶ γὰρ ἀκοίτης
κείνη ἐφωμάρτει· τοῖα δ' ἔλεξα τρέμων·
Τοῦ σοῦ ἀνακροῦσαι δύναμαι πυλεῶνος ὀχῆας,
δικλίδος ἡμετέρης τὴν βάλανον χαλάσας,
καὶ δισσῶν προθύρων πλαδαρὴν κρηπῖδα περῆσαι,
ἄκρον ἐπιβλῆτος μεσσόθι πηξάμενος.
ἡ δὲ λέγει γελάσασα, καὶ ἀνέρα λοξὸν ἰδοῦσα·
Τῶν προθύρων ἀπέχου, μὴ 'σκεῦὴν ὀλέσῃς.

III.

Τὼς τρητὼς δόνακας, τὸ νάκος τόδε, τάν τε κορύναν
ἄνθεσο Πανὶ φίλῳ, Δάφνι γυναικοφίλα.
ὦ Πὰν, δέχνυσο δῶρα τὰ Δάφνιδος. ἶσα γὰρ αὐτῷ
καὶ μολπὰν φιλέεις, καὶ δύσερως τελέθεις.

II. 1. Cod. ἀκοίτη. 8. Cod. μὴ σκαφίην ὀλέσεις.

T. III. IV.

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο Βάκχῳ.
δέχνυσο δ' εὐμενέως. ἄλλο γὰρ ἐδὲν ἔχει.

p. 124. ## ΜΙΧΑΗΛΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Αγαθίȣ Σχολαστικȣ.

Η πόλις Αγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν στιχαοιδὸν,
δίζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη,
ὡς μήτηρ ἐτέλεσσεν ἐφ' υἱέϊ, καὶ πόρε τήνδε
εἰκόνα, καὶ στοργῆς μάρτυρα καὶ σοφίης·
Μεμνόνιον δὲ τοκῆα, κασίγνητόν τε σὺν αὐτῷ
ἔστησε, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

ΘΩΜΑ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΚΑΙ
ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ.

Εἰς Αναστάσιον.

Τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα λελασμένον ἅρματος ἄθλων
ἐνθάδ' Αναστάσιον κείμενον ἐδας ἔχει,
ὃς τόσσȣς ἀνεδήσατο πρὶν στεφάνȣς, ὅσα ἄλλοι
ἔδρακον ἡνιόχων ἤματα ἱππασίης.

ΘΩΜΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

T.III.p.125.

Ρητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀςέρας, οὕνεκα μοῦνοι
πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀρειότεροι.
σεῖο πόνους φιλέω, Δημόσθενες· εἰμὶ δὲ λίην
καὶ Φιλαριςείδης καὶ φιλοθουκυδίδης.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

I.

Εἰς τόπον ἐπιξενουμένων.

Ο πρὶν ἀλωόμενος, καὶ ἀνέςιον ἴχνος ἐλαύνων,
εἴτ' ἀφ' ὁδοιπορίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίης,
ἐνθάδε νῦν προσιὼν, ςῆσον, ξένε, σὸν πόδα· δεῦρο
ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἕτοιμον ἔχεις.
εἰ δ' ἐμὲ καὶ τίς ἔτευξεν ἀνακρινέοις, πολιήτης
Εὐλόγιος, Φαρίης ἀρχιερεὺς ἀγαθός.

II.

Εἰς Ιωάννην τὸν Ελεήμονα Πάπαν Αλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν ἦν, ἔτι παῖς τίνος, ἔργα καὶ ὄλβον
νεκροῦ, ὃν ἔνδον ἔχεις, ἔννεπε, κευθόμενον.

I. 3. Cod. Vat. ςῆσον, ξεῖνε, πόδα.
II. 1. Codd, ἦν δ' ἔτι. aut δὲ τί, 2. Vulg. νεκρός.

T.III.p.126.β οὗτος Ιωάννης, Κύπριος γένος, υἱὸς ἐτύχθη
εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς Φαρίης.
κτήμασι μὲν πολύολβος ὅλων πλέον, ὧν τρέφε Κύπρος,
ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων·
ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν,
οὐδ' ἐμοῦ ἐστι νόου, οὐδ' ἑτέρων στομάτων.
πάντα γὰρ ἄνδρα παρῆλθε φαεινοτάτῃς ἀρετῇσι
δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων.
τοῦ καὶ κάλλεα πάντα, τάπερ πτόλις ἔλλαχεν αὕτη,
εἰσὶ, φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειότατος.

III.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αρχὸς Ιωάννης Φαρίης ἀρετῶν ἱερήων
ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλῃ παρὰ πατρίδι κεῖται·
θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔσχεν,
ἀθανάτους πρήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

---

p. 127. ΚΟΣΜΑ ΜΟΝΑΧΟΥ.

Εἰς Πύῤῥον μέλλοντα σφάξαι τὴν Πολυξείνην.

Πύῤῥος ἐγώ· σπεύδω δὲ πατρὸς χάριν. ἡ δὲ κυνῶπις
Παλλάδα κικλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Πάριν.

II. Fort. 12. φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειοτάτης. Cod. ἀρειότατος.
III. 4. Scr. πρήξεις γε. aut in super. vers. σῶμα, βίον δ' εἶθ' ἄφθιτον ἔσχεν.

ΜΙΧΑΗΛ T. III.

ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ.

Εἰς τὸν χαλκοῦν ἵππον, τὸν ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ, ἀπηωρημένον τὸν πόδα ἔχοντα.

Ἔμπνους ὁ χαλκοῦς ἵππος οὗτος, ὃν βλέπεις,
ἔμπνους ἀληθῶς, καὶ φριμάξεται τάχα.
τὸν πρόσθιον δὲ τοῦτον ἐξαίρων πόδα,
βαλεῖ σε καὶ λὰξ, εἰ παρέλθοις πλησίον.
δραμεῖν καθορμᾷ, στῆθι, μὴ προσεγγίσῃς,
μᾶλλον δὲ φεῦγε, μὴ λάβῃς τὸ τοῦ λόγου.

ΛΕΟΝΤΟΣ p. 128.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

I.

Εἰς βίβλον μηχανικήν.

Βίβλος μηχανική· Κυρῖνος δέ μιν ἐξεπόνησε,
Μαρκέλλου γνωτοῖο συνεργομένου κατὰ μόχθον.

II.

Εἰς βίβλον Παύλου ἀστρολόγου.

Θέσφατα μαντῴης Φοιβηΐδος ὄργια τέχνης
ἀστρολόγων Παῦλός μ' ἐδιδάξατο κύδιμος ἀνήρ.

Mich. Pf. 4. Vulgo εἰ παρέλθῃς.

T. III.

III.

Εἰς βίβλους Πρόκλου καὶ Θέωνος.

Βίβλος Θέωνος καὶ Πρόκλου τῶν πανσόφων,
βίβλος πόλου τε καὶ χθονὸς φέρει μέτρα.
Θέων πόλον μὲν, καὶ Πρόκλος μετρεῖ χθόνα·
Πρόκλος μὲν οὖν γῆν, καὶ Θέων μετρεῖ πόλον.
ἄμφω δ' ἐπίσης τῶν ἐπαίνων ἄξιοι,
ἄμφω δ' ἀμοιβὴν τῶν λόγων τετευχάτην.
Θέων Πρόκλου μὲν λαμβάνων σοφὰς θέσεις,
δείκνυσι ταύταις τοὺς δρόμους τῶν ἀστέρων·
Πρόκλος δὲ δείξεις τοῦ Θέωνος λαμβάνων
ταύταις ἀναλύει καὶ προβάλλει τὰς θέσεις.
p. 129. ἀλλ' ὦ σοφὴ ξυνωρὶ χαῖρέ μοι λίαν.
χαίροις Θέων ἄριστε, πάνσοφον κάρα,
ὁ νῦν πυκάζων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν·
χαίροις δὲ καὶ σὺ Πρόκλε, τοῦ Σαρπηδόνος
ἄριστον αἷμα τοῖς ὅλοις βοώμενον.

IV.

Εἰς τὴν βίβλον Λευκίππης.

Ἔρωτα πικρὸν, ἀλλὰ σωφρόνων βίον
ὁ Κλειτοφῶντος μὲν παρεμφαίνει λόγος·
ὁ Λευκίππης δὲ σωφρονέστατος βίος
ἅπαντας ἐξίστησι, πῶς τετυμμένη,
κεκαρμένη τε, καὶ κατηχρειωμένη,
τὸ δὴ μέγιστον, τρὶς θανοῦσ' ἐκαρτέρει.

IV. 1. Cod. σώφρονα. Fort. ἀλλὰ βιοτὴν σώφρονα. 2. Cod. ὁ Κλ. ὥσπερ ἐμφαίνει.

εἴπερ δὲ καὶ εὖ σωφρονεῖν θέλεις, φίλε, T. III.
μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν·
τὴν τῦ λόγυ δὲ πρῶτα συνδρομὴν μάθε.
νυμφοςολεῖ γὰρ τὺς ποθῦντας ἐμφρόνως.

V.

Τῇ τῶν λόγων συ κογχύλῃ, Πορφύριε,
βάπτεις τὰ χείλη, καὶ ςολίζεις τὰς φρένας.

VI.

Εἰς παρθένον φθαρεῖσαν Ομηρίζοντα.

Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχυσα,
λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς ὔτασεν ἀνὴρ
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδυσι βροτοὶ ἄλλοι,
γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ὐδ' ἔχεν ἔγχος.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· αὐτὰρ ἔπειτα p. 130.
ἱερόν τε προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.

VII.

Εἰς τὺς Ρωμαίων μῆνας.

Μὴν Υπάτων ὁ πρῶτος. ὁ δεύτερος αὔλακα τέμνει,
ὁ τρίτος Αὐσονίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγείρει.
τέτρατος ἀγγέλλει ῥοδοδάκτυλος εἴαρος ὥρην.
εἰμὶ ῥόδων γενέτης. καὶ ἐγὼ κρίνα λευκὰ κομίζω.
ὗτος ἀμαλλοδέτης. τὰ δ' ἐμὰ πτερὰ Νεῖλον ἐγείρει.
ὗτος ἐριςαφύλῳ πεφιλημένος ἔπλετο Βάκχῳ.
τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι.
δαῖτα φέρω χαρίεσσαν ἐς ὔνομα φωτὸς ἑκάςυ.
φορμίζειν δεδάηκα καὶ ὑπνώοντας ἐγείρειν.

IV, 10. Cod. ν. δὲ τύς.

T. III.

VIII.

Ὢν ἥδε βίβλος ἔνδον ὠδίνει, φίλε,
βαθὺς χαρακτὴρ καὶ περισκελὴς ἄγαν.
δεῖται κολυμβητοῦ δὲ πάντως Δηλίου.
εἰ δ' ἂν κυβιστήσει τις εἰς ἐμοὺς μυχοὺς,
καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς βάθος,
γεωμετρῶν τὰ πρῶτα λήψεται γέρα,
σοφὸς δ' ἀναμφίλεκτος εἶς ῥηθήσεται.
τούτων δὲ μάρτυς ἐγγυητής τε Πλάτων.

IX.

Σχῆμα παλαιοτάτων ἀνδρῶν κηρύκιον ἄθρει,
Θρινακίης οἰκιστὰ Κορίνθιε, ὅς ποτ' ἔπινες
ἀμφιβόητα ῥέεθρα Συρηκοσίης Ἀρεθούσης.

p. 131.

X.

Εἰς τὸ μονημέριον, ἤγουν θεατροκυνηγίαν, ἐν ᾗ προσμάχονται ἄνδρες θηρίοις.

Τοξότα, Πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε Φοῖβε,
εἰπὲ κασιγνήτῃ κρατεροὺς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
ὅσσον ἐπιψαῦσαι μερόπων δέμας, ὅσσον ἀῦσαι
λαῶν τερπομένων ἱερὸν στόμα· μηδὲ νοῆσαι,
Ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνέρας οἶτον.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

VI.

Vide Tom. II. p. 229.

ΕΙΣ ΤΙΝΑ ΕΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩι T.III.p.132.

ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Εἰς τὴν Εὐγενίου πύλην.

Οὗτος Ἰουλιανὸς λαοσσόα τείχεα πήξας,
τῆσε τρόπαιον, ἑῆς σύμβολον ἀγρυπνίης,
σφάζειν ἀντιβίους ἐχθροὺς ἀπάνευθε μενοινῶν,
ἢ προπάροιθε κρατεῖν τῆς πόλεως πολέμους.

II.

Εἰς τὸν ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα.

Κίονα τετράπλευρον, ἀεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θευδόσιος βασιλεὺς
τολμήσας, Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο, καὶ τόσος ἔστη
κίων ἠελίοις ἐν τριακονταδύο.

III.

Εἰς τὴν ἀψῖδα ἐν τῇ Βασιλικῇ.

Τετραπόροις ἀψῖσι πύλην Θεόδωρος ἐγείρας,
ἄξιός ἐστι πόλιν καὶ τέτρατον ἡνιοχεῦσαι.

IV. p. 133.

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀψῖδος.

Ἔπρεπέ σοι, Θεόδωρε, Τύχης εὐκίονα νηὸν
ἔργου κοσμῆσαι θαύμασι τοσσατίου,
δῶρά τε κυδήεντα πορεῖν χρυσάσπιδι Ῥώμῃ,
ἥ σ' ὕπατον τεῦξε, καὶ τρισέπαρχον ὁρᾷ.

T. III.

V.

Εἰς πύλην τὴν ἐπιλεγομένην Ξυλοκέρκου.

Θευδόσιος τόδε τεῖχος ἄναξ, καὶ Επαρχος Εὐάς
Κωνσαντῖνος ἔτευξαν ἐν ἥμασιν ἑξήκοντα.

VI.

Εἰς τὴν πύλην τοῦ Ρηγίου.

Ημασιν ἑξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλῆϊ
Κωνσαντῖνος Επαρχος ἐδείματο τείχεϊ τεῖχος.

VII.

Εἰς τὸ Μουσεῖον.

Εὔνους μὲν βασιλεῖ Μουσήλιος· ἔργα βοῶσι
δημόσια· σθεναρὴν πράγματα πίστιν ἔχει.
Μουσεῖον Ρώμῃ δ' ἐχαρίσσατο, καὶ βασιλῆος
εἰκόνα θεσπεσίην ἐντὸς ἔγραψε δόμων.

VIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τιμὴν μουσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κούρων,
ὅπλα δὲ τῆς ἀρετῆς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.
p. 134. ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἑκὼν Μουσήλιος ἔργα,
πιστεύων καθαρῶς ὡς θεός ἐστι λόγος.

IX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μουσεῖου τὰ μὲν αὐτὸς ἐτεύξατο, πολλὰ δὲ σώσας
ἑστῶτα σφαλερῶς, ἥδρασεν ἀσφαλέως.

X.

Οὗτος ὁ κοσμήσας Υπάτων θρόνον, ὃν τρισέπαρχον
καὶ πατέρα βασιλῆες ἑὸν καλέσαντο μέγιστοι,

IX. 2. Cod. ἵδρυσεν.

χρύσεος ἔστηκεν Αὐρηλιανὸς, τὸ δὲ ἔργον T. III.
τῆς βουλῆς, ἧς αὐτὸς ἑκὼν κατέπαυσεν ἀνίας.

XI.

Εἰς στήλην Θεοδοσίου βασιλέως.

Ἔκθορες ἀντολίηθε, φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος,
Θευδόσιε, θνητοῖσι, πόλου μέσον, ἠπιόθυμε,
Ὠκεανὸν παρὰ ποσσὶν ἔχων καὶ ἀπείρονα γαῖαν,
πάντοθεν αἰγλήεις, κεκορυθμένος, ἀγλαὸν ἵππον
ῥηϊδίως μεγάθυμε καὶ ἐσσύμενον κατερύκων.

XII.

Ζήνωνα πτολίαρχος Ἰουλιανὸς βασιλῆα·
Ζήνωνος παράκοιτιν Ἰουλιανὸς Ἀριάδνην.

XIII.

Οἶκον ἄναξ Ἑλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας
κυδαλίμοις καμάτοισιν Ἰουλιανοῦ πολιάρχου,
Πιερικῶν προπάροιθε δόμων παγχρύσεος ἔστη.

XIV. p. 135.

Κῦδος Ἰουλιανοῦ πανaοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμον
Πιερίδων χρύσεον στῆσεν Ἀναστάσιον.

XV.

Εἰς οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον Χαλκῆ ἐν τῷ Παλατίῳ.

Οἶκος Ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
μοῦνος ὑπερτέλλω πανυπείροχος ἄστεσι γαίης,
θαῦμα φέρων πάντεσσιν, ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων
ὕψος ὁμοῦ μῆκός τε καὶ ἄπλετον εὖρος ἰδόντες,
ἀσκεπὲς ἐφράσσαντο πελώριον ἔργον ἐάσαι.

XIV. 2. Vulgo χρυσέην — Ἀναστασίην.

T. III. ἀλλὰ πολυμήτοιο λαχὼν πρεσβήϊα τέχνης
Αἰθέριος πολύϊδρις ἐμὴν τεχνήσατο μορφὴν,
ἀχράντῳ βασιλῆϊ φέρων πρωτάγρια μόχθων.
ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
Αὐσονίης νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
εἶξον ἀρειοτέροισι, χάρις Καπετωλίδος αὐλῆς,
εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύγματα πέμπεις·
κρύψον ἀμετρήτων μεγάρων τεινόμενον αὐλαῖς,
Πέργαμε, φαιδρὸν ἄγαλμα τεὸν, Ῥυφίνιον ἄλσος·
μηδὲ τανυπλεύροισιν ἀρηρότα, Κύζικε, πέτροις
Ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀείσῃς.
οὔ μοι Πυραμίδων ἰκέλη κρίσις, οὐδὲ Κολοσσοῦ,
οὐδὲ Φάρου· μεγάλην μοῦνος δ' ὑπερέδραμον αἴγλην.
αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος Ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην
χρυσοφαές μ' ἐτέλεσσεν ἐδέθλιον Ἠριγενείης,
πάντη τετραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις.

p. 136.

XVI.

Εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοὶ, βασιλεῦ κοσμοφθόρε, τήνδε σιδήρου
ἄνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην,
ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς,
οἷς πάντα φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

XVII.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἐγγύθι τῆς Σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο Χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμηστὴν τοῦτον Ἀναστάσιον.
δείδιθι καὶ σὺ, Σκύλλα, τεαῖς φρεσὶ, μή σε καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

XVIII. T. III.

Πρόκλος ἐγὼ Παύλου, Βυζάντιος, ὃν περὶ δῶμα
τηλεθάοντα Δίκης βασιλήϊος ἥρπασεν αὐλὴ,
ὄφρ' εἴην στόμα πιστὸν ἐρισθενέος βασιλῆος.
ἀγγέλλει δ' ὅδε χαλκὸς ὅσον γέρας ἐστὶν ἀέθλων.
καὶ τὰ μὲν εἴκελα πάντα καὶ υἱέϊ καὶ γενετῆρι·
ἐν δ' Ὑπάτων ῥάβδοισι πάϊς νίκησε τοκῆα.

XIX.

Εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν τῷ Αὐγουστεῶνι.

Ταῦτά σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοκτόνε, δῶρα κομίζει
σῆς Ῥώμης γενέτης καὶ πάϊς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, Νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
καί σε μετηνεμίῳ πώλῳ ἐφεζόμενον.
ὕψου Ἰουστινιανὲ τεὸν κράτος, ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ p. 137.
δεσμὸς ἔχοι Μήδων καὶ Σκυθέων προμάχους.

XX.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Πῶλον ὁμοῦ καὶ ἄνακτα καὶ ὀλλυμένην Βαβυλῶνα
χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν Ἀσσυρίων·
ἔστι δ' Ἰουστινιανὸς, ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἕλκων
στῆσεν Ἰουλιανὸς, μάρτυρα Μηδοφόνον.

XXI.

Ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἡραίου.

Τοῦτον Ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
ὕδατι καὶ γαίῃ κάλλος ἐπικρεμάσας.

XIX. 5. Vulgo ὕψος.

T. III.

XXII.

Φαιδρὸν Ἰουστινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
 Ἠελίῳ παρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
οὔποτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κάλλος
 ὑψόθεν οὐρανίην οἶμον ἐπερχόμενος.

XXIII.

Εἰς στήλην Ἰουστίνου βασιλέως ἐν τῷ λιμένι.

Τοῦτο παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος Ἔπαρχος
στῆσα φαεινὸν ἄγαλμα Ἰουστίνῳ βασιλῆϊ,
ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἑὴν πετάσειε γαλήνην.

p. 138.

XXIV.

Εἰς ἄλλην στήλην τοῦ αὐτοῦ.

Ἰουστῖνον κατὰ χρέος τὸν δεσπότην
Ἰουλιανὸς Ἔπαρχος, ὡς εὐεργέτην.

XXV.

Εἰς εἰκόνα τῆς Σοφίας Αὐγούστης ἐν τῷ εἰσόδῳ τοῦ Ζευξίππου.

Αὐσονίων δέσποιναν Ἰουλιανὸς πολιοῦχος,
 ὡς σοφίης μεστὴν, ἄνθετο τὴν Σοφίην.

XXVI.

Εἰς εἰκόνα τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου.

Ἄλλον ὑπὲρ νίκας ἐναρηφόρον ἔνδοθι Σούσων
 ὁ θρασὺς ἀντήσει Μῆδος ἄνακτι τύπον·
ἄλλον ἀκειρεκόμας Ἀβάρων στρατὸς ἔκτοθεν Ἴστρου,
 κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχον αὐσταλέης·
τῷ δ' ὑπὲρ εὐνομίας ἐριθηλέος ἐνθάδε τοῦτον
 ἐξ ὑπάτου μίτρης στῆσεν ἄνασσα πόλις.

XXVI. 6. Fort. εἰς ὑπάτου μ[illegible]

ἔμπεδος ἀλλὰ μένοις Βυζαντιὰς ἔμμορε Ῥώμα, T. III.
θεῖον Ἰουστίνου κάρτος ἀμειψαμένα.

XXVII.

Εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὡρολογίου τοῦ εἰς τὴν ἀψῖδα τὴν εἰς τὴν Βασιλικήν.

Δῶρον Ἰουστίνοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλευθερίης,
ὡράων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκὸν
αὐτῆς ἐκ μονάδος μέχρι δυωδεκάδος,
ὅντινα συληθέντα, Δίκης θρόνον ἡνιοχεύων p. 139.
εὗρεν Ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

XXVIII.

Εἰς τὴν Βασιλικὴν τῶν παιδευτηρίων.

Χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνειμένος· ἐνθάδε πηγὴ
ἄφθονος Αὐσονίων ἐκκέχυται νομίμων,
ἣ πᾶσιν τέταται μὲν ἀείναος, ἠϊθέοις δὲ
ἐνθάδ' ἀγειρομένοις πάντα δίδωσι ῥόον.

XXIX.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου ἄρχοντος.

Ῥητῆρες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἓν ἰόντες
χρυσείαις γραφίδεσσιν ἀειμνήστοισι γεραίρειν,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφευγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.

XXX.

Νικήταν δορίτολμον ἄναξ, στρατὸς, ἄστεα, δῆμος
στῆσαν ὑπὲρ μεγάλων Μηδοφόνων καμάτων.

XXVI. 7. Vulgo ἄμμορε. In lemmate et v. 8. vulgo Ιουστινιανοῦ legitur.

T. III.

XXXI.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἡγεμονῆα,
Νικήταν ἀρετῶν εἵνεκεν οἱ Πράσινοι.

XXXII.

Εἰς τὸν τρίκλινον τῆς Μαγναύρας.

Ὀτραλέως τολύπευσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
αἰχμὴν ὀλβοδότειραν ἀπὸ σταυροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἄναξ Ἡρακλῆς σὺν Κωνσταντίῳ υἱῖ.

p. 140.

XXXIII.

Εἰς ὡρολόγιον.

Κῆπος ἔην ὅδε χῶρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφανὴς τελέθων ἔσκεπεν ἠέλιον.
νῦν δὲ πααιγλήεντα καὶ εὔδιον εὗρε τελέσσαι
Σέργιος αὐτόπτης μυστιπόλος τριάδος,
ἔνθα λίθος στατὸς οὗτος ἀκίνητον ἀνάγκην
ἑπτάκις ἀγγέλλει ἄντυγος οὐρανίης.

XXXIV.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μηχανικῇ Φαέθοντα βιάζεται ἁρμονικοῖσι
γνώμοσιν ἀγρεύειν τὸν δρόμον ἠελίου·
βαιὸς δ' ἀμφιέπει λίθος ἄντυγας ἠριγενείης,
ὡρονόμῳ σοφίῃ καὶ σκιόεντι τύπῳ.
Σεργίου ἀρχιερῆος ἐπουρανίῃσιν ἐφετμαῖς
τοῦτο συνειργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

XXXV.

Τὸ τετράπλευρον θαῦμα τῶν μεταρσίων,
χρόνῳ φθαρὲν, νῦν Κωνσταντῖνος δεσπότης,

ὁ Ρωμανȣ̃ παῖς, δόξα τῆς σκηπτȣχίας, T. III.
κρεῖττον νεȣργεῖ τῆς πάλαι θεωρίας.
ὁ γὰρ Κολοσσὸς θάμβος ἦν ἐν τῇ Ρόδῳ,
καὶ χαλκὸς ȣ̃τος θάμβος ἐςὶν ἐνθάδε.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΗΡΩΙΚΑ p. 141.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Ως ἀπὸ τȣ̃ Ερωτος ἐρῶντος.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
τίς κατ' ἐμῆς νευρῆς ἑτέρην ἐτανύσσατο νευρήν;
καινὸς Ερως κατ' Ερωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει.

II.

Φιλομήλης ἐπιςολὴ πρὸς τὴν ἀδελφὴν Πρόκνην.

Σὸς με πόσις κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθείῃ
μυνώσας βαρύποτμον, ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην·
ςυγνὰ δ' ἐμοὶ πόρεν ἕδνα πολυτλήτοιο γάμοιο.
γλῶσσαν ἐμὴν ἀθέρισσε, καὶ ἔσβεσεν ἐλλάδα φωνήν.

Αλλως.

Χαῖρε, Πρόκνη, παρὰ σεῖο κασιγνήτης Φιλομήλης,
χαίρειν εἰ τόδε γ' ἐςίν· ἐμȣ̃ δέ σοι ἄλγεα θυμȣ̃
πέπλος ἀπαγγείλειε, τά μοι λυγρὸς ὤπασε Τήρευς,
ὅς μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἕρκεσι μηλονομήων,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δ' ἐνόσφισε φωνῆς.

T. III.

III.

Ως ἀπὸ Πασιφάης ἐρώσης τȣ ταύρȣ, καὶ μεμφομένης τῷ Ερωτι.

Ει ποθέειν μ' ἐδίδαξας ἐν ὔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμὸν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσσω.

p. 142.

IV.

Ως ἀπὸ Ηρας, ἀποθεωθέντος Ηρακλέȣς.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης, Ηρακλες, ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Αλλως.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος καὶ ἀθέσφατος ἱδρὼς,
χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν ȣ̓ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

V.

Ως ἀπὸ Θέτιδος ἰδȣ́σης Τήλεφον ὑπ' ἀμπέλȣ σκολισθέντα.

Αμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν Δαφναῖος Απόλλων
πτόρθον ἐμὸν κλίνῃ ἐν Αλεξάνδροιο βελέμνοις;

VI.

Ως ἀπὸ Ελένης ὁρώσης τὴν μονομαχίαν Μενελάȣ καὶ Πάριδος.

Εὐρώπης Ασίης τε δορυσθενέες βασιλῆες,
ὑμῖν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυρȣ̃ ἵσταται ἀκμῆς,
τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἕλοι δύσηνον ἀκοίτης·
Ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἄνευθε δὲ Κυπρογενείης,
μὴ πάλιν ἄλλος ἕλῃ με γαμοκλόπος, αἶσχος Αχαιοῖς.

VII.

Ως ἀπ' Αχιλλέως, ὅτε ἐτρώθη Αγαμέμνων.

Εγνως νῦν, Αγάμεμνον, ἐμὸν φθισήνορα θυμὸν·
ἔγνως ἐν ςαδίῃσιν ὅσον σθένος Εκτορός ἐςι.
νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τεῇ πολυπήμονι λώβῃ.

σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἥκει, θανάτοιο χέρειον. T.III.p.143.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄσχετα πήματα πάσχεις,
ὃς πᾶσι Δαναοῖσιν ἀρήϊον ἕρκος ἐτύχθης.

VIII.

Ως ἀπὸ Εκτορος πρὸς Πάτροκλον μὴ δυνηθέντα βαστάσαι τὸ Αχιλλέως δόρυ.

Εζημίωσας ἀσθενῶν τὸν Εκτορα·
φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα.

Απόκρισις τοῦ Πατρόκλου.

Ωνησα. θᾶττόν σ' εἷλε Πηλεῖον δόρυ.

Αλλη.

Αλλ' εἰ τὸ δοῦρας κεῖνο πάλλειν ἔσθενον,
οὐδ' ἂν τάδ' Εκτωρ ἔσχεν· ἀλλ' ἡμῖν δαμεὶς
πάντ' ἂν τά γ' αὐτοῦ σκῦλ' ἀφῆκ' ἀνελλιπῆ.

Αλλη. ΑΡΣΕΝΙΟΥ.

Αλλ' ἣν γ' ἐν παλάμῃσιν ἐμαῖς δόρυ χάνδαν' ἐκεῖνο,
Εκτορ, ἂν ἀντ' ἐμέθεν ἤλυθες εἰς Αΐδην.

IX.

Ως ἀπ' Αγαμέμνονος ἰδόντος Αχιλλέα ὁπλισθέντα.

Ιλιος ὀφρυόεσσα κατήριπεν· ἄρτι δὲ πᾶσαν
ληϊδίην Δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὁππότ' Αχιλλεὺς
μῆνιν ἀποῤῥίψας φθισήνορα, χεῖρα κορύσσει.

X. p. 144.

Εἰς τὸ αὐτό, ὡς ἀπὸ Ελένης.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρηξεν Αθήνη
ἔντεσιν ἀθανάτοισι. τί ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
αἰνομόροις Τρώεσσι, καὶ Εκτορι, καὶ γενετῆρι,
ὁππόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε.

T. III.

XI.

Ὡς ἀπὸ Ἕκτορος τιτρωσκομένου ὑπὸ Ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

XII.

Ὡς ἀπὸ Πύῤῥου ἐπιβάντος τῆς Τροίας.

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος οὐ τέλος εὗρεν·
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσσων
ἤλυθον. ἠνορέῃ γὰρ ὑπέρτερον εὖχος ἀείρω,
καὶ Πρίαμον βασιλῆα, καὶ οὓς προλέλοιπεν Ἀχιλλεὺς,
πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσαι,
καὶ Τροίης πτολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
καὶ Δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνύσσει.

XIII.

Ὡς ἀπὸ Δηϊδαμείας, τοῦ Πύῤῥου πορθήσαντος τὴν Τροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
ὑμετέρου γενετῆρος Ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου,
ὃν Τροίῃ φονόεσσα κατέκτανεν. ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
Ἴλιον ἐξαλάπαξας· ἐελδομένοισι δ' Ἀχαιοῖς
p. 145. ἄφθιτον ὤπασας εὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἐνυοῦς
πᾶσιν μαρναμένοις Δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνύσσαι.

XIV.

Ὡς ἀπ' Εἰδοθέης ἰδούσης τὴν Ἑλένην ἐν Φάρῳ.

Οἰκτείρω σὸν κάλλος, ἐπεὶ Διός ἐσσι γενέθλη.
εἰσορόω γὰρ ἄγαλμα διοτρεφές· ἀτρεκέως δὲ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι μάχη δεκέτηρος ἐτύχθη.
ποῦ Διὸς αἰγιόχοιο, τεοῦ γενετῆρος, ἀρωγαί;

ἔμπης

ἔμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόσον ἑλοῦσα, T. III.
Εἰδοθέης ἰότητι, κακῆς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

XV.

Ως ἀπ' Αγαμέμνονος ἀναιρουμένου ὑπὸ Κλυταιμνήστρας.

Ελλάδος ἐνναετῆρες, ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
μηκέτι πιστὰ φέροιτε γυναιξὶ δολοφρονεούσαις.
θηλυτέρη μ' ἐδάμασσε, τὸν οὐ κτάνε δήϊος Εκτωρ.

XVI.

Ως ἀπὸ Κλυταιμνήστρας, μέλλοντος αὐτὴν σφάζειν Ορέστου.

Πῆ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστέρος, ἥ σ' ἐλόχευσεν; ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

XVII.

Ως ἀπ' Αχιλλέως ἰδόντος Οδυσσέα ἐν Αιδου.

Ατρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν Οδυσσεύς.
ζωὸς ἐὼν ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
νερτέριον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη p. 146.
ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
ἐν χθονὶ καὶ πελάγεσσι καὶ ἐν νεκύεσσιν Οδυσσεύς.

XVIII.

Ως ἀπ' Οδυσσέως ἐπιβάντος τῆς Ιθάκης.

Χαῖρ' Ιθάκη. μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης
ἀσπασίως τεὸν οὖδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω
Λαέρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον.
σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς
ΩΣ ΟΥΔΕΝ ΓΛΥΚΙΟΝ ΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΟΥΔΕ ΤΟΚΗΩΝ.

T. III.

XIX.

Περὶ τῆς Ομήρου ποιήσεως, ὡς ἀπὸ τοῦ Απόλλωνος.

Ηειδον μὲν ἐγών· ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ομηρος.

XX.

Εἰς τὸν Πύθιον δράκοντα.

Εἷρπε δράκων, καὶ ἔπινεν ὕδωρ· σβέννυντο δὲ πηγαὶ,
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ.

XXI.

Ιμερόεις Αλφειὲ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ,
ὃς διὰ Πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἕρπεις,
ἡσύχιος τοπρῶτον, ἐπὴν δ' ἐς πόντον ἵκηαι,
ὀξὺς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,
νυμφίος αὐτοκέλευθος. ἑῶν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
ἐς Σικελὴν Αρέθουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
ἡ δέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,
p. 147. φῦκος ἀποσμήξασα καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
χείλεα μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν· οἷα δὲ νύμφη
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἡδέϊ δεσμῷ
κείμενον ἐν κόλποισιν Ολύμπιον εὔνασεν ὕδωρ.

— — — — — —

καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή.
οὐδὲ Συρακοσίης ἔτι σοι μέλεν ἵμερος εὐνῆς·
πορφυρέῃ δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
φειδόμενος καὶ πόντον ὁμοῦ καὶ λέκτρα μιῆναι.
πολλάκι δ' εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ,
αὐτὴν ἐς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
ἐστήκεις ἄχραντον ὁρῶν Αρεθούσιον ὕδωρ·

XXI. 15. Vulgo μιγῆναι.

ἡ δέ σε παπταίνυσα Πελωριάδος κατὰ πέτρης T. III.
δάκρυσι κυμαίνοντα, κατοικτείρυσα καὶ αὐτὴ
εὐειδὴς Αρέθυσα, φίλυς ἀνεκόπτετο μαζὺς,
καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένῳ δὲ
Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ προσεμύρετο πηγή.

— — — — — —

ὐδὲ Δίκην ἔλαθε πολυδερκέα φοίνιος ἀνὴρ
Ελλάδος ἀμώων ἄγαμον ϛάχυν, ᾧ ἔπι πολλαὶ
ἡρώων ἄλοχοι, μινυώρια τέκνα τεκῦσαι,
μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

XXII.

Τῆς Πυθίας παρ' Ηροδότῳ.

Γλαῦκ' Επικυδείδη, τὸ μὲν αὐτίκα, κέρδιον ὕτω
ὅρκῳ νικῆσαι, καὶ χρήματα ληΐσασθαι·
ὄμνυ', ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα.
ἀλλ' Ορκυ πάϊς ἐϛὶν ἀνώνυμος, ὐδ' ἔπι χεῖρες,
ὐδὲ πόδες· κραιπνὸς δὲ μετέρχεται, εἰσόκε πᾶσαν
συμμάρψας ὀλέσῃ γενεὴν, καὶ οἶκον ἅπαντα· p. 148.
ἀνδρὸς δ' εὐόρκυ γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

XXIII.

Εἰς Καμάριναν ἐν Σικελίᾳ παροιμιῶδες.

Μὴ κίνει Καμάριναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων,
μή ποτε κινήσας, τὴν μείονα μείζονα θείης.

XXIV.

Αρτεμις ἱδρώυσα προάγγελός ἐϛι κυδοιμῦ.

XXV.

Παροιμία, ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

T. III.

XXVI.

Παροιμία.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

XXVII.

Αλιέων ἀπόκρισις γριφώδης πρὸς Ομήρου ἐρώτησιν.

*Ανδρες ἀπ' Αρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχετ' ἰχθῦς;
ῥ' ἅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

XXVIII.

Εἰς Λέανδρον καὶ Ηρὼ τὴν Σηστιάδα. Ομηρόκεντρον.

Ακτῇ ἐπὶ προεχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ελλησπόντῳ,
παρθένος αἰδοίη ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
p. 149. πύργῳ ἐφειστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει,
κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
νηχόμενος, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπεραάσκοι
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι·
ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκγεγάασι,
παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας,
οἳ Σηστὸν καὶ Αβυδον ἔχον καὶ δῖαν Αρίσβην.

XXIX.

Ως ἀπὸ τοῦ πρώτως ἀκούσαντος ἠχοῦς. Ομηρόκεντρον.

Ω φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Αρηος,
ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δ' ἐμὲ θυμὸς.
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἀκούσοι, T. III.
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει.
ἀλλὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαστα;
τὴν δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύναμ' ἀντίον, οὔτε νοῆσαι.
ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.

XXX.

Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ Σοφῶν.

Ἑπτὰ Σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
ΜΕΤΡΟΝ μὲν ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ὁ Λίνδιος εἶπεν ΑΡΙΣΤΟΝ.
ΧΙΛΩΝ δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ.
ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε, ΧΟΛΟΥ ΚΡΑΤΕΕΙΝ, ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ. p. 150.
ΠΙΤΤΑΚΟΣ, ΟΥΔΕΝ ΑΓΑΝ, ὃς ἔην γένος ἐκ Μιτυλήνης.
ΤΕΡΜΑ δ' ΟΡΑΝ ΒΙΟΤΟΙΟ, ΣΟΛΩΝ ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
ΤΟΥΣ ΠΛΕΟΝΑΣ ΚΑΚΙΟΥΣ δὲ ΒΙΑΣ ἀπέφηνε Πριηνεύς.
ΕΓΓΥΗΝ ΦΕΥΓΕΙΝ δὲ ΘΑΛΗΣ Μιλήσιος ηὔδα.

XXXI.

Εἰς κιναίδους.

Ἀνέρας ἠρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐγένοντο γυναῖκες.
οὔτ' ἄνδρες γεγάασιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν·
οὔτε γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
ἀνέρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

XXXII.

Θαρσαλέοι Κελτοὶ ποταμῷ ζηλήμονι Ῥήνῳ
τέκνα ταλαντεύουσι, καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τοκῆες,
πρὶν παῖν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ.
αἶψα γὰρ ἡνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρας

T. III. αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκεν ἑὸν παῖν, οὐδ' ἀλεγίζει·
οὔπω γὰρ γενέταο φέρει νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ
κεκριμένον λουτροῖσιν ἐλεγξιγάμου ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' εἰλήθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται τρομέουσα τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ.

---

p. 151. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Νέοις ἀνάπτων καρδίας σοφὴν ζέσιν,
ἀρχὴν Ερωτα τῶν λόγων ποιήσομαι·
πυρσὸν γὰρ οὗτος ἐξανάπτει τοῖς λόγοις.

II.

Φεύγετε τοξοφόρον τοῦτον τὸν Ερωτα· τιτρώσκει,
καὶ τούτου πεοάει σώματα πάντα βέλη.

III.

Οὔ μοι θῆλυς ἔρως ἐγκάρδιος, ἀλλ' ἐμὲ πυρσοὶ
ἄρσενες ἀσβέστῳ θῆκαν ἐπ' ἀνθρακίῃ.
πλειότερον τόδε θάλπος. ὅσον δυνατώτερος ἄρσην
θηλυτέρης, τόσσον χὠ πόθος ὀξύτερος.

IV.

Αἰετὸς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην·
κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τὴν Ελένης.

III. 2. Cod. ἄρσενος et ὑπ' — 4. τόσσῳ. Cod.

οὕτως ἀμφότερ' ἐστὶν ἀσύγκριτα. τῶν δύο δ' αὐτῶν T. III.
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρεῖσσον· ἐμοὶ τὰ δύο.

V.

Ζεῦ, προτέρῳ τέρπου Γανυμήδεϊ· τὸν δ' ἐμὸν, ὦ 'ναξ
Δέξανδρον δέρκευ τηλόθεν, οὐ φθονέω.
εἰ δὲ βίῃ τὸν καλὸν ἀποίσεαι, οὐκέτ' ἀνεκτῶς
δεσπόζεις· ἀπίτω καὶ τὸ βιοῦν ἐπὶ σοῦ.

VI.

p. 152.

Τὸν καλὸν οὐχ ὁρόω Διονύσιον. ἆρά γ' ἀναρθεὶς,
Ζεῦ πάτερ, ἀθανάτοις δεύτερος οἰνοχοεῖ;
αἰετὲ, τὸν χαρίεντα, ποτὶ πτερὰ πυκνὰ τινάξας,
πῶς ἔφερες; μή που κνίσματ' ὄνυξιν ἔχῃ.

VII.

Κρίνατ' Ερωτες, ὁ παῖς τίνος ἄξιος. εἰ μὲν ἀληθῶς
ἀθανάτων, ἐχέτω· Ζανὶ γὰρ οὐ μάχομαι.
εἰ δ' ἔτι καὶ θνατοῖς ὑπολείπεται, εἴπατ' Ερωτες,
Δωρόθεος τίνος ἦν, καὶ τίνι νῦν δέδοται.
ἐν φανερῷ φωνεῦσιν· ἐμὴ χάρις. ἀλλ' ἀποχωρεῖ.
μίμνε. τί; πρὸς τὸ καλὸν καὶ σὺ μάταιε φέρῃ;

VIII.

Τλῆμον Ερως, οὐ θῆλυν ἐμοὶ πόθον, ἀλλά τιν' αἰεὶ
δινεύεις στεροπὴν καύματος ἀρσενικοῦ.

V. 3. Cod. βίῃ τ. κ. ἀπείσεται.
VI. 2. ἀθανάτοις a Cod. abest.
VII. 5 Cod. ἀποχώρει μή μ' ἔτι.
VIII. 2. Cod. δινεύει et κύματος.

T. III. ἄλλοτε γὰρ Δήμωνι πυρούμενος, ἄλλοτε λεύσσων
Ἰσμηνὸν, δολιχοὺς αἰὲν ἔχω καμάτους.
οὐδὲ μόνοις ἐπὶ τοῖσδε δεδόρκαμεν· ἀλλ᾽ ἐπὶ πάντων
κάλλει πουλυμανῆ κανθὸν ἐφελκόμεθα.

IX.

Ηγρεύθην ὑπ᾽ Ἔρωτος, ὁ μηδ᾽ ὄναρ οὐδὲ μαθών περ
ἄρσενα ποιμαίνειν θεσμὸν ὑπὸ κραδίας.
ἠγρεύθην. ἀλλ᾽ οὔ με κακῶν πόθος, ἀλλ᾽ ἀκέραιον
σύντροφον αἰσχύνῃ βλέμμα κατηνθράκισε.
τηκέσθω Μουσέων ὁ πολὺς πόνος. ἐν πυρὶ γὰρ νοῦς
βέβληται, γλυκερῆς ἄχθος ἔχων ὀδύνης.

p. 153.

X.

Δισσοί με τρύχουσι καταιγίζοντες ἔρωτες,
Εὔμαχε, καὶ δισσαῖς ἐνδέδεμαι μανίαις.
ᾗ μὲν ἐπ᾽ Ἀσάνδρου κλίνω δέμας, ᾗ δὲ πάλιν μοι
ὀφθαλμὸς νεύει Τηλέφου ὀξύτερος.
τμήξατ᾽, ἐμοὶ τοῦθ᾽ ἡδὺ, καὶ ἐς πλάστιγγα δικαίην
νειμάμενοι, κλήρῳ τἀμὰ φέρεσθε μέλη.

XI.

Οὐκ ἔτ᾽ ἐρῶ. πεπάλαικα πόθοις τρισίν. εἷς μὲν ἑταίρης,
εἷς δ᾽ ἐμὲ παρθενικῆς, εἷς δέ μ᾽ ἔκαυσε νέου.
καὶ κατὰ πᾶν ἤλγηκα. γεγύμνασμαι μὲν, ἑταίρης
πείθων τὰς ἐχθρὰς οὐδὲν ἐχόντι θύρας.
ἔστρωμαι δὲ κόρης ἐπὶ παστάδος αἰὲν ἄϋπνος,
ἓν, τὸ ποθεινότατον, παιδὶ φίλημα διδούς.

VIII. 5. Idem Cod. οὐ μόνοις δ᾽ ἐπί. 6. Cod. δάκρυσι πολ.
XI. 6. Cod. ἔν τι ποθ.

εἴ μοι, πῶς εἴπω πῦρ τὸ τρίτον; ἐκ γὰρ ἐκείνου T. III.
βλέμματα καὶ κενεὰς ἐλπίδας οἶδα μόνον.

XII.

Οὑμὸς ἔρως παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνον· ἢν δὲ πρὸς ἄλλους
φοιτήσῃ, μισῶ κοινὸν ἔρωτα, Κύπρι.

XIII.

Τὸν καλὸν, ὦ Χάριτες, Διονύσιον, εἰ μὲν ἕλοιτο
τἀμὰ, καὶ εἰς ὥρας αὖτις ἄγοιτε καλόν·
εἰ δ' ἕτερον στέρξειε, παρεὶς ἐμὲ, μύρτον ἕωλον
ἐῤῥίφθω ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις.

XIV. p. 154.

Ἑπτά τε, καὶ πάλιν εἶπα· ΚΑΛΟΣ, ΚΑΛΟΣ. ἀλλ' ἔτι φήσω,
ὡς καλὸς, ὡς χαρίεις ὄμμασι Δωσίθεος.
οὐ δρυὸς, οὐδ' ἐλάτης ἐχαράξαμεν, οὐδ' ἐπὶ τοίχου
τοῦτ' ἔπος· ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχετ' ἔρως κραδίῃ.
εἰ δέ τις οὐ φήσει, μὴ πείθεο. καὶ μά σε, δαῖμον,
ψεύδετ'· ἐγὼ δ' ὁ λέγων, τἀτρεκὲς οἶδα μόνος.

XV.

Πτανὸς Ερως, σὺ δὲ ποσσὶ ταχύς· τὸ δὲ κάλλος ὁμοῖον.
ἀμφοτέρων τόξοις, Εὔβιε, λειπόμεθα.

XVI.

Εὐφαμεῖτε νέοι. τὸν Ερωτ' ἄλει Αρκεσίλαος,
πορφυρέῃ δήσας Κύπριδος ἁρπεδόνῃ.

XIII. 4. Cod. φυόμενον.
XIV. 6. Cod. ἀτρεκές. In optimo Musae Strat. apogr. ἐγὼ δὲ
ὁ λ. In ap. Buher. ἐγὼ δὲ λέγων.
XVI. 1. Cod. τὸν ἔρωτα λέγει.

T. III.

XVII.

Αντίπατρός μ' ἐφίλησ' ἤδη λήγοντος ἔρωτος,
καὶ πάλιν ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης.
δὶς δὲ μιῆς ἄκων ἔτυχον φλογός. ὦ δυσέρωτες
φεύγετε, μὴ πρήσω τοὺς πέλας ἁψάμενος.

XVIII.

Θαρσαλέως τρηχεῖαν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀνίην
οἴσω, καὶ χαλεπῆς δεσμὸν ἀλυκτοπέδης.
οὐ γάρ πω, Νίκανδρε, βολὰς ἐδάημεν Ερωτος
νῦν μόνον, ἀλλὰ πόθων πολλάκις ἡψάμεθα.
καὶ σὺ μὲν, Αδρήστεια, κακῆς ἀντάξια βουλῆς
τίσαι, καὶ μακάρων πικροτάτη Νέμεσις.

p. 155.

XIX.

Εσβέσθη Νίκανδρος, ἀπέπτατο πᾶν ἀπὸ χροιῆς
ἄνθος, καὶ χαρίτων λοιπὸν ἔτ' οὐδ' ὄνομα,
ὃν πρὶν ἐν ἀθανάτοις ἐνομίζομεν. ἀλλὰ φρονεῖτε
μηδὲν ὑπὲρ θνητοὺς, ὦ νέοι· ΕΙΣΙ ΤΡΙΧΕΣ.

XX.

Μὴ 'κδύσῃς, ἄνθρωπε, τὸ χλαίνιον, ἀλλὰ θεώρει
οὕτως ἀκρολίθου κἀμὲ τρόπον ξοάνου.
γυμνὴν δ' Αντιφίλου ζητῶν χάριν, ὡς ἐπ' ἀκάνθαις
εὑρήσεις ῥοδέαν φυομένην κάλυκα.

XXI.

Οὐ δύναμαί σε θέλων θέσθαι φίλον. οὔτε γὰρ αἰτεῖς,
οὔτ' αἰτοῦντι δίδως, οὔθ' ἃ δίδωμι δέχῃ.

XVIII. 3. Cod. βιάς.

XXII. T. III.

Αθρει μοι διὰ πάντα. ὅλαν κατέτηκ' Αρίβαζος
τὰν Κνίδον. ἁ πέτρα θρυπτεμένα θέρεται.

XXIII.

Ματέρες αἱ Περσῶν, καλὰ μὲν καλὰ τέκνα τέκεσθε.
ἀλλ' Αρίβαζος ἐμοὶ κάλλιον ἢ τὸ καλόν.

XXIV.

Κωμάσομαι· μεθύω γὰρ ὅλος μέγα. παῖ, λάβε τοῦτον
τὸν τέφανον, τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λουόμενον.
μακρὴν δ' οὐχὶ μάτην ὁδὸν ἵξομαι . . . ἔςι δ' ἀωρὶ
καὶ σκότος . . . ἀλλὰ μέγας φανὸς ἐμοὶ Θεμίσων.

XXV. p. 156.

Ακρητον μανίην ἔπιον. μεθύων μέγα μύθοις
ὥπλισμαι πολλὴν εἰς ὁδὸν ἀφροσύναν.
κωμάσομαι. τί δ' ἐμοὶ βροντέων μέλει, ἢ τί κεραυνῶν;
ἢν βάλλῃ, τὸν ἔρωθ' ὅπλον ἄτρωτον ἔχω.

XXVI.

Πυγμῇ νικήσαντα τὸν Αντικλέους Μενέχαρμον
λημνίσκοις μαλακοῖς ἐςεφάνωσα δέκα,
καὶ τρισσῶς ἐφίλησα πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
ἀλλ' ἐμοὶ ἦν σμύρνης κεῖνο μελιχρότερον.

XXVII.

Ερμῆς τοξευθεὶς οὐκ ἔσπασε πικρὸν ἔφηβον·
κἠγὼ τὴν αὐτὴν, ξεῖνε, λέλογχα τύχην.

XXIV. 1. Cod. ὅλως.
XXVII. 1. Cod. Ερμῆ τ. ἐξέσπασε π. ἐφήβῳ.

T. III, ἀλλ' ἔμ' Ἀπολλοφάνους τρύχει πόθος. ὦ φιλάεθλε
ἔφθασας· εἰς ἓν πῦρ οἱ δύ' ἐνηλάμεθα.

XXVIII.

Τίς, ῥόδον ὁ στέφανος Διονυσίου, ἢ ῥόδον αὐτὸς
τοῦ στεφάνου; δοκέω, λείπεται ὁ στέφανος.

XXIX.

Εἴ τινά που παίδων ἐρατώτατον ἄνθος ἔχοντα
εἶδες, ἀδιστάκτως εἶδες Ἀπολλόδοτον.
εἰ δ' ἐσιδὼν, ὦ ξεῖνε, πυριφλέκτοισι πόθοισιν
οὐκ ἐδάμης, πάντως ἢ θεὸς, ἢ λίθος εἶ.

p. 157. XXX.

Μάγνης Ἡράκλειτος, ἐμὸς πόθος, οὐχὶ σίδηρον
πέτρῳ, πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλει ἐφελκόμενος.

XXXI.

Εἰαρινῷ χειμῶνι πανείκελος, ὦ Διόδωρε,
οὑμὸς ἔρως, ἀσαφεῖ κρινόμενος πελάγει.
καὶ ποτὲ μὲν φαίνεις πολὺν ὑετόν· ἄλλοτε δ' αὖτε
εὔδιος ἁβρὰ γελῶν ὄμμασιν ἐκκέχυσαι.
τυφλὰ δ', ὅπως ναυηγὸς ἐν οἴδματι, κύματα μετρῶν
δινεῦμαι, μεγάλῳ κύματι πλαζόμενος.
ἀλλά μοι ἢ φιλίης ἔκθες σκοπὸν, ἢ πάλι μίσους,
ὡς εἰδῶ ποτέρῳ κύματι νηχόμεθα.

XXXII.

Παιδείῳ, Θρασύβουλε, σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
ἀσθμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ

κύματος ἱμείρων· δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Περσέως T. III.
ἀρκεῖ ἀποτμῆξαι δίκτυον, ᾧ δέδεσαι.

XXXIII.

Ὄρνιθες ψίθυροι, τί κεκράγατε; μή μ' ἀνιᾶτε,
τὸν τρυφερῇ παιδὸς σαρκὶ χλιαινόμενον,
ἑζόμεναι πετάλοισιν ἀηδόνες. εἰ δὲ λάληθρον
θῆλυ γένος, δέομαι, μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

XXXIV.

Παύετε, παιδοφίλαι, κενεὸν πόνον· ἴσχετε μόχθων,
δύσφρονες. ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα.
Ἶσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἅλα, κἀπὸ Λιβύσσης p. 158.
ψάμμου ἀριθμητὴν ἀρτιάσαι ψεκάδα,
Ἶσον καὶ παίδων στέργειν πόθον, οἷς τὸ κεναυχὲς
κάλλος ἐνὶ χθονίοις ἡδὺ καὶ ἀθανάτοις.
δέρκεσθ' εἰς ἐμὲ πάντες. ὁ γὰρ πάρος εἰς κενὸν ἡμῶν
μόχθος ἐπὶ ξηροῖς ἐκκέχυτ' αἰγιαλοῖς.

XXXV.

Μή μ' εἴπῃς πάλιν ὧδε. τί δ' αἴτιος; αὐτὸς ἔπεμψε.
« δεύτερον οὖν φήσεις· Δεύτερον εἶπεν, ΙΘΙ.
ἀλλ' ἔρχευ, μὴ μέλλε. μένουσί σε πρῶτον ἐκείνου,
ΗΞΩ, Χ' ΕΥΡΗΣΩ· τὸ τρίτον οἶδα πάλαι.

XXXVI.

Οὔτι μάταν θνατοῖσι φάτις τοιάδε βοᾶται,
ὡς ΟΥ ΠΑΝΤΑ ΘΕΟΙ ΠΑΣΙΝ ΕΔΩΚΑΝ ΕΧΕΙΝ.
εἶδος μὲν γὰρ ἄμωμον, ἐπ' ὄμμασι δ' ἁ περίσαμος
αἰδώς, καὶ στέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις,

T. III. οἷσι καὶ ἠΐθεους ἐπιδάμνασαι· ἀλλ᾽ ἐπὶ ποσσὶν
οὐκ ἔτι τὰν αὐτὰν δῶκαν ἔχειν σε χάριν.
πλὴν κρηπὶς κρύψει ποδὸς ἴχνιον, ὦ 'γαθὲ Πύῤῥε,
κάλλει δὲ σφετέρῳ τέρψει ἀγαλλόμενον.

XXXVII.

Οἶδα φιλεῖν φιλέοντας· ἐπίσταμαι, ἤν μ᾽ ἀδικῇ τις,
μισεῖν. ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδαής.

XXXVIII.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα.
ἓν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον.

XXXIX.

p. 159. Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

XL.

[a] Χαίρω τὸν λακόπυγον ὁρῶν θεὸν εἰς τὸ φάλανθον
βρέγμ᾽ ὑπὸ τᾶν αἰγᾶν, αἰπόλε, τυπτόμενον.
[b] αἰπόλε, τοῦτον ἐγὼ τρὶς ἐπύγισα· τοὶ δὲ τραγίσκοι
εἰς ἐμὲ δερκόμενοι τὰς χιμάρας ἐβάτευν.
[a] ὄντως Ερμαφρόδιτον ἐπύγισας; οὐ μὰ τὸν Ερμᾶν,
αἰπόλε. [b] ναὶ τὸν Πᾶν᾽, αἰπόλε, κἀπεγέλων.

XLI.

Υἱὸς Πατρικίου μάλα κόσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
οὐχ ὁσίην ἑτάρους πάντας ἀποστρέφεται.

XXXVI. 8. Cod. κ. δέ σ᾽ ἑτέρῳ τ. ἀγαλλόμενος.

XLII.

T. III.

Ἤδειμεν, Πολέμων, ΑΝΤΩΝΙΟΝ ὄντα σε πάντες.
ἐξαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπε;

XLIII.

Κύπρι, τί μοι τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰοὺς,
ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη;
καὶ τῇ μὲν φλέγομαι, τῇ δ' ἕλκομαι· ᾗ δ' ἀπονεῦσαι
διςάζω. λάβρῳ δ' ἐν πυρὶ πᾶς φλέγομαι.

XLIV.

Εἰς οἷόν με πόθων λιμένα ξένον, ὦ Κύπρι, θεῖσα
οὐκ ἐλεεῖς, καὐτὴ πεῖραν ἔχουσα πόνων;
ἦ μ' ἐθέλεις ἄτλητα παθεῖν καὶ τοῦτ' ἔπος εἰπεῖν;
Τὸν σοφὸν ἐν Μούσαις Κύπρις ἔτρωσε μόνον.

XLV.

p. 160

Οὗτος ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν, ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἅψον· ὅλος φλέγομαι.

XLVI.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος οὗτος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἅψον σέλας. ἔνδοθι γάρ μου
καιόμενον πολλὴν ἐξανίησι φλόγα.

XLVII.

Καὶ πυρὶ καὶ νιφετῷ με, καὶ, εἰ βούλοιο, κεραυνῷ
βάλλε, καὶ ἐς κρημνοὺς ἕλκε καὶ ἐς πελάγη.
τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα πόνοις, καὶ Ἔρωτι δαμέντα
οὐδὲ Διὸς τρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

T. III. XLVIII.

Καὶ πενίη καὶ ἔρως δύο μοι κακά. καὶ τὸ μὲν οἴσω
κούφως· πῦρ δὲ φέρειν Κύπριδος οὐ δύναμαι.

XLIX.

Κλαγγῆς πέμπεται ἦχος ἐπ' οὔατα, καὶ θόρυβος δὲ
ἄσπετος ἐν τριόδοις. οὐ λαλέεις Παφίη;
ἐνθάδε γὰρ σέο κοῦρον ὁδοιπορέοντα κατέσχον
ὅσσοι ἐνὶ κραδίῃ πυρσὸν ἔχουσι πόθου.

L.

Αἱ Χάριτες τρεῖς εἰσί· σὺ δὲ μία ταῖς τρισὶ ταύταις
γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ Χάριτες χάριτα.

p. 161. LI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες, Παφίαι δύο, καὶ δέκα Μοῦσαι·
Δερκυλὶς ἐν πάσαις Μοῦσα, Χάρις, Παφίη.

LII.

Εἴ μοι τις μέμψοιτο, δαεὶς ὅτι λάτρις Ερωτος
φοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,
εἰδείη καὶ Ζῆνα, καὶ Αἴδα, τόν τε θαλάσσης
σκηπτοῦχον, μαλερῶν δοῦλον ἐόντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοίδε, θεοῖς δ' ἐνέπουσιν ἕπεσθαι
ἀνθρώπους, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

LIII.

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δι' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Αντιόπης, Δανάης.

LIV.

Ὁ Ζεὺς πρὸς τὸν Ερωτα· Βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελοῦμαι.
χὠ πτανός· Βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

LV.

LV.

T. III.

Κούρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χείλεσιν ὑγροῖς.
νέκταρ ἔην τὸ φίλημα· τὸ γὰρ στόμα νέκταρος ἔπνει.
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς.

LVI.

Τὴν καταφλεξίπολιν Σθενελαΐδα, τὴν βαρύμισθον,
τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην,
γυμνήν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος
ἄχρι φίλης ἠοῦς προῖκα χαριζομένην.
οὐκέτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον, οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ p. 162.
κλαύσομαι· ὕπνον ἔχω κεῖνα χαριζόμενον.

LVII.

Κύπριδος ἀμφιθαλὴς φαρέτραν παῖς εἶχέ τε τόξον·
ταῦτα δὲ νῦν μαλακοῖς ὄμμασι Δωρὶς ἔχει.
αὐτὸς Ερως ἐδίδω, διδόναι, φεῦ, μητρὶ νομίζων.
εἰς ἐμὲ τὴν φαρέτραν ἐξεκένωσε κόρη.

LVIII.

Εἴθ' ἄνεμος γενόμην, σὺ δέ γε στείχουσα παρ' αὐγὰς
στήθεα γυμνώσαις, καί με πνέοντα λάβοις.
εἴθε ῥόδον γενόμην ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν
ἀραμένη χαρίσῃ στήθεσι χιονέοις.

LIX.

Λάθρῃ κοιμηθεῖσα Φιλαίνιον εἰς Αγαμήδους
κόλπους, τὴν φαιὴν εἰργάσατο χλανίδα.
αὐτὴ Κύπρις ἔριθος· εὔκλωστον δὲ γυναικῶν
νῆμα καὶ ἠλακάτην ἀργὸς ἔχει τάλαρος.

T. III.

LX.

Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε, Μενέσθιον. οὐ γὰρ ἔγωγε
ἔκκαιρον μήλων προσδέχομαι ῥυτίδα·
ἀλλ᾽ αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσαν ὀπώρην.
ὥστε τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

LXI.

Ἤδη φίλτατε λύχνε τρὶς ἔπταρες. ἦ τάχα τερπνὴν
ἐς θαλάμους ἥξειν Ἀντιγόνην προλέγεις;
p. 163. εἰ γὰρ ἅπαξ εἴη τόδ᾽ ἐτήτυμον, οἷος Ἀπόλλων
θνητοῖς μάντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι.

LXII.

Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις,
εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον, ἄνασσα, κόμαις,
ἴση ἀπ᾽ ἀμφοτέρων λάμπει χάρις. ἦ ῥά γε ταύταις
θριξὶ συνοικήσει καὶ πολιῇσιν Ἔρως.

LXIII.

Εἰς εὔμορφον κολυμβῶσαν ἐν τῷ Νείλῳ.

Ἁ Κύπρις πρώαν γυμνάν σε βόασεν ἰδοῦσα·
φεῦ φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκτοθεν Οὐρανίων,
ζαλώσας ὠδῖνα Θαλάσσας, ὁ θρασὺς ἄλλαν
Νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν;

LXIV.

Ὦ σοβαρὴ βαλάνισσα, τί δή ποτέ μ᾽ ἔκπυρα λούεις;
πρὶν δ᾽ ἀποδύσασθαι, τοῦ πυρὸς αἰσθάνομαι.

LXI. 3. Cod. εἰ γὰρ ἄναξ.

LXV. T. III.

ᵅΧαῖρε κόρη. ᵝκαὶ δὴ σύ. ᵅτίς ἡ προσιοῦσα; ᵝτί πρὸς σε;
ᵅοὐκ ἀλόγως ζητῶ, δεσπότις ἡμετέρη.
ἐλπίζειν ἔξεστι; ᵝθέλεις δέ τι; ᵅνύκτα. ᵝφέρεις τι;
ᵅχρυσίον. ᵝεὐθύμει. ᵅκαὶ τόσον . . . ᵝοὐ δύνασαι.

LXVI.

Εἰ τοὺς ἐν πελάγει σώζεις, Κύπρι, κἀμὲ τὸν ἐν γῇ
ναυαγὸν, φιλίη, σῶσον ἀπολλύμενον.

LXVII. p. 164.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ παρέχων χάριν, οὐ σοί.
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι καὶ τὸ μύρον δύνασαι.

LXVIII.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ τὸ μύρον θεραπεύων,
ὡς Βρομίῳ σπένδων νᾶμα τὸ τοῦ Βρομίου.

LXIX.

Ομφαξ οὐκ ἐπένευσας· ὅτ' ἦς σταφυλὴ, παρεπέμψω.
μὴ φθονέσῃς δοῦναι καὶ βραχὺ τῆς σταφίδος.

LXX.

Ηράσθην, ἐφίλουν, ἔτυχον, κατέπραξ', ἀγαπῶμαι.
τίς δὲ, καὶ ἥς, καὶ πῶς; ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

LXXI.

Εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἑνὸς φεύγουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

LXXII.

Εἰρηνη πάντεσσιν, ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών.
πῶς δύναται πᾶσιν, ἣν μόνος ἔνδον ἔχει;

LXXI. 1. Cod. ἐτύχθη.

T. III.

LXXIII.

Πάντα λίθον κίνει, σαυτὴν τρέφε, καὶ γράφε πρός με,
  εἰς ποίην ἀκτὴν εὔφρόσυνος γέγονας.
εὐτακτεῖν πειρῶ· τὸ ἐνοίκιον ἄν τι περισσὸν
  γίνηται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἱμάτιον.
ἣν ἐν γαςρὶ λάβῃς, τέκε καὶ τρέφε· μὴ θορυβηθῇς.
  εὑρήσει πόθεν ἔτ' ἐλθὸν ἐς ἡλικίην.

p. 165.

LXXIV.

Τὴν φωνὴν ΕΝΟΠΗΝ σε λέγειν ἐδίδαξεν Ομηρος·
  τὴν γλῶσσαν δ' ΕΝΟΠΗΝ τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν;

LXXV.

Αλφειῦ ςόμα φεῦγε· φιλεῖ κόλπυς Αρεθύσης,
  πρηνὴς ἐμπίπτων ἁλμυρὸν ἐς πέλαγος.

LXXVI. a

ΧΕΙΛΩΝ καὶ ΛΕΙΧΩΝ ἴσα γράμματα. ἐς τί δὲ τῦτος
  ΛΕΙΧΕΙ καὶ ΧΕΙΛΩΝ, κᾂν ἴσα, κᾂν ἄνισα.

p. 334.

LXXVI. b

Δημῶναξ, μὴ πάντα κάτω βλέπε, μηδὲ χαρίζῃ
  τῇ γλώσσῃ· δεινὴν χοῖρος ἄκανθαν ἔχει.
καὶ συζῇς ἡμῖν, ἐν Φοινίκῃ δὲ καθεύδεις,
  κὐκ ἴον ἐκ Σεμέλης μηροτραφὴς γέγονας.

LXXVII.

Εἰς λάγυνον.

p. 165.

Στρογγύλη, εὐτόρνευτε, μονῦατε, μακροτράχηλε,
  ὑψαύχην, ςεινῷ φθεγγομένη ςόματι,

LXXIII, 5. Cod. τίκε καὶ τίκε.

Βάκχου καὶ Μουσέων ἱλαρὴ λάτρι καὶ Κυθερείης, Τ. III.
ἡδύγελως, τερπνὴ συμβολικῶν ταμίη,
τίφθ' ὁπόταν νήφω μεθύεις σύ μοι, ἢν δὲ μεθυσθῶ,
ἐκνήφεις; ἀδικεῖς συμποτικὴν φιλίην.

LXXVIII.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους στήλῃ χαρίσῃ, λίθος ἐστί·
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς· ἐς κενὸν ἡ δαπάνη.
ζῶντί μοι, εἴ τί γ' ἔχεις, μετάδος· τέφραν δὲ μεθύσκων
πηλὸν ποιήσεις, κοὐχ ὁ θανὼν πίεται.

LXXIX.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας γενόμην παρὰ τῶν με τεκόντων·
γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς Ἀΐδην.
ὢ μίξις γενεῶν θανατηφόρος. ὤ μοι ἀνάγκης, p. 166.
ἥ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.
οὐδὲν ἐὼν, γενόμην· πάλιν ἔσσομαι, ὡς πάρος, οὐδέν.
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίλβωσον, ἑταῖρε,
καὶ λήθην ὀδύνης τὸν Βρόμιον πάρεχε.

LXXX.

Πῶς γενόμην; πόθεν εἰμί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν.
πῶς δύναμαί τι μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
οὐδὲν ἐὼν, γενόμην· πάλιν ἔσσομαι ὡς πάρος ἦα.
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
ἀλλ' ἄγε μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα·
τοῦτο γάρ ἐστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

LXXVIII. 3. Lapis antiq. εἴ τι σχεῖς.
LXXIX. 8. Cod. λύπης ὀδύνην.

T. III.

LXXXI.

Πῖνε καὶ εὐφραίνου. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον;
οὐδεὶς γινώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
ὡς δύνασαι, χάρισαι, μετάδος, φάγε, θνητὰ λογίζου,
τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴ μόνον· ἂν προλάβῃς, σοῦ·
ἂν δὲ θάνῃς, ἑτέρου πάντα· σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

LXXXII.

Η τὸ πρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασταῖς,
ἡ Νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεὸν,
μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρέκει.
ὀψὲ γ' Ἀθηναίη Κύπριν ἐληΐσατο.

p. 167.

LXXXIII.

Εἰς βαλανεῖον ἔκπυρον.

Τοῦτο πυρὰν κλήζειν μᾶλλον δεῖ, κοὐ βαλανεῖον,
ἥν ποθ' ὁ Πηλείδης ἧψε Μενοιτιάδῃ,
ἢ τὸν Μηδείης στέφανον, τὸν ὕφηνεν Ερινν͂υς
ἐν θαλάμοις Γλαύκης εἵνεκεν Αἰσονίδεω.
φεῖσαί μου βαλανεῦ, πρὸς τοῦ Διός. εἰμὶ γὰρ ἀνὴρ
πάντα γράφων τὰ βροτῶν ἔργα καὶ ἀθανάτων.
εἰ δὲ πρόκειταί σοι πολλοὺς ζῶντας κατακαίειν,
ἅπτε πυρὰν ξυλίνην, δήμιε, μὴ λιθίνην.

LXXXI. 5. πρ. εὐν. Cod.
LXXXII. 2. Cod. θεάν.
LXXXIII. 3. Cod. τὸν γείτον' ἐριννύς.

LXXXIV. T. III.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποταμὸν, βαλανεῦ, τίς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον
τὴν κρήνην ψευδῶς τήνδε μετωνόμασεν;
Αἴολος Ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ὧδε μετοικήσας ἤγαγε τοὺς ἀνέμους.
πρὸς τί δὲ καὶ σανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἵδ' ὑπόκεινται;
οὐ διὰ τὴν θέρμην· τῆς χιόνος δ' ἕνεκα.
ΦΡΙΞΟΥ καὶ ΝΑΡΚΗΣ οὗτος τόπος. ἀλλ' ἐπίγραψον·
ΤΩι ΜΕΣΟΡΙ ΛΟΥΣΑΙ· ΠΝΕΙ ΓΑΡ ΕΣΩ ΒΟΡΕΑΣ.

LXXXV.

ΔΑΜΑΓΟΡΑΝ καὶ ΛΟΙΜΟΝ ἰσόψηφόν τις ἀκούσας,
ἔστησ' ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος·
εἰς τὸ μέρος δὲ καθεῖλκετ' ἀνελκυσθὲν τὸ τάλαντον
Δαμαγόρου, λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον.

LXXXVI. p. 168.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας, φρονίμως πάνυ Μόσχος ἔγημε
παρθένον· ἡ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἄξιον αἰνῆσαι Μόσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε
καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

LXXXVII.

Γινώσκειν σ' ἐθέλω, Πλακιανὲ, σαφῶς, ὅτι πᾶσα
ἔγχαλκος γραῖα πλουσία ἐστὶ σορός.

LXXXVIII.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον.

Οὐκ ἐθέλουσα Τύχη σε προήγαγεν· ἀλλ' ἵνα δείξῃ
ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

LXXXVI. 4. Fort. βινεῖν.

T. III.

LXXXIX.

Ὦ τλῆμον Κυνέγειρε, καὶ ἐν ζωοῖς, καὶ ἀπελθὼν,
ὡς αἰεὶ κόπτῃ ῥήμασι καὶ κοπίσι.
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τεὴ πέσε μαρναμένη χείρ·
νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ πόδας ἐστέρισε.

XC.

Ἡ ῥὶς Κάστορός ἐστιν, ὅταν σκάπτῃ τι, δίκελλα·
σάλπιγξ δ', ἂν ῥέγχῃ· τῇ δὲ τρύγῃ, δρέπανον·
ἐν πλοίοις ἄγκυρα· κατασπείροντι δ', ἄροτρον·
ἄγκιστρον γριπεῖ· ὀψοφάγοις κρεάγρα,
ναυπηγοῖς σχένδυλα· γεωργοῖς δὲ πρασόκουρον·
τέκτοσιν ἀξίνη· τοῖς δὲ πυλῶσι κόραξ.
οὕτως εὐχρήστου σκεύους Κάστωρ τετύχηκε,
ῥῖνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίας.

p. 169.

XCI.

Κερκίδος οὐ χρῄζεις ὁ λογιστικὸς, οὐδὲ μέλει σοι.
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα τρίπηχυν ἔχεις.

XCII.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθεικας.
μή μοι τὴν κήλην· αὐτὸν ἰδεῖν σ' ἐθέλω.

XCIII.

Τοῦτο τὸ ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ εἶχες πάλαι. ἀλλὰ τὸ Βῆτα
οὐκ ἐπιγινώσκω· Δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

XC. 4. Vulgo ἄγκ. ναύταις. Deinde fort. corr. ὀψοποιῷ.
5. Vulgo κίνδυλα. 8. Cod. ἐργασίης.
XCIII. 1. Scr. ΟΥΛΕΥΕΙΝ.

XCIV. T. III.

Βουλευεις, Ἀγαθῖνε· τὸ Βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπρίω νῦν.
εἰπὲ πόσης τιμῆς. Δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

XCV.

Οὐ μήλῃ, τριβδοντι δ' ἐνήλειψέν με Χαρῖνος,
σπόγγον ἔχων καινὸν τῶν γραφικῶν πινάκων.
τὴν μήλην δ' ἕλκων, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρόν μου
ῥιζόθεν· ἡ μήλη δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἂν δὲ δὶς ἐγχρίσῃ με, πονῶν πάλιν οὐκ ἐνοχλήσω
ὀφθαλμοὺς αὐτῷ· πῶς γὰρ ὁ μηκέτ' ἔχων;

XCVI.

Ιητρὸς Κρατέας, καὶ Δάμων ἐνταφιαστὴς
κοινὴν ἀλλήλοις θέντο συνωμοσίην.
καί ῥ' ὁ μὲν οὓς κλέπτεσκεν ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας
εἰς ἐπιδεσμεύειν πέμπε φίλῳ Κρατέᾳ·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατέας εἰς ἐνταφιάζειν p. 170.
πέμπεν ὅλους αὐτῷ τοὺς θεραπευομένους.

XCVII.

Πῶς φιλέεις, ὦ μῆτερ, ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
δὸς πιέειν οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα τὸ πρὶν ἔδωκας.
Βῶ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τὸ πρὶν ἔπαυσε·
νῦν δ' ἴθι, πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ τὴν σέο δίψαν.

XCVIII.

Δέρκεο πῶς διψῶν υἱὸς χέρα μητέρι τείνει·
Μῆτερ, μητρυιῆς χαλεπὸν τρόπον ἀντικρατοῦσα,
ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δός μοι ἀφύσσειν.
ἡ δὲ γυνὴ, ἅτε πᾶσα γυνὴ, κεκρατημένη οἴνῳ,

T. III. ἐν λαγύνῳ πίνουσα, τόδ' ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα·
Ἐκ δὴ βρόχθου ἐμοῖο τί σοι δῶ, τέκνον ἐμεῖο;
ξέστας γὰρ τριάκοντα μόνον λάγυνος ὅδε χωρεῖ.

XCIX.

Εἰς ΑΠΙΑΝΟΝ ἡγεμόνα πέτην.

Γράμμα περισσὸν ἔχεις τὸ προκείμενον. ἣν ἀφέλῃ τις
τοῦτό σοι, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα.

C.

Τὸν παχὺν εὖ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος. ἀλλ' ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισητοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

CI.

Ῥήτορος ἅδ' εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκών.
καὶ πῶς; οὐ λαλέει. οὐδὲν ὁμοιότερον.

CII.

p. 171. Τίς σε τὸν οὐ λαλέοντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραψε;
σιγᾷς, οὐ λαλέεις, οὐδὲν ὁμοιότερον.

CIII.

Εἰς εἰκόνα Μαρίνου ῥήτορος.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ Μαρίνῳ
ὕβρις, ἐλεγχομένης εἴδεος ἀπρεπίης.

CIV.

Εἰκὼν ἡ Σέξτου μελετᾷ· Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἦν εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ εἰκόνος εἰκών.

CI 1. Vulgo ῥήτωρ ῥήτορος εἰκών.
CII. 2. Fort. οὐ λαλέει.

CV.

T. III.

Αὐτὸν ὁρῶ σε, Μέδον, τὸν ῥήτορα. φεῦ, τί τὸ θαῦμα;
στειλάμενος σιγᾷς. οὐδὲν ὁμοιότερον.

CVI.

Τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο,
οὐδεὶς οἶδεν ὅλως· δαιμόνιος βραδυτής.
ὁ ψόφος ἦν ὕσπληγγος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἄλλος, καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

CVII.

Ὦ γαστὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι
ζωμοῦ πωλοῦσι θεσμὸν ἐλευθερίης.

CVIII.

Ο βραχὺς Ἑρμογένης, ὅταν ἐκβάλῃ εἰς τὸ χαμαί τι,
ἕλκει πρὸς τὰ κάτω τοῦτο δορυδρεπάνῳ.

CIX.

p. 172.

Βουλόμενός ποθ' ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
νῆμα λαβὼν ἀράχνης αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

CX.

Εἰς φιλοσόφους.

Ὀφρυανασπασίδαι, ῥινεγκαταπηξιγένειοι,
σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι,
εἱματανωπερίβαλλοι, νηλιποκαιβλεπέλαιοι,
νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπαταιπλάγιοι,
μειρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπευσιλαβηταὶ,
δοξόματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι.

T. III.

CXI.

Ὁ κρόκος, οἵ τε μύροισιν ἔτι πνείοντες Ἀλεξοῦς
σὺν μίτραις κισσοῦ κυάνεοι στέφανοι
τῷ γλυκερῷ καὶ θῆλυ κατιλλώπτοντι Πριήπῳ
κεῖνται τῆς ἱερῆς ξείνια παννυχίδος.

CXII.

Ἠγρύπνησε Λεοντὶς ἕως πρὸς καλὸν ἑῷον
ἀστέρα, τῷ χρυσέῳ τερπομένη Σθενίῳ,
ἧς παρὰ Κύπριδι τοῦτο τὸ σὺν Μούσαις μελετηθὲν
βάρβιτον ἐκ κείνης κεῖτ᾽ ἔτι παννυχίδος.

CXIII.

Ἴυγξ ἡ Νικοῦς, ἡ καὶ διαπόντιον ἕλκειν
ἄνδρα, καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισταμένη,
p. 173. χρυσῷ ποικιλθεῖσα, διαυγέος ἐξ ἀμεθύστου
γλυπτὴ, σοὶ κεῖται, Κύπρι, φίλον κτέανον,
πορφυρέης ἀμνοῦ μαλακῇ τριχὶ μέσσα δεθεῖσα,
τῆς Λαρισσαίης παίγνια φαρμακίδος.

CXIV.

Ζῶμά τοι, ὦ Λατοῖ, καὶ ἀνθεμόεντα κύπασσιν,
καὶ μίτραν μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν
θήκατο Τιμάσσα, δυσωδίνοιο γενέθλας
ἀργαλέον δεκάτῳ μηνὶ φυγοῦσα βάρος.

CXV.

Τιμαρέτα πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα, τάν τ᾽ ἐρατεινὰν
σφαῖραν, τόν τε κόμας ῥύτορα κεκρύφαλον,

CXII. 3. Cod. μούσαισι μεληθέν.

τάς τε κόρας Λιμνᾶτι, κόρᾳ κόρα, ὡς ἐπιεικὲς, T. III.
ἄνθετο, καὶ τὰ κορᾶν ἐνδύματ᾽, Ἀρτέμιδι.
Λατῴα, σὺ δὲ παιδὸς ὑπὲρ χέρα Τιμαρετείας
θηκαμένα, σώζοις τὰν ὁσίαν ὁσίως.

CXVI. a

p. 333.

Σῆς ἕνεκεν, Λητῶς τοξαλκέτα κῶρ᾽, ἐπινοίας
τήνδ᾽ ἕλε Νικοκρέων τετράκερων ἔλαφον.

CXVI. b

p. 173.

Κερκίδα τὴν φιλοεργὸν Ἀθηναίῃ θέτο Βιττὼ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἅρμενον ἐργασίης,
πάντας ἀποστύξασα γυνὴ τότε τοὺς ἐνερίθους
μόχθους, καὶ στυγερὰς φροντίδας ἱστοπόνων.
εἶπε δ᾽ Ἀθηναίῃ· Τῶν Κύπριδος ἅψομαι ἔργων,
τὴν Πάριδος κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη.

CXVII.

Ἐλπίδα καὶ Νέμεσιν Εὔνους παρὰ βωμὸν ἔτευξε·
τὴν μὲν, ἵν᾽ ἐλπίζῃς· τὴν δ᾽, ἵνα μηδὲν ἄγαν.

CXVIII.

p. 174.

Σὸν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ὀλύμπιε, σεμνὸν ἀγῶνα,
τεθρίππῳ μὲν ἅπαξ, μουνοκέλητι δὲ δὶς,
δῶρ᾽ Ἱέρων τάδε σοι ἐχαρίσσατο· παῖς δ᾽ ἀνέθηκε
Δεινομένης, πατρὸς μνῆμα Συρακοσίου.

Υἱὸς μέν γε Μίκωνος Ὀνατᾶς ἐξετέλεσσε,
νάσῳ ἐν Αἰγίνᾳ δώματα ναιετάων.

CXV. 3. Cod. λιμνᾶτι κόραι κόρα. 5. Cod. παιδί.

T. III.

CXIX.

Τόνδε πυρὴν ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλος υἱὸς,
εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Κυδωνιάτας Κρισίας εἰργάσατο.

CXX.

Εἰμὶ Δίκων υἱὸς Καλλιμβρότου, αὐτὰρ ἐνίκων
τετράκις ἐν Νεμέᾳ, τρὶς Ολύμπια, πεντάκι Πυθοῖ,
τρὶς δ' Ισθμῷ· στεφανῶ δ' ἄστυ Συρακοσίων.

CXXI.

Χάλκεα ἔργα, λέγοισθε θοῆς ἐπινίκια πώλου,
ἥτις κεντροπαγῆ λαβοῦσα παῖδα,
ψύλλη λευρὸν ἔθυσε περὶ δρόμον· ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνου
Παρμένων χρυσέης κύρησε νίκης.
Φώκριτε, σῷ δ' ἄρα παιδὶ καὶ Υλαΐδαι βασιλῆες
πατρῴων ἔδοσαν λαχεῖν ἀέθλων.

CXXII.

Λαμπάδα νικήσας σὺν ἐφήβοις τήνδ' ἀνέθηκα
Εὐτυχίδης, παῖς ὢν Εὐτυχίδου Λαθμονεύς.

p. 175.

CXXIII.

Λαμπάδα, τὴν κύροις ἱερὴν ἔριν, ὠκὺς ἐνέγκας,
οἷα Προμηθείης μνῆμα πυροκλοπίης,
νίκης κλεινὸν ἄεθλον, ἔτ' ἐκ χερὸς ἔμπυρον, Ερμῇ
θῆκεν ὁμωνυμίης παῖς πατρὸς Αντιφάνους.

CXXIV.

Ανθετό σοι κορύνην καὶ νεβρίδας ἡμέτερος Πὰν,
Εὔιε, καλλείψας σὸν χορὸν ἐκ Παφίης.

CXXI. 2. Cod. κεντρεραγῆ. 4. Fort. Π. ἀγλαῆς aut ἱερῆς.

Ηχὼ γὰρ φιλέει, καὶ πλάζεται. ἀλλὰ σὺ Βάκχε T. III.
 ἵλαθι τῷ ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην.

CXXV.

Γηραιὲ δὴ καὶ τόνδε κεκυφότα φηγινὸν ὄζον
 οὔρεσιν ἀγρῶται βουκόλοι ἐξέταμον·
Πανὶ δέ μιν ξέσσαντες ὁδῷ ἔπι καλὸν ἄθυρμα
 κάτθεσαν, οὐρείων ῥύτορι βουκολίων.

CXXVI.

Ωκυδρόμας Λύκος Ισθμι᾽ ἅπαξ, δύο δ᾽ ἐνθάδε νίκαις
 Φειδώλα παίδων ἐστεφάνωσε δόμους.

CXXVII.

Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Αλεξιμένης Αφροδίτας
 εἵσατο, τῆς πάσης ναυτιλίης φύλακα.
χαίρεο, πότνια Κύπρι, διδοῦσα δὲ κέρδεα, πλοῦτον
 ἄρμενον, εἰδήσεις ναῦς ὅτι κοινότατον.

CXXVIII. p. 176.

Ερμείη, σήραγγος ἁλίκτυπον ὃς τόδε ναίεις
 εὔστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας,
δέξο σαγηναίοιο λίνου τετριμμένον ἅλμῃ
 λείψανον, αὐχμηρῶν ξανθὲν ὑπ᾽ ἠϊόνων,
γριπούς τε, πλωτῶν τε πάγην, περιδινέα κύρτον,
 καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων,
καὶ βαθὺν ἱππείης πεπεδημένον ἅμματι χαίτης,
 οὐκ ἄτερ ἀγκίστρων, λιμνοφυῆ δόνακα . . .
 * * * * * * * *

CXXV. 4. Cod. ὡραίων.
CXXVIII. 3. Cod. λίνον. pro ἅλμῃ in Cod. aliud quid scriptum fuetat.

T. III.

CXXIX.

Δαίμονι τῷ Συρίῃ τὸ μάτην τριβὲν Ηλιόδωρος
δίκτυον ἐν νηοῦ, τοῦδ' ἔθετο προπύλοις.
'ἄγνὸν ἀπ' ἰχθυβόλου θήρας τόδε· πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

CXXX.

Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
ῥᾶγας, ἀπέκτεινε τῷδ' ἐπὶ θειλοπέδῳ·
αὐήνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ
τὸν τὰ Διωνύσου δῶρα λεϊζόμενον.

CXXXI.

Οξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον
ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων,
σφαιρηδὸν ταφυλῇσιν ἐπιτροχάοντα δοκεύσας,
Κώμαυλος Βρομίῳ ζωὸν ἀνεκρέμασε.

p. 177.

CXXXII. a

Σῶζε, θεὰ Τριτοῖ, τά τεθέντα τε, τόν τ' ἀναθέντα.

p. 333.

CXXXII. b

Αργὼ τὸ σκάφος εἰμί· θεῷ δ' ἀνέθηκεν Ιάσων,
Ισθμια καὶ Νεμέοις στεψάμενον πίτυσι.

p. 177.

CXXXIII.

Η μάλα δὴ ποθέουσα νέαν ἔτι Κυδίου ἥβην
ἀσπὶς ἀριζήλου φωτὸς, ἄγαλμα Διὶ,
ἇς διὰ δὴ πρώτας λαιὸν ποτε πῆχυν ἔτεινεν,
εὖτ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤκμασε θοῦρος Αρης.

CXXXIV. T. III.

Ναὸς μὲν φιάλαν χρυσέαν ἔχει, ἐκ δὲ Τανάγρας
τᾶς Λακεδαιμονίοις συμμαχίδος γε τεθὲν
δῶρον, ἀπ' Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰώνων
τὰν δεκάταν, νίκας εἵνεκα τῶ πολέμω.

CXXXV.

Μνάματ' Ἀπολλωνίας ἀνακείμεθα, τὰν ἐνὶ πόντῳ
Ἰονίῳ Φοῖβος ᾤκισ' ἀκερσεκόμας·
οἳ γᾶς τέρμαθ' ἑλόντες Ἀβαντίδος, ἐνθάδε ταῦτα
ἔστασαν σὺν τοῖς ἐκ Θρονίε δεκάταν.

CXXXVI.

Κλειτόριοι τόδ' ἄγαλμα θεῷ δεκάτην ἀνέθηκαν,
πολλᾶν ἐκ πολίων χερσὶ βιασάμενοι,
καὶ μέτρα ποιείτην Ἀρίστων ἠδὲ Τελεστὰς
αὐτοκασίγνητοι καὶ Λακεδαιμόνιοι.

CXXXVII.

Δέξο ἄναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἱλάῳ θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

CXXXVIII. p. 178.

Τῷ Διὶ τ' Ἀχαιοὶ τὰ ἀγάλματα ταῦτ' ἀνέθηκαν,
ἔγγονοι ἀντιθέε Ταντολίδα Πέλοπος.

Πολλὰ μὲν ἄλλα σοφῶ ποιήματα, καὶ τόδ' Ὀνατᾶ
ἔργον, ἐν Αἰγίνῃ τὸν τέκε παῖδα Μίκων.

CXXXIX.

Ζηνὶ θεῶν βασιλεῖ μ' ἀκροθίνιον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Μενδαῖοι, Σίπτην χερσὶ βιασσάμενοι.

T. III. CXL.

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Επιδάμνου,
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

CXLI.

Εὐτελίδας καὶ Χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεσσαν
Αργεῖοι, τέχναν εἰδότες ἐκ προτέρων.

CXLII.

Ζηνί μ' ἄγαλμ' ἀνέθηκαν Ολυμπίῳ ἐκ Χερονήσου
τεῖχος ἑλόντες Αράτου· ἐπῆρχε δὲ Μιλτιάδης σφίν.

CXLIII.

Μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου, καὶ μάρτυρα νίκας
Δελφοί με στᾶσαν, Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοίβῳ, πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων,
καὶ χαλκοστέφανον ῥυσάμενοι τέμενος.

p. 179. CXLIV.

Ελλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

CXLV.

Μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας, ἄρχων Ελλάδος εὐρυχόρου,
Πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ηρακλέως γενεᾶς.

CXLVI.

Αμφιτρύων ὅτ' ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
Αλκμήνην, θάλαμόν γ' ἐκλέξατο τοῦτον ἑαυτῷ·
Αγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος ἠδ' Αγαμήδης.

CXLVII. T. III.

Ἀμφιτρύων μ' ἀνέθηκε νέων ἀπὸ Τηλεβοάων.

CXLVIII.

Σκαιὸς πυγμαχέων με ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
νικήσας ἀνέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

CXLIX.

Λαοδάμας τρίποδ' αὐτὸν ἐϋσκόπῳ Ἀπόλλωνι
μουναρχέων ἀνέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

CL.

Χάλκεός εἰμι τρίπους· Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, p. 180.
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

CLI.

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

CLII.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δ' ἐμοὶ κλέος αἰὲν ὀπάζοις.

CLIII.

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
ὃς πλεῖστον μούσης εἷλε κλέος τραγικῆς.

CLIV.

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
Μανδροκλέης Ἥρῃ, μνημόσυνον σχεδίης,

CL. In Vat. Cod. male divulſa diſticha, omiſſo δὲ poſterioris initio.

T. III. αὐτῷ μὲν στέφανον περιθεὶς, Σαμίοισι δὲ κῦδος,
Δαρείου βασιλέως ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.

CLV.

Ην ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοὰς,
λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπαγόντες Ἄρηα,
πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

CLVI.

Ηγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν,
ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς,
p. 181. μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν ἵν' ἐπεσσομένων ἐθελήσει
ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.

CLVII.

Εκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἐς πεδίον,
ὅν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα θωρηκτάων
κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ὄντα μολεῖν.
οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
κοσμηταῖς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

CLVIII.

Εἰς τοὺς ἀπὸ Φυλῆς τὸν Ἀθηναίων δῆμον καταγαγόντας.

Τούσδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

CLIX. T. III.

Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
παῖδες Ἀθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου,
δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·
τῶν ἵππους, δεκάτην Παλλάδι, τάσδ' ἔθεσαν.

CLX.

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

CLXI. p. 182.

Πάντες, Μιλτιάδη, τὰ σ' ἀρήϊα ἔργα ἴσασιν,
Πέρσαι, καὶ Μαραθὼν σῆς ἀρετῆς τέμενος.

CLXII. a

Σοὶ τόδ' Ἀλέξανδρος Μακεδὼν κέρας ἄνθετο, Παιὰν,
κάνθωνος Σκυθικοῦ χρῆμά τι δαιμόνιον,
ὃ Στυγὸς ἀχράντῳ Λυσηΐδος οὐκ ἐδαμάσθη
ῥεύματι, βάσταξε δ' ὕδατος ἠνορέην.

CLXII. b Lect. p. 287.

Σοὶ, παιῆον ἄναξ, Ἀσκληπιὲ, τήνδ' ἀνέθηκα
εὐξάμενος στήλην λαϊνέην ὁ Βάλης,
νούσου ἐπεί μ' ἀκέσω βαρυαλγέος, οὕνεκα τῶν πρὶν,
ὧν πάθον, λαθεὶς ἐκ σέθεν, οἶδα χάριν·
τοῦ δ' αὖ μέλλοντος λοιποῦ βίου, ὃν . . .

* * * * * *

T.III.p.182.

CLXIII.

Κοίρανος Εὐρώπας, ὃ καὶ ἐν ἁλὶ καὶ κατὰ χέρσον
τόσσον ἄναξ θνατῶν, Ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
Εἰνοδίᾳ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος Κιρούδα
καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γᾶς ἔθετ᾽ Οὐρυσίδος,
υἱὸς ἐϋμμελία Δαματρίου· ἁ δὲ Φιλίππου
δόξα πάλαι θείων ἄγχι βέβακε θρόνων.

CLXIV.

Ζηνὸς ἰὼ κραιπναῖσι γεγαθότες ἱπποσύναισι,
κῶροι ἰὼ Σπάρτας, Τυνδαρίδαι βασιλεῖς,
Αἰνεάδας Τίτος ὔμμιν ὑπέρτατον ὤπασε δῶρον,
Ἑλλήνων τεύξας παισὶν ἐλευθερίαν.

CLXV.

Τόνδε τοι ἀμβροσίοισιν ἐπὶ πλοκάμοισιν ἔθηκα
κεῖσθαι, Λατοΐδα, χρυσοφαῆ στέφανον,
ὃν πόρεν Αἰνεαδᾶν ταγὸς μέγας. ἀλλ᾽ Ἑκάεργε
ἀλκᾶς τῷ θείῳ κῦδος ὄπαζε Τίτῳ.

p. 183.

CLXVI.

Δεσποίνῃ Νεμέσει, καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Ἀῤῥιανὸς βωμὸν τόνδε καθιδρύσατο.

CLXVII.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ᾽ ἀνακεῖσθαι,
τὰς βίβλους δείξας τὰς παρὰ τοῖς πλατάνοις,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν· κᾂν γνήσιος ἐνθάδ᾽ ἐραστὴς
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

CLXV, 1. Fort. πλοκάμοισι γεγήθοις.

CLXVIII.

T. III.

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε
Μούσαις, εὔϊστον ψυχῇ ἑλοῦσα πόθον.
γράμματα γὰρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
παίδων ἡβώντων, ἐξεπόνησε μαθεῖν.

CLXIX.

Οὔρεσι Ταλλαίοισιν ἱδρυμένε Μαιάδος Ἑρμῆ,
σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,
ἥν σοι Σαλλόνιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,
κτήσεος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδούς.
καὶ πρὶν μὲν ζώσης, κ' ἀλόχου φάος εἰσοροώσης,
σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους.
ἀνθ' ὧν δ' ἐγχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκε,
συμβίου ἁγνοτάτας τοῦδε καταφθιμένας,
ἀλγήσας φρένα πολλὰ, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τά γε θεῖα
τιμᾶν, διπλῆ σοι τήνδ' ἔπορε θυσίαν.
καὶ σὺ δὲ παντοκράτωρ Ἐριούνιε, τόνδε φυλάσσεις
ζωὸν, ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ὅλου τέμενος.

CLXX.

p. 184.

Στῆσεν Ἀχείριτος στήλην μεγακυδέσιν ἀστοῖς,
πατρὸς τοὔνομ' ἔχων, δημόθεν Εὐπυρίδης,
ἐκπρεπέως ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβοις,
καὶ στεφάνου κῦδος μοῦνος ἐνεγκάμενος.

CLXXI.

Ἀμφότερ', ὠρχεύμην τε, καὶ ἐν Μούσαις ἐδίδασκεν
ἄνδρας· ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ἄνακος Φιαλεύς.

T. III. εἰμὶ δὲ Βακχείδας Σικυώνιος. ἦ ῥα θεοῖσιν
ἐν Σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀνέκειτο γέρας.

CLXXII.

Τοῦτον ὃν εἰσοράας τύπον ὄρθιον Ἀντωνίνου
Δωρόθεος Πτελέῃ θήκατο κρυπτόμενον.

CLXXIII.

Εἴτε σύ γ' ὀρνεόφοιτον ὑπὲρ καλαμῖδα παλύνας
ἰξῷ ὀρειβατέεις, εἴτε λαγοκτενέεις,
Πᾶνα κάλει. κυνὶ Πὰν λασίου ποδὸς ἴχνια φαίνει·
σύνθεσιν ἀκλινέων Πὰν ἀνάγει καλάμων.

CLXXIV.

Μῆτερ ἐμὴ, γαίη Φρυγίων, θρέπτειρα λεόντων,
Δίνδυμον, ὦ μύσταις οὐκ ἀπάτητον ὄρος,
σοὶ τάδε θῆλυς Ἀλεξις ἑῆς οἰστρήματα λύσσης
ἄνθετο, χαλκοτύπου παυσάμενος μανίης,
κύμβαλά τ' ὀξύφθογγα, βαρυφθόγγων τ' ἀλαλητὸν
αὐλῶν, οὓς μόσχου λοξὸν ἔκαμψε κέρας,
p. 185. τύμπανά τ' ἠχήεντα, καὶ αἵματι φοινιχθέντα
φάσγανα, καὶ ξανθὰς, τὰς πρὶν ἔσεισε, κόμας.
Ἵλαος ὦ δέσποινα, τὸν ἐν νεότητι μανέντα,
γηραλέον προτέρης παῦσον ἀγρειοσύνης.

CLXXV.

Εἰς ἄγαλμα Εὐνόμου τοῦ κιθαρῳδοῦ ἑστῶτος ἐν Δελφοῖς, ἔχοντος ἐπὶ τῇ κιθάρῃ τὸν μουσικὸν τέττιγα.

Εὔνομον, ὦ 'πολλον, σὺ μὲν οἶσθά με, πῶς ποτ' ἐνίκων
Πάρθιν ὁ Λοκρὸς ἐγώ· πευθομένοις δ' ἐνέπω.

CLXXIV. 2. Cod. Vat. δινδυμένης μύσταις. In marg. δινδυμένης.
5. Vulgo ἀλαλητόν.

αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον· ἐν δὲ μεσεύσᾳ T. III.
ᾠδᾷ μοι χορδὰν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασε.
καί μοι φθόγγον ἑτοῖμον ὁπανίκα καιρὸς ἀπήτει,
εἰς ἀκοὰς ῥυθμῶν τὠτρεκὲς οὐκ ἔμενε.
καί τις ἀπ᾽ αὐτομάτω κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἐπιςὰς
τέττιξ ἐπλήρου τοὐλλιπὲς ἁρμονίας.
νεῦρα γὰρ ἐξετίνασσον· ὅθ᾽ ἑβδομάτας δὲ μελοίμαν
χορδᾶς, τὰν τήνω γῆρυν ἐκιχρέμεθα.
πρὸς γὰρ ἐμὰν μελέταν ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδὸς
τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο,
καὶ μὲν ὄκα φθέγγειτο, σὺν ἀψύχοις τόκα νευραῖς
τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετέπιπτε θρόῳ.
τοὔνεκα συμφώνῳ μὲν ἔχω χάριν· ὃς δὲ τυπωθεὶς
χάλκεος ἁμετέρας ἕζεθ᾽ ὑπὲρ κιθάρας.

CLXXVI.

Σκάπτειραν κήποιο φιλυδρήλοιο δίκελλαν,
καὶ θρεπάνην καυλῶν ἀγκύλον ἐκτομίδα,
τήν τ᾽ ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγὸν,
καὶ τὰς ἀῤῥήκτους ἐμβάδας ὠμοβοεῖς,
τόν τε δι᾽ εὐτρήτοιο πέδου δύνοντα κατ᾽ ἰθὺ p. 186.
ἀρτιφυοῦς κράμβης πάσσαλον ἐμβολέα,
καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν πρασιὴν διψεῦσαν ἐγείρειν
αὐχμηροῖο θέρευς οὔ ποτε παυσάμενον,
σοί τοι κηπωρὸς Ποτάμων ἀνέθηκε, Πρίηπε,
κτησάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ᾽ ἐργασίης.

CLXXV. 8. Vulg. ἐπλήρου τὠτρεκὲς ἁρμονίης. 10. Cod. Vat. τὰν τούτων. 15. Vat. Cod. συμφωνῶν.

T. III.

CLXXVII.

Αλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινι κήπῳ
τοῦ φιλοκαρποφόρου γευσάμενος θέρεος,
ἰσχάδα καὶ μῆλον καὶ ὕδωρ γέρα Πανὶ κομίζων,
εἶπε· Σύ μοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίας,
ὧν τὰ μὲν ἐκ κήποιο, τὰ δ' ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
δέξο, καὶ ἀντιδιδοὺς δὸς πλέον ὧν ἔλαβες.

CLXXVIII.

Υἱὸς Δινύττα Δάμαρχος τήνδ' ἀνέθηκεν
εἰκόν' ἀπ' Αρκαδίας Παῤῥάσιος γενεάν.

CLXXIX.

Πάντως ὁ χρόνος εὗρε δίκην ἀδίκῳ βασιλῆϊ·
εὗρε δὲ Μεσσήνης τὸν Διὶ τὸν προδότην
ῥηϊδίως· χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορκον.
χαῖρε Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σάου Αρκαδίαν.

CLXXX.

Λαοδίκης ὅδε πέπλος, ἑᾷ δ' ἀνέθηκεν Αθηνᾷ
πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρου ἀπὸ ζαθέας.

CLXXXI.

p. 187. Εν πολυθαήτῳ τεμένει Διὸς ὑψιμέδοντος
ἕστηκ', ἀνθέντων δημοσίᾳ Σαμίων.

Αθάνατον πάτρᾳ καὶ Αριστοκρίτῳ κλέος ἔργων,
Λύσανδρ' ἐκτελέσας, δόξαν ἔχεις ἀρετᾶς.

CLXXXII.

Οἰνία Οἰβώτας στάδιον νικῶν ὅδ' Αχαιὸς
πατρίδα Πάλειαν θῆκ' ὀνομαστοτέραν.

CLXXXIII. T. III.

Ενθάδ' ἄναξ ἥρως Φύταλός ποτε δέξατο σεμνὴν
Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηνεν,
ἣν ἱερὰν συκῆν θνητῶν γένος ἐξονομάζει,
ἐξ οὗ δὴ τιμὰς Φυτάλου γένος ἔσχεν ἀγήρως.

CLXXXIV.

Ἐπὶ τῷ ἀνδριάντι Ἐπαμινώνδου.

Ημετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται,
Θῆβαι δ' ὅπλοισι μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται,
αὐτόνομος δ' Ἑλλὰς πᾶσ' ἐν ἐλευθερίῃ.

CLXXXV.

Εἰς τὴν δάμαλιν τὴν ἱσταμένην πέραν Βυζαντίου ἐν Χρυσοπόλει.

Ιναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος.
κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης
ἐς Φάρον· ἥδε δ' ἐγὼ Κεκροπίς εἰμι νέκυς.
εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος p. 188.
τῇδε, Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.
Βοΐδιον οὔνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε· νῦν δὲ Χάρητος
εὐνέτις ἠπείροις τέρπομαι ἀμφοτέραις.

CLXXXVI.

Ηλικίην παῖς εἰμὶ, βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ,
Ηρακλέους εἰκώ· οἶσθά με κὰκ Προδίκου.

CLXXXIV. 3. Scr. Θηβῶν δ' ὅπλοισι μεγάλη π.
CLXXXV. 7. Cod. Vat. βοΐδιον δὲ καλεύμαν.

T. III.

CLXXXVII.

Τὸν Διὸς Αλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων
  υἱὸς Λασθενέος στῆσεν ἄγαλμα τόδε,
μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
  Λαφανέος, κλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει.

CLXXXVIII.

Κλασθείσας πάτρας σεισμῷ ποτὲ, Κάνταβριν ἐς γᾶν
  Χαιρήμων ἔπτα, πατρίδα ῥυσόμενος·
Καίσαρι δ' εἱλιχθεὶς περὶ γούνασι, τὰν μεγάλαυχον
  ὤρθωσε Τράλλιν, τὰν τότε κεκλιμέναν.
ἀνθ' ὧν συγγενές οἱ τοῦτο βρέτας, ὄφρ' ἐπὶ βωμῷ,
  οἷα γε δὴ κτίστας, τάνδε φέροιτο χάριν.

CLXXXIX.

Νηὸν μὲν σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος,
  ἠδ' αὐτὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς,
στήσαντο ζάκορός τε Διόσκορος, ἠδὲ Κυρίλλα
  εὐνέτις, ἡ μακάρων μή ποτε ληθομένη,
καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἕνα θεσμὸν ἔχοντες,
  οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίης.

p. 189.

CXC.

Μητέρι τῇ πάντων Ῥείῃ, τεκέων τε γενέθλῳ,
  Αττει θ' ὑψίστῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,
τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
  κριοβόλου τελετῆς ἠδ' ἔτι ταυροβόλου
μυστιπόλος τελέθων, τοῦτον συνθήκατο βωμὸν,
  δῶρον Απόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

CXCI. T. III.

Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοίβου τε φαηνφόρος ἱρεὺς
Κρήσκηνς, ἠγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολίης, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε θεᾷ παμμήτορι Ῥείῃ
κριοβόλου τελέτης καὶ ταυροβόλοιο φερίστης,
ἤμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

CXCII.

Καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἴμ', ὦ ξένε, λείψανον οἴκων,
στῦλος ἐν Οἰνομάου πρίν ποτ' ἐνοῦσα δόμοις·
νῦν δὲ παρὰ Κρονίδην κεῖμαι τάδ' ἔχουσα τὰ δεσμὰ
τίμιος· οὐδ' ὀλοὴ δαίσατο φλόξ με πυρός.

CXCIII.

Εἰς τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κόλοσσος.
ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

CXCIV.

Σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκα, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,
πηγὴ Νυμφάων ἄφθιτε, νᾶμα φίλον·
ἔνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες p. 190.
ἔγχεα καὶ κόρυθας κάτθεσαν ἱππολόφους,
ἐξ οὗ δὴ Δορύναμα τεὸς λάχεν οὔνομα χῶρος,
χῶρος ἐλαιηρῷ τερπόμενος λιβάδι.
πάντα δέ σοι νῦν ταῦτα δι' ἐργατίναις παλάμαισι
τρισσὸν ὑπὸ λυκάβαν Γραμματικὸς τελέει.

T. III.

CXCV.

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ Ολύμπῳ ὄρει.

Ταῖς Προύσης Νύμφαις ὑποείκομεν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
κρείσσονες ἡμείων χαίρετε Πυθιάδες·
αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ Πύθια καὶ μετὰ Προῦσαν
ἡμετέραις Νύμφαις εἴξατε Νηϊάδες.

CXCVI.

Εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
ἐξ Ἱεραπόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

CXCVII.

Εἰς τὴν Σαλμακίδα.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄρυσαι ξένε τῆσδ' ἀπὸ πηγῆς·
εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίῃς πρόφασιν.
ἄῤῥεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ἀρέσκω.
τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

CXCVIII.

Ἀγρότα, σὺν ποίμναις τὸ μεσαμβρινὸν ἤν σε βαρύνῃ
δίψος, ἀν' ἐσχατιὰς Κλείτορος ἐρχόμενον,
p. 191. τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης ἄρυσαι πόμα, καὶ παρὰ Νύμφαις
Ὑδριάσι στῆσον πᾶν τὸ σὸν αἰπόλιον.
ἀλλὰ σὺ μήτ' ἐπὶ λουτρὰ βάλῃς χροΐ, μή σε καὶ αὔρη
πημήνῃ, τερπνῆς ἐντὸς ἐόντα μέθης·
φεῦγε δ' ἐμὴν πηγὴν μισάμπελον, ἔνθα Μελάμπους
λυσάμενος λύσσης Προιτίδας ἀργαλέης,
πάντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπόκρυφον, εὖτ' ἂν ἀπ' Ἄργους
οὔρεα τρηχείης ἤλυθεν Ἀρκαδίης.

CXCIX. T. III.

Ἡδεῖα ψυχροῖο ποτῦ λιβὰς, ἣν ἀναβάλλει
πηγή. ἀλλὰ νόῳ πέτρος ὁ τῆσδε πιών.

CC.

Ὕδατα ταῦτα βλέπεις φερβρὰ, ξένε, τῶν ἄπο χερσὶ
λυτρὰ μὲν ἀνθρώποις ἀβλαβῆ ἐςιν ἔχειν·
ἢν δὲ βάλῃς κοίλης ποτὶ νηδύος ἀγλαὸν ὕδωρ,
ἄκρα μόνον δολιχῦ χείλεος ἀψάμενος,
αὐτῆμαρ πρισῆρες ἐπὶ χθονὶ δαιτὸς ὀδόντες
πίπτυσι, γενύων ὀρφανὰ θέντες ἕδη.

CCI.

Νᾶμα τὸ Διηνὸν, γλυκερὸν ποτόν· ἣν δέ γε πίῃς,
παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βιότυ.

CCII.

Ταῖς Νύμφαις τόδ' ἄγαλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος,
ναὶ μέλοι, ὡς κρήναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέοι.

CCIII. p. 192.

Οὔριον ἐκ πρύμνης τὶς ὁδηγητῆρα καλείτω
Ζῆνα, κατὰ προτόνων ἱςίον ἐκπετάσας·
εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
καμπύλον εἱλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντυ πλάκα νόςον ἐρευνᾷ,
νείσθω, τῷδε βαλὼν ψαιςὰ παρὰ ξοάνῳ.
ὧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρυ παῖς
ςῆσε Φίλων, ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοΐης.

CCI. 1. Scr. πίνῃς.

T. III.

CCIV.

Εἰς τὸν ἐν Μεγάροις κιθαριστὴν λίθον.

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα, παρέρπων
Νισαίην· ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτειχοδόμει
Αλκάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον
λᾶα, Λυκωρείην ἐνθέμενος κιθάρην.
ἔνθεν ἐγὼ λυραοιδός· ὑποκρούσας δ' ἐμὲ λεπτῇ
χερμάδι, τοῦ κόμπου μαρτυρίην κόμισαι.

CCV.

Εἰς εἰκόνα Φαύλλου πεντάθλου Κροτωνιάτου.

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·
δίσκευσε δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

CCVI.

Ἐπί τινος ἔργου ἐπιγεγραμμένον ἐν Πυθοῖ.

Τεῦξ' Ελικὼν Ακεσᾶ Σαλαμίνιος, ᾧ ἐνὶ χερσὶ
πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔτευξε χάριν.

p. 193.

CCVII.

Νάξιος εὔεργός με γένει Λητοῦς πόρε, Βύζεω
παῖς, ὃς πρώτιστος τεῦξε λίθου κέραμον.

CCVIII.

Ἐπὶ τῷ Ἀθήνησιν ἀνδριάντι Κλεοίτου.

Ος τὴν ἱππάφεσιν σευ, Ολυμπία, εὕρατο πρῶτος,
τεῦξέ με Κλεοίτας υἱὸς Αριστοκλέους.

CCIX.

Ἐπὶ τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ ἐν Θερμοῖς τῆς Αἰτωλίας.

Χώρης οἰκιστῆρα, παρ' Αλφειοῦ ποτὲ δίναις
θρεφθέντα, σταδίων γείτον' Ολυμπιάδος,

Ενδυμίωνος

Ἐνδυμίωνος παῖδ᾽ Αἰτωλὸν τόνδ᾽ ἀνέθηκαν T. III.

Αἰτωλοὶ, σφετέρας μνῆμ᾽ ἀρετῆς ἐσορᾷν.

CCX.

Ἐπὶ τῷ Ὀξύλε ἀνδριάντι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἠλείων.

Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον

κτήσατο Κερῆτιν γῆν δορὶ, πολλὰ καμών·

τῆς δ᾽ αὐτῆς γενεᾶς δεκατόσπορος Αἵμονος υἱὸς

Ὄξυλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

CCXI.

Ἐπὶ τῇ Κλέωνος τῦ ᾠδῦ εἰκόνι ἐν Θήβαις.

Πυθέα υἱὸς ὅδ᾽ ἐςὶ Κλέων Θηβαῖος ἀοιδὸς,

ὃς πλείςυς θνητῶν ἀμφέθετο ςεφάνυς

κρατὸς ἐπὶ σφετέροιο, καί οἱ κλέος ὑρανόμηκες. p. 194.

χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ᾽ ἐπευκλείσας.

CCXII.

Εἰς ἀνδριάντα Προνόμε τῦ Θηβαίε αὐλητῦ.

Ἑλλὰς μὲν Θήβας προτέρας προὔκρινεν ἐν αὐλοῖς·

Θῆβαι δὲ Πρόνομον παῖδα τὸν Οἰνιάδυ.

CCXIII.

Ἐπὶ τῷ Ἀθήνησιν πρὸς τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἔρωτι.

Ποικιλομήχαν᾽ Ἔρως, σοὶ τόνδ᾽ ἱδρύσατο βωμὸν

Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίυ.

CCXIV.

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμυ ἄκρης,

ἔνθα ποτὲ πτολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ

Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

T. III.

CCXV.

Τὸν κρατερὸν Βύζαντα καὶ Ἱμερτὴν Φιδάλειαν
εἰν ἑνὶ κοσμήσας ἄνθετο Καλλιάδης.

CCXVI.

Ἱμερτὴ Φιδάλεια δάμαρ Βύζαντος ἐτύχθην·
εἰμὶ δὲ βουπάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης.

CCXVII.

*Τίς σε, Δικαιοσύνη, βροτὸς ἤκαχεν; Β οὗτος ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με στήσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

p. 195.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΡΩΝΟΣ ΒΟΥΝ.

CCXVIII.

Τὰν βοῦν τάνδ' ὁ Μύρων, ξεῖν', ἔπλασεν, ἣν ὅδε μόσχος
ὡς ζῶσαν σαίνει ματέρα δερκόμενος.

CCXIX.

Βοΐδιόν εἰμι Μύρωνος, ἐπὶ στήλης δ' ἀνάκειμαι.
βουκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

CCXX.

Τίπτε, Μύρων, με τὸ βοΐδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βωμοῖς
ἥδρασας; οὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

CCXXI.

Τὰν δάμαλιν, βουφορβέ, παρέρχεο, μηδ' ἀπάνευθε
συρίσδης· μαστῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

CCXX. 2. ἥδρασας in uno Regg. est. Vat. Cod. ἔστασας.

CCXXII. T. III.

Α μόλιβος κατέχει με καὶ ἁ λίθος· εἵνεκα δ' ἂν σεῦ,
πλάστα Μύρων, λωτὸν καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

CCXXIII.

Βῶν ἰδίαν ποτὲ βουσὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρεύνα·
εὗρε μόλις δ' αὐτήν, τὰς βόας ἐξελάσας.

CCXXIV.

Α βοῦς ἁ τίκτουσ' ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν·
ἁ δὲ Μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκε.

CCXXV. p. 196.

Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα λάλησεν ἂν ἡ κεραὴ βοῦς,
εἴ οἱ σπλάγχνα Μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

CCXXVI.

Οὐχὶ Μύρων σὺ πλάσας τόνδ' ἔφθασας· ἀλλά σε χαλκὸς,
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος.

CCXXVII.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόῤῥω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοΐδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

CCXXVIII.

Βοΐδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

CCXXIX. [a]

Χάλκεος ἦς, ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἷλκεν ἄροτρον,
καὶ ζυγόδεσμα φέρε ψευδομένᾳ δαμάλει.

CCXXII. 1. Fort. ὁ μόλιβος. 2. Scr. θρύον.
CCXXVI. 1. Cod. φεῦ Μύρων πλάσας οὐκ ἔφθ.

T. III. ἀλλὰ Μύρων τέχνᾳ πανυπείροχος, ὅς σε δι' ἔργων
ἔμπνοον, ὥς τινα βοῦν ἐργάτιν, εἰργάσατο.

p. 333.

CCXXIX. b

Εἰς βοῦν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακος ἀργυροῦ ἐγκεκολλημμένας.

a Πῶς βοῦς ὑπάρχων, αὔλακας γῆς οὐ τέμνεις,
ἀλλ' ὡς πάροινος ἀγρότης ἀνεκλίθης;
β πῶς δ' οὐχὶ καὶ σὺ πρὸς νομὰς ἀποτρέχεις,
ἀλλ' ἀργυροῦν εἴδωλον ἕστηκας, τράγε;
a ἕστηκα τὴν σὴν ἐξελέγχων ἀργίαν.

p. 196.

CCXXX.

Εἰς Πανὸς ἄγαλμα.

Ὦ Πὰν, φερβομέναις ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις,
κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος ἱεὶς δονάκων,
ὄφρ' αἱ μὲν λευκοῖο βεβριθόσι δῶρα γάλακτος
οὔθασιν ἐς Κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν
φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἷμ' ἐρύγῃ.

p. 197.

CCXXXI.

Εἰς ἄγαλμα Πριάπου.

Ην λαχάνων σ' ὁ Πρίηπος ἴδω σχεδὸν ἴχνια θέντα,
αὐτῇ γυμνώσω, φὼρ, σὲ ποτὶ πρασιῇ.
αἰσχρὸν ἔχειν τοῦτ' ἔργον ἐρεῖς θεόν. οἶδα καὶ αὐτός·
αἰσχρόν. ἀφιδρύνθην δ' ἴσθ' ὅτι τοῦδε χάριν.

CCXXX. 3. Vulgo βεβριθότα.

T. III.

CCXXXII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὐμπρασίῃ φύλακος μακρὰν ἀποτῆλε φύλαξαι.
τοῖος ἔγ' εἰμὶ κύων, ὦ παρ' ἔμ' ἐρχόμενε,
σύκινος, ὐ ξυκάνῃ πεπονημένος, ὐδ' ἀπὸ μίλτυ,
ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθῦς ξοΐδος.
ἀχρείως γέλασον· φυτὰ δ' εὔκηλος πεφύλαξο
σίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσῃς.

CCXXXIII.

Εἰς ἄγαλμα Ερμῦ.

Ο λῶστε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
Ερμᾶν θεωρεῖν. εἰμὶ γὰρ τέχνα Σκόπα.

CCXXXIV.

Εἰς Ερμαῖον λόφον.

Ιερὸν Ερμείῃ με παραστείχοντες ἔχευαν
ἄνθρωποι λίθινον σωρόν· ὁ δ' ἀντ' ὀλίγης
ὐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνω χάριν· ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
Αἰγὸς ἐπὶ κρήνης ἑπτὰ λέγω στάδια.

CCXXXV.

p. 198.

Εἰς ἄγαλμα Ερμῦ.

Οδῖτα, μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ κλήματα,
μηδ' αὖ τὰ μῆλα, μηδ' ὅπη τὰ μέσπιλα.
τηνεὶ δὲ πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξαμείβεο,
ὡς μή τι θράξῃς τῶνδε, μήτ' ἀποθρίσῃς,

CCXXXII. 2. Edit. Flor. et duo regii τοῖος ὁ κύων ὃν ὁρᾷς.
3. Vulgo ὁ ῥίνῃ πεπ. 5. Vulgo ἀγρεῖος γέλασον· μετὰ δ' εὐκλείης π.

CCXXXIV. 4. Scr. λέγει.

T. III. ἃ σὺν πόνῳ φυτουργὸς ἔκτηται Μίδων,
ὅς κἀμὲ θῆκεν. ἢν δέ μου παρακλύῃς,
γνώσῃ τὸν Ἑρμῆν, ὡς κακοὺς ἀμείβομαι.

CCXXXVI.

Ὀχθηρὸν τὸν χῶρον ἔχω καὶ ἔρημον, ὁδῖται.
οὐκ ἐγὼ, ὁ στάσας δ' αἴτιος Ἀρχέλοχος.
οὐ γὰρ ὀρειοχαρὴς ὢ 'ρμᾶς, οὐδ' ἀκρολοφίτας,
τοῖς πλεῦν δ' ἀτραπιτοῖς, ὦ 'νερ, ἀρεσκόμενος·
Ἀρχέλοχος δ', ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτων,
ὦ παριὼν, τοῖον κἀμὲ παρῳκίσατο.

CCXXXVII.

Ἑρμῆν τὸν κλέπτην τίς ὑφείλετο; θερμὸς ὁ κλέπτης,
ὃς τῶν φιλητέων ᾤχετ' ἄνακτα φέρων.

CCXXXVIII. a

Εἰς τὸν ἐν Ῥόδῳ Κολοσσόν.

Αὐτῷ σοι πρὸς Ὄλυμπον ἐμακύναντο κολοσσὸν
τόνδε Ῥόδου ναέται Δωρίδος, Ἀέλιε,
χάλκεον, ἁνίκα κῦμα κατευνάσαντες Ἐνυοῦς
ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις.
p. 199. οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγευς μόνον ἄνθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν γᾷ,
ἁβρὸν ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίας.
τοῖς γὰρ ἀφ' Ἡρακλῆος ἀεξηθεῖσι γενέθλας
πάτριος ἐν πόντῳ κἠν χθονὶ κοιρανία.

CCXXXVIII. b

Ἁγνὸν χρὴ νηοῖο θυώδεος ἐντὸς ἰόντα
ἔμμεναι· ἁγνείη δ' ἐστὶ, φρονεῖν ὅσια.

CCXXXIX.

T. III.

Ἱρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται, οὐδὲ καθαρμῶν
χρειώ. τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος.
ὅστις δ' οὐλοὸν ἦτορ, ἀπόστιχε. οὐ ποτε γὰρ σὴν
ψυχὴν ἐκνίψεις, σῶμα διαινόμενος.

CCXL.

Ἁγνῶς ἐς τέμενος καθαροῦ, ξένε, δαίμονος ἔρχου,
ψυχὴν νυμφαίου νάματος ἁψάμενος.
ὡς ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιβάς· ἄνδρα δὲ φαῦλον
οὐδ' ἂν ὁ πᾶς νίψαι νάμασιν Ὠκεανός.

CCXLI.

Εἰς ὡρολόγιον.

Ὡρανὸν ἁ χωρεῦσα σοφὰ λίθος, ἁ διὰ τυτθοῦ
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μερισδομένα.

CCXLII.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
γράμμασι δεικνύμεναι ΖΗΘΙ λέγουσι βροτοῖς.

CCXLIII.

Εἰς ἄγαλμα Ἡφαίστου, Ἀθηνᾶς, καὶ Ἐρεχθέως.

Ἡ τέχνη συνάγειρεν ἃ μὴ φύσις, εἶπεν ὁ πλάστης,
μῆτερ νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

CCXLIV.

p. 200.

Εἰς εἰκόνα Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης.

Ἄρεα καὶ Παφίην ὁ ζωγράφος ἐς μέσον οἴκου
ἀμφιπεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους·

CCXXXIX. 4. Vulgo ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μαινομένης.

T. III. ἐκ θυρίδος δὲ μολὼν Φαέθων πολυπάμφαες αἴγλῃ
ἔστη ἀμηχανέων ἀμφοτέρους σκοπέων.
Ἥλιος βαρύμηνις ἕως τίνος; οὐδ' ἐπὶ κούρου
ἤθελεν ἀψύχου τὸν χόλον ἐξελάσαι.

CCXLV.

Εἰς τὸ Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἐν Κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσεῖδεν;
ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
Πραξιτέλους χειρῶν ὅδε που πόνος, ἢ τάχ' Ὄλυμπος
χηρεύει, Παφίης εἰς Κνίδον ἐρχομένης.

CCXLVI.

Ἁ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

CCXLVII.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ Ἀγχίσης, καὶ Ἄδωνις.
τοὺς τρεῖς οἶδα μόνους. Πραξιτέλης δὲ πόθεν;

CCXLVIII.

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις Παλλάδος ἄγαλμα.

Ἀφρογενοῦς Παφίης ζάθεον περιδέρκεο κάλλος,
καὶ λέξεις· Αἰνῶ τὸν Φρύγα τῆς κρίσεως.
p. 201. Ἀτθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τοῦτο βοήσεις·
Ὡς βούτης ὁ Πάρις τήνδε παρετρόχασε.

CCXLIX.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.

Παλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἔνοπλον εἶπεν ἰδοῦσα·
Κύπρι, θέλεις οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;

ἡ δ' ἁπαλὸν γελάσασα· Τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν; T. III.

εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

CCL.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον Ἀθηνᾶς ἱερᾶς.

Εἰπὲ, τί σοι ξυνὸν καὶ Παλλάδι; τῇ γὰρ ἄκοντες
καὶ πόλεμοι πάρα· σοὶ δ' εὔαδον εἰλαπίναι.
β μὴ προπετῶς, ὦ ξεῖνε, θεῶν πέρι τοῖα μετάλλα·
ἴσθι δ' ὅσοις ἴκελος δαίμονι τῇδε πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι
ἠῷος δμηθεὶς Ινδὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ.
καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγεράραμεν, ἡ μὲν, ἐλαίῃ,
αὐτὰρ ἐγὼ γλυκεροῖς βότρυσιν ἡμερίδος.
καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδῖνας ὑπέτλη·
λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πάτριον, ἡ δὲ, κάρη.

CCLI.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου καὶ Ἡρακλέους.

Ἀμφότεροι Θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμισταὶ,
κἠκ Διός. ὃς θύρσῳ δεινὸς, ὁ δὲ ῥοπάλῳ.
ἀμφοῖν δὲ στῆλαι συντέρμονες. εἴκελα δ' ὅπλα,
νεβρὶς, λεοντῆ· κύμβαλα δὲ, πλαταγή.
Ἥρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός. οἱ δ' ἀπὸ γαίης p. 208.
ἦλθον ἐς ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

CCLII.

Εἰς Ἑρμαφρόδιτον ἐν λουτρῷ ἱστάμενον.

Ἀνδράσιν Ἑρμῆς εἰμι· γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὁρῶμαι.
ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι τοκέων.

CCLI. 2. Vulgo κἠκ Ζηνός· θύρσῳ δεινός. 4. Vulgo νεβρίς.

T. III. τοὔνεκεν οὐκ ἀλόγως με τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
ἀνδρογύνοις λουτροῖς, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

CCLIII.

Εἰς Ἔρωτος ξόανον.

Μή με τὸν ἐκ λιβάνοιο λέγε, ξένε, τὸν φιλοκώμων
τερπόμενον νυχίοις ἠϊθέων ὀάροις.
βαιὸς ἐγὼ Νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγροιώτης,
μοῦνον ἐποτρύνων ἔργα φυτοσκαφίης.
ἔνθεν ἀπ' εὐκάρπου με φίλης ἔστεψαν ἀλωῆς
τέσσαρες ὡράων ἐκ πισύρων στέφανοι.

CCLIV.

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας θηλαζούσης Ἡρακλέα.

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο. τοὔνεκα μαζὸν
εἰς νόθον ὁ πλάστης οὐ προσέθηκε γάλα.

CCLV.

Εἰς ἄγαλμα Νεμέσεως.

Η Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

CCLVI.

p. 203. Η Νέμεσις πῆχυν κατέχω· τίνος εἵνεκα; λέξεις.
πᾶσι παραγγέλλω, ΜΗΔΕΝ ΥΠΕΡ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ.

CCLVII.

Εἰς τὸ ἐν Ῥαμνοῦντι ἄγαλμα Νεμέσεως.

Καί με λίθον Πέρσαι δεῦρ' ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
στήσωνται νίκας· εἰμὶ δὲ νῦν Νέμεσις.
ἀμφοτέροις δ' ἕστηκα, καὶ Ἑλλήνεσσι τρόπαιον
νίκας, καὶ Πέρσαις τοῦ πολέμου νέμεσις.

CCLVII. 2. Fort. στήσοιντο.

CCLVIII. T. III.

Εἰς ὁλκὸν ὕδατος ἀψοφητὶ ῥέοντα, ἐφ' ᾧ ἵστατο ἄγαλμα Πανός.

Πᾶνά με τὸν δυσέρωτα καὶ ἐξ ὑδάτων φύγεν Ἠχώ.

CCLIX.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς ἐπὶ πηγῆς ἱστάμενον.

Ἔρχευ καὶ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν
  πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ κεκλιμένα Ζεφύρους.
ἤνιδε καὶ κρούνισμα μελισταγές, ἔνθα μελίσδων
  ἡδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

CCLX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾷδε κατὰ χλοεροῖο ῥιφεὶς λειμῶνος, ὁδῖτα,
  ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα πόνου,
ἧχί σε καὶ Ζεφύροιο τινασσομένη πίτυς αὔραις p. 204.
  θέλξει, τεττίγων εἰσαΐοντα μέλος,
χὠ ποιμὰν ἐν ὄρεσσι μεσαμβρινὸν ἀγχόθι παγᾶς
  συρίσδων, λασίας θάμνῳ ὕπο πλατάνου
καύματ' ὀπωρινοῖο φυγὼν κυνός· ἆλμα δ' ἀμείψεις
  αὔριον. εὖ τόδε σοι Πανὶ λέγοντι πίθου.

CCLXI.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κρημνοβάταν, δίκερων, Νυμφέων ἡγήτορα Πᾶνα
  ἄζομεθ', ὃς πέτρινον τόνδε κέκευθε δόμον,
ἵλαον ἔμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες
  κενάου πόματος, δίψαν ἀπωσάμεθα.

CCLXI. 2. Fort. τόνδε λέλογχε δ.

T. III.

CCLXII.

Εἰς ἄλλον Πᾶνα.

Εξ αὐτῦ Διός ἐςιν ὁ φίλτατος ἔκχυτος ὗτος·
  μαρτυρίην δὲ φέρει τὴν ἐπάνω νεφέλην.
Ερμείαν γὰρ ἄνακτα τέκε νεφεληγερέτα Ζεύς·
  αὐτὰρ ὅ γ' Ερμείας Πᾶνα τὸν αἰγελάτην.

CCLXIII.

Εἰς ἄλλον Πᾶνα.

Δικτύννης τοῖόν με καθ' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ Κρὴς
  χάλκεον ἔςησε Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα·
δέρμα δ' ἔχω, διπλῦν τε λαγωβόλον· ἐκ δέ γε κοίλας
  σπήλυγγος τείνω βλέμμα διπλῦν πρὸς ὄρος.

p. 205.

CCLXIV.

Εἰς τὸ ἐν Αθήναις ἄγαλμα Πανός.

Πέτρης ἐκ Παρίης με πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρην
  ςῆσαν Αθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.

CCLXV.

Εἰς ἄγαλμα Αφροδίτης.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν Αφροδίταν,
  ὤνθρωφ', ἱλάσκευ πλάτιον ἑσδόμενος·
αἴνει δὲ Γλυκέραν Διονυσίυ, ἅ μ' ἀνέθηκε
  πορφυρέας ἁπαλὸν κῦμα παρ' ἀϊόνος.

CCLXVI.

Εἰς Ερωτος ἄγαλμα.

Ο πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδὼν, ἄγνυσι κεραυνὸν,
  δεικνὺς ὡς κρεῖσσον πῦρ πυρὸς ἐςιν Ερως.

CCLXIII. 3. Vulgo ἐκ δέ γε πέτρας σπ.
CCLXV. 4. Fort. πορφύρεον ἁπαλᾶς κ.

CCLXVII. T. III.

Πτανῷ πτανὸν Ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπλασ' Ἔρωτι
ἁ Νέμεσις, τόξῳ τόξον ἀμυνομένα,
ὥς κε πάθῃ τά γ' ἔρεξεν· ὁ δὲ θρασὺς, ὁ πρὶν ἀταρβὴς,
δακρύει, πικρῶν γευσάμενος βελέων.
ἐς δὲ βαθὺν τρὶς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἆ μέγα θαῦμα.
φλέξει τις πυρὶ πῦρ· ἥψατ' Ἔρωτος Ἔρως.

CCLXVIII.

Κἀγὼ Κύπριδός αἷμα· κασιγνήτῳ δ' ἐμὲ μήτηρ
ᾔνεσε τόξα φέρειν ἀντία, καὶ πτέρυγας.

CCLXIX. p. 206.

Εἰς ἄγαλμα Ἀρτέμιδος.

Ἄρτεμι, πῦ σοι τόξα, παραυχενίη τε φαρέτρη;
πῦ δὲ Λυκαστείων ἐνδρομὶς ἀρβυλίδων,
πόρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἠδὲ πρὸς ἄκρην
ἰγνύην φοίνιξ πέπλος ἑλισσόμενος;
β κεῖνα μὲν εἰς ἄγρην ὁπλίζομαι· ἐς δὲ θυηλὰς
εἶμ' αὔτως, ἱρῶν ἀντομένη θυέων.

CCLXX.

Εἰς Διονύσε ἄγαλμα.

Ἐκ πυρὸς, ὦ Διόνυσε, τὸ δεύτερον, ἡνίκα χαλκῦς,
ἐξεφάνης· γενεὴν εὗρε Μύρων ἑτέρην.

CCLXXI.

Εἰς Ἴσιδος ἄγαλμα.

Ἴσιδι καρποτόκῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
λαϊνέῳ ταλάρῳ μογερῶν ἀπάνευθεν ἀρότρων
αὐτόματοι ϛείχυσιν ἑὴν πρὸς μητέρα καρποί.

CCLXX, 1. Vulgo χαλκῷ.

T. III.

CCLXXII.

Εἰς Μώμου ἄγαλμα.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσι πανυπευθέα, καὶ τρισάλαστον
   Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀνεπλάσατο;
ὡς ὁ γέρων ἐπὶ γᾶς βεβλημένος, οἷά τις ἔμπνους,
   ἀμπαύει λύπας, γυῖα βαρυνόμενος,
καὶ τὸ κατεσκληκὸς κεῖνος βάρος ᾇ μὲν ἐρείδει,
   ψιλὸν γηραιᾷ χειρὶ βαλὼν κρόταφον,
p. 207. ᾇ δὲ σεσηρὼς βάκτρον ἀποστηρίζεται ἐς γᾶν,
   κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.
μανύει δίστοιχος ὀλέθριον ὄγμος ὀδόντων
   πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας.

CCLXXIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τάκεο δυστάνων ὀνύχων ἄπο, παμφάγε Μῶμε,
   τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλους γένυας.
νεῦρά σε μανύει τετανυσμένα, καὶ φλέβες ἄρθρων,
   καὶ κενεὰ σαρκῶν ψυχολιπὴς δύναμις,
καὶ ῥικνοῖς φρίσσουσα περὶ κροτάφοισιν ἔθειρα,
ὥστε τίς ἔμψυχον ἀνδρόσινιν ἄνυσε τέχνα,
   οὐδὲ τόπον, δῆκτα, σεῖο λιπὼν στόματι;

CCLXXIV.

Εἰς Ηχοῦς ἄγαλμα.

Ἀρκαδικὰ θεός εἰμι, παρὰ προθύροις δὲ Λυαίου
   ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.

CCLXXII. 1. Vulgo πανεπευθέα. 5. Scr. κ. κρατὸς β. 9. Vulgo ὀλέθριος.

οὐκέτι γὰρ συγέω, Βάκχε φίλε, τὸν θιασώταν T. III.
τὸν τεόν. ἔρχεο Πὰν, ξυνὰ λέγωμεν ἔπη.

CCLXXV.

Εἰς Σκύλλαν χαλκῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμήνυε δ' ἔργον ἄνακτος
ἔμμεναι Ἡφαίστου δαιδαλέοιο τέχνης,
αὐτὴν ἄν τις Σκύλλαν ὀΐσσατο τηλόθε λεύσσων p. 208.
ἑστάμεν, ἐκ πόντου γαῖαν ἀμειψαμένην·
τόσσον ἐπισσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
οἷον ἀπὸ πελάγευς συγκλονέουσα νέας.

CCLXXVI.

Εἰς Ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος· ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνὴρ,
ἀνὴρ νόσφι ποδῶν, κεφαλῆς δ' ἄτερ αἰόλος ἵππος·
ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα, ἀνὴρ δ' ἀποπέρδεται ἵππον.

CCLXXVII.

Εἰς εἰκόνα Σατύρου.

Ἡ σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς ἀμφεχύθη σατύρῳ.

CCLXXVIII.

Εἰς Βάκχην ἐν Βυζαντίῳ.

Ἴσχετε τὴν Βάκχην, μὴ, λαϊνέη περ ἐοῦσα,
οὐδὸν ὑπερθεμένη, νηὸν ὑπεκπροφύγῃ.

CCLXXIX.

Εἰς ἄγαλμα Νίκης ἐν Ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη.

Ῥώμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
Νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.

CCLXXIV. 3. Vulgo Βακχεῦ.

T.III.p.209.

CCLXXX.

Εἰς Σάραπιν.

Ἑπτά με φωνήεντα θεὸν μέγαν ἄφθιτον αἰνεῖ
γράμματα, τὸν πάντων ἀκάματον πατέρα·
εἰμὶ δ' ἐγὼ πάντων χέλυς ἄφθιτος, ἣ τὰ λυρῴδη
ἡρμεσάμην δίνης οὐρανίοιο μέλη.

CCLXXXI.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους νηπίου θλίβοντος ταῖς χερσὶ τοὺς δράκοντας.

Θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας ὄβριμε σπείρας
Ἡρακλες, δακέτων ἄγχε βαθεῖς φάρυγας.
ἐξέτι νηπιάχοιο χόλον ζηλήμονος Ἥρης
ἄμπαυσον· μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος.
οὐ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλὴν Ζηνὸς, ἔπαθλον ἔφυ.

CCLXXXII.

Εἰς τοὺς Ἡρακλέους ἄθλους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς, Ἡρακλες, ἀγῶνας,
οὓς τλὰς, ἀθανάτων οἶκον, Ὄλυμπον ἔβης·
Γηρυόνην, κλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον Αὐγείαο,
πώλους, Ἱππολύτην, πουλυκάρηνον ὄφιν,
κάπρον, θωϋκτῆρα χάους κύνα, θῆρα Νεμείης,
οἰωνοὺς, ταῦρον, Μαιναλίην ἔλαφον.
νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόληος ἀπορθήτοιο βεβηκὼς
Περγαμίης, μεγάλους ῥύεο Τηλεφίδας.

CCLXXXI. 2. Vulgo ἀγχιβαθεῖς. ex praec. vers. χεῖρας.

CCLXXXIII.

CCLXXXIII.

T.III.p.210.

Εἰς Ἡρακλέα ἀγρεύοντα τὴν ἔλαφον.

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα φρεσὶν, τί δὲ λοίσθιον ὄσσοις
  θαυμάσσω τέχνης ἀνέρος ἠδ' ἐλάφε;
ὧν ὁ μὲν ἰξύϊ θηρὸς ἐπεμβεβαὼς, γόνυ βρίθει,
  εὐπτόρθων παλάμαις δραξάμενος κεράων·
ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ καὶ ἄσθματι φυσιόωσα,
  γλώσσῃ σημαίνει θλιβομένην κραδίην.
Ἡρακλες γήθησον. ὅλη κεμὰς ἥδε τέθηλεν,
  ἐ κέρασιν μώνοις, χρυσέῃ ἀλλὰ τέχνῃ.

CCLXXXIV.

Εἰς Ἡρακλέα καταπαλαίοντα τὸν Ανταῖον.

Χαλκὸν ἀποιμώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
  καὶ πόνον ἐν μορφᾷ καὶ θράσος εἰργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα· καὶ οἰκτείρω μογέοντα,
  καὶ φρίσσω κρατερὸν τὸν θρασὺν Ἡρακλέην.
Ανταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων·
  ἰδνωθεὶς δὲ δοκεῖ καὶ στοναχὰν ἱέναι.

CCLXXXV.

Εἰς Ἡρακλέα μεθύοντα.

Οὗτος ὁ νῦν ὕπνῳ βεβαρημένος ἠδὲ κυπέλλῳ,
  Κενταύρες νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσε.

CCLXXXVI.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
  μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠνορέης,
οἰνοβαρὴς μετὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσει, p. 211.
  νικηθεὶς ἁπαλῷ λυσιμελεῖ Βρομίῳ.

T. III.

CCLXXXVII.

Εἰς εἰκόνα Ἡρακλέους.

Οἵῳ Θειοδάμας ποθ' ὑπήντεεν Ἡρακλῆϊ,
 τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
βοῦν ἀρότην ἕλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορύνην.
 ἀλλ' οὐ τὴν ὀλοὴν γράψε βοοσφαγίην.
ναὶ τάχα Θειοδάμαντι γοήμονα χείλεσι φωνὴν
 ἥρμοσεν, ἧς ἀΐων, φείδεται Ἡρακλέης.

CCLXXXVIII.

Εἰς ἄλλην εἰκόνα Ἡρακλέους.

Οἷον καὶ Κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ
 νυκτὶ, καὶ Εὐρυσθεὺς εἶδεν ἀεθλοφόρον,
κὴκ πυρὸς εἰς Οὔλυμπον ἐκώμασας, ὦ βαρύμοχθε
 Ἀλκείδη, τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν.
Ἀλκμήνης δ' ὠδῖνας ἔχει λίθος· αἱ δὲ μεγαυχεῖς
 Θῆβαι νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιςότεραι.

CCLXXXIX.

Εἰς Ἡρακλέους στήλην.

Μὰ τὸν βουθοίναν Ἡρακλέα, παῖδες ἀγρῶται,
 οὐκ ἔτι κερδαλέοις ἔμβατα ταῦτα λύκοις,
φῶρές τε ςείχειν κλοπίην ὁδὸν ἀρνήσονται,
 εἰ καὶ κωμήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχοι.
ἦ γάρ μ' ἵδρυται Διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς
 χώρῳ τῷδ' ἀγαθὸν σύμμαχον Ἡρακλέα.

p. 212.

CCXC.

Εἰς ἄλλην Ἡρακλέους στήλην.

Μὴ τρέσσῃς ὅτι τόξον, ὁδοιπόρε, καὶ νεοθηγεῖς
 ἰοὺς γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἔθεμην,

μηδ' ὅτι βαστάζω ῥόπαλον χερὶ, μηδ' ὅτι δέρμα T. III.
  ἀμφ' ὤμοις χαροποῦ τοῦτο λέοντος ἔχω.
πημαίνειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους·
  καὶ σώζειν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

CCXCI. a

Αεβολος οὔτε θεῶν τρομέων ὄπιν, οὔτ' ἀνθρώπων,
ὀξυκόμοιο κρεμαστὸς ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πεύκης,
ἄγκειμαι μέγα δεῖπνον ἀμετροβίοις κοράκεσσι.

CCXCI. b

Lect. p. 288.

Υπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐκ Σαλαμῖνος,
  υἱὸς Αριστονόου, ἄπλοκον εἶδεν ὄναρ,
Θεσμοφόρους ἁγνὰς ποτνίας ἐν φάρεσι λευκοῖς·
  ἥρω δ' ἐν τρισσαῖς ὄψεσι τόνδε σέβειν
ἤνωγον πόλεως φύλακον, χῶρόν τ' ἀπέδειξαν·
  ὧν ἕνεκ' ἵδρυσε τόνδε θεὸν Φίλιος.

CCXCII.

T. III. p. 212.

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως καὶ τοῦ Μαραθωνίου Ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε καὶ ἀνέρος, ὧν ὁ μὲν ἀλκὰν
  θῆρα βίῃ βρίθει, γυῖα τιταινόμενος·
ἶνας δ' αὐχενίους γνάμπτων, παλάμῃσιν ἔμαρψε,
  λαιῇ μυκτῆρας, δεξιτερῇ δὲ κέρας.
ἀστραγάλους δ' ἐλέλιξε, καὶ αὐχένα θὴρ ὑπὸ χερσὶν
  δαμνάμενος κρατεραῖς ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔστι δ' ὀΐσσασθαι τέχνης ὕπο τῷδ' ἐνὶ χαλκῷ
  θῆρα μὲν ἐμπνείειν, ἄνδρα δ' ἱδρῶτι ῥέειν.

CCXCI. b 1. In lap. ἐξαλαμινος. 2. υἱὸς δυσόνου α.

T. III.

CCXCIII.

Εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοῖος Θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις,
ἄμβασιν ἠερίην κλίμακα μησάμενος,
p. 213. εἷλεν ἂν ἄστυ βίῃ καὶ ὑπὲρ μόρον. αἴδετο γάρ ῥα
καὶ σκηπτὸς Κρονίδου τοῖον ἑλεῖν πρόμαχον.

CCXCIV.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτου.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ Δαναοὺς πλάστης ἐμοὶ, ἄλλος Ὀδυσσεὺς,
ὅς μ᾽ ἔμνησε κακῆς οὐλομένης τε νόσου.
οὐκ ἤρκει πέτρη, τρῦχος, λύθρον, ἕλκος, ἀνίη·
ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

CCXCV.

Εἰς Αἴαντος εἰκόνα.

Αἶαν, Τιμομάχου πλέον ἢ πατρός. ἥρπασε τέχνα
τὴν φύσιν. ὁ γράψας εἶδέ σε μαινόμενον,
καὶ συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι, καὶ τὰ κεραστὰ
δάκρυα τοῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πόνοις.

CCXCVI.

Εἰς τὸν Μινώταυρον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ἐντελὴς,
ὁ τῆς τεκούσης τοῦ πάθους κατήγορος,
ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος, ἡ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὃς οὔτε βοῦς πέφυκεν, οὔτ᾽ ἀνὴρ ὅλως.

CCXCVII. T. III.

Εἰς Λυκοῦργον.

Τίς τὸν Θρήϊκα τόνδε μονοκρήπιδα Λυκοῦργον
    χάλκεον, Ἠδωνῶν ταγὸν, ἀνεπλάσατο;
Βακχιακὸν παρὰ πρέμνον ἴδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνὼς p. 214.
    βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακε χάλυβα.
μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἁ δ' ἀγέρωχος
    λύσσα καὶ ἐν χαλκῷ κεῖνο τὸ πικρὸν ἔχει.

CCXCVIII.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο
    ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

CCXCIX.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν Ῥώμῃ.

Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν καὶ ζῆλον ἔδειξε
    Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων.
τῇ μὲν γὰρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος, ᾗ δ' ἀνανεύει,
    σώζειν καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

CCC.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Δεῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι, δεῦρ' ἴδ' ἄγαλμα,
    Κολχίδα, Τιμομάχου χειρὶ τυπωσαμένου,
φάσγανον ἐν παλάμᾳ, θυμὸν μέγαν, ἄγριον ὄμμα,
    παισὶν ἐπ' οἰκτιστοῖς δάκρυ κατερχόμενον·
πάντα δ' ὁμοῦ συνέχευεν, ἄμικτά τε εἰς ἓν ἄγειρεν,
    αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

CCC. 3. Vulgo θυμὸς μέγας.

T.III.p.215.

CCCI.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Δεῦρ' ἴδε, καὶ θάμβησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον,
καὶ θυμὸν, βλεφάρων καὶ πυρόεσσαν ἴτυν,
καὶ μητρὸς παλάμην ἀλέχοιό τε πικρὰ παθούσης
ὁρμῇ φειδομένῃ πρὸς φόνον ἑλκομένην.
ζωγράφος εὖ δ' ἔκρυψε φόνου τέλος, οὐκ ἐθελήσας
θάμβος ἀπαμβλῦναι πένθεϊ δερκομένων.

CCCII.

Εἰς ἄγαλμα Μηδείας.

Μαίνῃ καὶ λίθος οὖσα, καὶ ἐκ κραδίης σέο θυμὸς
ὄμματα κοιλήνας ἐς χόλον ἠὐτρέπισεν.
ἔμπης οὐδὲ βάσις σε καθέξεται, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
πηδήσεις, τεκέων εἵνεκα μαινομένη.
ὢ, τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγεν εὐτεχνίῃ;

CCCIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶκτον ὁμοῦ καὶ λύσσαν ἐτήτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε, βιαζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
λαϊνέην Μήδειαν ὅλης ἔμνησεν ἀνίης.

CCCIV.

Εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτας· οἵαν δέ σε Βάκχος ἐραστὰς
εἶδεν ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμέναν.

CCCII. 5. Vulgo τίς ὁ τεχνίτης τόδε γ' ἔπλ.

CCCV.

T.III.p.216.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τᾶς Ἀριάδνας,
μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένη.

CCCVI.

Εἰς Ἰφιγενείας εἰκόνα.

Μαίνεται Ἰφιγένεια· πάλιν δέ μιν εἶδος Ὀρέστου
ἐς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν ὁμαιμοσύνης·
τῆς δὲ χολωομένης, καὶ ἀδελφεὸν εἰσοροώσης
οἴκτῳ καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.

CCCVII. a

Εἰς εἰκόνα Διδοῦς.

Ἀρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος, ὦ ξένε, λεύσσεις,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλεϊ λαμπομένην.
τοίη γὰρ γενόμην, ἀλλ' οὐ νόον οἷον ἀκούεις,
αἰσχρὸν ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
Τροίης περθομένης ἤλυθον ἐς Λιβύην·
ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβαίων ὑμεναίων
πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
Πιερίδες, τί μοι αἰνὸν ἐφωπλίσσασθε Μάρωνα,
σωφροσύνης κατ' ἐμῆς τοιάδε ψευσάμενον;

CCCVII. b

Lect. p. 274.

Οἵδε Βίτων Κλέοβίς τ' ἐπὶ σώμασιν οἰκείοισι
ζεύγλαν ζευξάμενοι, μητέρα ἦγ' ἀγέτην

CCCVII. a 9. Vulgo μοι ἁγνόν. 10. Vulgo τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

Ἥρας εἰς ἱερόν· λαοὶ δέ μιν ἐζήλωσαν
  εὐτεκνίας παίδων. ἡ δὲ χαρεῖσα, θεᾷ
εὔξατο, παῖδε τυχεῖν τȣ͂ ἀρίςȣ δαίμονος αἴσης,
  οὕνεκ' ἐτίμησαν μητέρα τὴν σφετέρην.
αὐτὼ δ' εὐνηθέντε, λίπον βίον ἐν νεότητι,
  ὡς τόδ' ἄριςτον ἐὸν καὶ μακαριςότατον.

T.III.p.216.

CCCVIII.

Εἰς εἰκόνα Πεισιςράτȣ Ἀθήνησιν.

Δίς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
  δῆμος Ἐρεχθῆος, δὶς δ' ἐπανηγάγετο,
p. 217. τὸν μέγαν ἐν βȣλαῖς Πεισίςτρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
  ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον.
ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
  εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπῳκίσαμεν.

CCCIX.

Εἰς ςήλην Ἀλεξάνδρȣ τȣ͂ Μακεδόνος.

Αὐτὸν Ἀλέξανδρον τεκμαίρεο· ὧδε τὰ κείνȣ
  ὄμματα καὶ ζωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει,
ὃς μόνος, ἣν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἱ Διὸς αὐγαὶ,
  πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

CCCX.

Εἰς εἰκόνα τȣ͂ αὐτȣ͂.

Τȣ͂τον Ἀλέξανδρον, μεγαλήτορος υἷα Φιλίππȣ,
δέρκεο ἀρτιλόχευτον, Ὀλυμπιὰς ὃν ποτε μήτηρ
καρτερόθυμον ἔτικτεν· ἀπ' ὠδίνων δέ μιν Ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδαξε, Τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

CCCVIII. 1. Vulgo τρίς με τ. — καὶ τρὶς ἐπ.

CCCXI. T. III.

Εἰς εἰκόνα Λυσιμάχȣ βασιλέως.

Χαίτην καὶ ῥόπαλον καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
θυμὸν ὁρῶν, βλοσυρόν τ' ἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κἢν μὲν ἐφεύρῃς,
Ἡρακλέης, εἰ δ' ȣ̓, Λυσιμάχοιο πίναξ.

CCCXII.

Λάδας τὸ ςάδιον εἴθ' ἥλατο, εἴτε διέπτη,
δαιμόνιον τὸ τάχος, ȣ̓δὲ φράσαι δυνατόν.

CCCXIII.[a] p. 218.

Οἷος ἔης φεύγων τὸν ὑπήνεμον, ἔμπνοε Λάδα,
θῦμον, ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα,
τοῖον ἐχάλκευσέν σε Μύρων, ἐπὶ παντὶ χαράξας
σώματι Πισαίȣ προσδοκίην ςεφάνȣ.
πλήρης ἐλπίδος ἐςὶν ἄκροις δ' ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα
ἐμφαίνει κοίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.
πηδήσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ ςέφος, ȣ̓δὲ καθέξει
ἁ βάσις· ὢ τέχνη πνεύματος ὠκυτέρα.

CCCXIII.[b] Lect. p. 274.

Ὑβλαίῳ κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ, Εὐκλέος υἱῷ,
δέξαι ἄγαλμ' εὔφρων, Φοῖβ', ἐπ' ἀπημοσύνῃ,
ὃς τρὶς ἐκήρυξε τὸν Ὀλυμπιάσ' αὐτὸς ἀγῶνα,
ȣ̓τ' ὑποσαλπίζων, ȣ̓τ' ἀναδείγματ' ἔχων.

CCCXIV. p. 218.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλȣ̃.

Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριςος Ἀπελλῆς.

CCCXIII. a 2. Vulgo θυμόν. 3. Vulgo ἐχάλκευσε Μύρων.
4. Vulgo Πισαίȣ. προσδοκίῃ.

T. III.

CCCXV.

Εἰς Πραξιτέλες ἔργα.

Ο τραγόπες, ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος, αἵ τε γελῶσαι
Νύμφαι, Πραξιτέλες, ἥ τε καλὴ Δανάη.
λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα· σοφαὶ χέρες. αὐτὸς ὁ Μῶμος
φθέγξεται· Ακρητος, Ζεῦ πάτερ, ἡ σοφίη.

CCCXVI.

Εἰς ἀγνώριςον κεφαλήν.

Α τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· ὐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται τῶ πόρε τὰν κεφαλάν.

p. 219.

CCCXVII.

Εἰς βότρυν ἐκ χρωμάτων.

Μικρῦ κατέσχον τὸν βότρυν τοῖς δακτύλοις,
ὑπεραπατηθεὶς τῇ θέᾳ τῶν χρωμάτων.

CCCXVIII.

Εἰς τὰς ἐν Μέμφει Πυραμίδας.

Οσσαν ἐπ᾽ Οὐλύμπῳ καὶ Πήλιον ὑψωθέντα
ψευδὴς ἱςορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο·
Πυραμίδες δ᾽ ἔτι νῦν Νειλωΐδες ἄκρα μέτωπα
κύρυσι χρυσέοις ἀςράσι Πληϊάδων.

CCCXIX.

Εἰς λίθον ἄκοιτον.

Ορᾷς τὸ κάλλος ὅσσον ἐςὶ τῆς λίθυ
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις.

CCCXX.

Η λίθος ἀςράπτει τελετὴν πολύμορφον Ιάκχυ,
καὶ πτηνῶν τρυγόωντα χορὸν καθύπερθεν Ερώτων.

CCCXXI. Τ. III.

Εἰς ἕρμα λίθινον.

Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατὴρ, ἵπποι, ζυγὸς, ἡνία, μάστιξ.

CCCXXII.

Εἰς ἄλλο ἕρμα λίθινον.

Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατὴρ, πῶλοι, ζυγοὶ, ἡνία, Νίκη.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΑ. p. 220.

CCCXXIII.

Ην τοπάρος φιλέεσκες, Αρες, σκοπίαζε Κυθήρην
ἐνθάδε λυομένην νάμασι φαιδροτάτοις.
δέρκεο νηχομένην· μὴ δείδιθι. ὐ γὰρ Αθήνην
παρθένον εἰσοράας, οἶά τε Τειρεσίας.

CCCXXIV.

Αἱ Χάριτες λύσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν
δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

CCCXXV.

Η τόδε τὴν Κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυθέρεια
τοῖον ἔτευξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λυσαμένη.

CCCXXVI.

Ενθάδε λυσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις
δεῖξεν Αλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἥρπασε μῆλον.

CCCXXVII.

Τᾶν Χαρίτων τόδε λυτρὸν ἀθύρματα. καὶ γὰρ ἐκεῖνο
μῶνας ἔσω παίσδειν τὰς Χάριτας δέχεται.

CCCXXVII. 2. Cod. μώνας εἴσω π.

T. III. CCCXXVIII.

Οὕτως δὴ Χαρίτων λουτρὸν τόδε. οὐδὲ γὰρ ἄλλους
πλείους χωρῆσαι τοῦτο τριῶν δύναται.

CCCXXIX.

Αἱ τρεῖς Ὀρχομενοῦ Χάριτες τὸ λοετρὸν ἔτευξαν·
τοὔνεκα χωρῆσαι τέσσαρας οὐ δύναται.

p. 221. CCCXXX.

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἐστὶν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδὴν,
ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴον ἐν ταλάροις.

CCCXXXI.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λουτρῷ χάρις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ
νάματι λουομένοις ἡδὺς ἔπεστιν ἔρως.

CCCXXXII.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδὴν,
οὕτως λουτρὰ τάδε μικρὰ μὲν, ἀλλὰ φίλα.

CCCXXXIII.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
βαιὸς καὶ Παφίης ἔπλετο κοῦρος Ἔρως.

CCCXXXIV.

Εἰς τὸ λουτρὸν Μαρίας ἐν Βυζαντίῳ.

Τῆς Μαρίης τὸ λοετρὸν ἰδὼν, ὑπεδάκρυσε Μῶμος
εἰπών· Ὡς Μαρίην, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

CCCXXX. 1. Vulgo ἡδεῖαν ὀπωπὴν, et sic etiam in Cod. a pr. manu; at supra correctum ὀδωδήν.

CCCXXXV. T. III.

Εἰς ἄλλο ἐν Βυζαντίῳ.

Λωτὸν ἐρεπτομένους προτέρων οὐ ψεύσατο μῦθος·
  πίστιν ἀληθείης τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοέσσεται ὕδασιν ἀνὴρ,
  οὐ ποθέει πάτρην, οὐκ ἐθέλει γενέτας.

CCCXXXVI. p. 222.

Τοῦτο ἰδὼν τὸ λοετρὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν Ομηρος·
ΝΗΠΕΝΘΕΣ Τ', ΑΧΟΛΟΝ ΤΕ, ΚΑΚΩΝ ΕΠΙΛΗΘΟΝ ΑΠΑΝΤΩΝ.

CCCXXXVII.

Οσσαις θηλυτέραις ἐστὶν πόθος, ἔστι δὲ πάσαις,
  δεῦρ' ἴτε, φαιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος.
χἡ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψει πόσιν· ἡ δ' ἔτι κούρη
  ὀτρυνέει πλείστους ἕδνα πορεῖν λεχέων·
ἡ δὲ φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος, ἑσμὸν ἐραστῶν
  ἕξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

CCCXXXVIII.

Εἴτε σε κουριδίης ἀλόχου γλυκὺς ἵμερος ἴσχει,
  λούεο, φαιδρότερος τῇδε φανησόμενος.
εἴτε σε μισθοφόρους ἐπὶ μαχλάδας οἶστρος ὀρίνει,
  λήψῃ, κοὐ δώσεις, ἐνθάδε λουσάμενος.

CCCXXXIX.

Ωμοσαν αἱ Χάριτες φερεαυγέα κοίρανον αἴγλης
  ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ.

CCCXL.

Κύπρις, Ερως, Χάριτες, Νύμφαι, Διόνυσος, Απόλλων
  ὤμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

T. III.

CCCXLI.

Ἀθάνατοι λούονται ἀνοιγομένου βαλανείου,
πέμπτῃ δ' ἡμίθεοι, μετέπειτα δὲ πήματα πάντα.

p. 223.

CCCXLII.

Εἰς λουτρὸν ἐν Τεγέῃ.

Χρήμασι τοῖς Ἀγάθωνος ἐδείματο τῇδε λοετρὸν
δῆμος ὁ τῆς Τεγέης, θαῦμα καὶ ἐσσομένοις.

CCCXLIII.

Εἰς λουτρὸν ἐν Σμύρνῃ.

Ἐνθάδε λουσαμένων Χαρίτων ποτὲ, θέσκελα πέπλα
παιδὸς Ἔρως ἔκλεψε, καὶ ᾤχετο· τὰς δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
γυμνὰς, αἰδομένας θυρέων ἔκτοσθε φανῆναι.

CCCXLIV.

Εἰς κῆπον παραθαλάσσιον, ἐν ᾧ ἦν καὶ λουτρὸν, ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Τὰς τρεῖς μοι λεύσσεις Χάριτας, ξένε. Ποντομέδων γὰρ
γείτονος ἐκ πόντου τὴν μίαν εἰργάσατο·
τὴν δ' ἑτέρην ἐτέλεσσε φυτῶν εὔκαρπος ἀλωή·
τὴν δ' ὑπολειπομένην τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.

CCCXLV.

Εἰς λουτρὸν ἐν Πραινέτῳ.

Οὐ βαλανεῖον ἔην προπάροιθε τὸ νῦν βαλανεῖον,
ἀλλὰ τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσιος·
νῦν δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα καὶ χαρίεντα
ἀγλαΐη προφέρει. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος
Νικαέων ἱερεὺς, σοφίης ἐρικυδέος ἀνὴρ,
τεῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

CCCXLV. 4. Fort. προφέρει· Νικαέων ἱερεὺς καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος κ. τ. λ.

CCCXLVI.

T.III.p.424.

Εἰς κῆπον Ἔρωτα προσαγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ' ὁ Ἔρως, ἀλλ' εὔχαρις. ὡς καὶ ἐγώ τοι
οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμω χαρίτων.

CCCXLVII.

Μνήμονες οἱ Κᾶρες πολέων εὐεργεσιάων
Παλμᾶν Ἰθυδίκην στῆσαν ἀγασσάμενοι.

CCCXLVIII.

Κοίρανοι ὑμετέρην ἀρετὴν, κάρτος τε καὶ ἔργα
κυδήσει χρόνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ.

CCCXLIX.

Εἰς στήλην Ἄρεος κεχωσμένην ἐν Θράκῃ.

Εἰσόκεν οὗτος ὁ θοῦρος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται Ἄρης,
οὔποτε Θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα Γότθων.

CCCL.

Εἰς ἀνδριάντα Πτολεμαίου ῥήτορος ἐν Ἀντιοχείᾳ.

α Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; β λόγοι. α τίνος εἶ; β Πτολεμαίου.
α ποίου; β τοῦ Κρητός. α τεῦ χάριν; β ἀντ' ἀρετῆς.
α τῆς ποδακῆς; β πάσης. α τῆς εἰς τίνας; β εἰς δικολέκτας.
α καὶ ξύλον ἀρκεῖ; β ναί· χρυσίον οὐ δέχεται.

CCCLI.

Ὁρᾷς πρόσωπον Κασσίης τῆς σώφρονος.
εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται.
ψυχῆς τὸ κάλλος, μᾶλλον ἢ τῆς ὄψεως.

CCCXLVII. 2. Vulgo τόσσεν ἀγασσάμενοι.
CCCXLIX. Fort. in lemmate scr. κατακεχωσμένην et v. 1. ὑπὸ χθ.

T.III.p.225.

CCCLII.

Εἰς εἰκόνα Θεοδωριάδος.

Βάσκανος ἡ γραφὶς ἔσσι, καὶ εἰσορόωσι μεγαίρεις,
χρύσεα κεκρυφάλοις βόστρυχα κρυψαμένη.
εἰ δ' ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνι κεύθεις,
οὐδ' ἐπὶ τῷ λοιπῷ κάλλεϊ πίστιν ἔχεις.
πᾶσα γραφὶς μορφῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μούνη
τῆς Θεοδωριάδος κλέψας ἄπ' ἀγλαΐας.

CCCLIII.

Εἰς Ξενοφῶντος Σμυρναίου ὀρχηστοῦ εἰκόνα.

Αὐτὸν ὁρᾷν Ἰόβακχον ἐδέξαμεν, ἡνίκα ληνοῖς
ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χοροιμανίης,
καὶ Κάδμου τὰ πάρηβα χορεύματα, καὶ τὸν ἀφ' ὕλης
ἄγγελον εὐϊακῶν ἰχνελάτην θιάσων,
καὶ τὴν εὐάζουσαν ἐν αἵματι παιδὸς Αγαύην
λυσσάδα. Φεῦ θείης ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

CCCLIV.

Εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγώ· Κύρῳ δ' ἐμὸν ὤπασα μαζὸν,
ὃς τρέφε θεῖον Ομηρον, ὅθεν πίε νήδυμος Ορφεύς.

CCCLV.

Εἰς τὸν Αθήνησι τοῦ Διὸς ναόν.

Αὐτοῦ Ζηνὸς ὅδ' οἶκος ἐπάξιος· οὐδ' ἂν Ολυμπος
μέμψεται οὐρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

p. 226.

CCCLVI.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κεκροπίδαι Διὶ τόνδ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' Ολύμπου
νισσόμενος ποτὶ γῆν, ἄλλον Ολυμπον ἔχοι.

CCCLVII.

CCCLVII.

T. III.

Εἰς ξενοδοχεῖον.

Ἀςὸς ἐμοὶ καὶ ξεῖνος ἀεὶ φίλος. οὐ γὰρ ἐρευνᾷν
τίς, πόθεν, ἠὲ τίνων, ἔςι φιλοξενίης.

CCCLVIII.

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἄρχοντος ἐν Σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδώσιον, Ἀσίδος ἀρχὸν,
εἰκόνι μαρμαρέῃ στήσαμεν Ἀνθύπατον,
οὕνεκα Σμύρναν ἔγειρε, καὶ ἤγαγεν ἐς φάος αὖτις,
ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην.

CCCLIX a

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν Σμύρνῃ.

Δαμόχαρι κλυτόμητι, δικασπόλε, σοὶ τόδε κῦδος,
ὅττι γε τὴν Σμύρναν μετὰ λοίγια πήματα σεισμοῦ,
ἐσσυμένως πονέων, αὖθις πόλιν ἐξετέλεσσας.

CCCLIX. b

Lect. p. 287.

Πιτθεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἐξήγειρε
πευκαλίμοις ἀγανῆς μήδεσι προςασίης,
καὶ μὴν καὶ κτεάτισον ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

CCCLX.

T. III. p. 226.

Πᾶσα φύσις, βασιλεῦ, τὸ τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει,
οὕνεκα δυσμενέων στίχας ὤλεσας, οὕνεκα φέγγος
ἀνδράσι σωφρονέουσι κακὴν μετὰ δῆριν ἀνάψας
ἱππολύτης ἐκέδασσας ὁμόγνια πήματα χάρμης.

CCCLIX. b 1. Lapis exhibet πολιν ηεξηεε.
CCCLX. 1. Vulgo βασίλεια τεόν. 3. Cod. ἀνῆψας ἱππολύτης τ' ἐκέδ.

T.III.p.227.

CCCLXI.

Εἰς βασιλέως ἄγαλμα ἐπὶ τῇ ἀνατολικῇ πύλῃ Θεσσαλονίκης.

Ηνορέης ὀλετῆρα ὑπερφιάλου Βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀκτεάνοιο δίκης βασίλειον ὕπαρχον,
ξεῖνε, νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
Εὐνομίης ποτὶ χῶρον ἀριστογένεθλον ὁδεύεις,
βάρβαρον οὐ τρομέεις, οὐκ ἄῤῥενας ἀῤῥενοκοίτας.
ὅπλα, Λάκων, σὺ δὲ τεῖχος ἔχεις βασίλειον ἄγαλμα.

CCCLXII.

Εν τῇ αὐτῇ πύλῃ.

Μορφὰς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους.
ἀνεστείρασε δέ μου τὴν ὄρεξιν ἡ τέχνη.
κάλει δέ μ' Ἀλέξανδρον, εὔλαλον, φίλος.

CCCLXIII.

Εἰς πηγήν.

Αέναον καθαρήν τε παρερχομένοισιν ὁδίταις
πηγὴν ἀμβλύζει γειτονέουσα νάπη·
πάντη δὲ πλατάνοισι καὶ ἡμεροθαλλέσι δάφναις
ἔστεμμαι, σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ.
τοὔνεκα μή με θέρευς παραμείβεο· δίψαν ἀλαλκὼν
ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

CCCLXIV.

Εἰς κρήνην ἐν Τάφῳ.

Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Τηθύος εἰμὶ Νύχεια
κρήνη. Τηλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν.
Νύμφαις μὲν προχέω λουτρὸν, θνητοῖσι δ' ὑγείην·
θῆκε δ' ἐμὲ Πτερέλας υἱὸς Ἐνυαλίου.

CCCLXV. T.III.p.228.

Εἰς κρήνην Ὀλυμπιάδα.

Ἔνθεν Ἀλέξανδρος Μακεδὼν πίεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανείκελα ῥεύματα πηγῆς,
ᾗ καὶ Ὀλυμπιάδος πόρεν οὔνομα μητέρος ἐσθλῆς.

CCCLXVI.

Εἰς κρήνην ἐν Ἄσσῳ.

Πᾶσα μὲν Ἀξιόχῳ πόλις εὔχεται· ἄλλο γὰρ ἄλλης
πῆμα παρασχείχων, ὡς θεὸς, ἠκέσατο·
ἔξοχα δὲ κραναῇ ῥόον ὕδατος ὤπασεν Ἄσσῳ,
πολλῶν πετράων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
μηκέτι φεύγετε πάντες ἀποπροθέοντες ὁδῖται·
πλημμύρω ψυχροῖς ὕδασιν Ἀξιόχου.

CCCLXVII.

Εἰς πόλιν Μέψου ἐσίαν.

Μόψου τήνδ' ἐσορᾷς κλεινὴν πόλιν, ἥν ποτε μάντις
δείματο, τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρεμάσας.

CCCLXVIII.

Εἰς πόλιν Ἡράκλειαν τὴν Πόντου.

Εἰ πόλιν Ἡρακλῆος ὁμώνυμον οἶσθα καὶ ἄλλην,
ἴσθι με τὴν Πόντου μηδὲν ἀτιμοτέρην.

CCCLXIX.

Εἰς Σμύρναν.

Εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσεις,
οὐ ποτέ μοι τινὰ χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,
θέσκελον οἷον ἔτευξεν ἀγακλυτὸς Ἰωάννης,
κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός. ἐκ ῥοθίων γὰρ p. 229.
τερπωλὴν ἀκόρητον ἐν ἄστεϊ θῆκεν Ὁμήρου.

T. III.

CCCLXX.

Εἰς μῶλον ἐν Σμύρνῃ τῇ θαλάσσῃ ἐπικείμενον, ἐν ᾧ καὶ ὑδρεῖον.

α Τίς βυθὸν ἠπείρωσε; τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν
ἀκτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι τεῦξε ποτὸν πλωτῆρας ἀφύσσειν,
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀρυομένους;
β οὗτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ Βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικήσας Θησέα καὶ Πέλοπα.

CCCLXXI.

Εἰς φάρον ἐν Σμύρνῃ.

α Τίς τόσον ἔργον ἔτευξε; τίς ἡ πόλις, ἢ τὸ γέρας, τί;
β Αμβρόσιος Μυλασεὺς τὸν φάρον Ανθύπατος.

CCCLXXII.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μηκέτι δειμαίνοντες ἀφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλην,
εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.
πᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,
τῶν Ασκληπιαδῶν μνημοσύνην καμάτων.

CCCLXXIII.

Εἰς φάρον Αλεξανδρείας.

Πύργος ἐγὼ ναύτῃσιν ἀλωομένοισιν ἀρήγων
εἰμὶ, Ποσειδάωνος ἀπενθέα πυρσὸν ἀνάπτων,
p. 230. καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγδούποισιν ἀήταις
στῆσεν ἑοῖς καμάτοις Αμμώνιος, ὃς βασιλῆος
ἐστὶ πατήρ· κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται
χεῖρας ἀειράζουσιν, ἅτε κλυτῷ Εννοσιγαίῳ.

CCCLXXIV. T. III.

Τήκει καὶ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος· ἀλλ' ἀρετάων
   Ἀσκληπιοδότȣ τὸ κλέος ἀθάνατον,
ὅσσα καὶ οἷα πόρεν γέρα πατρίδι· τοῖς ἐπὶ πᾶσι
   καὶ τόδε μετρείσθω κοῖλον ἔρεισμα θόλȣ.

CCCLXXV. a

Εἰς τὴν πύλην τȣ̃ Ἄργȣς.

Τήνδε πύλην λάεσσιν εὐξέστοις ἀραρυῖαν,
ἀμφότερον, κόσμον τε πάτρῃ, καὶ θάμβος ὁδίταις
τεῦξε Κλέης, Κλεάδος ἁγνῆς πόσις εὐπατερείης,
Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγασθενέων βασιλήων.

CCCLXXV. b Lect. p. 288.

Τέρπεο καὶ σκηνῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμνων,
   Μεσσαλινȣ̃ κλεινοῖς ἔργμασιν ἡδόμενος,
οἷς θεάτρȣ κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσε·
   πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνῃ.

CCCLXXVI. T. III. p. 230.

Εἰς κάγκελον οἰκίας.

Ἢν κλείσῃς μ', ἀνέωγα· καὶ ἢν οἴξῃς, κλείσεις με.
   τοῖος ἐών, τηρεῖν σὸν δόμον ȣ̓ δύναμαι.

CCCLXXVII.

Εἰς μινσώριον ἀνάγλυφον.

Ἀργύρεος πόλος ȣ̃τος, ὅπῃ Φαέθοντα Σελήνη
   δέρκεται ἀντιτύπων πιμπλαμένη φαέων·

CCCLXXV. a 3. Nostra lectio est in Cod. Vat. At in lapide vet. Oxon. legitur Κλεάδας ἁγνῆς. 4. Vulgo ἀργιοφαντης.
CCCLXXVI. 1. melius Salm. οἴξῃς σύ με κλείσεις.

T.III.p.231. ἀπλανέες δ' ἑκάτερθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται
ἀνδρομένης γενεῆς πᾶσαν ἄγουσι τύχην.

CCCLXXVIII.

Εἰς ἄλλο μινσώριον ἀνάγλυφον.

Τέσσαρές εἰσιν Ερωτες. ὁ μὲν σέφος ἀμφικαλύπτει
μητρὸς ἑῆς· ὁ δὲ χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζοῦ·
οἱ δὲ δύω παίζουσι παρ' ἴχνεσιν· εἷμα δὲ κρύπτει
μηρῷ γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς Αφροδίτης.

CCCLXXIX.

Εἰς ἀσπίδα περιέχουσαν τὴν γέννην τοῦ Σωτῆρος.

Ω πόσον εὐήθης ὁ ζωγράφος, ὅττι χαράσσει
κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τικτόμενον.

CCCLXXX.

Πίστιν ἔχων βασίλειαν ἐμῶν μενέων συνέριθον,
σοὶ, μάκαρ Υψίμεδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηὸν,
Ελλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ιοβιανὸς ἕδνον ἄνακτι.

CCCLXXXI.

Εἰς ἐλαίαν βαστάζουσαν ἄμπελον.

Παλλάδος εἰμὶ φυτόν· Βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες;
αἴρετε τοὺς βότρυας· παρθένος οὐ μεθύω.

CCCLXXXII.

Εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην.

Ποῖ Φοῖβος πεπέρευτο, Αρης ὅτ' ἐμίγνυτο Δάφνῃ;

CCCLXXXIII.

[redacted] P.232. Εκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. τί με τεύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γευσαμένην;

T. III.

CCCLXXXIV.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισε Νότος·
ἔνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι.
ἄνθρωποι τόλμης ἔ ποτε φειδόμενοι.

CCCLXXXV.

Τίπτ' ἐμὲ τὴν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον, ἠλεὲ τέκτον,
τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
ἐδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμες φεύξομαι ἐν πελάγει;

CCCLXXXVI.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχε
ἀνὴρ ἀμπελίνε κλήματος ἐξέταμε,
χείλεα δὲ συφθεὶς ἀπό μιν βάλεν, ὡς ἂν ὁδίταις
εἴη νισσομένοις ἠμαδαὲς σκύβαλον;
εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος, οἷα Λυκέργῳ,
ὅττι μιν αὐξομένην ἔσβεσεν εὐφροσύνην.
τῦδε γὰρ ἂν τάχα τις διὰ πώματος ἢ πρὸς ἀοιδὰς
ἤλυθεν, ἢ γοερῦ κήδεος ἔσχε λύσιν.

CCCLXXXVII.

Εἰς γραφίδα.

Ἤμην ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἐμεῖο
ἐ σῦκ', ἐ μῆλα φύεται, ἐ σταφυλή.
ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' Ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
χείλεα, καὶ στεινὸν ῥῦν ὀχετευσάμενος.

p. 233.

CCCLXXXV. 3. Cod. ὅτοι.

T. III. ἐκ δὲ τοῦ εὖτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἷα,
πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λαλῶ στόματι.

CCCLXXXVIII.

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν· Ἕκτορί δ᾽ Αἴας
ζωστῆρ᾽. ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

CCCLXXXIX.

Πικρὴν ἀλλήλοις Ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ φερασπὶς
Αἴας ἐκ πολέμου μνῆμ᾽ ἔπορεν φιλίης.
Ἕκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκε·
τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἷλ᾽ Αἴαντα μεμηνότα, καὶ πάλι ζωστὴρ
εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρια συρόμενον.
πέμπεται ἐξ ἐχθρῶν οὕτως αὐτοκτόνα δῶρα,
ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

CCCXC.

Ἀσπίδ᾽ Ἀχιλλῆος, τὴν Ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Λαερτιάδης Δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ·
ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκῃ.
καὶ κρίσιν Ἑλλήνων στυγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα,
καὶ Σαλαμὶς ἀπέχει κῦδος ὀφειλόμενον.

CCCXCI.

Καλὰ Ποσειδάων δίκασε πολὺ μᾶλλον Ἀθήνης·
ἀσπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τινάσσει,

CCCLXXXVII. 5. Cod. ἔνθεον οἷα.
CCCLXXXIX. 7. Vulgo οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετι δῶρα.

αὐτόν σ' ἐκκαλέουσα, τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτην. T.III.p.234.
ἔγρεο, παῖ Τελαμῶνος, ἔχεις σάκος Αἰακίδαο.

CCCXCII.

Αλφεὸς ἄῤῥεν ὕδωρ, Ἀρεθούσιόν ἐστι τὸ θῆλυ·
καὶ ποτὸν εὗρεν Ἔρως, κιρναμένων ὑδάτων.

CCCXCIII.

Ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῶν Παντικαπαιέων, ἐπὶ τῇ ῥαγείσῃ χαλκῇ ὑδρίᾳ διὰ τὸν πάγον.

Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται οἷα παρ' ἡμῖν
γίνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν,
ἣν οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλὸν, ἀλλ' ἐπίδειγμα
χειμῶνος μεγάλου θῆχ' ἱερεὺς Στράτιος.

CCCXCIV. a

Εἰς τοὺς Ἠλείους.

Ηλις καὶ μεθύει, καὶ ψεύδεται. οἷος ἑκάστου
οἶκος, τοιήδε καὶ ξυνάπασα πόλις.

CCCXCIV. b p. 334.

Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ Λαδικέας περίφευγε
καὶ κύνα λυσσητὴν, καὶ πάλι Λαδικέας.

CCCXCV. p. 234.

Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν·
ἀλλ' ἅμα τῷ φυσᾷν χὠ νόος ἐκπέταται.

CCCXCVI.

Ικάρου ὦ νεόφοιτον ἐς ἠέρα ποτηθέντος
Ἰκαρίη πικρῆς τύμβε πτεροδρομίης,

CCCXCVI. 2. Cod. τύμβε κακοδρομίης.

T. III. ἄβαλε μήτε σε κεῖνος ἰδεῖν, μήτ᾽ αὐτὸς ἀνεῖναι
Τρίτων Αἰγαίου νῶτον ὑπὲρ πελάγευς.
p. 235. οὐ γάρ σοι σκεπανή τις ὑφόρμισις, οὔτε βόρειον
ἐς κλίτος, οὔτ᾽ ἀγὴν κύματος ἐς νοτίην.
ἔῤῥοις, ὦ δύσπλωτε, κακόξενε· σεῖο δὲ τηλοῦ
πλώοιμι, συγεροῦ ὅσσον ἀπ᾽ Αἴδεω.

CCCXCVII.

Ἰξευτὴς πρὸς στρουθίον.

Τίπτε μέγα κλάζεις πωτωμένη ὄζον ἀπ᾽ ὄζου;
τοῖα καὶ ἄλλη ἔρεξε, καὶ οὐ φύγεν ἰξοφορῆας
ἡμετέρους δόνακας, περὶ δὲ πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα
ἤλυθε τεχνήεντα, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, πρὸς ἄνδρα.

CCCXCVIII.

Εσχατιαὶ Λιβύων Νασαμωνίδες, οὐκ ἔτι θηρῶν
ἔθνεσιν αὐχμηρὰ νῶτα βαρυνόμεναι,
οὔ τοι ἐρημαίῃσιν ὑποπτήσσεσθε λεόντων
ὠρυγαῖς ψαμάθους ἄχρις ὑπὲρ Νομάδων,
φῦλον ἐπεὶ ἀνάριθμον ἐν ἰχνοπέδαισιν ἀγρευθὲν
ἐς μίαν αἰχμητὴς Καῖσαρ ἔθηκε θέαν.
αἱ δὲ πρὶν ἀγραύλων ἐγκοιτάδες ἀκρώρειαι
θηρῶν, νῦν ἀνδρῶν εἰσὶ βοηλασίαι.

CCCXCIX.

Εἰς κόγχην, ἐν ᾗ ἐγέγλυπτο Ἔρως καθεύδων.

Πρὶν μὲν ἁλικλύστοιο πέτρας ἐνὶ βένθεσιν ἧμαν
εὐαλδὲς πόντου φῦκος ἀναινομένα·

CCCXCVIII. 2. Cod. ἔθνεσιν ἠπείρου νῶτα β. 6. ε. μ. αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς.
CCCXCIX. 1. Cod. ἁλικλαύστου. 2. εὐαλθές. et ἀπαινομένα.

νῦν δέ μοι ἱμερόεις κόλπων ἔντοσθεν ἰαύει T. III.

λάτρις ἐϋστεφάνου Κύπριδος ἁβρὸς Ἔρως.

CCCC. p. 236.

Ῥεῖθρα Κασωλίνου ποταμοῦ βεβαρημένα νεκροῖς

δέξατο Τυρσηνῆς ἠϊόνος κροκάλη,

ἡνίκα Φραγγικὰ φῦλα κατέκτανεν Αὐσονὶς αἰχμὴ,

ὁππόσα δειλαίῳ πείθετο Βουτελίνῳ.

ὄλβιον ἂν τόδε ῥεῦμα, καὶ ἔσσεται ἀντὶ τροπαίου

αἵματι βαρβαρικῷ δηρὸν ἐρευθόμενον.

CCCCI.

Ὄντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα,

δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις

ἄῤῥηκτον κρηπῖδα σιδηροδέτοισι θεμείλοις,

ὧν ὕπερ εὐρείην ἐξετάνυσσας ὁδὸν,

ἣν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρίησι νόοιο

Κυδναίων ῥείθρων τεῦξαν ἀφαυροτέρην·

σοὶ δ᾽ ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐῤῥίζωται,

καὶ ποταμὸς πλήθων πρηΰτερος τελέθει.

αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέσασθαι

ἡγεμόνος Πίθου τοῦ δικαιοτάτου,

ὄφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἶσον ἐκείνοις,

οἳ Νείλου προχοὰς ζεῦξαν ἀπειρεσίους.

CCCCII.

Θήρη μὲν πολέμου μελέτη, θήρη δὲ διδάσκει

κρυπτὸν ἑλεῖν, ἐπιόντα μένειν, φεύγοντα διώκειν.

CCCCI. 10. Nomen Πίθου corruptum videtur.

T. III. CCCCIII.

Τιμῆς ἄρχοντος λογίυ χάριν ἐςήσαντο
βυλὴ καὶ βασιλεῖς τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

p. 237. CCCCIV.

Ἂν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνυ,
εἰς ὄξὺ τρέπεται τῦτο τὸ λειπόμενον.
ὕτως ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίνεται ὀξύχολος.

CCCCV.

Οὐκ ἔςι γήμας, ὅςις ὐ χειμάζεται.
λέγυσι πάντες, καὶ γαμῦσιν εἰδότες.

CCCCVI.

Εἴ τις ἅπαξ γήμας πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

CCCCVII.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
ἀρκῦμαι τύτοισιν. ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριςον
ἡλικίης· ἔθανε χὠ τριγέρων Πύλιος.

CCCCVIII.

Τὸν βίον, Ἡράκλειτε, πολὺ πλέον ἤπερ ὅτ' ἔζης,
δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἔς' ἐλεεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γέλα, Δημόκριτε, τοπλέον ἢ πρίν·
νῦν ὁ βίος πάντων ἐςὶ γελοιότερος.
εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
πῶς ἅμα σοι κλαύσω, πῶς ἅμα σοι γελάσω.

CCCCIX.

T.III.p.238.

Ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
πᾶσα χάρις κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

CCCCX.

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ κεῖνος ἔχειν με ποτ᾽ ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται· εἰμὶ δ᾽ ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ Τύχης.

CCCCXI.

Κοινῇ πὰρ κλισίῃ ληθαργικὸς ἠδὲ φρενοπλὴξ
κείμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
ἐξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης,
καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὸς ἔτυψε μέλους.
πληγαὶ δ᾽ ἀμφοτέροις ἐγένοντ᾽ ἄκος, αἷς ὁ μὲν αὐτῶν
ἔγρετο, τὸν δ᾽ ὕπνῳ πουλὺς ἔριψε κόπος.

CCCCXII.

Ὁ πρὶν ἀεὶ Βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
σύντροφος εὐάσταις, αἰγοπόδης Σάτυρος
διχθάδιον κατὰ κῶλον ἀλυκτοπέδῃσι λυγωθεὶς,
ἔντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορεῖ Θέτιδος,
οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

CCCCXIII.

Ποῦ σοι κεῖνα κύπελλα, λαφύστιε; ποῦ καλὰ θύρσων
πήγματα καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη Σάτυρε;

CCCCXI. 6. Vulgo τὸν δ᾽ ὕπνου. Cod. ὕπνῳ dedit.

T.III.p.239. τίς σε παρὰ σμίλαισι, ποδίκροτον ἅμμα καθάψας,
θήκατο, τὸν Βρομίῳ σπάργαν᾽ ἑλιξάμενον;
β αἰσχρήμων ἔνδεια, καὶ ἡ πάντολμος ἀνάγκη,
ἥ με παρ᾽ Ηφαίστῳ θῆκε μαριλοπότην.

CCCCXIV.

Εἰ κρίσις ἐστὶ κάτω καὶ Τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ,
τῇ πενίῃ μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

CCCCXV.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίνεται· οὐκ ἀλεγίζω.
μισείτω με τάλας Χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

CCCCXVI.

Τίπτ᾽ ἐμὲ τὸν φιλέρημον ἀναιδέϊ ποιμένες ἄγρῃ
τέττιγα δροσερῶν ἕλκετ᾽ ἀπ᾽ ἀκρεμόνων,
τὴν Νυμφέων παροδῖτιν ἀηδόνα, κήμασι μέσσῳ
οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξουθὰ λαλεῦντα νάπαις;
ἤνιδε καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον, ἤνιδε τόσσους
ψᾶρας, ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης.
καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις· ὄλλυτ᾽ ἐκείνους.
φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;

CCCCXVII.

Δίκτυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν
σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδην.
τρηχὺν ὁ δ᾽ ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντου
ἥλατ᾽ ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.

CCCCXVI. 3. κήματι Cod. Vat. e correctione; nam primo scriptum fuerat κύματι.

T. III.

εἰνάλιος τὸν δ᾽ αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι
μάρψε. κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ᾽ ὀφειλόμενος.

p. 240.

CCCCXVIII.

Εἰς βαθὺν ἥλατο Νεῖλον ἀπ᾽ ὀφρύος ὀξὺς ὁδίτης,
ἡνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.
ἀλλά μιν ἀγρεύσαντο δι᾽ ὕδατος. ἔβρυχε δ᾽ ἄλλος
ἄλλον, ἐπουραίῳ δήγματι δραξάμενος.
μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός. ἔφθανε δ᾽ ἄνδρα
νηχομένων, θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης.

CCCCXIX.

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνα
τέττιγα σκολιαῖς ἔνδετον εἶχε πάγαις.
ἀλλ᾽ οὐ μὰν λεπταῖσιν ὑπαιάζοντα ποδάγραις
τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα παρετρόχασα·
λύσας δ᾽ ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα, καὶ τόδ᾽ ἔλεξα·
Σώζου μουσείῳ φθεγγόμενος κελάδῳ.

CCCCXX.

Σοὶ, πατρὶ Θεσσαλίῃ πωλοτρόφε, μέμψιν ἀνάπτω
Πήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίασα,
ὃς Πυθοῖ, κἠν Ισθμῷ ἐκώμασα, κἠπὶ Νέμειον
Ζῆνα, καὶ Αρκαδικοὺς ἤλυθον ἀκρέμονας·
νῦν δὲ βάρος πέτρης Νισυρίτιδος ἔγκυκλον ἕλκω,
λεπτύνων Δηοῦς καρπὸν ἀπ᾽ ἀσταχύων.

CCCCXXI.

Ἐκ θοίνης φάος ἔσχεν ἐπ᾽ ἀχράδα μηκὰς ἰοῦσα,
ἐκ δ᾽ ἐφάνη τυφλὴν μηκέτ᾽ ἔχουσα κόρην.

CCCCXXI, 1. Cod. εἰ χθονίης. Fort. ἐξ ἐλαΐης.

T. III. δισσῶν τὴν ἑτέραν γὰρ ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὄζος. ἴδ᾽ ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

p. 241. CCCCXXII.

Εἰς αἶγα θηλάζουσαν λύκον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλά μ᾽ ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ, κατ᾽ ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
Η ΧΑΡΙΣ ΑΛΛΑΞΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ.

CCCCXXIII.

Ἡ γραφὶς ἀργυρέη μέν, ὅτ᾽ ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην·
σκαῖσι δὲ καὶ χρυσέη γίνομαι ἐν παλάμαις.
ὧδέ σοι, ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, εὖ μὲν Ἀθήνη
τέχνης, εὖ δ᾽ εἴδους ἄκρα δέδωκε Κύπρις.

CCCCXXIV.

Μή ποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

CCCCXXV.

Θησαυρὸς μέγας ἐσ᾽ ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισαμένῳ.

CCCCXXVI.

Πρᾶγμα μὲν ἔσθ᾽ ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοί,
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας.

CCCCXXVI. Huic diſticho in membranis ſubiungitur hoc:
Χρησαμένῳ θεράπων ὁ χρήσιμος ἐσ᾽ ἀγαθόν τι·
αὐταρκὴς δὲ κακὸν τῶνδ᾽ ὁ πονηρότερος.
ubi fort. corr. αὐτάρκης δέ, κακῶν ἐςὶν ἀπειρότερος.

CCCCXXVII. T. III.

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς,
οἱ ναέται ξείνοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

CCCCXXVIII. p. 242.

Ὄλβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
σῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃς, εὐμενέτειρα Τύχη.
νεύματι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος, ᾧ ποτε χειρὶ
δεξιτερῇ παρέχῃς αὐχένα θεσπέσιον.
τούτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
καὶ λογίων ἀγέλης ἔξοχοι ἡγεμόνες.
καὶ νῆες λιμένεσσι σαώτεραι ἀμπαύονται,
σὴν δι' ἀρηγοσύνην σωζόμεναι πελάγει·
καὶ πόλιες χαίρουσιν ἀκύμονες, ἠδέ τε λαοί,
καὶ θαλερῶν πεδίων λείμακες ἀμβρόσιοι.
τοὔνεκα σὸν θεράποντα πρὸς ὄλβιον ἀθρήσασα

* * * * * * * *

CCCCXXIX.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

CCCCXXX.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

CCCCXXXI.

Μητρυιαὶ προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι
σώζουσι. Φαίδραν γνῶθι καὶ Ἱππόλυτον.

CCCCXXVIII. 2. Cod. ἐννεσίῃσιν. 4. παρέχοις. 7. σαώτερος. 8. διὰ ῥηγοσύνην. 9. ἀμύμονες. 10. λειμῶνες ἀμβρ.

T. III. CCCCXXXII.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος·
ἡ δὲ τάφῳ κλινθέντα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

p. 243. CCCCXXXIII.

Εὐσέβιός μ' ἐδάμασσεν ὁμοῦ, καὶ πρώϊος ὕπνος,
ὃς μὲν, ἐπιβρίσας, ὃς δ', ἐμὲ μὴ καλέσας·
ὧν ἐξ ἀμφοτέρων ὁ μὲν ἐῤῥέτω, ὃς δὲ παρείη
ἵλαος, ὡράων μέτρον ἐπιστάμενος.

CCCCXXXIV.

Ἀρτιπαγῆ βοθίαισιν ἐπὶ κροκάλαισί με νῆα,
καὶ μήπω χαροποῦ κύματος ἁψαμέναν
οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα· τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε
χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἥρπασεν ἠϊόνων
ὁλκάδα τὰν δείλαιαν, ἀείκλοον, ἧ γε τὰ πόντου
χεύματα κὴν χέρσῳ λοίγια κὴν πελάγει.

CCCCXXXV.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν πλούσιός εἰμι,
ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲ ἓν εἶχον·
νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τοῦτ' ἔχω.

CCCCXXXVI.

Εἰς κλέπτην δειλὸν εὑρόντα ξίφος χρυσοῦν.

Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δήϊον ἄρεα φεύγω.

CCCCXXXVII. T. III.

Τέρπε δανειζόμενος τὴν σὴν φρένα· τοῖς δὲ δανεισταῖς
κάλλιπε τὴν ψῆφον δακτυλοκαμψόδυνον.

CCCCXXXVIII. p. 244.

Εκ πυρὸς Ιλιακοῦ δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος, πατέρα.
ἔκλαγε δ' Αργείοις· Μὴ ψαύετε. μικρὸν ἐς ἄρη
κέρδος ὁ γηραλέος, τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

CCCCXXXIX.

Εἰς νεώτερόν τινα φρένιμον.

Εἴς σε καὶ ἀψευδὴς ἐψεύσατο βίβλος Ομήρου,
ὁπλοτέρων ἐνέπουσα μετήορα δήνεα φωτῶν.

CCCCXL.

Αρπαλέως φέρεται πολιὸς χρόνος. ἀλλὰ παρέρπων
καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων,
καὶ μὴ φαινόμενος τοὺς φαινομένους ἀφανίζει,
καὶ μὴ φαινομένους εἰς φανερὸν προφέρει.
ὦ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτὴ,
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων.

CCCCXLI.

Εἰς τὴν κατάπτωσιν Ευρυτοῦ.

Μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας·
τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας κληρονόμους λέγετε.
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες μέγα κέρδος ἔχουσι,
τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μογεροῦ βιότου.

T.III.p.245. CCCCXLII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν·
ἡμεῖς δὲ ζῶντες τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

CCCCXLIII.

Εἰς Αΐδην ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ᾽ ἀπ᾽ Ἀθηνῶν
σείχοις, εἴτε νέκυς νείσεαι ἐκ Μερόης.
μή σέ γ᾽ ἀνιάτω πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα·
πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς Αΐδην ἄνεμος.

CCCCXLIV.

Οἶνος καὶ τὰ λοετρὰ καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωὴ
ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς Αΐδην.

CCCCXLV.

Λυτρῦ ὕπαινος.

Πολλῶν τὸ λυτρὸν αἴτιον δωρημάτων·
χυμὸς κατασπᾷ, φλέγματος λύει πάχος,
χολῆς περιττὸν ἐκκενοῖ τῶν ἐγκάτων,
τὰς θελξιπίκρυς κνησμονὰς κατασθενεῖ,
τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν ὀξύνει πλέον,
ὤτων καθαίρει τὺς πόρυς δυσηκόοις,
μνήμην φυλάττει, τὴν δὲ λήθην ἐκφέρει,
τρανοῖ τε τὸν νῦν πρὸς νοήσεις εὐθέως,
τὴν γλῶτταν εὐκίνητον εἰς λόγυς ἔχει,
ὅλον τὸ σῶμα τῇ καθάρσει λαμπρύνει.

p. 246. CCCCXLVI.

Πᾶς λόγος ἐςὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ,
καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

CCCCXLVII. T. III.

Πᾶν τὸ περιττὸν ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐςὶ παλαιὸς,
  ὡς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐςὶ χολή.

CCCCXLVIII.

Ἤθελον ἂν πλουτεῖν, ὡς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
  καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης Ἀσίης.
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγὸν,
  καὶ γνῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτήν που πάσσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
  τὴν Ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα καὶ ςεφάνους.

CCCCXLIX.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
  χρῆσις γὰρ, πλούτου μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
ἂν μετέχῃς αὐτῶν σὺ, σὰ γίνεται· ἂν δὲ φυλάττῃς
  κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίνεται ἀλλότρια.

CCCCL.

Οὕτω πᾶς ὤπόλωλε, γεωπόνε, βῶλος ἀρότροις;
  ἤδη καὶ τύμβους νωτοβατοῦσι βόες,
ὕννις δ' ἐν νεκύεσσι. τί τὸ πλέον; ἦ πόσος οὗτος
  πυρὸς, ὃν ἐκ τέφρης, κοὐ χθονὸς ἁρπάσετε;
οὐκ αἰεὶ ζήσεσθε, καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρόσσει,
  τοίης ἀρξαμένους πᾶσι κακοσπορίης.

CCCCLI. p. 247.

Ιλιὰς, ὦ μέγα ἔργον, Οδυσσείης τε τὸ σῶφρον
  γράμμα, τὸ καὶ Τροίῃ θῆκεν ἴσην Ἰθάκην,
τόν με γέροντ' αὔξοιτ' ἐς ἀεὶ νέον. ἦ γὰρ Ομήρου
  σειρὴν ἡμετέρων ῥεῖται ἀπὸ ςομάτων.

T. III. CCCCLII.

Ἀ πάρος ἄδμητος καὶ ἀνέμβατος, ὦ Λακεδαῖμον,
καπνὸν ἐπ᾽ Εὐρώτᾳ δέρκεαι Ὠλένιον,
ἄσκιος· οἰωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες
μύρονται· μήλων δ᾽ οὐκ ἀΐουσι λύκοι.

CCCCLIII.

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν᾽ Ἑλλάδα, τέσσαρες ἱροί.
οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ᾽ ἀθανάτων·
Ζηνὸς, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο.
ἆθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

CCCCLIV. a

Εἰς τὸ πένταθλον.

Ἅλμα ποδῶν, δίσκου τε βολὴ, καὶ ἄκοντος ἐρωὴ,
καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη· μία δ᾽ ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

p. 334. CCCCLIV. b

Εἰς κῦβον.

Ἕξ, ἓν, πέντε, δύω, τρία, τέσσαρα κῦβος ἐλαύνει.

p. 334. CCCCLIV. c

Περὶ τοῦ Ιαμβικοῦ μέτρου.

Ἓξ πόδες ἐν χώραισι τόσαις μετροῦσιν Ιαμβον.
σπονδεῖος, χόριος, καὶ δάκτυλος ἠδ᾽ ἀνάπαιστος,
πυῤῥίχιος καὶ ἴαμβος· ἔχει δέ τε οἶκον ἕκαστος.
πυῤῥιχίου τέλος ἐστ᾽· ὃς μακρὰν οἶδεν ἐν ἀρχῇ,
πρώτη καὶ τριτάτη, πέμπτη δέ τε τόνδε κατίσχει·
οἱ δ᾽ ἄλλοι κατὰ πᾶσαν ὁμῶς βαίνουσιν ἀταρπόν·
μοῦνον ἴαμβον ἄνακτα φέρει τόπος, ὅν κ᾽ ἐθελήσῃ.

CCCCLV.

T.III p.24

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
  παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰέντα πόδα,
ἀντίον ἀΐξασα δι' ἥπατος ἤλασε λόγχαν,
  ἄῤῥενα ῥηξαμένα φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ·
Αλλότριον Σπάρτας, εἶπεν, γένος, ἔῤῥε ποθ' Αιδαν,
  ἔῤῥ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα καὶ γενέταν.

CCCCLVI.

p. 248.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστὰς
  Φρὺξ ἐπέων δεδαὼς ἤρχεν ἐπεσβολίης·
ΑΙΑΣ Δ' ΟΥΚΕΤ' ΕΜΙΜΝΕΝ. ὁ δ' ἀντιγέγωνεν ἔνερθε·
  μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

CCCCLVII.

Τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῷ.
οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

CCCCLVIII.

Ελθὼν εἰς Αΐδην, ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας,
  Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα,
καὶ στρώσας ὁ γέρων τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου,
  τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσαμένου,
εἶπεν· Εμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος. ὅσσα γὰρ εἶχον,
  πάντα φέρω σὺν ἐμοί, Κροῖσε, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

CCCCLIX.

Ζῆσον λογισμῷ, καὶ μενεῖς ἀνενδεής.

CCCCLVI. 2. Vulgo ἐπέων κακῆς ἤρχεν ἐπ.

T. III.

CCCCLX.

Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

CCCCLXI.

Εἴς τινα θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς Περσικῶν μήλων.

Ἐκ φονίων Περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε Περσεύς,
παιδὶ Θεογνώστου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

p. 249.

CCCCLXII.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τις ἀσαθρῶν
εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου·
δεξιτερὴν δ' ἔῤῥιψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἧκε,
κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
ὀστέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
πήρωσε, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν εἰς Ἀΐδην ἐκολάζετο· τὴν ἰδίην δὲ
ἔκλαυσε χειρῶν εὔστοχον ἀφροσύνην.

CCCCLXIII.

Αἱ τρισσαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλαισιν ἔπαιζον
κλήρῳ, τίς προτέρη βήσεται εἰς Ἀΐδην·
καὶ τρὶς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον, ἦλθε δὲ πασέων
ἐς μίαν· ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφειλόμενον.
ἐκ τέγεος δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπαλισθησε πέσημα·
δύσμορος· εἰς Ἀΐδην δ' ἤλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
ἀψευδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακόν· ἐς δὲ τὸ λῷον
οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔστοχοι, οὔτε χέρες.

CCCCLXIV.

T. III.

Σωφροσύνη καὶ Ἔρως κατεναντίον ἀλλήλοισιν
  ἐλθόντες ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι.
Φαίδρην μὲν κτεῖνε πυρόεις πόθος Ἱππολύτοιο·
  Ἱππόλυτον δ' ἁγνὴ πέφνε σαοφροσύνη.

CCCCLXV.

Τίς θεὸν εἶπεν Ἔρωτα; θεοῦ κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
  ἔργον· ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
οὐ θοὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἤνιδ' ἄπιστα p. 250.
  τῆς θεοδηλήτου σκῦλα μιαιφονίης.
μήτηρ μὲν σὺν παιδὶ κατέφθιτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς
  ποίνιμος ἔκτεινε φῶτα λιθοκτονίη.
καὶ ταῦτ' οὔτ' Ἀΐδος, οὔτ' Ἄρεος, ἔργα δ' Ἔρωτος
  λεύσσομεν, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος.

CCCCLXVI.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

CCCCLXVII.

Παραίνεσις πρὸς ἄρχοντα.

Μῖξον μειλιχίῃ βαιὸν φόβον, ὄττι καὶ αὐτὴ
βομβήεσσα μέλισσα κορύσσεται ὀξέϊ κέντρῳ.
οὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγήνωρ·
οὐδὲ συῶν ἀγέλη ἐπιπείθεται ἀνδρὶ νομῆϊ,
πρὶν καὶ ἐριγδούποιο καλαύροπος ἦχον ἀκούσῃ.

T. III.

CCCCLXVIII.

Γραμματικοῦ τινος ἐπὶ τῷ μὴ δύνασθαι τοῖς ποιήμασι Παλλαδᾶ ἐξισοῦσθαι.

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῷεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἶσα ποιεῖν καὶ 'γὼ Παλλαδίῳ δύναμαι.

CCCCLXIX.

Αἰεὶ Λαερτιάδῃ πόντος βαρύς· εἰκόνα κῦμα
ἔκλυσε, κἀκ δέλτων τὸν τύπον ἠφάνισε.
p. 251. τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν Ομηρείοις γὰρ ἐκείνου
εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσι.

CCCCLXX.

Ερμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπεύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν ἀείρας χαμάδις βάλε· τοῦ δ' ἄπο χρυσὸς
ἔῤῥευσε κατεαγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

CCCCLXXI.

Χάλκειόν τις Ερωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
τήγανον ἁρμόζων τῇ κολάσει κόλασιν.

CCCCLXXII.

Εἰς ὕδατα θερμά.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀένναον πῦρ
εὖτ' ἂν ἔχῃ, φλοξὶ δὲ περιζείῃ κρυφίαισιν,
ἀτμὸς ἄνω βαίνων εἰς αἰθέρα θερμὸς, ἔνερθε
θλιβόμενος πυριθαλπὲς ἐρεύγεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

CCCCLXXIII. T. III.

Ὡς ἀπό τινος ὑπὸ λῃστοῦ ἀναιρεθέντος, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταταφέντος.

Ζωὴν συλήσας, δωρῇ τάφον· ἀλλά με κρύπτεις,
οὐ θάπτεις. τοίου καὐτὸς ὄναιο τάφου.

CCCCLXXIV.

Εἴ με νέκυν κατέθαπτες, ἰδὼν οἰκτίρμονι θυμῷ,
εἶχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ·
νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις ὁ φονεύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχοις ὧνπερ ἐμοὶ παρέχεις.

CCCCLXXV. p. 252.

Θάψεν ὅ με κτείνας κρυπτὸν φόνον· εἰ δ' ἐμὲ τύμβῳ
δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος.

CCCCLXXVI.

Κἂν με κατακρύπτῃς, ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα.

CCCCLXXVII.

Ἔκτανες, εἶτά μ' ἔθαπτες, ἀτάσθαλε, χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω· μή σε λάθοι Νέμεσις.

CCCCLXXVIII.

Χερσὶ κατακτείνας τάφον ἔκτισας, οὐχ ἵνα θάψῃς,
ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταὐτὸ δὲ καὶ σὺ πάθοις.

CCCCLXXIX.

Εἰς Ἡροφίλην τὴν Σίβυλλαν.

Ἁδ' ἐγὼ ἁ Φοίβοιο σαφηγορίς εἰμι Σίβυλλα,
τῷδ' ὑπὸ λαϊνέῳ σάματι πυθομένα,

CCCCLXXVII. 1. Cod. με θάπτεις.

T. III. παρθένος αὐδάεσσα τοπρὶν, νῦν δ' αἰὲν ἄναυδος,
Μοίρᾳ ὑπὸ ςιβαρῇ τήνδε λαχῦσα πέτην·
ἀλλὰ πέλας Νύμφαισι καὶ Ερμῇ τῷδ' ὑπόκειμαι,
μοῖραν ἔχυσ' Εκάτω τῆς τότ' ἀνακτορίης.

CCCCLXXX.

Ὦ Λίνε, πάντα θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἀθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἐν ποδὶ δεξιτερῷ· Μῦσαι δέ σ' ἐθρήνεον αὐταὶ
μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίυ αὐγάς.

p. 253.

CCCCLXXXI.

Ὧδε Λίνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
Μύσης Οὐρανίης υἱὸν ἐϋςεφάνυ.

CCCCLXXXII.

Καλλιόπης Ορφῆα καὶ Οἰάγροιο θανόντα
ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία Βιςονίδες·
ςικτὺς δ' ᾑμάξαντο βραχίονας, ἀμφὶ μελαίνῃ
δευόμεναι σποδιῇ θρηίκιον πλόκαμον.
καί ῥ' αὐταὶ ςοναχεῦντι σὺν εὐφόρμιγγι Λυκείῳ
ἔῤῥηξαν Μῦσαι δάκρυα Πιερίδες,
μυρόμεναι τὸν ἀοιδόν· ἐπωδύραντο δὲ πέτραι
καὶ δρύες, ἃς ἐρατῇ τοπρὶν ἔθελγε λύρῃ.

CCCCLXXXIII.

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ορφέα Μῦσαι ἔθαψαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

CCCCLXXIX. 6. ap. Paufan. Εκάτῳ.
CCCCLXXXII. 5. Vulgo καὶ δ' αὐταὶ. in membr. δ' omiſſum.

CCCCLXXXIV. T. III.

Μουσάων πρόπολον τῇδ' Ορφέα Θρῇκες ἔθηκαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει,
Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς Ηρακλῆν ἐδίδαξεν,
εὑρὼν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

CCCCLXXXV.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

CCCCLXXXVI.

Επτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ομήρου,
Κύμη, Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Πύλος, Αργος, Αθῆναι.

CCCCLXXXVII. p. 254.

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ομηρον,
οὐ Κολοφὼν τρυφερῆς ἄστρον Ιωνίης,
οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος εὔσπορος, οὐ Κύπρος ἁγνή,
οὐ νῆσος κραναὴ Λαρτιάδαο πάτρη,
οὐκ Αργος Δαναοῖο, κυκλωπείη τε Μυκήνη,
οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων.
οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἑ Μοῦσαι
πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

CCCCLXXXVIII.

α Χῖος ἔφυς; β οὔ φημι. α τί δέ, Σμυρναῖος; β ἀπαυδῶ.
α Κύμη δ' ἢ Κολοφὼν πατρὶς Ομηρε σέθεν;
β οὐδετέρη. α Σαλαμὶς δέ, τεὴ πόλις; β οὐδ' ἀπὸ ταύτης
ἐξέφυν. α ἀλλ' αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέγονας.

CCCCLXXXVII. 2. Vulgo τραφερῆς.

T. III. βὐκ ἐρέω. κτίνος ἄρα; βπέπεισμ' ὅτι τκτρεκὲς εἰπὼν
ἔξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθομένας.

CCCCLXXXIX.

Τίς ποθ' ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας,
ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
ὐκ ὄνομ' εὑρίσκω σαφὲς, ὐ πόλιν. ὐράνιε Ζεῦ,
μή ποτε σῶν ἐπέων δόξαν Ὅμηρος ἔχει;

CCCCXC.

Ὁπποίας τὸν Ὅμηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης,
κεῖνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγυσι πόλεις;
ἢ τὸ μὲν ἐςιν ἄγνωςον, ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἥρως
ταῖς Μύσαις ἔλιπε πατρίδα καὶ γενεήν;

p. 255

CCCCXCI.

Υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς ἀίδιον,
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας,
δισσὰς ἐκ ςηθέων γραψάμενος σελίδας.
ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν νόςον Ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον,
ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανίων πόλεμον.

CCCCXCII.

Εἰς αἰῶνας, Ὅμηρε, καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ,
Οὐρανίης Μύσης δόξαν ἀειράμενος.
μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας Ἀχιλλέος, αὐτὰρ Ἀχαιῶν
ςρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,
τειρόμενόν τε πλάνῃσιν Ὀδυσσέα ποικιλόβυλον,
τῦ λέχος ἀσπασίως εἴσιδε Πηνελόπη.

CCCCXCIII.

Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω·
εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

CCCCXCIV.

Εὗρε φύσις, μόλις εὗρε· τεκοῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
εἰς ἕνα μοῦνον Ὅμηρον ὅλην τρέψασα μενοινήν.

CCCCXCV.

Τίς ποθ' Ὁμηρείης μεγάλης ὀπὸς ἐστιν ἀπευθής;
τίς χθών, τίς δὲ θάλασσα μάχην οὐκ οἶδεν Ἀχαιῶν;
δῆμος ὁ Κιμμερίων, πανδερκέος ἄμμορος αἴγλης
Ἠελίου, Τροίης οὔνομ' ἔκλυεν· ἔκλυεν Ἄτλας
οὐρανὸν εὐρύστερνον ἔχων ἐπικείμενον ὤμοις.

ἀγκῶ p. 256.

CCCCXCVI.

Ἀιεξιὼν Ὅμηρε τὴν κεκαυμένην
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτους πόλεις.

CCCCXCVII.

Θεῖος Ὅμηρος ὅδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησε καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἳ τὴν θεοτείχεα Τροίην
ἤρειψαν, ποινὴν ἠϋκόμου Ἑλένης·
οὗ χάριν ἔστησε δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε, καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

CCCCXCVIII.

Οὐκ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος, οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ·
νῦν δ' ἕνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σαφῶς ἐρέω.
πατρὶς ἐμοὶ χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὔνομά φασιν Ὅμηρον·
ἔστι δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.

T. III. CCCCXCIX.

Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς, πῶς ἀθάνατόν σ' ἐποίησαν
Μοῦσαι, καὶ Μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν, ἄναξ;
εἰ δ' ἦσθ' ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σ' ἀριθμοῦσιν;
οὐ μά σε ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητά, φρονεῖν.
ἀλλ' ἔγνων τἀληθές· ἐπεὶ τὸ σαφὲς διαφεύγει,
ἄνθρωπόν φασι θεῖε σ' Ὅμηρε πέλειν.

D.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

p. 257. DI.

Ἐνθάδε θεῖος Ὅμηρος, ὃς Ἑλλάδα πᾶσαν ἄεισε,
Θήβης ἐκγεγαὼς τῆς ἑκατονταπύλου.

DII.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου στέφανον καὶ κόσμον ἀοιδῆς,
Ἀσκραῖον γενεὴν, Ἡσίοδον, κατέχω.

DIII.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἠχήεντες ἴαμβοι,
θυμοῦ καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

DIV.

Τόνδε Θαλῆν Μίλητος Ἰὰς θρέψασ' ἀνέδειξεν
ἀστρολόγον, πάντων πρεσβύτατον σοφίᾳ.

DV.

Ἦ ῥ' ὀλίγον γε τὸ σᾶμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανόμηκες,
τῶ πολυφροντίστω τοῦτο Θάλητος ὅρη.

DVI.

Ἡ Μήδων ἄδικον παύσασ' ὕβριν, ἥδε Σόλωνα
τόνδε τεκνοῖ Σαλαμὶς θεσμοθέτην ἱερόν.

DVII.

DVII. T. III.

Τόνδε δορυστέφανος Σπάρτα Χείλων' ἐφύτευσεν,

ὃς τῶν ἑπτὰ σοφῶν πρῶτος ἔφυ σοφίῃ.

DVIII. p. 258.

Ην Λακεδαιμόνιος Χείλων σοφὸς, ὃς τάδ' ἔλεξε·

ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ. ΚΑΙΡΩι ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΕΣΤΙ ΚΑΛΑ.

DIX.

Κλεινῆς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει

ἥδε Βίαντα πέτρη, κόσμον Ἰωσι μέγαν.

DX.

Ἄνδρα σοφὸν Κλεόβυλον ἀποφθίμενον καταπενθεῖ

ἥδε πάτρα Λίνδος πόντῳ ἀγαλλομένη.

DXI.

Πλούτου καὶ σοφίης πρύτανιν πατρὶς ἥδε Κόρινθος

κόλποις ἀγχιάλου γῆς Περίανδρον ἔχει.

DXII.

Εἰς Φερεκύδην.

Τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἢν δέ τι πλεῖον

Πυθαγόρῃ τῷ 'μῷ, λέγε ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἁπάντων

ἐστὶν ἀν' Ἑλλάδα γῆν. οὐ ψεύδομαι ὧδ' ἀγορεύων.

DXIII.

Ηνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρατο γράμμα

κεῖν', ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην,

δὴ τότε μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα

φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·

Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ

ψυχὴ, τὴν ἔγνων, φθεγξαμένης ἀΐων.

T.III.p.259.

DXIV.

Εἰς εἰκόνα Πυθαγόρου.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος, ὃν μετὰ φωνῆς
εἶδες ἄν, εἴ γε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

DXV.

Ἐνθάδ' ὁ πλεῖστον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας
οὐρανίου κόσμου κεῖται Αναξαγόρας.

DXVI.

Εἰς τὴν Ηρακλείτου βίβλον.

Ηράκλειτος ἐγώ· τί με ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμουσοι;
οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ἐπισταμένοις.
εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι· οἱ δ' ἀνάριθμοι,
οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνῃ.

DXVII.

Μὴ ταχὺς Ηρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βίβλον
τοὐφεσίου· μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
ὄρφνη καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον· ἢν δέ σε μύστης
εἰσαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἠελίου.

DXVIII.

Εἰς Δημόκριτον.

Ην ἄρα Δημοκρίτοιο γέλως τόδε, καὶ τάχα λέξει·
Οὐκ ἔλεγον γελόων, πάντα πέλουσι γέλως;
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ στίχα βίβλων
τοσσατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

p. 260.

DXIX.

Εἰς τοὺς ἐννέα Λυρικούς.

Πίνδαρε, Μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε Σειρὴν
Βακχυλίδη, Σαπφοῦς τ' Αἰολίδες χάριτες,

γράμμα τ' Ανακρείοντος, Ομηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥεῦμα T. III.
ἔσπασας οἰκείοις Στησίχορ' ἐν καμάτοις,
ἥ τε Σιμωνίδεω γλυκερὴ σελὶς, ἡδύ τε πειθῦς
Ιβυκε καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
καὶ ξίφος Αλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων
ἔσπεισε, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
θηλυμελεῖς τ' Αλκμᾶνος ἀηδόνες, ἵλατε, πάσης
ἀρχὴν οἳ λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

DXX.

Εἰς τὺς αὐτύς.

Εκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
ἡδυμελιφθόγγυ μῦσα Σιμωνίδεω.
λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ιβυκος. ἦν γλυκὺς Αλκμάν·
λαρὰ δ' ἀπὸ τομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.
πειθὼ Ανακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
Αλκαῖος κιθάρᾳ Λέσβιος Αἰολίδι.
ἀνδρῶν δ' ὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
ἐν Μύσαις δεκάτη Μῦσα καταγράφεται.

DXXI.

Εἰς Σαπφώ.

Ελθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν Ηρης,
Λεσβίδες, ἁβροπόδων βήμαθ' ἑλισσόμεναι,
ἔνθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορόν· ὔμμι δ' ἀπάρξει p. 261.
Σαπφὼ χρυσείην χερσὶν ἔχυσα λύρην.
ὐλβιαι ὀρχηθμῶ πολυγηθέος· ἦ γλυκὺν ὕμνον
εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

DXX. 6. Vulgo Α. κύκνος Λέσβιος, Αἰολίδι. Codd. omnes κύκνῳ. tum Codd. plerique Planud. Αἰολίδης aut Αἰολίδη.

T. III.

DXXII.

Εἰς τὴν αὐτὴν, ὡς ἀπὸ τῶν Μουσῶν.

Οὐκ ἄρα σοί γε ὀλίζον ἐπὶ κλέος ὤπασε Μοῖρα
ἤματι, τῷ πρῶτον φῶς ἴδες ἀελίου,
Σαπφοῖ, σοὶ θὴν χρυσὸν ἐνείμαμεν ἄφθιτον εἶμεν,
σύν τε πατὴρ πάντων νεῦσεν ἐρισμάραγος·
μέλψῃ δ' ἐν πάντεσσιν ἀοίδιμος ἀμερίοισιν,
οὐδὲ κλυτᾶς φάμας ἔσσεται ἠπανία.

DXXIII.

Εἰς τὴν Ηρίννης Ηλακάτην.

Λέσβιον Ηρίννης τόδε κηρίον. ἁδύ τι. μικρὸν,
ἀλλ' ὅλον ἐκ Μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.
οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἶσοι Ομήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς,
ἣ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ μητρὸς φόβῳ, ἣ καὶ ἐφ' ἱστῷ
ἑστήκει, Μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ δ' Ηρίννης ὅσσον μελέεσσιν ἀμείνων,
Ηριννα Σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

DXXIV.

Αρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
p. 262. ἤλασεν εἰς Αχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
Μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότις ἠλακάτας·
σὸς δ' ἐπέων, Ηριννα, καλὸς πόνος οὔ σε γεγωνεῖ
φθίσθαι, ἔχειν δὲ χορὸς ἄμμιγα Πιερίσι.

DXXII. 2. Cod. τῷ πράτῳ. 3. Cod. Σαπφοῖ σοι τὴν κρίσιν εὖ μέν. 4. Cod. σὺν δέ. 5. Cod. μέλψαι. 6. Cod. ἔσσεαι ἠπεδανά.

DXXV. T. III.

Εἰς Ἀνακρέοντα.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
πρέσβυν, ἶσον κούροις, ἶσον ἀδόντα κόραις·
ὄμμα δέ μευ Βρομίῳ βεβαρημένον, ἠδ' ἀπὸ κώμων
τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

DXXVI.

Ω ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

DXXVII.

"Πολλὰ πιὼν τέθνηκας, Ἀνάκρεον. βἀλλὰ τρυφήσας·
καὶ σὺ δ' ὢ μὴ πίνων ἵξεαι εἰς Ἀΐδην.

DXXVIII.

Εἰς Ἴβυκον.

Ῥήγιον Ἰταλίης τεναγώδεος ἄκρον ἀείδω,
αἰεὶ Θρινακίου γευομένην ὕδατος,
οὕνεκα τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοντά τε παῖδας
Ἴβυκον εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,
ἡδέα πολλὰ παθόντα· πολὺν δ' ὑπὸ σήματι κισσὸν
χεύατο, καὶ λευκοῦ φυταλιὴν καλάμου.

DXXIX. p. 263.

Εἰς Ἐπίχαρμον.

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἅλιος ἄστρων,
καὶ πόντος ποταμῶν μεῖζον ἔχει δύναμιν,
φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχειν Ἐπίχαρμον,
ὃν πατρὶς ἐστεφάνωσ' ἅδε Συρακοσίων.

T. III.

DXXX.

Δωρίδος ἐκ Μούσης κεκορυθμένον ἀνέρα Βάκχῳ
καὶ Σατύροις Σικελὸν τοῦδ' Ἐπίχαρμον ἔχω.

DXXXI.

Ο τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων,
ἐνταῦθα κεῖμαι λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' οὐδεπώποτε.

DXXXII.

Ηρόδοτος Μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

DXXXIII.

Ηρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλαστόντ' ἄπο, τῶν ἄρ' ἄπλητον
μῶμον ὑπεκπροφυγὼν, Θούριον ἔσχε πάτρην.

p. 264.

DXXXIV.

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι
Πιερίας, τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται,
ἶσον Ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισι.

DXXXV.

Εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδη, εἷλέ σε πότμος,
καί σε λυκορραῖσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,

DXXXIII, 3. Vulgo τῷ γὰρ ἄπλ.

τὸν σκηνῆ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν, Γ. III.

τὸν σοφίη Μουσέων μιξάμενον χάριτα,

ἀλλ' ἔμολες Πελλαῖον ὑπ' ἠρίον, ὡς ἂν ὁ λάτρις

Πιερίδων ναίης ἀγχόθι Πιερίδων.

DXXXVI.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἐστ', Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε.

τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται.

DXXXVII.

Ἐπὶ τοῦ μνήματος Θρασυμάχου τοῦ σοφιστοῦ ἐν Χαλκηδόνι.

Τοὔνομα Θῆτα Ῥῶ Ἄλφα Σὰν Υ Μῦ Ἄλφα Χῖ Οὖ Σάν·

πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη, σοφίη.

DXXXVIII.

Πάτρα Μίλητος τίκτει τὸν Μούσαισι ποθεινὸν

Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον.

DXXXIX. p. 265.

Εἰς τὴν Θουκυδίδου ἱστορίαν.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ πέφυκας

νῆϊς Μουσάων, ῥίψον ἃ μὴ νοέεις.

εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάσαντο

Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

DXL.

Οὗτος ἀκεστορίης κρυφίας ᾤξε κελεύθους,

Παιήων μερόπων, Κῷος Ἱπποκράτης.

DXLI.

Ἦ τεὴν φωνήν, Ἱππόκρατες, ἔγραφε Παιάν,

ἠὲ σὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκεστορίης.

T. III.

DXLII.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, Κῷος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς,
πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις Ὑγιείης,
δόξαν ἑλὼν πολλὴν, οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

DXLIII.

Ἀτθίδος εὐγλώττου στόμα φέρτατον, οὐ σέο μεῖζον
φθέγμα Πανελλήνων πᾶσα κέκευθε σελίς·
πρῶτος δ' εἴς τε θεὸν καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας,
θεῖε Πλάτων, ἤθη καὶ βίον ηὐγάσαο,
Σωκρατικῷ Σάμιον κεράσας μυκτῆρι φρόνημα,
κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

p. 266.

DXLIV.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων·
υἱοῦ Ἀρίστωνος, τόν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

DXLV.

α Αἰετὲ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον, ἢ τίνος, εἰπὲ,
ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέων;
β ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς Ὄλυμπον
εἰκών· σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς Ἀτθὶς ἔχει.

DXLVI.

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθερεμβατεῖν Πλάτων
τοὺς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξερεύγεται λόγους.

DXLIII. 5. Cod. μυκτῆρσι.

DXLVII. T. III.

Βωμὸν Ἀριςοτέλης ἱδρύσατο τόνδε Πλάτωνος,
ἀνδρὸς ὃν ἔτ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.
ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς,
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνήρ·
ἐ νῦν δ' ἔςι λαβεῖν ἐδενὶ ταῦτα ποτέ.

DXLVIII.

Εἰς τὸν Φαίδωνα, Πλάτωνος διάλογον, νοθευόμενον ὑπὸ Παναιτίε.

Εἴ με Πλάτων ἐ γράψε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνε.
Σωκρατικῶν ὀάρων ἄνθεα πάντα φέρω.
ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε Παναίτιος, ὃς ῥ' ἐτάλασσε
καὶ ψυχὴν θνητὴν καὶ νόθον ἐκτελέσαι.

DXLIX. p. 267.

Φαιςίδος ἦν μητρὸς καὶ Νικομάχε γενετῆρος
τῶν Ασκληπιαδῶν δῖος Ἀριςοτέλης.

DL.

Οὗτος Ἀριςοτέλης μετρῶν χθόνα, καὶ πόλον ἄςρων.

DLI.

Νᾶς καὶ Ἀριςοτέλες ψυχὴ, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

DLII.

Σμικρὸς, φαλακρὸς, τραυλὸς ὁ Σταγειρίτης,
λαγνὸς, προγάςωρ, παλλακαῖς συνημμένος.

DLIII.

Πρὸς τὸν γράψαντα τὸ πρὸ τέτε ἐπίγραμμα.

Αναλφάβητος ἐτοσὶ ςιχογράφος,
ἄνες, ἄφρων, ἄγροικος, αὐθάδης, λάλος.

T. III.

DLIV.

Επὶ τῇ Ισοκράτους εἰκόνι χαλκῇ ἐν Ελευσῖνι.

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, σύνεσίν τε προτιμῶν
Ισοκράτους, εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.

DLV.

Επὶ τῇ Αθήνησιν πρὸς τῷ Ολυμπίῳ εἰκόνι χαλκῇ.

Ισοκράτους Αφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνὶ, θεούς τε σέβων, καὶ γονέων ἀρετήν.

p. 268.

DLVI.

Ηδε χθὼν κόλποισι Φασηλίτην Θεοδέκτην
κρύπτει, ὃν ηὔξησαν Μοῦσαι Ολυμπιάδες·
αὐτὰρ ἐπὶ χθονὸς ὢν ἱεραῖς τρισὶ καὶ δέχ' ἁμίλλαις
ὀκτὼ ἀγηράντους ἀμφεθέμην στεφάνους.

DLVII.

Τὸν κύνα Διογένη νεκυοστόλε δέξο με πορθμεῦ·
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

DLVIII.

ᵅΕἰπὲ κύον τίνος ἀνδρὸς ἐφεστὼς σῆμα φυλάσσεις;
ᵝτοῦ Κυνός. ᵅἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ Κύων;
ᵝΔιογένης. ᵅγένος εἰπέ. ᵝΣινωπεύς. ᵅὃς πίθον ᾤκει;
ᵝκαὶ μάλα. νῦν δὲ θανὼν ἀστέρας οἶκον ἔχει.

DLIX.

Επὶ τῷ Δημοσθένους ἀνδριάντι.

Εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ελλήνων ἦρξεν Αρης Μακεδών.

DLX. T. III.

Εἰς Μένανδρον.

Αὐταί σοι τομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλισσαι
ποικίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι·
αὐταὶ καὶ Χάριτες σοὶ ἐδωρήσαντο, Μένανδρε,
τωμύλον εὐτοχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.
ζώεις εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἐστὶν Ἀθήναις
τὸκ σέθεν, οὐρανίων ἁπτόμενον περάτων.

DLXI. p. 269.

Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἔρωτι φίλῳ σε, Μένανδρε,
ᾧ συζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ·
δῆλος δ' εἶ φορέων αἰεὶ θεόν, ὁππότε καὶ νῦν
σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.

DLXII.

Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἔρωτος ὁρᾷς, σειρῆνα θεάτρων,
τόνδε Μένανδρον, ἀεὶ κρᾶτα πυκαζόμενον,
οὕνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξεν,
ἡδύνας σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.

DLXIII.

Οὐ φαύλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
τῆσδέ γ' Ὁμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·
ἀλλά σε δεύτερ' ἔταξε σοφὸς κρίνειν μετ' ἐκεῖνον
γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

DLXIV.

Εἰς τὴν Λυκόφρονος Κασσάνδραν.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλοις ἐς φάος, αἴκε τύχοις.

T. III. τοίυς γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε- μύθυς,
ἄγγελος ὢν βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
εἰ δέ σε φίλατο Καλλιότη, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ
νῆϊς ἔφυς Μυσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

DLXV.

p. 270.

Εἰς τὰ Καλλιμάχυ Αἴτια.

Α μέγα Βαττιάδαο σοφῦ περίπυστον ὄνειαρ,
ἦ ῥ' ἐτεὸν κεράων, ὐδ' ἐλέφαντος ἔης.
τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτ' ὐ πάρος ἀνέρες ἴδμεν,
ἀμφί τε ἀθανάτυς, ἀμφί τε ἡμιθέυς,
εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα
ἤγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρων·
αἱ δέ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
Αἴτια καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι.

DLXVI.

Ω μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνέστιε φίλτατε Μύσαις,
χαῖρε καὶ εἰν Αΐδεω δώμασι Καλλίμαχε.

DLXVII.

Εἰς Νίκανδρον.

Καὶ Κολοφὼν ἀρίσηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται,
δοιὺς θρεψαμένη παῖδας ἀρισονόυς,
πρωτότοκον μὲν Ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρυς Μύσαις ὐρανίῃσι φίλυς.

DLXVIII.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπισάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων. ἦ γὰρ Παιήονός ἐστι γενέθλης.

T.III.p.271.

DLXIX.

Παιήων, Χείρων, Ασκληπιὸς, Ιπποκράτης τε·
τοῖς δ᾽ ἔπι Νίκανδρος προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος.

DLXX.

Αλκαίε τάφος οὗτος, ὃν ἔκτανεν ἡ πλατύφυλλος
τιμωρὸς μοιχῶν γῆς θυγάτηρ ῥάφανος.

DLXXI.

Εἰς τὴν Απολλοδώρε Βιβλιοθήκην.

Αἰῶνος σπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ᾽ ἐμεῖο
παιδείης, μύθες γνῶθι παλαιγενέας·
μηδ᾽ ἐς Ομηρείην σελίδ᾽ ἔμβλεπε, μηδ᾽ ἐλεγείην,
μὴ τραγικὴν μῦσαν, μηδὲ μελογραφίην,
μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρεν ςίχον· εἰς ἐμὲ δ᾽ ἀθρῶν
εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ᾽ ὅσα κόσμος ἔχει.

DLXXII.

Εἰς Μελέαγρον τὸν ποιητήν.

Πρώτα μοι Γαδάρων κλεινὰ πόλις ἔπλετο πάτρα,
ἡνδρωσεν δ᾽ ἱερὰ δεξαμένα με Τύρος·
εἰς γῆρας δ᾽ ὅτ᾽ ἔβην, καὶ δῖα θρεψαμένη Κῶς
ἀμφὶ θετὸν Μερόπων ἀςὸν ἐγηροτρόφει.
Μῦσαι δ᾽ εἶν ὀλίγοις με, τὸν Εὐκράτεω Μελέαγρον
παῖδα, Μενιππείαις ἠγλάϊσαν χάρισι.

DLXXIII.

Εὐκράτεω Μελέαγρον ἔχω, ξένε, τὸν σὺν Ερωτι
καὶ Μέσαις κεράσανθ᾽ ἡδυλόγες Χάριτας.

DLXXII. 6. Cod. μελιτείαις ἠγλ.

T.III.p.272.

DLXXIV.

Εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου.

Μῆτιν Ἐπικτήτοιο τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν εἰσαφίνηαι ἐς οὐρανίους κενεῶνας,
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης.

DLXXV.

Ὅς κεν Ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινὴν,
μειδιάει, βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πόντῳ,
καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφικάνει
οὐρανίην ἀψῖδα, καὶ ἀστερίην περιωπήν.

DLXXVI.

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, καὶ σῶμ' ἀνάπηρος,
καὶ πενίην Ἶρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

DLXXVII.

Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθώνιος, οὗ τάδε πάντα
κεῖται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδόκιμος.

DLXXVIII.

Εἰς βιβλίον Μάρκου Ἀντωνίνου Καίσαρος τῶν εἰς ἑαυτόν.

Εἰ λύπης κρατέειν ἐθέλεις,
τήνδε μάκκιραν ἀναπτύσσων
βίβλον, ἐπέρχεο ἐνδυκέως,
ἧς ὑπὸ γνώμην ὀλβίστην
ῥεῖά κεν ὄψεαι ἐσσομένων,
ὄντων, ἠδὲ παροιχομένων
p. 273. τερπωλήν τε, ἀνίην τε
καπνοῦ μηδὲν ἀρειοτέρην.

T. III.

DLXXIX.

Εἰς Μάρκελλον τὸν Σιδήτην ἰατρόν.

Μαρκέλλȣ τόδε σῆμα περικλυτȣ̃ ἰητῆρος,
φωτὸς κυδίστοιο, τετιμένȣ ἀθανάτοισιν,
ȣ̃ βίβλȣς ἀνέθηκεν ἐΰκτιμένῃ ἐνὶ Ῥώμῃ
Αδριανὸς προτέρων προφερέστερος ἡγεμονήων,
καὶ πάϊς Αδριανοῖο μέγ' ἔξοχος Αντωνῖνος,
ὄφρα καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνδράσι κῦδος ἄροιτο,
εἵνεκεν εὐεπίης, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Απόλλων,
ἡρώῳ μέλψαντι μέτρῳ θεραπήϊα νȣ́σων
βίβλοις ἐν πινυταῖσι δύω καὶ τεσσαράκοντα.

DLXXX.

Εἰς ἄγαλμα Αριστείδȣ ῥήτορος.

Νεῖκος Αριστείδης Ιάδων κατέπαυσε πολήων,
τὸ πρὶν Ομηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.
Φασὶν ἅμα πᾶσαι· Σμύρνη τέκε θεῖον Ομηρον,
ἣ καὶ Αριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

DLXXXI.

Εἰς τὰ Οππιανȣ̃ Αλιευτικά.

Οππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα συνάψας
θήκατο πᾶσι νέοις ὕψον ἀπειρέσιον.

DLXXXII.

p. 274.

Οππιανὸς κλέος εἶλον ἀοίδιμον, ἀλλ' ἐμὰ Μοιρέων
βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος, κρυερός τ' Αΐδης με
καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐεπίης ὑποφήτην.
εἰ δὲ πολύν με χρόνον ζωοῖς μίμνειν φθόνος αἰνὸς
εἴασεν, ȣ̓κ ἄν τις μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

DLXXX. 3. Duo Plan. Codd. φασὶν γὰρ π.

T. III. DLXXXIII.

Εἰς Σώσανδρον ἱππίατρον.

Ιητὴρ μερόπων, Ἱππόκρατες, ἀλλὰ καὶ ἵππων,
  Σώσανδρε, κρυφίης ἵσορ' ἀκεσορίης,
ἢ τέχνην μεταμείψατ' ἢ οὔνομα· μηδὲ καλείσθω
  ἅτερος ἐκ τέχνης, ἧς ἕτερος κρατέει.

DLXXXIV.

Αλκῇ, καὶ μύθοισι καὶ ἐν μούσαισι κρατίστους
  ἄνδρας ἀγακλειτοὺς τέτροφε Κεκροπίη,
ὧν ἕνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱσορίην ἐσαθρήσας
  αἰῶνος δολιχήν, ἀτρεκέως ἔφρασε.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
  ηὕρατο παντοίην ἱσορίης ἀτραπόν.
ἦ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα
  ἐντείνας, χρονίους πρήξιας ἐξέμαθε.
φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν ὁ νεανθὴς
  αἶνος Δεξίππῳ δῶκεν ἐφ' ἱσορίῃ.
τοὔνεκα καὶ παῖδες τὸν ἀγακλειτὸν γενετῆρα
  μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

p. 275. DLXXXV.

Εἰς εἰκόνα Ὀρειβασίου.

Ιητὴρ μέγας οὗτος Ἰουλιανοῦ βασιλῆος,
  ἄξιος εὐσεβίης δῖος Ὀρειβάσιος.
εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
  ἰητρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.

DLXXXIII. 2. Vulgo ἵσορ. 3. Vulgo μετάμειψον.

DLXXXVI. T. III.

Εἰς τὴν Ὀρειβασίου βίβλον.

Δῖου Ὀρειβασίοιο, τὸν ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο Μοίρη.

DLXXXVII.

Εἰς τὴν Φιλοστοργίου Ἱστορίαν.

Ἱστορίην ἐτέλεσσα θεοῦ χαρίτεσσι σοφῇσι,
πράγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος.

DLXXXVIII.

Γράμματα δώδεκ' ἔχει ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΟΣ, οὔνομα καλόν·
τοὔνεκα δὴ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τούτους,
ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος, ἔνθεν ἐφεξῆς
καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἐὸν οὔνομα γράψας.

DLXXXIX.

Εἰς ἄγαλμα Κλαυδιανοῦ.

Εἰν ἑνὶ Βιργιλίοιο νόον καὶ μοῦσαν Ὁμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλεῖς ἔθεσαν.

DXC. p. 276.

Εἰς τὴν βίβλον Τακτικῶν Ὀρβικίου ἀπὸ ὑπάτων. ἦν δὲ ποίημα Ἀδριανοῦ βασιλέως.

Τέρπεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονι βίβλῳ,
ἣν πάρος Ἀδριανὸς μὲν ἄναξ ἔχεν ἐν πολέμοισι,
κρύψε δ' ἀεργίη χρόνον ἄσπετον ἐγγύθι λήθης·
ἀλλ' ὑπὸ καρτερόχειρος Ἀναστασίου βασιλῆος
ἤλυθον ἐς φάος αὖθις, ἵνα στρατιῇσιν ἀρήξω.
οἶδα γὰρ ἀνδροφόνους καμάτους πολέμοιο διδάσκειν·
οἶδα δὲ πῶς μετ' ἐμεῖο καὶ ἑσπερίης ἁλὸς ἄνδρας
καὶ Πέρσας ὀλέσεις, καὶ αἰνομόρους Σαρακηνούς,

T. III. καὶ θοὸν ἱπποκέλευθον ἀρειμανέων γένος Οὔννων,
πετραίων τ' ἐφύπερθεν ἀλυσκάζοντας Ἰσαύρους·
πάντα δ' ὑπὸ σκήπτροισιν Ἀναστασίοιο τελέσσω,
ὃν καὶ Τραϊανοῖο φαάντερον ἤγαγεν ἠώς.

DXCI.

Νόννος ἐγώ. Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν Φαρίῃ δὲ
ἔγχεϊ φωνήεντι γονὰς ἤμησα Γιγάντων.

DXCII.

Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,
παντοίης δεδαὼς κραιπνὸν ἄκεσμα νόσου·
ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλῃ εἶσα συνεύνῳ
μνῆμα. μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμὲν ἐν Ἠλυσίῳ.

DXCIII.

Ἔν τε φίλοισι φίλοιο, καὶ ἰητῆρος ἀρίστου,
παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἁψαμένου,
p. 277. σῶμ' Ἀσκληπιάδου καὶ υἱέος ἐνθάδε Βήρου,
ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

DXCIV.

Εἰς τὸν Μαρίνου Νεαπολίτου Πρόκλον.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον,
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον ὄττι Μαρῖνου
ἀθανάτων, μερόπεσσι βοηθόον εὐσεβέεσσιν,
ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ
κάλλιπες, ὃς βιοτὴν θεοτερπέα σεῖο λιγαίνων
γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήια σῶν ἀρετάων.

T. III.

DXCV.

Εἰς τὴν ἰατρικὴν βίβλον Παύλου Αἰγινήτου.

Τοὔνομά μοι Παῦλος, πατρὶς Αἴγινα· πολλὰ μογήσας,
πᾶσαν ἀκεσορίην βίβλον ἔτευξα μίαν.

DXCVI.

Εἰς τὰ Ναυμαχικὰ συνταχθέντα παρὰ Βασιλείου Πατρικίου καὶ Παρακοιμωμένου.

Αὐσονίων σοφίης δεδιδαγμένος ἔξοχα ἔργα,
καὶ τίχας, ἠδὲ φάλαγγας, ἰδ' ἀῤῥαγέας παρατάξεις
ὁπλιτῶν, πρυλέων, κρατερῶν πάλιν ἱπποκορυστῶν,
ἰσορικαῖς σελίδεσσιν, ὑπ' εὐγενέων βασιλήων
δειχθεὶς Αὐσονίων σρατιῆς πανυπέρτατος ἀρχὸς,
Χαμβδᾶν ἥττησας, Ἀράβων γένος ἐξενάριξας·
νηῶν δ' ὠκυπόρων δεδαημένος εἴ ποτε βούλει,
ἄνδιχα ναυμαχίης ὄφρ' εὐκλέα μήσεαι ἔργα,
βίβλου τῆσδε, φέριστε, νοήματα πάντα κατ' αἶσαν p. 278.
ὄμμασι σοῖς σκοπίαζε, καὶ ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ἔνθεν δὴ, Βασίλειε, πέδον Κρήτης ἀλαπάξεις,
καὶ γενεὴν ὀλέσεις Καρχηδονίων μεγαθύμων.

DXCVII.

Ἄδηλον ἐπὶ τίνι.

Ἠέλιον νίκησε τεὸς νόος ἠδὺ φαείνων,
αἰὲν ἀπασράπτων βροτοφεγγέα πάνσοφον αἴγλην,
ἡδυφαῆ, χαρίεσσαν, ἀποσάζουσαν ἀλήκτως.

DXCVIII.

Εἰς τὰ Πάτρια Ἀναζαρβοῦ.

Κωνσαντινιάδης Ἀσκληπιὸς ἄσυ γεραίρων
γράψεν Ἀναζαρβοῦ πάτρια κυδαλίμης.

T. III.

DXCIX.

Ενθάδε Γοργίου ἡ κυνικοῦ κεφαλὴ κατάκειμαι,
οὐκέτι χρεμπτομένη, οὔτ᾽ ἀπομυσσομένη.

DC.

Εἰκὼν Καλλίστου τοῦ ῥήτορος· οἱ δὲ παρ᾽ αὐτὴν
ἐρχόμενοι, Ερμῇ σπένδετε τῷ λογίῳ.

DCI.

Φόρμος με φόρμον, πυρφόρος τὸν πυρφόρον,
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

p. 279.

DCII.

Χαίρετ᾽ Αριστείδου τοῦ ῥήτορος ἑπτὰ μαθηταὶ,
τέσσαρες οἱ τοῖχοι, καὶ τρία συψέλια.

DCIII.

Εἰς εἰκόνα Γεωργίου.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα·
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

DCIV.

Επὶ τοῦ Αθήνησιν ἐν Πυθίου Απόλλωνος βωμοῦ.

Μνῆμα τόδ᾽ ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ιππίου υἱὸς
θῆκεν Απόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

DCV.

Εἰς Πυθαγόραν Σάμιον τὸν πύκτην.

Οὗτος πυκτεύσων ἐς Ολύμπια παισὶν ἄνηβος
ἤλυθε Πυθαγόρας ὁ Κράτεω Σάμιος.

DCVI.

Τάσδ᾽ ὀρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους
ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἵλομεν εὐτελέσι.

DCVII. T. III.

Ἐπὶ τῷ Μαρκέλλῳ ἀνδριάντι, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Λίνδῳ.

Οὗτός τοι Ῥώμης ὁ μέγας, ξένε, πατρίδος ἀστὴρ,
Μάρκελλος κλεινῶν Κλαύδιος ἐκ πατέρων,
ἑπτάκι τὰν ὑπάταν ἀρχὰν ἐν ἄρηϊ φυλάξας, p. 280.
καὶ πολὺν ἀντιπάλων ἐγκατέχευε φόνον.

DCVIII.

Εἰς Μάρκον Κάτωνα.

Πυῤῥὸν, πανδακέτην, γλαυκόμματον, οὐδὲ θανόντα
Πόρκιον εἰς Ἀΐδην Φερσεφόνη δέχεται.

DCIX.

Ἐπὶ τῇ Ἀράτου εἰκόνι χαλκῇ.

Βουλαὶ μὲν καὶ ἄεθλα, καὶ ἁ περὶ Ἑλλάδος ἀλκὰ
τοῦδ' ἀνδρὸς στάλαις πλάζεται Ἡρακλέους·
ἄμμες δ' εἰκόν' Ἄρατε τεὰν, νόστοιο τυχόντες,
στάσαμεν ἀντ' ἀρετᾶς ἠδὲ δικαιοσύνας.
σωτῆρος, σωτῆρσι θεοῖς, ὅτι πατρίδι τᾷ σᾷ
δαίμον' ἴσον, θείαν τ' ὤπασας εὐνομίαν.

DCX.

Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαιῶν εἰκόνι τῇδε
στῆσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.

Ἀρχὸν ὁρᾷς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῇσι
σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας.
τοὔνεκά μιν κατὰ ἄστυ Θεμιστοκλέης ἀνέθηκεν
εἰκόνι λαϊνέῃ· τὼς γὰρ ἄνωγε πόλις·

T. III. εὐχόμενος μετέπειτα θεῷ γεννήτορι πάντων,
καὶ χαλκοῦν στήσειν νεύματι Θευδοσίου.

p. 281. DCXI.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνὰ παστάδα τάνδε πολῖται
θῆκαν· ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρανεῖ σε χρόνος·
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σώφρονα δερκόμενοι.

DCXII. a

Δηοῦς καὶ Κούρης θεοείκελον ἱεροφάντην,
κυδαίνων πατέρα, στῆσε δόμοις Κλεάδας,
Κεκροπίης σοφὸν ἔρνος, Ερώτιον, ᾧ ῥα καὶ αὐτὸς
Λερναίων ἀδύτων ἶσον ἔδεκτο γέρας.

Lect. p. 286. DCXII. b

Εἰκόνα τήνδ' εἰσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἁγνοῦ ὑπάρχου
ἐς Κρητῶν πόλιν, ἣν μοῦνος ἔθηκα νέην.
ἀγχίθυρος δ' ἔστηκα Δίκης πέλας. εἰμὶ κριτὴς γὰρ
ἤπιος ἰθυδίκοις, τοῖς δ' ἀδίκοισι δέος.
στῆσε δὲ Καλλείνικος ἐνηὴς, δόγματι νήσου,
γαίης Ιλλυρίδος δεύτερον ἠέλιον.

Lect. p. 287. DCXII. c

Εσπερίης πάσης χθονὸς οὔβριμον ἰθυντῆρα,
Μάρκελλον, ὃ θρασὺς μάρψε μόρος ταμίην,
Ελλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδοκίῃ Κυκλάδων γῆς
κουφίζων πόλιας, θῆκεν ἐλαφροτέρας.
τοὔνεκα καὶ προθύροισι Δίκης, ἐπιμάρτυρα θεσμῶν
βουλὴ καὶ Πύῤῥου θῆκεν ἐφημοσύνη.

DCXII. c v. 6. in Lapide Πύῤῥον.

T.III.p.281.

DCXIII.

Εἰς Νιόβην.

Ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νέκυν.
ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον.
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ νεκρός ἐστι καὶ τάφος.

DCXIV.

Εἰς Λαοδίκην τὴν Πριάμου θυγατέρα.

Τῇδέ ποτ' ἀκτερέϊστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
Λαοδίκην, δηΐων ὕβριν ἀλευομένην.
σῆμα δ' ἀμαλδύναντος ἀναιστοιο χρόνοιο,
Μάξιμος ἔκδηλον θῆκ' Ἀσίης Ὕπατος,
καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλῃ
κείμενον ἀκλειῶς, τῷδ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

DCXV.

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ·
ὣς καὶ Λαέρταο τόδ' ἠρίον, ὃ σχεδὸν ἀκτᾶς
βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
οὔνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον. οὐ γὰρ ἀοιδὰς
ἀμβλύνειν αἰών, κὴν ἐθέλῃ, δύναται.

p. 282.

DCXVI.

Τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὅν ποτ' Ἀχαιοὶ
δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων·
αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν, ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
κυδαίνοιτο πάϊς τῆς ἁλίας Θέτιδος.

DCXVII.

Ἄνδρε δύω φιλότητι καὶ ἐν τεύχεσσιν ἀρίστω,
χαίρετον, Αἰακίδη, καὶ σὺ Μενοιτιάδη.

T. III.

DCXVIII.

Σῆμα τόδ' Αἴαντος Τελαμωνίου, ὃν κτάνε Μοῖρα,
  αὐτοῦ χρησαμένη καὶ χερὶ καὶ ξίφεϊ.
οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμαυῖα
  εὑρέμεναι Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

DCXIX.

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν Εκτορα, μηδ' ἐπὶ τύμβῳ
  μέτρει τὸν πάσης Ελλάδος ἀντίπαλον.
Ιλιὰς, αὐτὸς Ομηρος ἐμοὶ τάφος, Ελλὰς, Αχαιοὶ
  φεύγοντες· τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.
εἰ δ' ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, οὐκ ἐμὸν αἶσχος.
  Ελλήνων ἐχθραῖς χερσὶν ἐχωννύμεθα.

DCXX.

Εἴ τινα πώποτ' ἄκουσας Ενυαλίου φίλον υἱὸν,
καὶ κρατερὸν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
p. 283. Εκτορα τὸν Πριάμοιο νόει μοῦνον γεγενῆσθαι,
ὅν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ
αἴας πρὸ Τρώων, Δαναοῖσι μάχην προφέροντα·
ὃν καὶ τῇδε θανόντα τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει.

DCXXI.

Εκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ
  αἴας πρὸ Τρώων ἔγχεϊ μαρνάμενον.

DCXXII.

Ηδυεπὴς Νέστωρ Πύλιος Νηλήϊος ἥρως
  ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

DCXXII. 1. Cod. πύλιος.

DCXXIII. T. III.

Αβρότονον Θρήϊσσα γυνὴ πέλον· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἕλλησι φημὶ Θεμιστοκλέα.

DCXXIV.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Καὶ νέκυς ὢν, Τίμων ἄγριος· σὺ δέ γ' ὦ πυλαωρὲ
Πλούτωνος, τάρβει, Κέρβερε, μή σε δάκῃ.

DCXXV.

Τούσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει ὁμοῦ Ὀπόεις.

DCXXVI.

Μουνοπάλης νικῶ δὶς Ὀλύμπια Πύθιά τ' ἄνδρας,
τρὶς Νεμέᾳ, τετράκις δ' Ἰσθμῷ ἐν ἀγχιάλῳ,
Χίλων, ὃς Πατρεὺς ἦν· αὐτὰρ ὁ λαὸς Ἀχαιῶν
ἐν πολέμῳ φθίμενον θάψ' ἀρετῆς ἕνεκεν.

DCXXVII. p. 284.

Οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν·
μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, οὐκ ἐσάωσαν
ψυχὰς, ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆν,
οὕνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες
δουλοσύνης, στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.
γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων
σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις.
μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν·
ἐν βιοτῇ Μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν.

DCXXVII. 6. Fort. ἀμφὶς ἔχοιεν.

T. III. DCXXVIII.

Ἐπὶ τῷ Λαΐδος τάφῳ παρὰ τῷ Πηνειῷ.

Τῆσδέ ποθ᾽ ἡ μεγάλαυχος, ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
Ελλὰς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,
Λαΐδος, ἣν τέκνωσεν Ερως, θρέψεν δὲ Κόρινθος·
κεῖται δ᾽ ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις.

DCXXIX.

Σβεννύντας ποτὲ τούσδε τυραννίδα χάλκεος Αρης
εἷλε· Σελινοῦντος δ᾽ ἀμφὶ πύλας ἔθανον.

DCXXX.

Τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἳ περὶ Δῆλον
μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Αθηναῖοι κεράϊζον
κοινὸν ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.

p. 285. DCXXXI.

Εκτον ἐπ᾽ εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Αβγαρος ἔνθα
ταρχύθη, Μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος,
ᾧ φθόνος ὥς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
λυπήσας τὸ γένος, καὶ φιλίους ἑτάρους·
τύμβον δ᾽ Αντωνῖνος ἑῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ,
εἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Αβγαρος ἦν γενέτης.

DCXXXII.

Κλαύδιος Αὐρεόλῳ μετὰ δήϊον ἄρεα Καῖσαρ
τὰ κτέρεα, θνητῶν ὡς θέμις, ἐνδίδοσι.
τῷ γ᾽ ἂρ καὶ ζωήν· ἀλλ᾽ οὐκ ἐθέλησε φρόνημα
πᾶσιν ἐπιῤῥήτοις τοῦ στρατοῦ ἀντίβιον.

κεῖνος δ' οἰκτίρμων, καὶ σώματος ἔσχατ' ὀπίζων, T. III.

Ἀνδρεόλῳ γέφυραν εἵσατο τήν τε ταφήν.

DCXXXIII.

Εἴς τινα φθείραντα τὴν ἑαυτῆ μητέρα.

Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον, ἔα κυσὶ κύρμα γενέσθαι·
γῆ μήτηρ πάντων μητροφθόρον ἐ δέχετ' ἄνδρα.

DCXXXIV.

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
Ἀνδροτίων, ἔπω δ' ἐδενός εἰμι τάφος.
ἔτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τὲς προτέρες προτέρες.

DCXXXV.

Τὴν σορὸν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ
θῆκεν, ὅπως ναίῃ παυσάμενος βιότε·
σύν τε, γυναικὶ Καληποδίῃ τεῦξεν τόδε σῆμα, p. 286.
ὡς καὶ τὴν σοργὴν ἐν φθιμένοισιν ἔχῃ.

DCXXXVI.

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε· μενεῖς δέ τε καὶ σύ τιν' ἄλλον.
πάντας ὁμῶς θνητὲς εἷς Ἀΐδης δέχεται.

DCXXXVII.

Ἐμῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί·
ἐδὲν μέλει μοι. τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

DCXXXVIII.

Βαιὰ φαγὼν, καὶ βαιὰ πιὼν, καὶ πολλὰ νοσήσας,
ὀψὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον. ἔῤῥετε πάντες ὁμῦ.

DCXXXV. 4. Vulgo ὡς ἵνα τ. σ. κὴν φ.

T. III.

DCXXXIX.

Ελπὶς καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε. τὸν λιμέν' εὗρον.
οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν, παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

DCXL.

Εξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεὺς, μὴ γήμας· αἴθε δὲ μηδ' ὁ πατήρ.

DCXLI.

Τύμβον ἐμοὶ τοῦτον γαμέτης δωρήσατο ΦΡΟΥΡΗΣ,
ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβίης στέφανον.
λείπω δ' ἐν θαλάμοις γαμέτου χορὸν εὐκλέα παίδων,
πιστὸν ἐμοῦ βιότου μάρτυρα σωφροσύνης.
μουνόγαμος θνήσκω, δέκα δ' ἐν ζωοῖσιν ἔτι ζῶ,
νυμφικὸν εὐτεκνίης καρπὸν ἀειραμένη.

p. 287.

DCXLII.

Τοῦτό τοι ἡμετέρης μνημήϊον, ἐσθλὲ Σαβῖνε,
ἡ λίθος ἡ μικρὴ, τῆς μεγάλης φιλίης.
αἰεὶ ζητήσω σε· σὺ δ', εἰ θέμις, ἐν φθιμένοισι
τοῦ Λήθης ἐπ' ἐμοὶ μή τι πίῃς ὕδατος.

DCXLIII.

Εἰς Σοφοκλῆν, οὐ τὸν τραγῳδίας ποιητὴν, ἀλλά τινα ἄλλον, σάρδιον φαγόντα, καὶ ἀπὸ τούτου θανόντα.

Ενθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς στυγερὸν δόμον Ἄϊδος ἦλθον,
κάμμορος, εἴδατι Σαρδῴου σελίνοιο γελάσκων.
ὣς μὲν ἐγὼν, ἕτεροι δ' ἄλλως· πάντες δέ τε πάντως.

DCXLIII. 2. Vulgo εἰ δέ τι σαρδῴῳ.

DCXLIV.

T. III.

Εἰπὲ ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον, ἤν ποθ' ἵκηαι,
καὶ πόλιν ἀρχαίαν, ὦ ξένε, Θαυμακίαν,
ὡς δρυμὸν Μαλεαῖον ἀναστείβων ποτ' ἔρημον
εἶδες Λάμπωνος τόνδ' ἐπὶ παιδὶ τάφον
Δερξίᾳ, ὅν ποτε μοῦνον ἕλον δόλῳ, οὐδ' ἀναφανδὸν,
κλῶπες ἐπὶ Σπάρταν δῖαν ἐπειγόμενον.

DCXLV.

Εἷς ὅδε Νικάνδρου τέκνων τάφος· ἓν φάος ἀοῦς
ἄνυσε τὰν ἱερὰν Λυσιδίκας γενεάν.

DCXLVI.

Οὔπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, οὐδὲ σελάνας
τοὶ τριετεῖς μηνῶν ἀνιοχεῦντο δρόμοι,
Κλεύδικε, Νικασὶς ὅτε σὴν περὶ λάρνακα μάτηρ, p. 288.
τλῆμον, ἐπ' αἰακτῷ πολλ' ἐβόα θανάτῳ,
καὶ γενέτας Περίκλειτος· ἐπ' ἀγνώστῳ δ' Ἀχέροντι
ἡβάσεις ἥβαν, Κλεύδικ', ἀνοστοτάταν.

DCXLVII.

Νηϊάδες καὶ ψυχρὰ βοαύλια ταῦτα μελίσσαις
οἶμον ἐπ' εἰαρινὴν λέξατε νισσομέναις,
ὡς ὁ γέρων Λεύκιππος ἐπ' ἀρσιπόδεσσι λαγωοῖς
ἔφθιτο χειμερίῃ νυκτὶ λοχησάμενος.
σμήνεα δ' οὐκέτι οἱ κομέειν φίλον· αἱ δὲ τὸν ἄκρης
γείτονα ποιμένιαι πολλὰ ποθοῦσι νάπαι.

DCXLV. 1. ἀοῖς Cod.
DCXLVI. 4. Cod. ἐβόα στεφάνῳ.

T. III.

DCXLVIII.

Ἐνθάδ' ἐγὼ λῃστῆρος ὁ τρισδείλαιος ἄρηϊ
ἐδμήθην· κεῖμαι δ' οὐδενὶ κλαιόμενος.

DCXLIX.

Εἴκοσι Καλλικράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
οὐθ' ἑνὸς, οὔτε μιῆς ἐδρακόμην θάνατον.
ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοὺς,
σκίπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.
ἥδ' ἐγὼ ἡ περίβωτος ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι,
μούνῳ ἐνὶ ζώνην ἀνέρι λυσαμένη.

DCL.

Γαῖα φίλη τὸν πρέσβυν Ἀμύντιχον ἔνθεο κόλποις,
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων.
καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοι ἀνεστήριξεν ἐλαίης,
πολλάκι καὶ Βρομίου κλήμασιν ἠγλάϊσε,
p. 289. καὶ Δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἕλκων
θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο
κεῖσο, καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

DCLI.

Νηλεὲς ὦ δαῖμον, τί δ' ἐμοὶ τόδε φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια;
ἦ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτὴν
μητέρα δειλαίην δάκρυσι καὶ στοναχαῖς,
ἥ μ' ἔτεκ' ἤματι τῷδε, καὶ ἣ πολὺ μείζονα πατρὸς
φροντίδα παιδείης ἤνυσεν ἡμετέρης;

ὃς μὲν γὰρ τυτθόν τε καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι T.III.
κάλλιπεν· ἡ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.
ἢ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἀγνῶν ἡγεμονήων
ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίας.
ἀλλά μοι οὐ γ[illegible]ων ὑπεδέξατο κύριμον ἄνθος
ἡλικίης ἐρατῆς, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας·
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτὸν, οὐ τέκος εἶδε,
δυσπότμου γενεῆς λείψανον ἡμετέρης.
τῆς πολυθρηνήτου λυπεῖ δ' ἐμὲ, καὶ τεθνεῶτα,
μητρὸς Πωλίττης πένθος ἀεξόμενον,
Φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν, ἣ τέκε παῖδα
ὠκύμορον, κενεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.

DCLII.

[α]Πώλιττα, τλῆθι πένθος, εὔνασον δάκρυ.
πολλαὶ θανόντας εἶδον υἱεῖς μητέρες.
[β]ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντας ἡδίστην θέαν.
[α]τί περισσὰ θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὀδύρεαι; p. 290.
εἰς κοινὸν Αἴδην πάντες ἥξουσι βροτοί.

DCLIII.

Ηὐάξευσα καὶ αὐτὸς ὁ τρισδύστηνος Ἀγάναξ
τοῦτον δύσζωον κἄβιοτον βίοτον.
οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα· λὰξ δὲ πατήσας
λυσσώδη ζωὴν, ἤλυθον εἰς Αΐδεω.

DCLIV.

Εἴς τινας ἐπαινετοὺς ἄνδρας, καὶ ἐξ ἐπαινουμένης πατρίδος.

Γῇ μὲν ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον· αἰθέρι δ', ἄστρα·
Ἑλλάδι δ', ἥδε χθών· οἵδε δὲ, τῆδε πόλει.

T. III.

DCLV.

Μὴ σύγε θνητὸς ἐὼν, ὡς ἀθάνατός τι λογίζυ.
οὐδὲν γὰρ βιότυ πισὸν ἐφημερίοις,
εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἧδε θανόντα,
ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτυ.

DCLVI.

Τίς λίθος ὐκ ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοιο, Κάσανδρε;
τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
ἀλλά σε νηλειὴς καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
ἡλικίην ὀλίγην εἰκοσιὲξ ἐτέων,
ὃς χήρην ἄλοχον θῆκε, μογερὺς τε τοκῆας
γηραλέυς, συγερῷ πένθεϊ τειρομένυς.

p. 291.

DCLVII.

Εἷς δύ' ἀδελφειὺς ἐπέχει τάφος. ἓν γὰρ ἐπέσχον
ἦμαρ καὶ γενετῆς οἱ δύο καὶ θανάτυ.

DCLVIII.

Ἄλκηστις νέη εἰμί· θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλῦ,
Ζήνωνος, τὸν μῦνον ἐνὶ σέρνοισιν ἐδέγμην,
ὃν φωτὸς γλυκερῶν τε τέκνων πρῦκριν' ἐμὸν ἦτορ,
ὔνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγασή.

DCLIX.

Αἰδὴ ἀλλιτάνευτε καὶ ἄτροπε, τίπτε τοι ὕτω
Κάλλαισχρον ζωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
ἔσαι μὰν ὅ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Περσεφονείοις
παίγνιον· ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη.

DCLIX. 1. Cod. τυῦτο.

DCLX.

DCLX. T. III.

Ακμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα,
Πατρόφιλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας·
ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῶ μετ' ἀοιδῆς
ψαλμὸς, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.
Αιδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην
ἥρπασας; ἦ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;

DCLXI.

Τίπτε μάτην γοόωντες ἐμῷ παραμίμνετε τύμβῳ;
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.
λῆγε γόων, καὶ παῦε, πόσις, καὶ παῖδες ἐμεῖο
χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' Αμαζονίης.

DCLXII. p. 292.

Βαιὸν ἐπιστήσας ἴχνος ἐνθάδε τύμβον ἄθρησον
παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένου·
ᾤχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος ἄληκτον,
δισσὴν πληρώσας πεντάδα τῶν συνόδων.
τοῖος δ' ἦν γεγαὼς, οἷος πότ' ἔφυσεν Ιακχος,
ἢ θρασὺς Αλκείδης, ἢ καλὸς Ενδυμίων.

DCLXIII.

Μηδὲ καταχθονίους μετὰ δαίμονας ἄμμορος εἴης
ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν,
Αμμία, οὕνεκα Νικόμαχος, θυγάτηρ τε Διώνη
τύμβον καὶ στήλην σὴν ἐθέμεσθα χάριν.

DCLXIV.

Μή με θοῶς κύδιστε παρέρχεο τύμβον ὁδῖτα,
σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε·

DCLXII. 5. Fort. οἷός περ ἔφυ ποτ' Ιακχος.
DCLXIII. 1. Vulgo καταχθονίοις μ. δαίμοσιν.

T. III. δερκόμενος δ' ἐρέεινε, Τίς ἡ πόθεν; Αρμονίαν γὰρ
γνώσεαι, ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν Μεγάροις.
πάντα οἱ, ὅσσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι,
εὐγενίην, ἐρατὺν, ἤθεα, σωφροσύνην.
τοίης τύμβον ἄθρησον, ἐς ὑρανίας δ' ἄρ' ἀταρπὺς
ψυχὴ παπταίνει σῶμ' ἀποδυσαμένη.

DCLXV.

Νικόπολιν Μαράθωνις ἐθήκατο τῇδ' ἐνὶ πέτρῃ,
ὀμβρήσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην.
ἀλλ' ὐδὲν πλέον ἔσχε. τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδευς
μὐνῳ ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀλόχυ;

DCLXVI.

p. 293. Ἄδε τοι, Αρχία υἱὲ Περίκλεες, ἁ λιθίνα 'γὼ
ἕσακα σάλα, μνᾶμα κυναγεσίας·
πάντα δέ τοι περὶ σᾶμα τετεύχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
αἱ κύνες, αἱ σάλικες, δίκτυ' ὑπὲρ σαλίκων,
αἲ αἲ, λάϊνα πάντα. περιτροχάασι δὲ θῆρες·
αὐτὸς δ' εἰκοσέτας νήγρετον ὕπνον ἔχεις.

DCLXVII.

Εἶχε κορωνοβόλον, πενίης λιμηρὸν Αρίσων
ὄργανον, ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε χένας,
ἦκα παρασείχων δολίην ὁδὸν, οἷον ἐκείνας
ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν Αΐδῃ· τὸ δέ οἱ βέλος ὀρφανὸν ἤχυ
καὶ χερός· ἡ δ' ἄγρη τύμβον ὑπερπέταται.

DCLXIV. 6. Vulgo ἱερατήν. 7. Vulgo ὀρ. γάρ.
DCLXV. 2. Fort. δάκρυσιν ὀμβρήσας.
DCLXVII. 3. Vulgo οἷος ἐκεῖνος.

DCLXVIII. T. III.

Μυρτάδα, τὴν ἱεραῖς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
ἄφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικος,
οὐ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνις· ἀλλὰ πίθος μοι,
σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος.

DCLXIX.

Εν πόντῳ σῷ Δᾶμις ὁ Κρὴς θάνεν, ὦ φίλε Νηρεῦ,
δίκτυα ᾧ τό τε σὸν ἦε σύνηθες ὕδωρ,
ἰχθυβόλος ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν. ἀλλὰ θάλασσα
οὔ τι διακρίνει χείματος, οὐδ᾽ ἁλιεῖς.

DCLXX. p. 294.

Παῦσαι νηὸς ἐρετμὰ καὶ ἔμβολα τῷδ᾽ ἐπὶ τύμβῳ
αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ.
ναυηγοῦ τὸ μνῆμα. τί τῆς ἐν κύμασι λώβης
αὖτις ἀναμνῆσαι τὸν κατὰ γῆς ἐθέλεις;

DCLXXI.

Πάντα τις ἀρήσαιτο φυγεῖν πλόον, ὁππότε καὶ σὺ,
Θεύγενες, ἐν Λιβυκῷ τύμβον ἔθευ πελάγει,
ἡνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορτίδι νηὶ
οὖλον ἀνηρίθμων κεῖνο νέφος γεράνων.

DCLXXII.

Ναυτίλε, μὴ πεύθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ᾽ εἰμὶ,
ἀλλ᾽ αὐτὸς πόντου τύγχανε χρηστοτέρου.

DCLXIX. 1. Vat. Cod. Ε. π. σώδαμος. et in lemmate εἰς Σώδαμον. reponendum itaque hoc nomen. 2. Vulgo δ. καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο σ. υ. Scribe: Εν πόντῳ Σώδαμος ὁ Κρὴς θάνεν, ὦ φίλε Νηρεῦ, δίκτυα καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο σ. υ.

T. III.

DCLXXIII.

Ἀίδης μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην·
κρύψε δὲ παππώῳ μνήματι τῷδε λίθος.
οὔνομα Ρυφῖνος γενόμην, παῖς Αἰθερίοιο,
μητρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆς· ἀλλὰ μάτην γενόμην.
ἐς γὰρ ἄκρον μούσης τε καὶ ἥβης ἦκον ἐλάσσας,
φεῦ, σοφὸς εἰς Ἀΐδην, καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
κώκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν, ὁδῖτα,
δὴ γὰρ ἔφυς ζωῶν ἢ παῖς, ἠὲ πατήρ.

DCLXXIV.

Οὐκ ἄρα τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
νυμφίον, ἢ νύμφην· ἡνίκα δ' ἀμφοτέρους,
p. 295. Εὔπολιν ὡς ἀγαθήν τε Λυκαίνιον, ὧν ὑμέναιον
ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος.
οὐκ ἄλλῳ τόδε κῆδος ἰσόῤῥοπον, ᾧ σὺ μὲν υἱὸν,
Νῖκι, σὺ δ' ἔκλαυσας, Εὔδικε, θυγατέρα.

DCLXXV.

Υἱϊ πατὴρ τόδε σῆμα. τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον·
ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

DCLXXVI.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν, ναὶ δέσποτα, πιστὸς ὑπάρχω,
ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος,
ὅς με τότ' ἐκ νούσου τρὶς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἴχνος,
καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇδ' ὑπέθου καλύβῃ,

DCLXXIV. 1. Vulgo αἲ αἲ τοῦτο. 5. Vulgo ὁ καλῶς τόδε. Cod. οὐκ ἄλλος. 6. Codd. νίκια σὺ δ' ἔκλαυσας εὔδικε.
DCLXXVI. 3. ὅς με τὸν ε.

Μάνην ἀγγείλας, Πέρσην γένος· εὖ δ' ἐμὲ ῥέξας T. III.
ἕξεις ἐν χρείᾳ δμῶας ἑτοιμοτέρους.

DCLXXVII.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπένθεα κόσμον,
καὶ γονέων οἰκτρῶν δακρυόεντα δόμον,
κεῖμαι ἐς αὐχμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἀΐδος εὐνὰς,
εἰκοσιτέσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔτη.
ἀπροΐδης νοῦσός με συνήρπασε· μουνογενῆ δὲ
νηπίαχον κούρην λείπω ὑπ' ἠέλιον.

DCLXXVIII.

* * * * * * * *

Δαιδαλέοισι πυρὸς σάρκες ῥοθίοισι τρυφηλαὶ
ληφθεῖσαι, νοτίην ὦσαν ἐπαιθόμεναι·
μοῦνα δ' ἔνεστι τάφῳ πολυδακρύτῳ ὀστέα κωφὰ, p. 296.
καὶ πόνος εἰνοδίοις τῇδε παρερχομένοις.

DCLXXIX.

Ἐπί τινι ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ τελευτῆς.

Γήραϊ καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδενὸς ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον,
τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ὑπελθὼν ἠρέμα τύμβον,
εὗρον ὀϊζυροῦ τέρμα μόλις βιότου.
ἠλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος. οὐ γὰρ ἔθνησκον
πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην· ἀλλὰ ταφεὶς ἔθανον.

DCLXXIX. 3. Vulgo ὑπήλυθεν.

T. III.

DCLXXX.

Εἰς Ζηνόδοτον ἱππέα βασιλέων Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου.

Ἥρωος μεγάλου τύμβος κατὰ σῶμα καλύπτει
Ζηνοδότου· ψυχὴ δὲ κατ' οὐρανὸν, ἧχί περ Ὀρφεὺς,
ἧχι Πλάτων, ἱερὸν θεοδέγμονα χῶρον ἐφεῦρεν.
ἱππεὺς μὲν γὰρ ἔην βασιλήϊος ἄλκιμος οὗτος,
κύδιμος, ἀρτιεπὴς, θεοείκελος· ἐν δ' ἄρα μύθοις
Σωκράτεος μίμημα παρ' Αὐσονίοισιν ἐτύχθη·
παισὶ δὲ καλλείψας πατρώϊον αἴσιον ὄλβον,
ὠμογέρων τέθνηκε, λιπὼν ἀπερείσιον ἄλγος
ἐγγενέεσσι, φίλοις, ξείνοισί τε, καὶ πολιήταις.

DCLXXXI. a

Πληρώσας στρατιὴν Σωτήριχος ἐνθάδε κεῖμαι,
ὄλβον ἐμῶν καμάτων γλυκεροῖς τεκέεσσιν ἐάσας.
ἦρξα δ' ἐν ἱππήεσσι, Γερήνιος οἷά τε Νέστωρ·
ἐξ ἀδίκων δὲ πόνων κειμήλιον οὐδὲν ἔτευξα.
τοὔνεκα καὶ μετὰ πότμον ἔχω φάος Οὐλύμποιο.

302. Lect. p. 301.

DCLXXXI. b

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα, Φίλιππον,
πρέσβυν, κ' Ἀονίης ἐμπέραμον σοφίης,
Αὐσονίων ὕπατον, πατέρα κλυτὸν Ἀντιγόνοιο,
θρέψε Μακηδονίη, δέξατο δ' Ἰταλίη.

T. III. p. 297.

DCLXXXII.

Δουλκίτιον μὲν ἄνακτες ἄκρον βιότοιο πρὸς ὄλβον
ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος Ἀνθυπάτων.

DCLXXX. 1. Cod. Η. μ. νέκυος. 9. Cod. εὐγενέεσσι φίλοισι καὶ ἄστοῖ κ. π.

ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν T. III.
αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε.

DCLXXXIII.

Εἰ γένος εὐσεβέων ζώει μετὰ τέρμα βίοιο,
ναιετάον κατὰ θεσμὸν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου,
Ανδρέα, σὺ ζώεις, οὐ κάτθανες· ἀλλά σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἁγίων ὑπέδεκτο καμόντα.

DCLXXXIV. a

Ενθάδε τύμβος ἔχει θεοειδέας ἀνέρας ἐσθλοὺς,
θεῖον Ιωάννην, τὸν πάνυ Θευδόσιον,
ὧν ἀρετὴ πολύολβος ἐς οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθεν,
καὶ φωτὸς μετόχους δεῖξεν ἀκηρασίου.

DCLXXXIV. b

Lect. p. 304.

Αδ' ἐγὼ ἡ τριτάλαινα, καὶ ἀμφοτέρων βασιλήων
Τιβερίου θυγάτηρ, Μαυρικίου δὲ δάμαρ,
ἡ πολύπαις βασίλεια, καὶ ἡ δείξασα λοχείη,
ὡς ἀγαθὸν τελέθει καὶ πολυκοιρανίη,
κεῖμαι σὺν τεκέεσσι καὶ ἡμετέρῳ παρακοίτῃ,
δήμου ἀτασθαλίῃ, καὶ μανίῃ στρατιῆς.
Τῆς Εκάβης ἔτλην πολὺ χείρονα, τῆς τ' Ιοκάστης,
αἲ αἲ τῆς Νιόβης ἔμπνοος εἰμὶ νέκυς.
ναὶ ναὶ τὸν γενέτην, τί μάτην τὰ νεογνὰ ἔκτειναν,
ἀνθρώπων κακίης μηδὲν ἐπιστάμενα;
ἡμετέροις πετάλοισι κατάσκιος οὐκέτι Ρώμη.
ῥίζα γὰρ ἐκλάσθη Θρηϊκίοις ἀνέμοις.

DCLXXXIII. 2. Vulgo κατὰ θυμόν.

T.III.p.297.

DCLXXXV.

Εἰς Νικόλαον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας.

Ὃς βασιλεῖς ἐδάμασσε, καὶ ἠνορέην κατέπαυσεν
ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν εὐνομίης,
οὗτος ὑπὸ σμικρῷ κατάκειται σήματι τῷδε,
ἀρχιερεὺς Χριστοῦ Νικόλεως γεγαώς.
ἀλλ' ἀρετὴ πολύολβος ἐπέπτατο πείρατα κόσμου,
καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.
τοίην γὰρ βιοτὴν ποθέεσκεν ἐὼν ἐπὶ γαίης,
σῶμα καλὸν τιέσας κυδαλίμοις καμάτοις.

p.298.

DCLXXXVI.

Στήλην εὐνομίης, καὶ σωφροσύνης ἀνάθημα,
εἰκόνα Νικόλεω στήσατο Γρηγόριος.

DCLXXXVII.

Οὐδὲ θανὼν κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,
ἀλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει,
ὅσσ' ἔλαχές τ' ἔμαθές τε, φύσει μῆτιν πανάριστε·
τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης, Πυθέα.

DCLXXXVIII.

Ἐνθάδε σῶμα λέλοιπεν Ἀπελλιανὸς μέγ' ἄριστος·
ψυχὴν δ' ἐν χείρεσσιν ἑὴν παρεκάτθετο Χριστῷ.

DCLXXXIX.

Χθὼν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλὸν, ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἦτορ
Ἀνδρέω, ὃς Δαναοῖσι καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάσσας,
οὐχ ὁσίων κτεάνων καθαρὰς ἐφυλάξατο χεῖρας.

DCXC.

T. III.

Πατέριον λιγύμυθον, ἐπήρατον, ἔλλαχε τύμβος,
Μιλτιάδου φίλον υἷα, καὶ Ἀττικίης βαρυτλήτου,
Κεκροπίης βλάστημα, κλυτὸν γένος Αἰακιδάων,
ἔμπλεον Αὐσονίων θεσμῶν, σοφίης τ' ἀναπάσης,
τῶν πισύρων τ' ἀρετῶν ἀμαρύγματα πάντα φέροντα,
ἠΐθεον χαρίεντα, τὸν ἥρπασε μόρσιμος αἶσα,
οἷά περ ἀγλαόμορφον ἀπὸ χθονὸς ἔρνος ἀήτης,
εἰκοσικαιτέτρατον βιότου λυκάβαντα περῶντα.
λεῖψε φίλοις δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἄλατον.

DCXCI.

p. 299.

Ξανθίππην Ἀκύλα μνήμῃ βιότου παρέδωκε,
βωμῷ τιμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον,
παρθένον ἧς ἀπέλυσε μίτρην, ἧς ὥριον ἄνθος
ἔσχεν, ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ.
τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίοις τελέωσε βιοῦσ' ἐνιαυτούς,
καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανε τοῦτο λιποῦσα φάος.

DCXCII.

Ἤλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζώοις οἶμον ὀφειλομέναν,
καί σε τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.
πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς ἀΐδαλος
ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐδὲν ἔνειμε Τύχα.
εἴης τοι σὺν πατρὶ κεχαρμένος, ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ
Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχῃ.

DCXC. 1. Cod. λιγύθυμον.

T. III.

DCXCIII.

Μή μου παρέλθης τοὐπίγραμμ', ὁδοιπόρε,
ἀλλὰ σταθεὶς ἄκουε, καὶ μαθὼν ἄπει.
οὐκ ἔστ' ἐν Αιδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
οὐκ Αἰακὸς κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος·
ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
ὀστέα τέφρα τε γεγόναμεν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἕν.
εἴρηκα. δι' ὀρθῆς ὕπαγε, ὦ ὁδοιπόρε,
μὴ καὶ τεθνηκὼς ἀδόλεσχός σοι φανῶ.

p. 300.

DCXCIV.

Ημην στολάρχης Ποντικῶν νεῶν ἐγὼ,
ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγκαλμένων,
ἀνὰ στρατὸν Κρισπῖνος εὐκλεὴς ἀνήρ·
Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρὶς, ἀρχαία πόλις.
ἔγνως τίς ἤμην, καὶ τίνος γένους κυρῶ.
λοιπὸν φυλάσσου, μή τιν' ἐνθήσης τάφῳ,
δίκην θ' ὑφέξης παρανόμως τυμβωρυχῶν,
Φίσκῳ τε δώσης **** Β καὶ τῇ πόλει **** Α.

DCXCV. a

Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χνοάοντος ἰούλου
δευόμενον, φθονερὴ Μοῖρα καθεῖλε βίου,
πολλὰ σοφῆς χερὸς ἔργα λελοιπότα. βάσκανε δαῖμον,
οἵας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
ἀλλὰ σὺ, Γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ακυλίνῳ,
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ' Αραβίους τε φέρεις, ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ινδοὺς,
ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος

ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνδοθι κεῖσθαι, T. III.
λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.
εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοὴ κατενήρατο Μοῖρα,
οὕνεκα ἐν εὐσεβέων ἦν διὰ σωφροσύνην.

DCXCV.b

p. 335.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ᾽ ἐν ἅπασι νομισθεὶς,
ἠδ᾽ ἀκμὴν νέος ὢν ᾤχετ᾽ ἐς ἡμιθέους.

DCXCVI.

p. 300.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελιδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων γρηῢν ἐπισταμένην,
εὔτεκνον, ἀστονάχητον, ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρῶς
δαίμονες ἡμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην.

DCXCVII.

p. 301.

Τύμβον ὁρᾷς, παροδῖτα, περικλειτῆς Ῥοδογούνης,
ἣν κτάνεν οὐχ ὁσίως λάεσι δεινὸς ἀνήρ·
κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυσε Λιβάνιος ἣν παράκοιτιν,
καὶ βαιὴν στήλῃ τῇδ᾽ ἀπέδωκε χάριν.

Ὄνομα τοπρὶν με πᾶς ἔκλησεν Ἐπαγαθώ·
νῦν δὲ Ῥοδογούνην Βασιλεῖος τὸ ἐπώνυμον.

DCXCVIII.

Τάφον τὸν ὄντα πλησίον, βωμόν θ᾽ ἅμα
ἔτευξα κατὰ γῆς Κλαυδία, ἡ καὶ Δεχὰς,
Ἀθηνίωνι γλυκυτάτῳ καὶ φιλτάτῳ
ἀγόνῳ γενομένῳ συμβίῳ, μνήμης χάριν.

T. III.

DCXCIX.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς, γελάσας, παίξας τε, τρυφήσας,
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν ἀοιδαῖς,
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοίδορα ῥήματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου, Παφίης τε βιώσας,
ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι,
ἐν φθιμένοις νέος ὤν, τοὔνομα Μηνόφιλος.

DCC.

Ὀστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὀξεῖαι, κρημνῶν ἅλμ' ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον. ἀξυνέτων δὲ
βουλαῖς ἀνθρώπων τοῦδ' ἔτυχον θανάτου.

p. 302.

DCCI.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὅν ῥ' ἕταρον ὣς
φίλατο, καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένῳ.
εἰ καί μοι θυμὸς, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἀμφί σοι, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεστι, δέχου
ὕστατα δὴ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι ὅσσα ἔοικε
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε, καὶ οἰχομένῳ.
ζωὸν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, οὐδὲ πάροιθεν
οὐ σύ γ' ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης.
ἦ γὰρ ἔης αὐτῷ κεχαρισμένος ἐξέτι παίδων,
ἤπιος, ἐσθλὸς ἰδεῖν, εὔνοος, ἀγχίνοος,
καρπαλίμως γράψαι σημήϊα διπλόα φωνῆς
Ἑλλάδος εὖ εἰδὼς ἠδὲ καὶ Αὐσονίων.

* * * * * *

DCCII. T. III.

Πλείστην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρί τε δείξας
    κεῖθ᾽ Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δήλιος ὧδε.

DCCIII.

Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸν μόρον οἱ παριόντες,
    στάντες ἐμῆς ὀλίγον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς·
κλαύσατε τὴν δύστηνον, ἐφ᾽ ᾗ μέγα πένθος ἔχουσι
    νυκτὶ καὶ ἠελίῳ δυστοκέες τοκέες,
ἧς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ᾽ ὑμέναιον
    ᾖσέ τις οἰνοχαρὴς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

DCCIV.

Φλῶρος Καικιλίου Στάκτης θ᾽ ἅμα δεῦρ᾽ ὑπόκειται,
    ἐξ ἄλλου τύμβου δεύτερα κλαιόμενος,
ἓξ ἐτέων ὥρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέλειον p. 303.
    ὃς γενετῆρσι λίπεν ἡλικίης ἔλεον.
δεύτερα δ᾽ οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα
    φείσαντο, προτέρων μνησάμενοι δακρύων.
δειλαίων τροφέων δειλαὶ χέρες, αἳ συνέλεξαν
    τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

DCCV.

Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
    μὴ βάτος αὐχμηρή, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ᾽ ἴα, καὶ σάμψυχα, καὶ ὑδατίνη νάρκισσος,
    Οὐίβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

DCCIV. 7. In lapide κειναι χ. Fort. δειλαῖαι τροφέων κεῖναι χέρες, αἳ.

T. III.

DCCVI.

Πυνθάνεαι τίς ἔφυν, ξένε, τίς τ' ἐγενήθην.
ὦ παροδῖτα, μάθε, στὰς ὀλίγον πρὸ τάφων.
γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατὴρ, τίκτει δ' ἐμὲ μήτηρ
Χρυσογένη, καί μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο.
τηλόθι γὰρ πάτρης Βιθυνίδος ὤλεσα θυμὸν,
ναυτιλίῃ κρυερῇ νηί τ' ἐμῇ πίσυνος·
κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἠνεμόεσσαν,
ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

DCCVII.

Φράζε τίνος γονέος, σέο τ' οὔνομα, καὶ πόσιν αὔδα,
καὶ χρόνον εἰπὲ, γύναι, καὶ πόλεως ὅθεν εἶ.
Νίκανδρος γενέτωρ, πατρὶς Πάρος, οὔνομα δ' ἦν μοι
Σωκρατέα· φθιμένην Παρμενίων δ' ἔθετο
σύλλεκτρος τύμβῳ με· χάριν δ' ἐμοὶ ὤπασε τήνδε,
εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις.
p. 304. καί με πικρὰ νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος ἐριννὺς
αἱμορύτοιο νόσου τερπνὸν ἔλυσε βίον.
οὐδ' ὑπ' ἐμαῖς ὠδῖσι τὸ νήπιον ἐς φάος ἦγον,
ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλα κεύθεται ἐν φθιμένοις.
τρισσᾶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἓξ ἐτέων χρόνον ἦλθον,
ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν·
δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἱμερτῷ συνομεύνῳ,
αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλογχα τόπον.
ἀλλὰ σὺ παμβασίλεια θεὰ, πολυώνυμε Κούρα,
τήνδ' ἄγ' ἐπ' εὐσεβέων χῶρον, ἑλοῦσα χερός.
τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δοίη,
εἴπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.

DCCVIII. T. III.

Δοιὼς Ἱππομέδοντας ὁμὰ χθὼν ἅδε καλύπτει,
  παῖδά τε, καὶ γενέταν, ἄμφω ἀποφθιμένως,
παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐσιόντων χεῖρα τεθέντα,
  δεξιᾷ δ' ἀντετάφη γηραὸς Ἱππομέδων.
ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνιν Ἱπποδάμεια
  μάτηρ Ποικιλίω, ἐγγόνω ἀμφοτέρων,
ὃς σφισι τώσδε τάφως ἐπεχώσατο, τείχισε δ' Αἴδαν,
  πάππῳ καὶ θείῳ λοισθοτάτας χάριτας.

DCCIX.

Νύμφαι Κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιο,
  καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
  Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὐσονὶς γένος.

[illegible]

DCCX. a p. 305.

Λαίνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δ' ἐμὲ παστῶν
  νύμφην κἀκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Αΐδας
Πόλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημήϊα τέκνω.

DCCX. b Lect. p. 303.

Μοίρη καὶ Λήθη με κατήγαγον εἰς Αΐδαο,
οὔπω νυμφείου θαλάμου καὶ παστάδος ὥρης
γευσαμένην· ἀθιγὴς δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.

DCCX. c Lect. p. 303.

Τύμβος ὅδε κρύπτει κούρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
σῶμα κατοιχομένης περικαλλέος, ἧς ἐπιγείων
  παρθενικὴν ζώνην οὔ τις ἔλυσε βροτῶν.

DCCVIII. 7. Vulgo τ. ἐνεώσατο.

T.III.p.305.

DCCXI.

Οὐχ ὁσίως ἥρπαξας ὑπὸ χθόνα, κοίρανε Πλουτεῦ,
πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην.
οἷα γὰρ ἀρχομένου ῥόδον εὔπνοον εἴαρος ὥρῃ
ἐξέτεμες ῥίζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσαι.
ἀλλ' ἄγ' Ἀλέξανδρε, καὶ Φίλτατε, μηκέτ' ὀδυρμοὺς
ἱμερτῇ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι.
εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐπ' ἠϋχρόοισι προσώποις,
αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε, παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
ἥρπασαν, ὥσπερ Ὕλαν, Ναΐδες, οὐ Θάνατος.

DCCXII.

Ἄρτι με γευόμενον ζωᾶς βρέφος ἥρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτ' ἀγαθῶν αἴτιος, εἴτε κακῶν.

DCCXIII.

Ἀπλήρωτ' Ἀΐδα, τί με νήπιον ἥρπασας ἄφνω;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

DCCXIV.

Μυρί' ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα,
ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο τάνδ' ὑπὸ γαῖαν,
ἑπτὰ καὶ εἰκοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίου,
p. 306. ἴσορα παιδείας, τόξῳ κλυτόν, ᾧ πόκα λῃστὰς
ἀνδροφόνους ἁλίαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
ἀλλ' ἴθι νῦν παροδῖτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
ΧΑΙΡ' εἰπών, ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατύρου.

DCCXII. 2. Vulgo αἴτιον.

DCCXV.

DCCXV.

T. III.

Πωπιλίης τάφος ὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν
Ὠκεανὸς, πάσης ἐμπέραμος σοφίης.
κϑφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις, ἐν δ' Ἀχέροντι
ὑμνήσω τὴν σὴν, ὦ ἄνερ, εὐσεβίην.
μέμνεο κὴν ζωοῖς ἐμέθεν, καὶ πολλάκι τύμβῳ
σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ ἀποιχομένῃ,
καὶ λέγε Πωπιλίην εὕδειν, ἄνερ· ϑ θεμιτὸν γὰρ
θνήσκειν τϑς ἀγαθϑς, ἀλλ' ὕπνον ἡδὺν ἔχειν.

DCCXVI. a

Σῆμα τόδε γλυκερῆς Τελεσίλλας ἐνθάδ' ἔθηκεν
Εὐξενίδας, ἄλοχον τὴν ἔλλαχε πάντοτε πλήρη
πίςεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγάπης τε, πέλοιτο
ὄφρα καὶ ἐσσομένοισιν ἐὸν κλέος ἄφθιτον αἰεί.

DCCXVI. b

Lect.p.304.

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν, ἀμώμητόν τε σύνευνον,
Παυλῖναν φθιμένην ἐννέα καὶ δέκ' ἐτῶν
Ἀνδρόνικος ἰητρὸς ἀνὴρ, μνήμης ἀλεγίζων,
τήνδε πανυςατίην ςήσατο μαρτυρίην.

DCCXVII.

T.III.p.30.

Τὴν κυανῶπιν Μϑσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρυν,
λιτὸς ὅδ' ἐξαπίνης τύμβος ἄναυδον ἔχει,
καὶ κεῖται, λίθος ὥς, ἡ πάνσοφος, ἡ περίβωτος.
Μϑσα καλὴ, κϑφη σοὶ κόνις ἧδε πέλοι.

DCCXVIII.

Τίς μϑ τὴν Σειρῆν' ἄκακον κακὸς ἥρπασε δαίμων;
τίς μϑ τὴν γλυκερὴν ἥρπασ' ἀηδονίδα;

T. III. p. 307 νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσα
ὤλεο Μῦσ', ἐτάκη δ' ὄμματ' ἐκεῖνα σέο,
καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσεον· ὐδὲν ἔτ' ἔν σοι
λείψανον ὐκ εἴδυς, ὐ σοφίης πέλεται.
ἔῤῥετε μέρμηραι θυμαλγέες· ἄμμοροι ἐσθλῆς
ἐλπίδος ἄνθρωποι· πάντα δ' ἄδηλα Τύχης.

DCCXIX.

Πραξιτέλυς ἤνθυν λαοξόος ὔ τι χερείων,
ἐς δ' ἐτέων δισσὰς ἤλυθον ὀγδοάδας·
ὔνομα δ' Εὐτυχίδης ψευδώνυμον, ἀλλά με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Ἀΐδα.

DCCXX.

Κήρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτῦ πάρος ἀρχεχόροιο,
Εὐτύχυ, αἰάζων Κῆρα μινυνθαδίην,
ὡς θνητοῖς ψυχὴν πίσασ' ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν,
τὴν αὐτῦ μελεεσσ' ὐκ ἀνέπεισε μένειν.

DCCXXI. a

Η ποτε κυδιόωσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις,
καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,
χιονέοις τε πρέπυσα προσώποις ἠδὲ παρειαῖς,
καὶ γλυκερῦ στόματος ὕπα λειριόεσσαν ἱεῖσα
χείλεσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι' ὀδόντων,
παντοίην τ' ἀρετὴν περικαλλεῖ σώματι θεῖσα,
ἣν τέκεν Εὐτυχίδη σθεναρῷ Κιλικὶς χαριτῶπις,
εἰκοσιπενταέτις Τρυφέρα τῇδ' ἐν χθονὶ κεῖται·

DCCXX. 4. Lapis exhibet τ. α. μελεος. Fort. αὐτὴν τῇ μελέοις. 3. Fort. ἢ θν.
DCCXXI. a 5. Fort. ἐλεφαντοχρόων.

Ερμερος δὲ Αριςομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρ [ος ἐσθλῆς] T. III.
μνῆμ᾽ ἀλόχῳ φιλίῃ θήκατο κυριδίῃ.

DCCXXI. b

Lect. p. 302.

Μνῆμ᾽ ἀρετῆς, μοίρης τὸ τέλος, φίλον ὄνομα, ΧΡΗΣΤΗ,
σωφροσύνης ἱερᾶς ἥτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ᾽ ἀνέπαυσε πόνων,
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς ἀέρα δῦσα,
πρόσθεν μὲν θνητὴ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος
αἰείμνηςος ἅπασι, φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.
τόνδε τάφον σοφίης ἕνεκεν κυδρῇ παράκοιτι
τεῦξε ΦΡΑΣΑΣ συνδμευνος, Αλεξάνδροιο πολίτης.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ εὐψύχει, κἀμὲ μένει τὸ θανεῖν.

DCCXXI. c

Lect. p. 303.

Ηλικίῃ, μορφῇ. φρεσὶ, Μύσαις, σωφροσύνῃ τε
ἐν πᾶσιν πρέψασα κατὰ χθόνα, φῶς λίπες ἠῦς,
κἄμ᾽ ἔφυγες ποθέοντα, καὶ ὐκ ἐσάθρησας ἰῦσα.
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις ςαθμοῖσιν ἔτευξα,
ὄφρα σε καὶ νέκυν ὖσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὁροίῳ,
ὄνομά μοι γλυκὺ, Μέσσι᾽, ἀειμνήςη παράκοιτι.

DCCXXI. d

Lect. p. 303.

Μίσιδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλεῖ τεῦξε
τόνδε τάφον, μνήμης σωφροσύνης ἕνεκεν.

DCCXXI. a 9. Sic lapis h. v. exhibet. Scr. Ερμος Αριςομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος ἐσθλῆς.
DCCXXI. b 1. Lapis φίλον. 3. σῶμά γ᾽ ἔπαυσε. 5. θνητήν. 6. α. ι. μνητος. 7. κυδυη. 9. αγεντι ευψυχι.

T.III.p.308.

DCCXXII.

Ἐνθάδε Διάλογος καθαρῷ πυρὶ γυῖα καθήρας,
ἀσκητὴς σοφίης, ᾤχετ' ἐς ἀθανάτους.
ἐνθάδε Διαλόγοιο σαόφρονος ὀστέα κεύθει
γυμνὰς, ὃς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην.
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων Οὐρανὸς εὐρὺς ἔχει.

DCCXXIII.

Ἁδ' Ἡρακλείδην κατέχει κόνις, ὃν βαρὺς Αιδας
εἴρυσεν ἀιθέων ἥλικος ἐξ ἀγέλας.
ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος ἁγνὸν ἐφήβου
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἁλικίαν,
ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἓξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
Σμερτομάρᾳ στυγερὸν ματρὶ λέλοιπε γόον.

DCCXXIV.

Ῥουφίνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἔκληζον,
ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον, Νείλου πόλιν ἐλθὼν,
καὶ προκοπαῖς λάμψας, πολλοῖσι δὲ πολλὰ παρασχὼν,
μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας,
Μοιρῶν οὐκ ἔφυγε τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεὶς
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἀέρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
ἀλλὰ καὶ εὐσεβίης ἔσχε κρίσιν ἐν φθιμένοισι,
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν, καὶ πόντον ἔπλευσε,
καὶ χώρης ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,
ὧν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου, πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.
ἣ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σέμν' ἠδὲ φίλανδρος
καὶ πέλαγος διέπλευσε, καὶ ἤγαγε σῶμα βυθοῖσι,

καὶ καμάτυς ὑπέμεινε, καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε, T. III.
καὶ τύμβῳ κατέθηκε, καὶ αἰῶσιν παρέδωκε. p. 309.
Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

DCCXXV.

Μηνόφιλον τάφος ὗτος ἔχει, πολυπενθέα παῖδα,
ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων γονέων φθόνος ἥρπασεν, ὃν καθορᾶτε
ὀκτὼ μῦνον ἔτη βεβιωκότα, μησί τε πέντε.

DCCXXVI.

Αἰδοῖος ἀρχιερῆος ἀγακλυτῦ υἱέα Μίθρυ
Λύκιον, ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατεινῆς,
εὐγενίᾳ σοφίῃ τε κεκασμένον ἔξοχον ἀνδρῶν,
Αὐσόνιον δάπεδον, βωμός θ᾽ ὅδε, σῆμά τε κρύπτει.

DCCXXVII.

Εἴκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνυς ἐνιαυτὺς
Παυλῖνον γαίη δέξατο νερτερίη·
καί μοι ἀδελφειὴ κεῖται νέη ἐγγὺς Τγείη
ἑπταέτις· τῆς δ᾽ ἦν ὔ τι γλυκειότερον.

DCCXXVIII.

Ἠ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρὸν πότμον ἔκλυε πάτρα,
ἀλκίμη Ἀμφιλόχων γαῖα θρασυπτολέμων,
ὅνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ᾽ ἱππομάχοισι δαμάσθης·
ὀρέα δ᾽ ἐν νάσῳ τᾷδ᾽ ἕταροι κτέρισαν.
καὶ σῦ ἀποφθιμένυ πιστοὶ φίλοι ὐκ ἐλάθοντο,
σῶμα δὲ φυλόπιδος ἐξέρυσαν στυγερᾶς
Ἀμφίλοχοι θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἵ σε μέγ᾽ ἀχνύμενοι συγγενῆ ἐκτέρισαν.

T.III.p.310. DCCXXIX. a

Μαρκέλλης τάφος εἰμί· τίς αὐτὴ γράμματα λέξει.
ἀρτίγαμος κούρη εἴκοσιν οὖσ᾽ ἐτέων.
αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψεν,
ἄχθος ἔχων κραδίῃ πένθεος οὐκ ὀλίγου.

Lect.p.304. DCCXXIX. b

Εννεακαιδεκάμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποίησε πατὴρ Πρόκλος, Συρίης ἀπὸ γαίης.
οὔνομα δ᾽ ἐστὶ Πρόκλα· γαίη πατρὶς, ᾗ παράκειμαι.

T.III.p.310, DCCXXX.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖται,
ἧς μεμέριστο βρέφη, ζωὸν πατρὶ, θάτερον αὐτῇ.

DCCXXXI.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεὺς,
ὦ Μέλαν, ἥβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἄνθος.

DCCXXXII.

Η πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἡ παρὰ Βάκχῳ
καὶ Θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
ἡ λαλίη φαιδρή τε χελιδονὶς, ἔνθ᾽ Ομόνοια
κεῖμαι, Ατιμήτῳ δάκρυα λειπομένη,
τῷ πέλον ἀσπασίη βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τοσαύτην
δαίμων ἀπροϊδὴς ἐσκέδασε φιλίην.

DCCXXXIII.

Σώφρονα Κρησκεντῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω,
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεγκαμένην,

ἥτις ἐνὶ ζωοῖσιν ὅπως ἀνέτελλεν Εῷος, T. III.
νῦν δύνει δ᾽ ὑπὸ γῆν. Εσπερος ἐν φθιμένοις.

DCCXXXIV.

p. 311.

Εβδομον εἰς δέκατόν τε βίου λυκάβαντα περῶντα
Μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἅρπασε Φερσεφόνας.
λαμπάδα γὰρ ζωῆς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον.
ἄρτι δ᾽ ἐφηβείας θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν, ἤλυθον εἰς Αΐδαν.
ἀλλὰ πάτερ, μᾶτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὀδυρμόν.
τέρμα γὰρ εἷς με βίου Μοῖρ᾽ ἐπέκρανε τόδε.

DCCXXXV.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα, καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
ἀνέρα, γηραλέου τέρματ᾽ ἔχοντα βίου,
Αΐδεω μυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος,
εὐσεβέων θ᾽ ὁσίην εὔνασεν ἐς κλισίην·
μνῆμα δ᾽ ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχεῖαν ἀταρπὸν
τοῦτο πάϊς κεδνῇ τεῦξε σὺν εὐνέτιδι.
ξεῖνε, σὺ δ᾽ εἰπὼν Δημοκλέος υἱέα χαίρειν,
Δημοκλέος στείχοις ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων.

DCCXXXVI.

Οκτωκαιδεκάτου με κατερχόμενον λυκάβαντος,
ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον,
Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγὴς νοῦσος ἐδάμνα,
κοὐκέτ᾽ ἐς ἱμερτὴν γαῖαν ἔβην Εφέσου.

DCCXXXIV. 8. Fort. Μοῖρ᾽ ἐπέκλωσε.

T. III. αὐτοκασίγνητος δὲ καμὼν μάλα πολλὰ, τοκεῦσι
πένθος ἐπ' ὠκυάλυ νηὸς ἔδωκε φέρειν.
ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, ἐδ' Ἀχέροντος.
τοῖον γὰρ βιότυ τέρμα σοφοῖσιν ἔνι.

DCCXXXVII.

p. 312. Οὐκ ἔθανες, Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον,
καὶ ναίεις μακάρων νήσυς θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἔνθα κατ' Ἠλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
ὐ χειμὼν λυπεῖ σ', ὐ καῦμ', ὐ νῦσος ἐνοχλεῖ,
ὐ πείνη σ', ὐ δίψος ἔχει σ'· ἀλλ' ὐδὲ ποθεινὸς
ἀνθρώπων ἔτι σοι βίοτος. ζώεις γὰρ ἀμέμπτως
αὐγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ὀλύμπυ πλησίον ὄντος.

DCCXXXVIII.

Τὸν σοφίῃ πρὔχοντα, καὶ εὐτεκνίης ἀροτῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρὶς ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντίμοισι φίλοισιν
Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐνὶ στήλαισι γραφέντα.

DCCXXXIX.

Εἰκοσιὲξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβῖνα
καὶ μησὶν τέτρασιν, εἶθ' ἑνδέκατον πάλιν ἦμαρ,
τῇδε σορῷ κεῖμαι θυγατρὸς μέτα, ἥ με δίωξα
δειξαμένη στοργὴν φιλομήτορα δόγμασι Μοιρῶν.

DCCXXXVI. 6. Scr. φέρειν.

DCCXL. T. III.

Υἱὸς ἐγὼ γενόμην Αγαπωμένου, ᾧ με μιγεῖσα
  Κοῦντα τέκε θαλερὴ Ῥηγίῳ ἐν διερῷ·
ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ατίμητόν μ' ἐκάλεσσαν.
  δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὢν ἀγάπων.
δωδεκέτης ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
  ἥδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντ' ἄχεα.

DCCXLI. p. 313.

Μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Αιδου,
δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν·
δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαῦσαι βιότοιο.
ἑπτὰ μόνοις λυκάβασι δύω καὶ μῆνας ἔζησα,
ὧν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσῳ ὄργια βάζων.
Ηρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἔγνως, ὦ παροδῖτα, τίς ἤμην. οὐκ ἐγενήθην.

DCCXLII.

Φλαβιανῷ ἥρωϊ πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,
  ἓξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένῳ.
Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης
  θάψε τε, καὶ Μουσῶν εὖνιν ἔθηκ' ἀρετῆς.

DCCXLIII.

Στὰς ξένε, τᾷδ' ἄθρησον ἐπὶ στάλᾳ Κλεοπάτραν,
  ἂν φθόνος εἰς Αΐδαν, οὐ χρόνος ἠγάγετο,

DCCXLI. 4. ap. Fabr. μόνοις λικαβανδας διω καὶ μ. ε. 7. Fort. ὧν τ' ἐγ.
DCCXLIII. 1. In lap. incif. τάνδ'.

T. III. μορφᾶς ἆ πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
ἔργα δ᾽ Ἀθαναία τερπνὰ σαοφροσύνας,
Μῦσα δὲ καὶ σοφίαν, καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον
σύμφωνον ἐρατοῖς μιξαμένα μέλεσι·
καὶ γνὺς ὡς θνατοῖς ὐδὲν γλυκερώτερον αὐγᾶς,
ζῆθι κάλον τείνας ὑρίῳ εὐφροσύνᾳ.

Εἰ καὶ σὺ κεύθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
τύμβος, καὶ φρῦδον σῶμα λέλογχε κόνις,
ἀλλ᾽ ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζωοῖσι μέτεστι,
ψυχᾶς μανύουσ᾽ εὐκλέα σωφροσύναν.

p. 314. DCCXLIV.

Ἰστορίας δείξας, καὶ χερσὶν ἅπαντα λαλήσας,
ἔμπειρος Βρομίοιο σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
συμπάσχων κείνοισιν, ὅσων κινεῖτο προσώποις,
κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδαχαῖς πολυδόξοις,
οὗτος ὁ παιδείας θαλερῆς ἐγκώμια λείψας,
κεῖται δὴ γήρᾳ βεβαρημένος. οὐκ ἔθανεν γὰρ,
ζώσης ἠϋχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

DCCXLV.

α Τίς ἦν σ᾽ ὁ θρέψας; β ἦν Κίλιξ Ἀθηνίων
α χρηστὸν τὸ θρέμμα, τίς καλῇ; β Νουμήνιος.
α πόσων δὲ θνήσκεις τῶν ἐτῶν; β δὶς εἴκοσιν.
α ἐχρῆν σ᾽ ἔτι ζῆν. β ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.

DCCXLIII. 6. μειξαμένα. 7. ὡς θανάτοιο οὐδὲν γλυκερ. αὐτᾶς, 8. ὕριον εὐφροσύναν.
DCCXLIV. 3. In lap. κεινοις περ . . . . κεινειτο. 7. εὐχόροιο.

*γενναῖος εἶ, ναί. χαῖρε. βκαὶ σύ γ', ὦ ξένε. T. III.
σοὶ γὰρ χαρᾶς μέτεστιν· ἀλλ' ἡμῖν ἅλις.

DCCXLVI.

Ηλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερος, ὅς μ' ἀπέλυσας
νούσων, καὶ καμάτων, καὶ μογερῆς ποδάγρας.

DCCXLVII.

Οςις, καὶ τίνος εἰμὶ τὰ πρόσθεν γράμματα φράζει·
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσε λεώς·
οὕνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι,
κώμῳ ἐν ἠγαθέῳ παυσάμενος βιότου.

DCCXLVIII. p. 315.

Αθάνατος μερόπων οὐδεὶς ἔφυ. τοῦδε Σεβῆρα,
Θησεὺς, Αἰακίδαι μάρτυρές εἰσι λόγου.
αὐχῶ σώφρονα τύμβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν
κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,
οἵην οὐκ ἤνεικε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὕτως
ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑφ' ἠελίῳ.

DCCXLIX.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοήλικος ἡδέα παίσας,
ἐκ γαίας βλαςὼν, γαῖα πάλιν γέγονα·
εἰμὶ δ' Αριςοκλῆς Πειραιεὺς, παῖς δὲ Μένωνος.

DCCL.

Μνῆμα τόδ' ὑψιφανὲς Δηοῦς ταμίοιο δέδορκας
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένου,
ὃς τελετὰς ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννυχα μύςαις
Εὐμόλπου, προχέων ἱμερόεσσαν ὄπα,

T. III. ὃς καὶ δυσμενέων μόθον ȣ̓ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσεν
ἄχραντ' ἀῤῥήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
ἆ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων,
* * * * * * *

DCCLI.

Τὸνδ' ἀρετῇ πρȣ̃χοντα νέων, φίλον ἀθανάτοισι,
μυσόπολον Φιλότιμον, ὁμώνυμον υἱέα πατρὶ,
Σύμφορος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβος,
πίστιν καὶ ζώοντι φέρων, μνήμην τε θανόντι.

DCCLII. a

p. 316.

Μ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ.
ἤμην ποτὲ μȣσικὸς ἀνὴρ,
ποιητὴς καὶ κιθαριστὴς,
μάλιστα δὲ καὶ συνοδίτης.
πολλὰ βυθοῖσι καμὼν,
ὁδοιπορίῃς τ' ἀτονήσας,
ἔμπορος εὐμόρφων γενόμην,
φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν.
πνεῦμα λαβὼν δάνος ȣ̓ρανόθεν,
τελέσας χρόνον, ἀνταπέδωκα·
καὶ μετὰ τὸν θάνατον
Μȣ̃σαι τὸ σῶμά μȣ κρατȣ̃σιν.

DCCLII. b

Lect. p. 301.

Τέρμα βίȣ τελέσας πλεῖστ' αἰνετὸς ἐνθάδε κεῖμαι,
ἀσκήσας τραγικῆς εἶδος ὑποκρίσεως,

DCCLII. b In versu 1. variant exempla. Verba πλεῖστ' αἰνετὸς sunt ex em. Br. 2. Vulgo deest τραγικῆς.

ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ασκληπιόδωρος,
Γῆς ὢν πρόσθε γόνος μητέρα Γαῖαν ἔχω.

DCCLIII.

T.III.p.316.

Μή με ἐνυβρίσσῃς ἁγνὸν τάφον, ὦ παροδῖτα,
μή σοι μηνίσῃ πικρὸν ἔπ' Αγεσίλας,
Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
εἰπὸν Αρατείῳ, ΓΑΙΑΝ ΕΧΟΙΣ ΕΛΑΦΡΑΝ.

DCCLIV.

Ιτορίοιο τάφος νεοπενθέος. ὦ τάφος, ὅσσην
συγκλείσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις.
ὐκ ἴδρις τραγικῆς μύσης, ὐκ εὔλυρος ἀνὴρ,
ὐκ ἐπέων ῥητὴρ ἄξια σεῖο φράσει,
οἷος ἔφυς πραπίδας, οἷος χρόα, οἷος ἴυλυς,
ὅσσων θ'; ὡς πρέσβυς, κῦρος ἐὼν κράτεες.
νύμφην δ', ἥν σοι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον, οἴμοι
τλήμονα νυμφεύσων, ἥρπασε πρόσθ' Αΐδης·
ὐδὲ γάμων ὑμέναιον ἀείσαμεν· ἀλλ' ἄρα μύνῳ
παρθενίην ἐρατὴν σώσαθ' ἕως Αΐδυ.

p. 317.

DCCLV.

Τὴν τρίβον ὃς παράγεις, ἂν πως τόδε σῆμα νοήσῃς,
μὴ δέομαι γελάσῃς, εἰ κυνός ἐςι τάφος,
ἐκλαύσθην· χεῖρες δὲ κόνιν συνέθηκαν ἄνακτος,
ὅς με καὶ ςήλῃ τόνδ' ἐχάραξε λόγον.

DCCLVI.

Τῇδε τὸν ἐκ Μελίτης ἀργὸν κύνα φησὶν ὁ πέτρος
ἴσχειν, Εὐμήλυ πιςότατον φύλακα.

T. III. Ταῦρόν μιν καλέεσκον, ὅτ' ἦν ἔτι· νῦν δὲ τὸ κείνου
φθέγμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

---

p. 318. ## ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

I.

Περὶ Ἀπόλλωνος Δηλίου.

Ἐν φανερᾷ γενόμην, πάτρην δ' ἐμοῦ ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔς' ἀριθμοῖο πάϊς.

II.

Εἰς λινοῦν χειρόμακτρον.

Ξανθὴ μέν τις ἐγὼν ἤμην πάρος, ἀλλὰ κοπεῖσα
γίνομαι ἀργεννῆς λευκοτέρη χιόνος·
χαίρω δὲ γλυκερῷ τε καὶ ἰχθυόεντι λοετρῷ,
πρώτη δαιτυμόνων εἰς χορὸν ἐρχομένη.

III.

Εἰς κινάραν.

Ἐγκέφαλον φορέω κεφαλῆς ἄτερ· εἰμὶ δὲ χλωρὴ
αὐχένος ἐκ δολιχοῦ γῆθεν ἀειρομένη.
σφαίρῃ δ' ὡς ὑπὲρ αὐλὸν ἐείδομαι· ἢν δὲ ματεύσῃς
ἔνδον ἐμῶν λαγόνων, μητρὸς ἔχω πατέρα.

IV.

Εἰς Πύῤῥον.

Εἰ πυρὸς αἰθομένου μέσσην ἑκατοντάδα θείης,
παρθένου εὑρήσεις υἱέα καὶ φονέα.

V.

T.III p.319.

Εἰς κλυστῆρα.

Μένω μοι θέμις ἐστὶ γυναικῶν ἐν φιλότητι
μίσγεσθαι φανερῶς, λισσομένων ποσίων.
μοῦνος δ' ἠϊθέοισι, καὶ ἀνδράσιν ἠδὲ γέρουσιν,
παρθενικαῖς τ' ἐπέβην ἀχνυμένων τοκέων.
μαχλοσύνην ἤχθηρα· φιλεῖ δ' ἐμὲ παιονίη χεὶρ,
Αμφιτρυωνιάδην ἐκτελέοντα πόνον.
ἀμφὶ δ' ὀπυιομένοισι καὶ ἂν Πλουτῆϊ μαχοίμην
αἰὲν ὑπὲρ ψυχῆς τῶν ὁπόσοις ἐμίγην.
εὔρινον δ' ἐμὲ παῖδα καὶ ἀργιόδοντα τίθησιν
ἱδρείῃ μερόπων αἰγὶ μιγεὶς ἐλέφας.

VI.

Εἰς λύχνον.

Ηφαίστῳ ποτὲ Παλλὰς ἐν ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
εἰς εὐνὴν ἐκλίθη Πηλέος ἐν θαλάμοις·
τοὶ δ' ὡς οὖν λιπαρῇσι καλυφθήτην ὀθόνῃσιν,
αὐτίκ' ἐγεννήθη νυκτιπόλος Φαέθων.

VII.

Εἰς σικύαν.

Κἀμὲ σοφὴ ποίησε τέχνη Παιήονος ἔμπνουν
πῦρ ὑπὸ χαλκελάτοις χείλεσι κευθομένην·
δειλῶν. δ' αἷμα κελαινὸν ἀπ' ἀνθρώπων ἐρύουσα,
Ηφαιστον κτείνω γαστρὶ περισχομένη.

V. 4. Scr. ἀρνυμένων.
VI. 2, Cod. εὐνὴν ἐμίγη.

T.III.p.320. VIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα,
οὕτω συγκόλλως, ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

IX.

Εἰς ὕπνον.

Οὐ θνητός, οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν· ἀλλὰ φύεσθαί τ' ἀεὶ
καινῶς, φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν.
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὤν.

X.

Εἰς πρωκτόν.

Ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄῤῥενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἕλκων·
ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καί, ἂν τρώσῃ τις, ἄτρωτος.

XI.

Εἰς πάππον ἀκάνθης.

Οἶδ' ἐγώ, ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς· ἂν δὲ γέρων ᾖ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέταται, καὶ γῆν ἀφανίζει.

p. 321. XII.

Εἰς αὐλητὴν δυσὶν αὐλοῖς αὐλοῦντα.

Εἷς ἄνεμος, δύο νῆες, ἐρέττουσι δέκα ναῦται·
εἷς δὲ κυβερνήτης ἀμφοτέρας ἐλάει.

XIII. T.III.

Εἰς ἐπιστολήν.

Ἐστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ᾽ ὑπὸ κόλποις
αὐτῆς· ταῦτα δ᾽ ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα, καὶ ἠπείρου διὰ πάσης,
οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ᾽ οὐ παρέουσιν ἀκούειν
ἔξεστι, κωφήν τ᾽ ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν.

XIV.

Περὶ τῆς σκιᾶς.

Τῆς φύσεως ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς, οὐδ᾽ ὅσα πόντος,
οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν.
ἀλλ᾽ ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη·
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά· γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων.

XV.

Τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα.

Ἐστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπον, οὗ μία φωνὴ,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ᾽ αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ᾽ ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος. p. 322.

Κλῦθι, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
    φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς, ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
    πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων, τρίτατον πόδα, βάκτρον ἐρείδει,
    αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

T. III.

XVI.

Εἰς τὴν Ἀργώ.

Υἷας πεντήκοντα μιῇ ἐνὶ γαςρὶ λαβῦσα
λῃςήρων πάντων ἔκτανον ἡγεμόνα.
αὐτὰρ ὁ δὶς τέθνηκεν, ἐπεὶ δύο γαςέρες αὐτὸν
τίκτον, χαλκείη, καὶ πάρος ἀνδρομέη.

XVII.

Εἰς καπνόν.

Εἰμὶ πατρὸς λευκοῖο μέλαν τέκος, ἄπτερος ὄρνις,
ἄχρι καὶ ὐρανίων ἱπτάμενος νεφελῶν·
κύρκις δ' ἀντομένοισιν ἀπενθέα δάκρυα τίκτω·
εὐθὺ δὲ γεννηθεὶς λύομαι εἰς ἀέρα.

XVIII.

Εἰς οἶνον.

Ἦν ὅτε σὺν Λαπίθῃσι καὶ ἀλκίμῳ Ἡρακλῆϊ
Κενταύρυς διφυεῖς ὤλεσα μαρνάμενος.
ἦν ὅτε μυνογένεια κόρη θάνεν ἐν τρισὶ πληγαῖς
ἡμετέραις, Κρονίδην δ' ἤκαχον εἰνάλιον.
p. 323. νῦν δὲ νέμων πύρινόν με τρισὶ Νύμφαισι μιγῆναι,
δέρκεαι ὑελίνῳ κείμενον ἐν δαπέδῳ.

XIX.

Εἰς ἔσοπτρον.

Ἂν μ' ἐσίδῃς, καὶ ἐγώ σε. τί με βλεφάροισι δέδορκας;
ἀλλ' ἐγὼ ὐ βλεφάροις· ὐ γὰρ ἔχω βλέφαρα.

XVI. 2. Cod. μὴ λῃςῶν πάντων.

XVIII. 5. Vulgo νῦν δὲ νέμυσα τρίτη πυρινοῖς νύμφαισι μιγέντα δέρκεστε. Melius haec emendavit Rittersh. νῦν δ' ἐμὲ Μῦσα τρίτη πυρίναις Ν. μιγέντα δέρκεται.

ἂν δ' ἐθέλῃς, λαλέω φωνῆς δίχα. σοὶ γὰρ ὑπάρχει T. III.
φωνή· ἐμοὶ δὲ μάτην χείλε' ἀνοιγόμενα.

XX.

Εἰς φοινικοβάλανον.

Οὔνομα μητρὸς ἔχω· γλυκερώτερος εἰμὶ τεκούσης.
ἀλλ' ἡ μὲν δολιχὴ, τυτθὸς ἐγὼ δὲ πέλω.
ἄβρωτος κείνη, πλὴν κρέατος· εἰμὶ δ' ἔγωγε
τρωκτὸς ἅπας, μοῦνα δ' ἔντερ' ἄβρωτα φέρω.

XXI.

Εἰς δέλτον.

Ὕλη μέν μ' ἔτεκεν, ἀνεκαινούργει δὲ σίδηρος·
εἰμὶ δὲ Μουσάων μυστικὸν ἐκδόχιον,
κλειομένη σιγῶ· λαλέω δ', ὅταν ἐκπετάσῃς με,
κοινωνὸν τὸν Ἄρη μοῦνον ἔχουσα λόγων.

XXII.

Εἰς μάλθην.

Εἰμὶ μέλας, λευκὸς, ξανθὸς, ξηρός τε καὶ ὑγρός·
εὖτε δὲ θυρατέων πεδίων ὕπερ ἐκτανύσῃς με,
Ἀρεῖ καὶ παλάμῃ φθέγγομαι οὐ λαλέων.

XXIII. p. 324.

Εἰς σφαῖραν.

Λίην ἔντριχος εἰμί· τὰ φύλλα δ' ἐμοῦ κατακρύπτει
τὰς τρίχας· ἡ δὲ τρύπη φαίνεται οὐδαμόθεν.
πολλοῖς παιδαρίοις ἐμπαίζομαι· εἰ δέ τις ἐστὶν
εἰς τὸ βαλεῖν ἀφυὴς, ἵσταται ὥσπερ ὄνος.

XXI. 1. Vulgo με τέκεν ἐκαινέργει.

T. III.

XXIV.

Ἀνδρ' ἐμὸν ἔκταν' ἑκυρὸς, ἑκυρὸν δ' ἔκτανεν ἀνὴρ,
καὶ δαὴρ ἑκυρὸν, καὶ ἑκυρὸς γενέτην.

XXV.

Λέβητας ἔγνων μὴ σιωπᾷν εἰδότας,
πλὴν ἄρτια τὸν χαλκὸν ἠχεῖν προτρέπειν,
ἀντικτυποῦντος τοῦ πρώτου τῷ δευτέρῳ,
καὶ μεταδιδόντος τοῦ τετάρτου τῷ τρίτῳ.
ἐὰν δὲ τὸ κινοῦν ἠρεμῇ καὶ μὴ πνέῃ,
ἄφωνος ὁ λέβης· τῇ φύσει γὰρ οὐ λάλος.
τῶν σῶν δὲ λεβήτων ἡ φύσις μὲν εὔστομος·
σοὶ δ' εὐτυχοῦσα γίνετ' εὐστομωτέρα,
σιγῶσ' ὅτε χρὴ, καὶ λαλοῦσ' ὅταν δέῃ.

XXVI.

Νῆσος ὅλη, μύκημα βοὸς, φωνή τε δανειστοῦ.

XXVII.

Εἶδον ἐγώ ποτε θῆρα δι' ὕλης τμητοσιδήρου
ὕπτιον ὀρθὰ τρέχοντα, ποσὶν δ' οὐχ ἥπτετο γαίης.

p. 325.

XXVIII.

Μὴ λέγε, δὲ λέξεις ἐμὸν οὔνομα, δεῖ δέ σε λέξαι
οὐδὲ πάλιν, μέγα θαῦμα, λέγων ἐμὸν οὔνομα λέξεις.

XXIX.

Νιρέος ὄντα με παῖδα φέρει γαιήϊος υἱὸς,
τὸν Στυγὸς ἱμερτοῖς νάμασι δυόμενον.

XXX.

Παρθένον ἐν πελάγει ζητῶν τὴν πρόσθε λέοντα
τηθὴν εὑρήσεις παιδοφόνου Ἑκάβης.

XXXI. T. III.

Κριὸν ἔχω γενετῆρα, τέκεν δ' ἐμὲ τῶδε χελώνη·
τικτομένη δ' ἄμφω πέφνον ἐμὲς γονέας.

XXXII.

Ἐξ ἁλὸς ἰχθυόεν γένος ἔλλαχον· εἷς δέ μ' ἄεθλος
εἰς Διονυσιακὲς οἶδεν ἀγῶνας ἄγειν·
καὶ δέμας ἐν ςαδίοισιν ἀλειψάμενος λίπ' ἐλαίῳ
υἱέα μὲν Δηὗς ὤλεσα χερσὶν ἐμαῖς·
δεύτερον αὖτε Γίγαντας ἀολλέας ἄλλοθεν ἄλλος
ἐκπέμπω πολλαῖς χείρεσιν ἑλκομένες.

XXXIII.

Οἴνε τὴν ἑτέρην γράφε μητέρα, καὶ θὲς ἐπ' ἄρθρῳ
ἄρθρον, καὶ πάτρην πατρὸς ἄκοιτιν ὁρᾷς.

XXXIV. p. 326.

Κτανθεὶς τὸν κτείναντα κατέκτανον· ἀλλ' ὁ μὲν ἐδ' ὡς
ἤλυθεν εἰς Αΐδην· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθανον.

XXXV.

Πικρή μοι ζωή, θάνατος γλυκύς, ὕδατα δ' ἄμφι
θνήσκω ἀναιμάκτοις ἔγχεσι νυσσόμενος·
ἢν δέ τις ἐν ζώοντι νέκυν τύμβῳ με καλύψῃ,
αἵματι συγγενέων πρῶτον ἀποβρέχομαι.

XXXVI.

Νῆσόν τις καλέων μ' ἐ ψεύσεται· ὡς ἐτεὸν γὰρ
πολλὲς ἐς κελάδες ἦνομ' ἔθηκεν ἐμόν.

T. III.

XXXVII.

Εἰς ἐλαίαν.

Παλλάδος εἰμὶ φίλη, τίκτω δ' ἀπερείσια τέκνα,
ἃ κατὰ πετράων ἄνδρες βάλον· ὀλλυμένων δὲ
Πηλείδης φάος ἔσχε, βροτῶν ἄκος, ἕρκος ἀγώνων.

XXXVIII.

Παρθένος εἰμὶ γυνή, καὶ παρθένου εἰμὶ γυναικός,
καὶ κατ' ἔτος τίκτω παρθένον οὖσα γυνή.

Lect. p. 308.

XXXIX.

Εὔνουχος στραβὸς ὢν νυκτερίδα ἐπὶ νάρθηκος καθημένην κισσήρει βάλλει καὶ ἀστοχεῖ.

Αἶνός τις ἐστιν, ὡς ἀνήρ τε κοὐκ ἀνὴρ
ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθ' ἰδών τε κοὐκ ἰδὼν
ἐπὶ ξύλου τε κοὐ ξύλου καθημένην
λίθῳ τε κοὐ λίθῳ βάλεν τε κοὐ βάλε.

INDEX.

Numerus Romanus Tomum; Arabicus paginam huius editionis indicat.

Errata.

T. I.

p. 18. LVII. 2. post ἄρχε comma ponendum.
p. 31. CVIII. 5. post Θε pone comma.
p. 49. in marg. lege T. III. p. 328. pro Lect. p. 328.
p. 59. IXa. lege in marg. Lect. p. 18.
p. 61. XVa. lege in marg. Lect. p. 25.
p. 109. III. lege: Ἁ σφραγίς· pro Ασφραγίς.
p. 116. 44. lege: ἐνθάδε pro ἐνθάδε.
p. 122. IX. 2. lege Φλίας. pro Φλιδς.
p. 137. V. 9. dele colon post γένος.
p. 150. XXX. 2. lege: ἔθηκε pro ἔθηνε.
p. 174. lin. ult. lege: πνοιῇ ἅμα pro μία.
p. 211. V. 1. lege: μέλαινα. pro μέλαιν.
Ibid. ad VI. lege in marg. T. II. p. 525.
p. 236. II. 3. κυδιόωντα pro κυθιόωντα.

T. II.

p. 6. III. 4. lege: νεῖται pro κεῖται.
p. 9. XVI. 2. Πίγρης pro Πίγρες.
Ibid. Lin. ult. adde: Scr. κραῦγις.
p. 10. XIX. 1. Λάδωνα pro Λάδωνα.
p. 28. LXXIX. 1. εὐαγέων pro εὐανέων.
p. 33. adde in marg. infer. XCII. 5. Scr. ἐφεδρεύεσιν.
p. 38. Lin. 3. εὐπλοΐην pro εὐπλωΐην.
p. 39. Inducendum est primum Damagetae Epigramma.
p. 51. XVIII. 1. Αρχεάνακτα. pro Αρχιάνακτα.
p. 65. Lin. penult. αἵρεσιν ἀτρέστι pro ρέστι.
p. 73. Lin. ultima. adde: et τερμόνιον.
p. 77. Lin. ult. Lege: Vulgo: pro Cod. Vat.
p. 81. VII. 1. σύναιμοι pro σύναιμα.
p. 179. XXV. 1. Ητρία pro Η τρία.
p. 193. in marg. p. 210. pro: p. 161.
p. 210. LVI, 1. Ὡραίας. pro Ὀραίας.

p. 234. II. 2. καλύβην pro καλύβυν.

p. 231. IV. 3. dele colon post βαίη.

T. III.

p. 26. in marg. lege: p. 314. pro 214.

p. 60. IX. 2. ἔθηκε pro εθηκε.

p. 96. XIX. 4. Πρόκλε pro Πλόκλε.

p. 113. Hoc loco inferenda erant eiusdem Theonis carmina, quae p. 225. leguntur.

T. IV.

p. 53. XXXIX. 3. οἷά pro οἷᾳ.

p. 55. XLIV. 2. comma post ὑψικόμων delendum.

p. 132. LXXVI b. 4. κὰκ ὤν pro ἴον. post Σεμέλης pone comma.

p. 154. CLXXIX. 2. σὺν pro τύν.

p. 163. CCXXIV. 2. χεὶρ pro γείρ.

p. 166. CCXXXVIII b. lege in marg. Lectt. p. 311.